

ผลของวิธีสอนแบบโครงสร้างระดับย่อย และประสบการณ์เดิมที่มีต่อความสามารถใน
การอ่าน การเขียนภาษาอังกฤษ และการคิดประสบการณ์เดิมมาใช้ ของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีประสบการณ์เดิม และได้รับการสอนต่างกัน ด้วยวิธี
การสอนแบบโครงสร้างระดับย่อย (TLS) กับวิธีสอนตามคู่มือครู

ปริญญานิพนธ์

ของ

ธวัชชา เกษสุภา

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการมัธยมศึกษา

กุมภาพันธ์ 2535

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

คณะกรรมการควบคุมและคณะกรรมการสอบได้พิจารณาปริญญานิพนธ์ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควร
รับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการมัธยมศึกษา
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

คณะกรรมการควบคุม

..... ประธาน

(รศ.ดร.เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย)

..... กรรมการ

(รศ.พวงรัตน์ ทวีรัตน์)

คณะกรรมการสอบ

..... ประธาน

(รศ.ดร.เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย)

..... กรรมการ

(รศ.พวงรัตน์ ทวีรัตน์)

..... กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม

(อ.ขจร สุขรังสรรค์)

บัณฑิตวิทยาลัยอนุมัติให้รับปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการมัธยมศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(ศ.ดร.สมพร บัวทอง)

วันที่ ..5... เดือน ..กุมภาพันธ์... พ.ศ. 2535

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จสมบูรณ์ด้วยความอนุเคราะห์ช่วยเหลือตลอดทั้งให้คำแนะนำ
เสนอแนะ แก้ไข ข้อบกพร่องต่าง ๆ ด้วยความเมตตาจากรองศาสตราจารย์ ดร.เสาวลักษณ์
รัตนวิชัย รองศาสตราจารย์พวงรัตน์ ทวีรัตน์ และอาจารย์ขจร สุขรังสรรค์ ผู้วิจัยรู้สึก
ซาบซึ้งและขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ขอกราบขอบพระคุณ ศาสตราจารย์ ดร.ริชาร์ด วอล์คเกอร์ และภริยา ตลอดทั้ง
รองศาสตราจารย์ ดร.เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย ดร.ชุติมา เจียมศิริ และอาจารย์ขจร
สุขรังสรรค์ ที่ได้กรุณาตรวจสอบแก้ไขเครื่องมือต่าง ๆ ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ พร้อมทั้งให้
คำแนะนำและข้อคิดที่เป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อผู้วิจัยตลอดมา

ขอขอบพระคุณ ผู้อำนวยการโรงเรียนยานนาเวศวิทยา และคณะครูโรงเรียนยาน-
นาเวศวิทยาทุกท่าน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง อาจารย์ประภาศรี สูงใหญ่ ที่ให้ความอนุเคราะห์ที่
ช่วยเหลือ และอำนวยความสะดวกอย่างยิ่ง ขณะทดลองเครื่องมือ

ขอขอบพระคุณ ผู้อำนวยการโรงเรียนเจ้าพระยาวิทยาคม และคณะครูทุกท่าน โดยเฉพาะ
อย่างยิ่ง ดร.รัชนี วิเศษสังข์ ผู้ช่วยฝ่ายวิชาการ อาจารย์สุภลักษณ์ สัตยวณิช หัวหน้าหมวด
ภาษาต่างประเทศ และที่สำคัญยิ่ง อาจารย์สุกัญญา เศรษฐรังสรรค์ ที่ให้ความอนุเคราะห์ติดต่อ
ประสานงาน และแก้ไขข้อผิดพลาดต่าง ๆ ตลอดระยะเวลาของการวิจัย

ขอขอบคุณเพื่อน ๆ และพี่ ๆ วิชาเอกการมัธยมศึกษาทุกคนที่ให้ความอนุเคราะห์
ช่วยเหลือ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง อาจารย์ภาสกร แจ่มจันทร์ อาจารย์วิมลรัตน์ แก้วโพงผาง
อาจารย์สมปัญญา ศรีภักดานนท์ อาจารย์อาวุธ พรหมมานอก ที่คอยให้ความห่วงใยและ
ช่วยเหลือเสมอมา

สุดท้ายนี้ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ บิดามารดา พี่ ๆ และน้อง ๆ ที่คอยให้ความ
ห่วงใยและกำลังใจ และภรรยาพร้อมทั้งลูกที่คอยเป็นแรงใจให้ต่อสู้อุปสรรคต่าง ๆ เสมอมา

ธวัชชา เกษสุภา

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง	1
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	5
ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า	5
ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า	6
นิยามศัพท์เฉพาะ	8
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	12
เอกสารเกี่ยวกับการอ่าน	12
เอกสารเกี่ยวกับการเขียน	33
เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่านและการเขียน	46
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้โครงสร้างระดับยอด (Top-Level Structure)	50
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับ Schema	62
สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า	76
3 วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	77
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	77
เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง	78
การสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือ	79
การดำเนินการทดลอง	84
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	89

บทที่	หน้า
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	91
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	91
ลำดับชั้นในการวิเคราะห์ข้อมูล	91
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	92
5 สรุป อภิปราย และข้อเสนอแนะ	97
ความมุ่งหมายในการศึกษาค้นคว้า	97
สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า	98
วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	99
การวิเคราะห์ข้อมูล	100
สรุปผลการศึกษาค้นคว้า	100
อภิปรายผล	101
ข้อเสนอแนะ	108
บรรณานุกรม	110
ภาคผนวก	124
ประวัติย่อของผู้วิจัย	224

บัญชีตาราง

ตาราง		หน้า
1	แสดงกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามตัวแปรประสพการณ์เดิม	78
2	แสดงเกณฑ์การตรวจให้คะแนนแบบทดสอบการเขียนเรียงความ	83
3	แบบแผนการทดลอง	85
4	ผลการเปรียบเทียบคะแนนความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษตามตัวแปรวิธีสอน และประสพการณ์เดิม และปฏิสัมพันธ์ระหว่างคะแนนวิธีสอนและประสพการณ์เดิม ที่ส่งผลต่อความสามารถในการอ่าน	93
5	ผลการเปรียบเทียบคะแนนความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษตามตัวแปรวิธีสอน และประสพการณ์เดิม และปฏิสัมพันธ์ระหว่างคะแนนวิธีสอนและประสพการณ์เดิม ที่ส่งผลต่อความสามารถในการเขียน	94
6	ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการใช้ประสพการณ์เดิมในการอ่าน	95
7	ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการใช้ประสพการณ์เดิมในการเขียน	96
8	แสดงค่าความยากง่าย (p) คำอ่านจจำแนก (x) และค่าความยากมาตรฐาน ( ) ของแบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่านรายวิชา อ 021 จำนวน 40 ข้อ	126
9	คะแนนวัดความสามารถในการดึงประสพการณ์เดิมมาใช้ในการอ่านและการเขียน (ก่อนทดลอง) และคะแนนความสามารถในการอ่านและเขียนภาษาอังกฤษและ คะแนนวัดความสามารถในการดึงประสพการณ์เดิมมาใช้ในการอ่านและเขียนของ นักเรียนกลุ่มทดลอง (หลังการทดลอง)	127
10	คะแนนวัดความสามารถในการดึงประสพการณ์เดิมมาใช้ในการอ่านและการเขียน (ก่อนทดลอง) และคะแนนความสามารถในการอ่านและเขียนภาษาอังกฤษและ คะแนนวัดความสามารถในการดึงประสพการณ์เดิมมาใช้ในการอ่านและเขียนของ นักเรียนกลุ่มควบคุม (หลังการทดลอง)	130

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1 แสดงการพัฒนาร่วมกันของทักษะการอ่านและทักษะการเขียน	31
2 แสดงความสัมพันธ์ของทักษะการอ่านและทักษะการเขียน	32

บทนำ

ภูมิหลัง

ภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากลภาษาหนึ่งที่ใช้ติดต่อสื่อสารกันอย่างแพร่หลายทั่วโลก สำหรับในประเทศไทย ภาษาอังกฤษนับว่ามีความสำคัญมากต่อนักเรียน นักศึกษา บัณฑิต ตลอดจนบุคคลทั่วไปในวิชาชีพแขนงต่าง ๆ (ธวัชชัย ปานนิมิตร. ม.ป.ป. : 1) จากการสัมมนาหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 สรุปได้ว่า นักเรียนมีความเห็นว่า ภาษาอังกฤษมีประโยชน์ มีความสำคัญต่อการศึกษาและอาชีพ รวมทั้งการเรียนวิชาชีพต่าง ๆ (กรมวิชาการ. 2532 : 99) ด้วยเหตุดังกล่าว กระทรวงศึกษาธิการจึงรับผิดชอบการศึกษาทั่วประเทศจึงเล็งเห็นความจำเป็นที่จะต้องจัดให้มีการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียน โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ผู้เรียนมีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อสื่อสารได้อย่างถูกต้องและเหมาะสมกับกาลเทศะ ทั้งทักษะฟัง พูด อ่าน และเขียน ซึ่งสอดคล้องกับความคิดเห็นของวิกิดโสัน (Widdowson. 1980 : 253)

บรรดาทักษะทั้ง 4 คือ ทักษะฟัง พูด อ่านและเขียนนั้น ทักษะอ่านมีความสำคัญที่สุดสำหรับผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศในประเทศไทย เพราะมีโอกาสใช้ทักษะฟัง พูด และเขียนภาษาอังกฤษน้อยกว่าทักษะอ่าน (สุภัทรา อักษรานุเคราะห์. ม.ป.ป. : 50) จากการสำรวจความต้องการในการใช้ภาษาอังกฤษในสังคมไทย พบว่าทักษะที่จำเป็นต้องใช้มากที่สุดในหน่วยราชการ รัฐวิสาหกิจ และบริษัทห้างร้านในประเทศไทย คือ ทักษะอ่าน (อัจฉรา วงศ์โสธร. 2524 : 281; Arthur. 1953 : 1; Albert and Edward. 1979 : 1; Margaret, Lynne and Janet. 1989 : 2) เพราะว่าการอ่านคือกระบวนการสร้างความหมายโดยการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้อ่าน สิ่งที่อ่าน (Text) และบริบท (Context) (Wixon and others. 1987 : 750)

ยิ่งกว่านั้น การอ่านทำให้ได้รับความรู้ด้วยตนเองเป็นการเปิดโอกาสให้ได้อ่านข้อความที่เปรียบ
เหมือนชุมทรัพย์แล้วนำกลับมาเขียนเป็นความคิดของตนเองได้ซ้ำแล้วซ้ำเล่า (ประมวล คิคินสัน.

2530 : 13; Morris and Stewart Dore. 1984 : 14; Young and Janison. 1975)

เพราะฉะนั้นการอ่านที่ดีคือ การรู้สิ่งที่เราจะกระทำ รู้ว่าจะหาใจความและรายละเอียดได้จากสิ่งที่
อ่านอย่างไร ทั้งสามประการนี้จะประเมนผลของการอ่านนั้นได้อย่างมีประสิทธิภาพ (ศิริพร ลิ้มตระกูล.

2531 : 2; Eric others. 1990 : 13)

ทักษะเขียนเป็นทักษะสุดท้ายในการเรียนภาษาอังกฤษและเป็นทักษะที่ยากที่สุด (สุไร
พงษ์ทองเจริญ. 2530 : 132; Thomas. 1983 : 5) ในการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการ
สื่อสารนั้น นอกจากผู้เรียนจะมีจุดประสงค์ที่จะฟังให้เข้าใจ พูดสื่อความหมายได้ หรืออ่านสิ่งที่ผู้อื่น
เขียนได้เข้าใจแล้วยังต้องเขียนอีกด้วย เพราะการเขียนช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ในเรื่องอื่น ๆ
อีกหลายประการ คือ ช่วยเสริมการเรียนรู้ โครงสร้างทางไวยากรณ์ ส่วนวน และคำศัพท์ที่ได้เรียน
ไปแล้วให้เข้าใจและใช้ได้อย่างถูกต้องยิ่งขึ้น ยิ่งเขียนมากเท่าไรก็จะพบกับการเขียนสิ่งใหม่ ๆ ตลอดจน
วิธีการแสดงออกทางความคิดยิ่งขึ้น (Raimes. 1983 : 3; Eric and others. 1990 :
7 - 8) และที่สำคัญที่สุด การเขียนสามารถทำให้ชีวิตสนุกสนานยิ่งขึ้น สามารถที่จะเปิดเผยความ
รู้สึกต่อโลกรอบ ๆ ตัวได้มากขึ้น คือ สามารถเห็นได้มากขึ้น มีประสบการณ์มากขึ้น เพราะการเขียน
เปรียบเหมือนรูปถ่ายที่สามารถจะเกาะกุมความดีใจไว้ได้ตลอดไป (Henry. 1978 : 39; Eric
and others. 1990 : 37)

แม้ว่าทักษะอ่านและเขียนจะมีความสำคัญต่อการเรียนภาษาอังกฤษมากดังที่กล่าวมาแล้ว
แต่นักเรียนมีสมรรถภาพในการอ่านและเขียนอยู่ในเกณฑ์ต่ำ รู้ศัพท์น้อยและไม่สามารถเขียนภาษา
ได้ถูกต้องตามควรแก่ระดับชั้น (สุไร พงษ์ทองเจริญ. 2521 : 1; Simpson. 1987; Lyon.
1985) ซึ่งส่งผลทำให้กลายเป็นคนไร้ประสิทธิภาพและมีแนวโน้มว่าจะกลายเป็นคนว่างงาน
(Venezky and others. 1987) สอดคล้องกับรายงานทางวิชาการของเฮนรี (Henry.
1978 : 3) ที่กล่าวว่า ทักษะพื้นฐานทั้งการอ่านและการเขียนทั่วประเทศในสหรัฐอเมริกา

มีประสิทธิภาพต่ำ เป็นผลก่อให้เกิดมีการประเมินผลหลักสูตรใหม่ขึ้น ซึ่งมีผลสอดคล้องกับรายงานวิจัยเกี่ยวกับทักษะอ่านและเขียนของนิสิตมหาวิทยาลัยที่ศึกษาทักษะอ่านและเขียนของนักเรียนระดับต่าง ๆ ปรากฏผลสอดคล้องกันว่า ความสามารถของนักเรียนด้านทักษะฟัง อ่าน และเขียนไม่ถึงเกณฑ์ที่ตั้งไว้ หากคะแนนเฉลี่ยของทักษะอ่านจะพบว่านักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยต่ำมาก สรุปได้ว่านักเรียนระดับต่าง ๆ มีข้อบกพร่องด้านการอ่าน การเขียน การใช้คำศัพท์ การเข้าใจความหมายของคำ การสะกดคำ โครงสร้างไวยากรณ์ และเครื่องหมายวรรคตอน (สมบูรณ์ ภาววิบูล. 2528 : 10; กรองกาญจน์ นิติพงษ์. 2526 : 6; ณาพร ทรัพย์ทวีบุญ. 2526 : 62; อุไรแจ่ม. 2522 : 39; กุสุมา มานะสุนทร. 2518 : 80; และกุสุมา สุขเกษม. 2523 : 176)

เพื่อที่จะแก้ปัญหาการเรียนการสอนดังกล่าวให้ถูกต้องและตรงจุด ผู้วิจัยจึงทำการสำรวจงานวิจัยเกี่ยวกับวิธีสอนภาษาอังกฤษที่เหมาะสมและมีประสิทธิภาพเพียงพอที่จะแก้ปัญหาต่าง ๆ ดังที่กล่าวมาแล้ว ปรากฏว่ามีวิธีสอนวิธีหนึ่งซึ่งใช้โครงสร้างระดับยอด (TLS) เป็นแนวทางให้ผู้เรียนจับใจความสำคัญและรายละเอียดของเรื่องได้ชัด และใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพเพื่อการเรียนรู้โดยทั่วไป โครงสร้างระดับยอดเป็นแผนการเขียนหรือโครงการเขียน (Writing Plan or Top-Level Organization) ของผู้เขียนที่จะสื่อความหมายของเรื่องที่เขียนกับผู้อ่าน ผู้เรียนจะอ่านเรื่องได้ชัดขึ้น ถ้าสามารถเข้าใจแผนการเขียนของผู้เขียนในแต่ละเรื่อง เพราะจะทำให้การอ่านมีจุดมุ่งหมายแน่นอนว่า ผู้เขียนกำลังบอกอะไรกับผู้อ่านและใจความสำคัญคืออะไร ทำให้อ่านได้แม่นยำ จับใจความสำคัญ และหารายละเอียดของเรื่องได้ชัดโดยใช้ความรู้เดิม หรือประสบการณ์เดิมเข้าช่วย (Schema) ความรู้เดิมเป็นพื้นฐานต่อการอ่านทุกอย่าง ผู้อ่านสามารถรู้ความหมายหรือแนวคิดได้ด้วยประสบการณ์เดิมที่ตนมีอยู่ หากผู้อ่านไม่มีความรู้เกี่ยวกับสัญลักษณ์ใดชนิดหนึ่งมาก่อน แม้พยายามที่จะอ่านก็ไม่สามารถอ่านอย่างประสบความสำเร็จ ยิ่งกว่านั้นหากมีการกระตุ้นให้อ่านทั้งที่มีประสบการณ์เพียงเล็กน้อยหรือไม่มีเลยก็จะทำได้เพียงอ่านตามตัวอักษรเท่านั้นแต่ไม่เข้าใจความหมาย (Robert. 1975 : 126) จากงานวิจัยของโปโตสกี และคนอื่น ๆ (Potosky and others. 1989) พบว่าประสบการณ์เดิม (Schema) ส่งผลต่อความสามารถในการเขียนเรื่องและความเข้าใจใน

การอ่าน สอดคล้องกับงานวิจัยของมิลล์ (Mill. 1990) ที่กล่าวว่า ประสบการณ์เดิมในการอ่าน ส่งผลให้คะแนนในการเขียนเรียงความสูงขึ้น และการอ่านแบบมีระบบส่งผลให้คะแนนคุณภาพการเขียนแบบพรรณนาสูงขึ้น เช่นเดียวกับงานวิจัยของวอส และคนอื่น ๆ (Voss and others. 1980) ที่กล่าวว่า ความรู้เดิม (Prior Knowledge) มีความสัมพันธ์กับคุณภาพการเขียนภายในขอบเขตที่แน่นอน และยังมีงานวิจัยหลายเล่มยืนยันว่า ข้อความที่ผู้เขียนใช้โครงสร้างประสบการณ์เดิมแบบเรียงลำดับ ทำให้ผู้อ่านที่เป็นเจ้าของภาษาเข้าใจง่ายต่อโครงสร้างเช่นนี้ และเมื่อมีการสอนโครงสร้างข้อเขียนเช่นนี้แก่ผู้อ่าน ทำให้ผู้อ่านเข้าใจและระลึกข้อความได้อย่างรวดเร็ว (Kintsch. 1977; Rumhart. 1975, 1977; Kintsch, Mandel and Kozminsky. 1977; Mandler and Johnson. 1977; Thorndyke. 1977; Glenn. 1978; Kintsch and Greene. 1978; Mandler. 1978; Adams and Collins. 1979; Stein and Glenn. 1979; Adams and Bruce. 1980; Johnson and Mandeler. 1980)

งานวิจัยของบาร์ทเลห์ (1978) บาร์ทเลห์, เทอร์เนอร์ และแมทแฮมส์ (1985 : 83 - 102) สุภาพ บุตรสิทธิ์ (1986) เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย (1987) วไลพร ฉายา (1988) และสงวนศรี แนรรุณันท์ (1990) เกี่ยวกับการใช้โครงสร้างระดั้มยอค (TLS) ในการสอน ปรากฏว่าความสามารถในการอ่านและความสามารถในการเขียนของผู้เรียนสูงขึ้น จากผลของการวิจัยดังกล่าว ผู้วิจัยจึงเลือกวิธีสอนแบบโครงสร้างระดั้มยอคมาทดลองสอนภาษาอังกฤษแก่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีประสบการณ์เดิมต่างกัน เพื่อวัดความสามารถในการอ่านและการเขียน โดยเปรียบเทียบกับวิธีสอนตามคู่มือครู โดยมุ่งศึกษาเพื่อเปรียบเทียบว่า วิธีสอนวิธีไหนจะส่งผลให้ความสามารถในการอ่านและการเขียนดีกว่ากัน เพื่อจะได้เป็นแนวทางสำหรับครูสอนภาษาอังกฤษในการนำไปปรับปรุงการเรียนการสอนให้มีคุณภาพดียิ่งขึ้น

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้โครงสร้างระดับย่อยกับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู
  2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านของนักเรียนที่มีประสบการณ์เดิมต่างกัน
- 3 กลุ่ม คือ สูง กลาง ต่ำ
3. เพื่อศึกษาปฏิสัมพันธ์ระหว่างวิธีสอนกับประสบการณ์เดิมที่มีต่อความสามารถในการอ่าน
  4. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้โครงสร้างระดับย่อยกับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู
  5. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนของนักเรียนที่มีประสบการณ์เดิมต่างกัน
- 3 กลุ่ม คือ สูง กลาง ต่ำ
6. เพื่อศึกษาปฏิสัมพันธ์ระหว่างวิธีสอนกับประสบการณ์เดิมที่มีต่อความสามารถในการเขียน
  7. เพื่อศึกษาความสามารถในการดึงประสบการณ์เดิมมาใช้ของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้โครงสร้างระดับย่อยกับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

ผลการศึกษาครั้งนี้จะช่วยให้ครูผู้สอนภาษาอังกฤษ หรือผู้ที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ได้แนวทางในการปรับปรุงการเรียนการสอนทักษะการอ่านและทักษะการเขียนต่อไป

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเจ้าพระยาวิทยาคม เขตยานนาวา กรุงเทพฯ ที่กำลังเรียนวิชาภาษาอังกฤษเสริมทักษะ อ 021 (Read and Write) ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2534 จำนวน 3 ห้องเรียน เป็นนักเรียนรวมทั้งหมด 150 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเจ้าพระยาวิทยาคม เขตยานนาวา กรุงเทพฯ ที่กำลังเรียนวิชาภาษาอังกฤษเสริมทักษะ อ 021 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2534 ได้มาโดยการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) มีจำนวน 60 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 30 คน ในแต่ละกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมแบ่งเป็นกลุ่มย่อยตามระดับของประสบการณ์เดิม สูง กลาง ต่ำ กลุ่มละ 10 คน โดยใช้เทคนิค 33% ของการแบ่งตำแหน่งเปอร์เซ็นต์ไทล์ ของเคอร์ตัน (Mary and Yen. 121 : citing Curtton)

3. เนื้อหา

เนื้อหาที่ใช้ในการทดลองในครั้งนี้ ผู้วิจัยจะคัดเลือกจากหนังสือราชการหรือสิ่งตีพิมพ์ต่าง ๆ ที่นักเรียนจะสามารถพบเห็นได้ในชีวิตประจำวัน (Authentic Text) ทั้งหมด 8 เรื่อง โดยพิจารณาให้มีความยากง่ายอยู่ในระดับความสามารถของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผู้วิจัยจะใช้เกณฑ์ในการคัดเลือกเนื้อเรื่องดังต่อไปนี้

3.1 ศึกษาจุดประสงค์ของรายวิชาภาษาอังกฤษเสริมทักษะ อ 021 (Read and Write) เพื่อเป็นแนวทางในการเลือกประเภทของเรื่องที่จะนำมาใช้ในการทดลอง

3.2 คัดเลือกเนื้อเรื่องตามประเภทที่ได้ศึกษาไว้แล้วโดยให้มีความยาวของเรื่องและความยากง่ายของคำศัพท์และโครงสร้างอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยพิจารณาเกณฑ์ต่อไปนี้

3.2.1 พิจารณาความเหมาะสมของคำศัพท์ในเนื้อเรื่องกับผลการวิจัยการศึกษาเปรียบเทียบการเสนอคำศัพท์ในแบบภาษาอังกฤษชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นของกัลยา ไกวัลดิช (2527 : 49 - 252)

3.2.2 เปรียบเทียบระดับโครงสร้างของเนื้อเรื่องกับรายการสอนไวยากรณ์ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ซึ่งได้จากการวิจัยของเทพินทร์ สุนทรส (2516 : 177)

3.3 นำเนื้อเรื่องผ่านการพิจารณาคัดเลือกแล้ว ไปให้ครูผู้สอนภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 3 ท่าน พิจารณาความเหมาะสมอีกครั้ง

4. ระยะเวลาในการทดลอง

กลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลองใช้เวลาทดลองกลุ่มละ 20 คาบ คาบละ 50 นาที โดยใช้เวลาดทดลอง 10 สัปดาห์ ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2534

5. ตัวแปรที่จะศึกษา

5.1 ตัวแปรต้น ได้แก่

5.1.1 วิธีสอน แบ่งเป็น 2 วิธี ดังนี้

5.1.1.1 วิธีสอนโดยใช้โครงสร้างระดับย่อย

5.1.1.2 วิธีสอนตามคู่มือครู

5.1.2 ประสิทธิภาพเดิม แบ่งเป็น 3 กลุ่ม ดังนี้

5.1.2.1 ประสิทธิภาพเดิมต่ำ

5.1.2.2 ประสิทธิภาพเดิมปานกลาง

5.1.1.3 ประสิทธิภาพเดิมสูง

5.2 ตัวแปรตาม ได้แก่

5.2.1 ความสามารถในการอ่าน

5.2.2 ความสามารถในการเขียน

5.2.3 ความสามารถในการตั้งประสิทธิภาพเดิมมาใช้

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. โครงสร้างระบัยยอก หมายถึง แผนการเขียน (Writing Plan) หรือการจัดรูปแบบการเขียน (Writing Organization) ของผู้เขียนหรือของข้อความที่ผู้เขียนเรียบเรียงขึ้นเพื่อสื่อความหมายเรื่องของตนให้ผู้อ่านเข้าใจเรื่องง่ายขึ้น แผนการเขียนหรือโครงการเขียนส่วนใหญ่ที่ผู้เขียนนิยมมี 4 ชนิด คือ (Bartlett. 1986; Rattanavich. 1987 : 22)

- 1.1 การบอกรายละเอียดของเรื่อง (Listing)
- 1.2 ปัญหาและการแก้ไข (Problem-Solution)
- 1.3 สาเหตุและผล (Cause-Effect)
- 1.4 การเปรียบเทียบ (Contrast-Comparison)

2. วิธีสอนโดยใช้โครงสร้างระบัยยอก หมายถึง การสอนโดยให้นักเรียนสามารถวิเคราะห์แผนการเขียนหรือโครงการเขียนของผู้เรียนหรือของข้อความซึ่งเป็นระดับข้อความต่อเนื่อง (Discourse) ที่สำคัญที่สุดของข้อความที่ผู้เขียนเรียบเรียงขึ้นเพื่อสื่อความหมายเรื่องของตนให้ผู้อ่านเข้าใจเรื่องได้ง่ายขึ้น เพื่อประโยชน์ในการจับใจความสำคัญและการหารายละเอียดของเรื่อง โดยมีขั้นตอนการสอนดังนี้ (Rattanavich. 1988 : 89 - 91)

2.1 ผู้สอนอธิบายชนิดของโครงสร้างระบัยยอกทั้ง 4 ชนิด พร้อมทั้งยกตัวอย่างประกอบ โดยใช้สื่อการสอน เช่น สไลด์ เทป หรือแผ่นใส ฯลฯ

2.2 ผู้สอนให้ตัวอย่างคำไขสำคัญเพื่อแสดงชนิดของโครงสร้างระบัยยอก เพื่อวิเคราะห์ชนิดของโครงสร้างระบัยยอกจากข้อความต่าง ๆ ที่สำคัญเหล่านี้ คือ

2.2.1 คำที่แสดงโครงสร้างระบัยยอกชนิดบอกรายละเอียด ได้แก่ such as, these, those, as following and etc.

2.2.2 คำที่แสดงโครงสร้างระบัยยอกชนิดปัญหาและข้อแก้ไข ได้แก่ Problem Question ... solution, this had to be done, This is how we did it, etc.

2.2.3 คำที่แสดงโครงสร้างระดับยอชนิกเหตุและผล ได้แก่ before ..., as a result, as, then, if, although, etc.

2.2.4 คำที่แสดงโครงสร้างระดับยอชนิกการเปรียบเทียบบอกความแตกต่างหรือความคล้ายคลึง ได้แก่ contrast, different, same, on the other hand, just as ... so, whereas, too, inspite of, etc.

2.3 ให้ผู้เรียนฝึกทำไคอะแกรม หาชนิดของโครงสร้างระดับยอจากข้อความต่าง ๆ แต่ละชนิด ผู้สอนต้องเตรียมหาข้อความที่มีโครงสร้างระดับยอแตกต่างกันในแต่ละชนิด

2.4 ให้ผู้เรียนฝึกหาโครงสร้างระดับยอและอภิปรายร่วมกันโดยแบ่งผู้เรียนออกเป็นกลุ่ม

2.5 ให้ผู้เรียนเขียนย่อข้อความสั้น ๆ เป็นภาษาอังกฤษ เกี่ยวกับใจความสำคัญของเรื่องเพื่อเตรียมออกมารายงานหน้าชั้น

2.6 ให้ผู้เรียนฝึกวิเคราะห์ข้อความต่าง ๆ ที่สนใจด้วยการหาโครงสร้างระดับยอ

2.7 ให้ผู้เรียนทำกิจกรรมเสริมทักษะทางภาษาต่าง ๆ เช่น การพูดโดยการอภิปรายเป็นภาษาอังกฤษเกี่ยวกับข้อความหรือบทความบางเรื่องที่ผู้สอนจัดมาให้ร่วมกัน โดยให้เวลาผู้เรียนอ่านจับใจความสำคัญของรายละเอียดของเรื่องพร้อมทั้งนำมาวิเคราะห์บทความนั้น ๆ ในด้านความคิดเห็นส่วนตัว เช่น เห็นด้วย ไม่เห็นด้วย กับผู้เขียนหรือประโยชน์ที่ได้จากบทความ เป็นต้น

3. วิธีสอนตามคู่มือครู หมายถึง วิธีการสอนที่ผู้วิจัยใช้สอนในกลุ่มควบคุมโดยดำเนินการสอนตามรูปแบบแผนการสอนของศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา ซึ่งได้แนวการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามรูปแบบการสอน 9 ขั้น ของกาเย มีลำดับขั้นการสอนดังนี้คือ

ขั้นที่ 1 การสร้างความสนใจ คือ ทำให้ผู้เรียนอยากเรียนมีใจจดจ่อต่อบทเรียน โดยครูอาจใช้วิธีการสนทนา ชักถาม หรือใช้วัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ กระตุ้นความสนใจของผู้เรียน

ขั้นที่ 2 แจ้งจุดประสงค์ คือ การบอกให้นักเรียนทราบจุดมุ่งหมายของบทเรียนเพื่อ นักเรียนจะได้ทราบจุดมุ่งหมายปลายทางของการเรียนการสอน

ขั้นที่ 3 ทบทวนประสบการณ์เดิมหรือส่งเสริมการเรียนรู้ที่จำเป็น ได้แก่ การปูพื้นฐานความรู้สำหรับที่จะใช้ในบทเรียนใหม่กับนักเรียน และการกระตุ้นให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้เดิมมาใช้ให้เป็นประโยชน์ต่อบทเรียนใหม่ เช่น ทบทวนคำศัพท์ และโครงสร้างที่ได้เรียนไปแล้วใช้วิธีซักถามสนทนา เพื่อความพร้อมของผู้เรียน เป็นต้น

ขั้นที่ 4 เสนอบทเรียนใหม่ โดยใช้วัสดุอุปกรณ์เพื่อจูงใจ เป็นการเริ่มกิจกรรมใหม่ของบทเรียน โดยการใช้วัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ ประกอบการพูด อธิบาย ซักถาม และให้ตัวอย่างโดยยึดจุดประสงค์นำทางเป็นหลัก

ขั้นที่ 5 ให้แนวการเรียนรู้ เป็นการบอกแนวทางให้ผู้เรียนสามารถกระทำกิจกรรมด้วยตนเอง โดยครูแนะนำวิธีทำกิจกรรม แนะนำแหล่งค้นคว้า และถามคำถามเป็นการนำทางให้กับผู้เรียน

ขั้นที่ 6 ขั้นการปฏิบัติ คือ การให้นักเรียนอ่านในใจและทำแบบฝึกหัดด้วยตนเอง

ขั้นที่ 7 การแจ้งผลการปฏิบัติ คือ การให้ข้อมูลย้อนกลับแก่ผู้เรียนด้วยการตรวจสอบแก้ไข สิ่งที่คุณเรียนทำผิดให้คำชมเชย และแสดงความยินดีในผลงานของผู้เรียน

ขั้นที่ 8 การประเมินผลการปฏิบัติ เป็นการวัดหรือประเมินว่า ผู้เรียนสามารถปฏิบัติตามจุดประสงค์ของบทเรียนนั้นได้หรือไม่เพียงใด โดยวัดและประเมินจากการทำแบบฝึกหัด การทำแบบทดสอบ และการแสดงออก เช่น การพูด ตอบคำถามของผู้เรียน ทั้งนี้เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงการเรียนการสอนในบทเรียนต่อไป

ขั้นที่ 9 ส่งเสริมความแม่นยำและการถ่ายโอน โดยการสรุปย้ำทบทวนบทเรียนที่ผ่านมา เพื่อให้ผู้เรียนมีพฤติกรรมการเรียนรู้ที่คงทน โดยให้แบบฝึกหัดเสริมหรือมอบหมายงานเพิ่มเติม เช่น การให้การบ้าน เป็นต้น

4. ประสบการณ์เดิม หมายถึง ความรู้เดิมที่ผู้เรียนเคยพบ เคยได้ยิน ได้ฟัง และได้เรียนรู้มาก่อนเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ

5. ความสามารถในการดึงประสบการณ์เดิมมาใช้ หมายถึง การใช้ความรู้เดิมเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ ที่เคยพบ เคยได้ยิน ได้ฟัง และได้เรียนรู้มาก่อน มาใช้ในการอ่านและเขียนโดยการ

ระลึกถึงเรื่องนั้น และโยงความเพื่อทำความเข้าใจเรื่องที่อ่านและเกิดความคิดในการเขียน ทำให้การเคความแวคล้อมในการอ่าน และสร้างจินตนาการในการเขียนให้ดียิ่งขึ้นได้ ซึ่งวัดได้จากคะแนนแบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยให้นักเรียนอ่านเรื่องและเขียนอธิบายเป็นภาษาไทยว่านักเรียนได้ใช้ความรู้เดิมอย่างไรในการอ่านและเขียน โดยดำเนินการตามขั้นตอนและตรวจสอบหาคุณภาพแล้ว

6. ความสามารถในการอ่าน หมายถึง ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเน้นด้านจับใจความสำคัญ บอกรายละเอียดของเรื่อง ตีความและเรียงลำดับข้อความ หรือเนื้อเรื่องที่อ่านได้ ซึ่งวัดได้จากการคะแนนทำแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่าน ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นตามจุดประสงค์รายวิชา และได้นำไปทดลองหาคุณภาพแล้ว

7. ความสามารถในการเขียน หมายถึง ความสามารถในการใช้ภาษาสำหรับการเขียนการลำดับความ แสดงความคิดเห็นได้ชัดเจน การใช้คำศัพท์ ส่วนวน โครงสร้าง ไวยากรณ์เครื่องหมายวรรคตอน และตัวสะกดถูกต้องรวมทั้งความสมบูรณ์ของการเขียน ซึ่งวัดได้จากแบบทดสอบวัดความสามารถทางการเขียน ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจและหาคุณภาพแล้ว

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสาร ตำรา รวมทั้งงานวิจัยที่เกี่ยวข้องไว้ดังนี้

1. เอกสารเกี่ยวกับการอ่าน
2. เอกสารเกี่ยวกับการเขียน
3. เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่านและการเขียน
4. เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนโดยโครงสร้างระดับยอด (Top-Level Structure)
5. เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับ Schema

เอกสารเกี่ยวกับการอ่าน

1. ความหมายของการอ่าน

กู๊ดแมน ได้ให้ความหมายของการอ่านว่า เป็นกระบวนการที่สร้างความหมายขึ้นจากตัวอักษร การอ่านเป็นกระบวนการที่ต้องคิดอยู่ตลอดเวลา ผู้อ่านจะต้องสังเกตจากสิ่งต่าง ๆ ที่ปรากฏอยู่ในข้อความเพื่อใช้เป็นเครื่องช่วยในการให้ความหมายที่เหมาะสมที่สุดของข้อความเหล่านั้น (Goodman. 1970 : 5 - 11)

บุช และฮูเบเนอร์ ได้ให้ความหมายของการอ่านไว้ว่าเป็นกระบวนการคิด หัวใจสำคัญของการอ่าน คือ การที่ผู้อ่านเข้าใจความหมายของสิ่งที่อ่าน โดยผู้อ่านได้ให้ความหมายจากการนำเอาสัญลักษณ์ที่อ่านไปสัมพันธ์กับประสบการณ์เดิมของตน ซึ่งจะทำให้เกิดมโนภาพขึ้นในใจของผู้อ่าน (Bush and Huebner. 1970 : 14)

แฮริส และสมิธ ได้ให้ความหมายเกี่ยวกับการอ่านไว้ว่า การอ่านเป็นรูปแบบของการสื่อความหมาย แลกเปลี่ยนความคิดและข่าวสารความรู้ระหว่างผู้เขียนกับผู้อ่าน นั่นคือผู้เขียนจะแสดงความคิดเห็นของตนบนกระดาษไปตามภาษาของแต่ละคน และผู้อ่านก็พยายามอ่านให้ได้ความหมายที่ผู้เขียนได้เขียนไว้ (Harris and Smith. 1976 : 14)

เปลื้อง ณ นคร ได้ให้ความหมายของการอ่านไว้ว่า การอ่านคือการถ่ายทอดความคิดจากหนังสือของผู้ประพันธ์ไปยังผู้อ่าน ด้วยผู้ประพันธ์ต้องการให้ผู้อ่านได้เห็นความคิด ความรู้สึกของตน ถ้าผู้อ่านสามารถตีความของหนังสือได้และสามารถรู้เจตนาของผู้อ่านได้ก็จะได้ชื่อว่า "อ่านหนังสือเป็น" (เปลื้อง ณ นคร. 2521 : 12)

จากความหมายของการอ่านที่กล่าวมาแล้วพอสรุปได้ว่า การอ่านเป็นกระบวนการสื่อความหมายระหว่างผู้เขียนกับผู้อ่าน โดยการแปลความจากตัวอักษรหรือสัญลักษณ์ให้ได้ความหมายที่ถูกต้อง ชัดเจน โดยสามารถโยงไปสัมพันธ์กับประสบการณ์เดิมของผู้อ่านได้

2. ความสามารถในการอ่าน

บอนด์ และทิงเกอร์ กล่าวว่า ความสามารถในการอ่านขึ้นอยู่กับพื้นฐานดังต่อไปนี้

1. การเข้าใจความหมายของคำ (Word Meaning) การเข้าใจความหมายของคำเป็นทักษะพื้นฐานของการอ่าน ถ้านักเรียนรู้ความหมายของคำไม่เพียงพอ นักเรียนจะไม่สามารถเข้าใจประโยค (Sentence) อนุเจต (Paragraph) และทำให้ไม่สามารถที่จะพูดหรืออ่านได้

2. การเข้าใจความหมายของกลุ่มคำ (Thought Units) นักเรียนจะเข้าใจความหมายของประโยคได้ก็ต่อเมื่อนักเรียนรู้จักอ่านเป็นกลุ่มคำ การอ่านทีละคำจะทำให้ไม่เข้าใจเรื่องที่อ่าน

3. การเข้าใจประโยค (Sentence Comprehension) นอกจากนักเรียนจะต้องเข้าใจความหมายเป็นรายคำและเป็นกลุ่มคำแล้ว นักเรียนจะต้องมองเห็นความสัมพันธ์ระหว่างคำ และความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มคำในประโยคด้วย นักเรียนที่ไม่สามารถมองเห็นความสัมพันธ์ระหว่างคำและกลุ่มคำในประโยคจะไม่เข้าใจเรื่องที่อ่าน

4. การเข้าใจอนุเจต (Paragraph Comprehension) นักเรียนจะเข้าใจอนุเจตต่อเมื่อนักเรียนมองเห็นความสัมพันธ์ระหว่างประโยคอนุเจต การเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างประโยคค่อนข้างยาก แต่ถ้านักเรียนขาดความสามารถทางคำนี้แล้วนักเรียนจะไม่เข้าใจเรื่องที่อ่าน

5. การเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างอนุเจต (Comprehension of Larger Units) นักเรียนจะสามารถเข้าใจเรื่องที่ยาวขึ้นได้ก็ต่อเมื่อนักเรียนสามารถจัดลำดับความคิดของเรื่องที่อ่านได้

แฮร์ริส ได้กล่าวถึงความสามารถในการอ่านไว้ว่า จะต้องประกอบด้วยความสามารถในด้านต่อไปนี้

1. ความสามารถทางด้านภาษาและตัวหนังสือ ได้แก่ ความสามารถในการที่เข้าใจความหมายของคำใหม่ ๆ จากบริบท ความสามารถที่จะเข้าใจโครงสร้างของประโยคและความสามารถที่จะเข้าใจเครื่องหมายวรรคตอนและตัวพิมพ์ เป็นต้น

2. ความสามารถทางความคิด ได้แก่ ความสามารถที่จะบรรลุจุดประสงค์ของผู้แต่ง ความสามารถที่จะเข้าใจความคิดสำคัญและความคิดย่อยที่สนับสนุนความคิดสำคัญและความสามารถที่จะสรุปความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน

3. ความสามารถในการตีความหมายจากน้ำเสียงที่ผู้เขียนแสดงออกและความสามารถที่จะระบุท่วงทำนองของผู้เขียน (Harris. 1969 : 59)

ดังนั้น จึงสรุปได้ว่าความสามารถในการอ่านนั้นประกอบด้วย ความสามารถในการด้านภาษา ด้านความคิด การแปลความ รวมไปถึงความสามารถที่จะเข้าใจโครงสร้างของประโยค

3. องค์ประกอบสำคัญในการอ่าน

มิลเลอร์ ผู้เชี่ยวชาญทางด้านการสอนอ่าน ได้กล่าวถึงองค์ประกอบที่สำคัญของการอ่านไว้ดังนี้

1. สายตา (Eye Span) การอ่านหนังสือนั้น ประสาทตาถือว่าสำคัญที่สุดที่จะรับภาพสู่สมอง ความเร็วในการอ่านจะขึ้นอยู่กับภาวะที่ตาเราเคลื่อนที่ไปตามตัวอักษรที่เรียงลำดับกันอยู่ที่ละบรรทัดให้ต่อเนื่องกันไปเป็นตอนและเป็นบท

2. กระบวนการคิด (Thinking Process) อัตราการรับรู้ของแต่ละคนมีกระบวนการที่ก่อให้เกิดความคิดต่างกัน คนที่ประสาทปกตินั้น เมื่อสายตาจับอยู่ที่ตัวอักษรในย่อหน้าใดย่อหน้าหนึ่ง สมองจะเป็นศูนย์กลางรับภาพที่ปรากฏอยู่สู่สายตานั้นแล้วแปลความหมาย

3. การเคลื่อนความเร็วของสายตา (Eye Movement) เป็นองค์ประกอบด้านสรีระเบื้องต้นของการฝึกความเร็วในการอ่าน ผู้อ่านจะเพิ่มความเร็วในการอ่านได้โดยการฝึกเคลื่อนสายตาไป-มาให้รวดเร็ว (Miller. 1971 : 10)

องค์ประกอบที่สำคัญอย่างหนึ่งที่จะช่วยให้ผู้อ่านเกิดความเข้าใจเรื่องที่อ่านได้รวดเร็วยิ่งขึ้นก็คือ ความรู้เดิม (Background Knowledge) ซึ่งโคคิได้กล่าวว่า ความรู้เดิมนั้นเป็นตัวแปรที่สำคัญที่ผู้สอนอ่านและผู้เรียนพึงระมัดระวัง ไม่ควรละเลยมองข้ามไป เพราะนักเรียนที่มีความรู้เดิมเกี่ยวกับเรื่องที่จะอ่านจะเรียนได้ดีกว่านักเรียนที่ไม่มีความรู้เดิมเกี่ยวกับภาษาของเขาเลย เพราะความรู้เดิมจะทำให้นักเรียนมีความสามารถที่จะเข้าใจสิ่งที่อ่านได้อย่างมีเหตุผล และเข้าใจข้อความที่มีโครงสร้างมากกว่า (Coady. 1979 : 7)

ดังนั้นจึงจำเป็นอย่างยิ่งที่ครูสอนภาษาอังกฤษควรหันมาสนใจเรื่องความรู้เดิมของนักเรียนให้มาก เพื่อเป็นการช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจเรื่องที่อ่านได้ง่ายขึ้น

4. จุดมุ่งหมายของการอ่าน

มิลเลอร์ ได้แบ่งจุดมุ่งหมายของการอ่านออกเป็น 6 ประการ คือ

1. อ่านเพื่อเข้าใจคร่าว ๆ
2. อ่านเพื่อจับใจความสำคัญ
3. อ่านเพื่อสำรวจรายละเอียดแล้วจับใจความสำคัญทั่ว ๆ ไป
4. อ่านเพื่อความเข้าใจอย่างถ่องแท้
5. อ่านเพื่อใช้วิจารณ์
6. อ่านเพื่อวิเคราะห์ข้อความหรือแนวคิดที่อ่าน (มิลเลอร์. 1972 : 15)

แฮริส ได้แบ่งจุดมุ่งหมายของการอ่านไว้ 3 ประการ คือ

1. อ่านเพื่อพัฒนาสมรรถภาพในการอ่าน
2. อ่านเพื่อจับใจความสำคัญ
3. อ่านเพื่อความเพลิดเพลิน

จากจุดมุ่งหมายของการอ่านที่กล่าวมาพอสรุปได้ว่า มนุษย์มีจุดมุ่งหมายในการอ่านคือ อ่านเพื่อความบันเทิง อ่านเพื่อหาความรู้ และเพื่อวิเคราะห์ข้อความที่อ่าน ดังนั้นผู้อ่านจะเกิดความเพลิดเพลินในการอ่านได้ก็ต่อเมื่อผู้อ่านเข้าใจเรื่องที่อ่านได้

5. ความเข้าใจในการอ่าน

ความเข้าใจในการอ่าน เป็นหัวใจของการอ่าน ดังที่ หิงเกอร์ กล่าวว่า ความเข้าใจเป็นจุดหมายปลายทางของการอ่านทุกชนิด เพราะถ้าสามารถเข้าใจเรื่องราวที่อ่านได้อย่างถูกต้องก็จะได้รับความรู้จากการอ่านเต็มที่ (หิงเกอร์. 1952 : 15) ดังนั้นในการอ่านเพื่อให้เข้าใจเนื้อเรื่องนั้น ผู้สอนจะต้องทราบถึงองค์ประกอบพื้นฐานของการอ่าน เพื่อจะได้ฝึกให้นักเรียนมีทักษะการอ่านที่ถูกต้อง

รัสเซล กล่าวว่า การอ่านเพื่อความเข้าใจในเนื้อเรื่อง ครูควรมีวิธีฝึกดังนี้

1. ให้นักเรียนหาข้อความหรือประโยคที่เป็นใจความสำคัญของย่อหน้านั้น
2. ให้เลือกคำตอบบอกลำดับเหตุการณ์ตามที่เกิดขึ้น
3. กำหนดแนวทางที่ต้องการให้นักเรียนก่อนที่จะให้นักเรียนอ่าน
4. รวบรวมความคิดจากเรื่องที่อ่านแล้วเขียนโดยใช้คำพูดของนักเรียน (Russel.

1961 : 198 - 199)

ชวาล แพร์ตกุล ได้ให้ความหมายของความเข้าใจในการอ่านว่า เป็นความสามารถในการผสมแล้วขยายความรู้ความจำให้กว้างไกลออกไปจากเดิมอย่างสมเหตุสมผล ซึ่งจะต้องมีคุณสมบัติ 4 ประการ คือ

1. หมายความว่าและรายละเอียดย่อ ๆ ของเรื่องนั้นมาก่อนแล้ว
2. รู้ความเกี่ยวข้องสัมพันธ์ระหว่างชั้นความรู้อยู่ ๆ เหล่านั้น
3. สามารถอธิบายสิ่งเหล่านั้นได้ด้วยภาษาของตนเอง
4. เมื่อพบสิ่งอื่นใดที่มีสภาพทวนองเดียวกันกับที่เคยเรียนรู้มาแล้วก็สามารถตอบ

และอธิบายได้

ความเข้าใจในการอ่านสามารถแสดงออกได้ดังนี้

1. การแปลความ (Translation) คือ สามารถแปลความหมายของสิ่งต่าง ๆ ได้โดยแปลตามลักษณะและนัยของเรื่องราว ซึ่งเป็นความหมายที่ถูกต้องและใช้ได้สำหรับเรื่องราว นั้น ๆ โดยเฉพาะ

2. การตีความ (Interpretation) คือ สามารถจับความสำคัญระหว่างชั้นส่วน ย่อย ๆ ของเรื่องนั้นจนสามารถนำมากล่าวแบบนัยหนึ่งได้

3. การขยายความ (Extrapolation) คือ สามารถขยายความหมายและนัยของ เรื่องนั้นให้กว้างไกลไปจากสภาพข้อเท็จจริงเดิมได้ (ชวาล แพรัตกุล. 2520 : 135)

นอกจากนี้ สมุทฺธ เชนเชาวิช ได้กล่าวว่า ความเข้าใจ (Comprehension) คือ ความสามารถอันพึงประสงค์จากสิ่งที่อ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุดเท่าที่จะทำได้ ความเข้าใจ ถือเป็นเรื่องราวที่มีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับการศึกษาและประสบการณ์ต่าง ๆ หลาย ๆ ด้านของแต่ละคน และถือว่าเป็นองค์ประกอบสำคัญอย่างหนึ่งของการอ่าน เพราะถ้าอ่านแล้วไม่เกิดความ เข้าใจใด ๆ เลย ก็อาจกล่าวได้ว่ายังไม่เกิดการอ่านที่แท้จริง ไม่ได้สื่อความหมายอะไรทั้งสิ้น และยังทำให้เสียเวลาไปโดยเปล่าประโยชน์อีกด้วย

เมื่อพิจารณาความเข้าใจในการอ่านดังกล่าวมาข้างต้น จะเห็นได้ว่าการที่ผู้อ่าน จะมีความเข้าใจในการอ่านได้คตินั้น ผู้อ่านจะต้องมีความรู้ในเรื่องความหมายของคำ กลุ่มคำ การเรียบเรียงประโยค และการมองเห็นความสัมพันธ์ของแต่ละประโยคได้อย่างชัดเจน ดังนั้น ครูสอนภาษาอังกฤษจึงควรหาวิธีที่ดีมาใช้ในการฝึกการอ่านให้กับนักเรียนให้สามารถอ่านได้อย่างมี ประสิทธิภาพ

6. ระดับความเข้าใจในการอ่าน

คัสแมน และคนอื่น ๆ ได้แบ่งระดับความเข้าใจในการอ่านไว้ 3 ระดับ คือ

1. ระดับความเข้าใจในข้อเท็จจริง (Factual Level) หมายถึง ความเข้าใจเนื้อเรื่องที่อ่านตามตัวหนังสือที่เขียนไว้

2. ระดับความเข้าใจขั้นตีความ (Interpection Level) คือ ความเข้าใจโดยอาศัยการสรุปความ ตีความ และแปลความหมายจากเรื่องที่อ่านได้

3. ระดับความเข้าใจขั้นประเมินค่า (Evaluation Level) คือ ความสามารถในการประเมินค่าสิ่งที่อ่านมาโดยอาศัยความรู้และประสบการณ์ของผู้อ่านพิจารณาและตัดสิน

(Dallman and others. 1974 : 166)

สมิธ และบาร์ทเล็ท ได้แบ่งความเข้าใจในการอ่านเป็น 4 ระดับ คือ

1. ระดับความเข้าใจตามตัวอักษร (Literal Comprehension) เป็นความเข้าใจขั้นพื้นฐานที่ผู้อ่านจะเข้าใจว่าผู้เขียนเขียนว่าอย่างไร

2. ระดับความเข้าใจขอบข่ายที่เกี่ยวข้องกับเรื่อง สามารถโยงกับเหตุการณ์อื่น ๆ ได้ (Inference)

3. ระดับความเข้าใจที่ประเมินผลเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านได้ (Evaluation)

4. ระดับความเข้าใจที่ทำให้เกิดทัศนคติ เปลี่ยนแปลงความเชื่อ ความรู้สึกนึกคิดได้ (Appreciation) (Smith and Barrett. 1979 : 317)

นอกจากนี้ เบอร์มิสเตอร์ ได้แบ่งระดับความเข้าใจในการอ่านไว้เป็น 7 ระดับ คือ

1. ระดับความจำ (Memory) เป็นระดับของการจำที่ผู้เขียนได้กล่าว คือ การจำหรือเข้าใจเกี่ยวกับข้อเท็จจริง วันที่ คำจำกัดความ ใจความสำคัญของเรื่องและลำดับเหตุการณ์ของเรื่อง

2. ระดับแปลความ (Translation) เป็นการนำข้อความหรือสิ่งที่เข้าใจไปแปลเป็นรูปอื่น เช่น การแปลความภาษาหนึ่งเป็นอีกภาษาหนึ่ง การถอดความ เป็นต้น

3. ระดับการตีความ (Interpretation) เป็นการเข้าใจหรือมองเห็นความสัมพันธ์ของสิ่งที่ผู้เขียนไม่ได้บอกไว้ เช่น หาเหตุที่เมื่อบอกผลมาให้ การคาดการณ์ล่วงหน้า

4. ระดับการประยุกต์ใช้ (Application) เป็นการเข้าใจหรือมองเห็นหลักการแล้วนำหลักการไปประยุกต์ใช้จนประสบความสำเร็จ

5. ระดับการวิเคราะห์ (Analysis) เป็นความเข้าใจและรู้ในแง่ของการตรวจสอบส่วนย่อยที่ประกอบเข้าเป็นส่วนเต็ม เช่น การวิเคราะห์คำโฆษณาชวนเชื่อ การแยกแยะวิเคราะห์คำประพันธ์ การรู้ถึง การให้เหตุผลผิดของผู้เขียน

6. ระดับการสังเคราะห์ (Synthesis) เป็นการนำความคิดเห็นที่ได้จากการอ่านมาผสมกัน

7. การประเมินผล (Evaluation) เป็นการวางแผนแล้วตัดสินใจสิ่งที่อ่าน โดยอาศัยหลักเกณฑ์ที่ตั้งไว้เป็นบรรทัดฐาน เช่น เรื่องราวที่อ่าน อะไรเป็นความจริง (Fact) อะไรบ้างที่เป็นจินตนาการ (Fantasy) อะไรบ้างที่เป็นความคิดเห็น (Opinion) (Burmeister. 1974 : 147 - 148)

จากการแบ่งระดับความเข้าใจที่กล่าวมาข้างต้นจะเห็นได้ว่า ระดับความเข้าใจจะเป็นแนวทางกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ของผู้เรียนว่า จะสอนอ่านให้นักเรียนเกิดความเข้าใจอยู่ในระดับใดจึงจะเหมาะสม เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เพิ่งจะเริ่มเรียนภาษาอังกฤษ จึงมีประสบการณ์และทักษะทางภาษาอังกฤษน้อยมาก ดังนั้นผู้วิจัยจึงมุ่งศึกษาเฉพาะความสามารถในการอ่านด้านแปลความ ตีความ ขยายความ และเรียงลำดับเหตุการณ์ของเรื่องได้

7. หลักการและขั้นตอนในการสอนอ่าน

คานาแวน และเอชแมน กล่าวถึงวิธีการอ่านว่ามีอยู่ 5 ขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นสำรวจ (Survey) คือ ผู้อ่านจะต้องสำรวจรายละเอียดต่าง ๆ ของหนังสือ เช่น หัวข้อใหญ่ หัวข้อย่อย ตัวพิมพ์เอน เป็นต้น

2. ขั้นตั้งคำถาม (Question) ผู้อ่านจะตั้งคำถามจากเนื้อหา เช่น อาจดัดแปลงจากหัวข้อเป็นรูปคำถาม

3. ขั้นอ่าน (Read) ขั้นนี้เป็นการอ่านแบบเข้ม (Intensive Reading) คืออ่านให้เข้าใจสาระสำคัญและรวบรวมข้อเท็จจริงของสิ่งที่อ่านได้อย่างแจ่มแจ้ง เป็นขั้นการอ่านเพื่อหาคำตอบ ในขณะที่ผู้อ่านจะใช้คินสอหรือปากกาขีดเส้นใต้หรือทำเครื่องหมายกำกับเนื้อหาที่อ่านและบันทึกย่อ

4. ขั้นระลึก (Recall) เมื่อได้ข้อเท็จจริงและสาระสำคัญแล้ว ผู้อ่านจะต้องนำไปใช้ในการรายงานหรือการสอน ดังนั้น จึงควรจะได้มีการระลึกถึงสาระสำคัญของสิ่งที่อ่านบ่อย ๆ เพื่อป้องกันการลืม

5. ขั้นทบทวน (Review) ก่อนจะรายงานหรือเข้าสอบ ควรจะได้มีการทบทวน การบันทึกย่ออีกครั้งหนึ่งเพื่อความมั่นใจ (Canavan and Hechman. 1966 : 121)

ดอลแมน และคนอื่น ๆ (Dallman and Others. 1974 : 166) จำแนกระดับการอ่านเพื่อความเข้าใจออกเป็น 3 ระดับ คือ

1. ระดับความเข้าใจข้อเท็จจริง (Factual Level) หมายถึง เข้าใจเรื่องที่อ่านตามตัวอักษร

2. ระดับความเข้าใจชั้นตีความ (Interpretation Level) หมายถึง เข้าใจเรื่องโดยอาศัยการสรุปความ ตีความ และแปลความหมายจากเรื่องที่อ่านได้

3. ระดับความเข้าใจขั้นประเมินค่า (Evaluation Level) หมายถึง ความสามารถในการประเมินค่าสิ่งที่ผ่านมาโดยอาศัยความรู้และประสบการณ์ของผู้อ่าน ตัดสินว่าข้อสรุปของผู้เขียนถูกต้องหรือไม่อย่างไร

เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย (2531) กล่าวว่า หลักการอ่านนั้นเกี่ยวข้องกับกระบวนการอยู่ 2 กระบวนการ คือการติดตามว่าผู้เขียนจะพูดว่าอะไร และคิดว่าผู้เขียนหมายถึงอะไร วิธีสอนและเทคนิคการสอนอ่านนั้นผู้สอนแต่ละคนอาจจะใช้เวลาแตกต่างกันไป ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความสามารถในการอ่านของแต่ละคน และพื้นฐานเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมอื่น ๆ ด้วย ในการหาเหตุผลของข้อความ

ที่อ่านนั้น ผู้เชี่ยวชาญการอ่านได้ค้นคว้าไว้ตามกระบวนการคิด (Thinking Process) มีหลายวิธี คือ

1. วิธีการที่ใช้โครงสร้างระดับยอด (Top-Level Structure Method) เป็นวิธีที่เน้นหนักในการสอนให้นักเรียนเกิดประสบการณ์ด้วยตนเองในการที่จะพิจารณาว่า ความคิดหรือปัญหาของข้อความนั้นไปในแนวใด เมื่อเข้าใจโครงการเขียนหรือแผนการของผู้เขียน นักเรียนก็จะพบว่าความคิดหลัก (Main Idea) และรายละเอียดอื่น ๆ อีกด้วย
2. วิธีการที่ใช้เทคนิคการหาคำที่ทำให้ไม่เข้าใจเนื้อความที่อ่านโดยตัวผู้อ่านเอง (The Reader Selected Miscues Technique) วิธีการนี้จะให้นักเรียนอภิปรายเพื่อที่จะหาความหมายของคำยากที่พบในข้อความที่อ่านหลังจากที่อ่านแล้ว การอภิปรายของครูจะช่วยให้เข้าใจยิ่งขึ้น และรู้ว่าตนเองมีจุดบกพร่องตรงไหน
3. วิธีการใช้กระบวนการโคลซ (The Cloze Procedure) เป็นวิธีที่ให้นักเรียนอภิปรายถึงคำที่ลบออกไป
4. วิธีการใช้รูปแบบการสอนอ่านที่มีประสิทธิภาพในเนื้อหาวิชาต่างๆ (The ERICA Model Method) เป็นวิธีเน้นให้นักเรียนเกิดประสบการณ์การอ่านด้วยตนเอง โดยผ่านกระบวนการ 4 ขั้นตอน คือ

1. การเตรียมการอ่าน (Preparing for Reading)
2. การคิดในสิ่งที่อ่าน (Thinking Through the Reading)
3. การตีความและจัดข้อมูล (Extracting and Organizing Information)
4. การแปลข้อมูล (Translation Information)

สรุปได้ว่า การอ่านมีความจำเป็นต่อชีวิตมนุษย์ในการคิดต่อสื่อสาร ทำความเข้าใจและแสวงหาความรู้ใหม่ ๆ ที่จำเป็นในการดำรงชีวิต ดังนั้น การสอนอ่านจึงเป็นทักษะสำคัญที่ครูจะต้องเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนอย่างสม่ำเสมอ และสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้

นอกจากนี้ สมุทร เชื้อเชาวนิช (2524 : 88) ได้แบ่งประเภทของความเข้าใจออกเป็น 2 ประเภท คือ

1. ความเข้าใจแบบทันที (Reception Comprehension) เป็นความเข้าใจที่ต้องอาศัยความรู้ ความหมายของศัพท์ ส่วนวาทะประโยคต่าง ๆ และต้องอ่านอย่างมีสมาธิ

2. ความเข้าใจแบบไตร่ตรอง (Reflective Comprehension)
สำหรับการศึกษาค้นคว้าต่าง ๆ นั้น ก็มีหลายท่านที่ได้แสดงทรรศนะเรื่องระดับความเข้าใจในการอ่านไว้ เช่น (Smith and Barrett ; citing Harris and Sipay. 1979 : 317) กล่าวว่าระดับความเข้าใจในการอ่านมี 4 ระดับ คือ

1. ระดับความเข้าใจตามตัวอักษร (Literal Comprehension) เป็นความเข้าใจระดับคนที่ผู้อ่านเข้าใจตามตัวอักษรว่า ผู้เขียนเขียนอย่างไร เป็นเรื่องการระลึกรายละเอียด (Details) ใจความสำคัญ (Main Ideas) ลำดับเรื่อง (Sequences) การเปรียบเทียบ (Comparison) เหตุผล (Cause - Effect) และเข้าใจคุณลักษณะของตัวละครหรือของเรื่อง (Character Traits)

2. ระดับความเข้าใจขอบข่ายที่เกี่ยวข้องกับเรื่อง (Interference) สามารถโยงเข้ากับเหตุการณ์อื่น ๆ ได้

3. ระดับความเข้าใจที่ประเมินเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านได้ (Evaluation) เข้าใจเนื้อเรื่องแล้วประเมินผลเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านได้ว่าผู้เขียนมีเป้าหมายอย่างไร อารมณ์ของเรื่องเป็นอย่างไร เจตคติของผู้เขียนเป็นอย่างไร เป็นต้น

4. ระดับความเข้าใจที่จะทำให้เกิดทัศนคติ เกิดความซาบซึ้ง เปลี่ยนแปลงความเชื่อ ความรู้สึกนึกคิด (Attitude)

ดังนั้น จะเห็นได้ว่าระดับความเข้าใจในการอ่านก็เป็นส่วนสำคัญที่จะกำหนดขอบข่ายวัตถุประสงค์ และพฤติกรรมที่ผู้อ่านควรจะใช้ในการจัดกิจกรรม กล่าวคือ จะสอนให้ผู้อ่านเกิดความเข้าใจระดับไหนนั้นต้องดูความพร้อมของผู้เรียน และความพร้อมด้านอื่น ๆ ประกอบด้วย แต่สำหรับ

งานวิจัยครั้งนี้จะศึกษาเฉพาะความสามารถในจับใจความสำคัญ แผลความ ขยายความ และเรียงลำดับข้อความ ดังนั้นระดับความเข้าใจในการอ่านจึงมีความสำคัญในการสอนอ่าน เพื่อที่จะกำหนดจุดประสงค์ในการอ่านของนักเรียนให้เหมาะสมระดับชั้น

8. องค์ประกอบที่ควรคำนึงในการสอนอ่าน

แฮริส และซีเพย์ (Harris and Sipay. 1979 : 15 - 18) ได้กล่าวว่า องค์ประกอบที่ส่งผลให้การอ่านประสบผลสำเร็จ คือ

1. องค์ประกอบทางปัญญา (Cognitive Factors) ซึ่งได้แก่ ไอ.คิว. ของผู้เรียนเอง เขากล่าวว่า การอ่านนั้นสัมพันธ์กับ ไอ.คิว. อย่างน้อย ๆ ก็ .40 - .50 จนถึง .07 ในผู้เรียนระดับ 4 ส่วนที่เหลือเป็นเรื่องของแรงจูงใจ (Motivate) คุณภาพของบทเรียน (Quality of Educational Program) เงื่อนไขทางเศรษฐกิจ สังคม และอื่น ๆ อีกบ้าง

2. องค์ประกอบทางกาย - ทางสรีระ (Physical and Physiological Factors) เขากล่าวว่า ถึงแม้ว่าความบกพร่องหรือความพิการทางกาย จะไม่ใช่เป็นตัวอุปสรรคต่อการอ่านโดยตรงก็ตาม แต่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อการพัฒนาการอ่านของผู้เรียนด้วย หรือกล่าวคือระบบกล้ามเนื้อไม่ได้ส่งผลต่อความสามารถทางการอ่านโดยตรง แต่จะไปสะกิดกันส่วนอื่นทำให้การอ่านไม่เป็นไปตามปกติ

3. องค์ประกอบทางสังคม - วัฒนธรรม (Social and Cultural Factors) ความก้าวหน้าทางการอ่านของผู้เรียนนั้นขึ้นอยู่กับบ้าน เพื่อนบ้าน สิ่งแวดล้อมที่บ้าน ไม่แพ้ที่ได้รับจากทางโรงเรียนเลย หากบิดามารดาและทุกคนในบ้านของผู้เรียนมีการศึกษาคือ ชอบอ่านหนังสือ มีหนังสือมากมายหลายชนิดในบ้าน หรืออ่านให้ผู้เรียนฟัง เล่าเรื่องต่าง ๆ ให้ผู้เรียนฟัง พาเขาไปเที่ยวยังสถานที่ต่าง ๆ ช่างบิดามารดาเรียนให้ดูรายการโทรทัศน์ที่มีประโยชน์ต่อการศึกษา สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้จะเป็นตัวสนับสนุนให้ผู้เรียนนั้นเป็นนักเรียนที่ดีได้ เพราะการทำอย่างนั้นเท่ากับเป็นการเสริมสร้างพัฒนาทักษะทางภาษาศาสตร์ให้ประสบการณ์ความคิดที่ดีเกี่ยวกับทักษะการอ่าน สร้างนิสัยรักการอ่านตรงกันข้ามกับผู้เรียนที่มีบิดามารดาที่มีการศึกษาคำ ท้องหาเลี้ยงตัวเอง โอกาสที่จะส่งเสริม

ลูกก็ทำได้น้อยไปด้วย เพื่อนบ้านและสังคมในหมู่เพื่อนก็เป็นสิ่งสำคัญมากเช่นกัน ดังเช่น ทักษะคิดในกลุ่มเพื่อนที่โรงเรียน บางขณะจะมีอิทธิพลเหนือผู้ปกครองเสียอีก

4. ความพร้อมของผู้เรียน ในด้านตัวผู้เรียนเองควรดูว่า วุฒิภาวะของผู้เรียนอยู่ในระดับใดก็หาทางช่วยเหลือส่งเสริมเท่านั้น รวมทั้งจิตใจด้วย ครูผู้สอนต้องสร้างให้ผู้เรียนเกิดความพร้อมก่อนเริ่มเรียน

ในเรื่ององค์ประกอบที่ส่งผลต่อความเข้าใจนั้น แฮร์ริส และซีเพย์ (Harris and Sipay. 1979 : 139) กล่าวว่า องค์ประกอบที่มีส่วนสำคัญอย่างมากต่อความเข้าใจในการอ่าน (Reading Comprehension) ที่สำคัญที่สุดคือ สติปัญญาโดยทั่วไป (General Intelligence) นั่นคือ

1. ความสามารถในการคิด (The Ability of Thinking)
2. เหตุผล (Reasons)
3. การแก้ปัญหา (Solving Problems)

และส่วนที่สำคัญรองลงไปคือ

1. ความสามารถของผู้อ่านในด้านคำศัพท์ (Vocabulary)
2. ความสามารถในการแปลรหัส เช่น ความหมายและตัวแนะ (Clues)
3. ความสามารถในการเดสความหมาย เพื่อก่อให้เกิดความเข้าใจ (Guess)
4. ความสามารถทางโครงสร้างภาษา (Structure)
5. วุฒิภาวะ (Maturity)
6. พื้นฐาน ประสบการณ์ (Background and Experience)
7. ความสนใจ (Interest)

8. สไตล์ (Style) การเรียนของแต่ละบุคคล เช่น ชอบเรียนเป็นกลุ่ม (Groups Learning) หรือชอบเรียนคนเดียว (Individual Instruction) เป็นต้น

ลี โกฟาน และเพทลา (Lee Kai-Fan and Patla. 1978 : 28) ได้ให้
ทรรศนะว่าองค์ประกอบพื้นฐานในการอ่านควรคำนึงเรื่อง

1. กาล (Tense) ซึ่งเป็นส่วนสำคัญมากในภาษาอังกฤษหากผู้อ่านมองข้าม ไม่สนใจ
ข้อมูลที่ได้อาจผิดพลาดได้ กล่าวคือ ในการเรียนรู้ภาษานั้นมีส่วนสำคัญ 3 ส่วน ที่ต้องคำนึงถึงอยู่เสมอ
คือรูปแบบทางภาษา (Form) ความหมายภาษา (Meaning) และหน้าที่ของภาษา (Function)
หากผู้เรียนทำความเข้าใจครบทั้ง 3 ส่วนนี้ จะส่งผลให้ผู้เรียนเข้าใจ
ได้ดียิ่งขึ้น เช่น

I should have gone to the party.

หมายถึง ผู้พูดควรจะไปปาร์ตี้ แต่เขาไม่อยากจะไป

2. สรรพนาม (Pronoun) การอ่านที่ดีนั้นต้องเข้าใจ Pronoun ที่พบว่ามีหมายถึง
ใคร เพื่อจะได้สื่อสารความหมายที่ถูกต้อง ชัดเจน ช่วยให้อ่านได้ความเข้าใจมากขึ้น ปัญหาเหล่านี้
จะพบมากในประโยคยาว หรือสังกรประโยค (Complex Sentence Pronoun) หลักที่ก่อให้เกิด
ปัญหายิ่งยากในการอ่านก็คือ This, these, that, those, such, it และ Relative
Pronouns เช่น Who, That...etc ยกตัวอย่าง เช่น

It is curious that many people do not like ballet,
theatre, operal recital or orchestral concerts but will avidly watch
them on T.V.

Them หมายถึงอะไร

3. เครื่องหมายวรรคตอน (Punctuations) ปกติแล้ว Punctuations จะพบกัน
ในวิชาการเขียน (Course of Writing) เพราะมันเกี่ยวข้องกับการเขียนมากกว่าการอ่าน
อย่างไรก็ตาม Punctuations ที่ผู้เขียนใช้ในการเขียนนั้นก็เพื่อให้ผู้อ่านง่ายต่อการอ่านนั่นเอง
Punctuations ปกติจะเป็นตัวแนะ (Clues) ын่างไรก็สำหรับผู้อ่านว่าผู้เขียนหมายความว่า
อย่างไร เช่น

e.g. Pilots whose minds are dull do not live long.

e.g. Pilots, whose minds are dull, do not live long.

4. คำศัพท์ในบริบท (Vocabulary in context) หากพูดถึง Vocabulary แล้วจะมี 3 ลักษณะ คือคำศัพท์ทั่วไป (General Vocabulary) คำศัพท์เทคนิค คำศัพท์เฉพาะ (Technical Vocabulary) คำแสลง สำนวน (Slang and Idioms)

หากหนังสือที่เราอ่านให้คำศัพท์ประเภทคำศัพท์ทั่ว ๆ ไป การอ่านก็คงไม่ยุ่งยากมากนัก เพราะเราสามารถเปิดหาได้จากพจนานุกรม (Dictionary) แต่หากเป็นศัพท์เฉพาะ การอ่านจะยุ่งยากมากขึ้น ถ้าผู้อ่านไม่มีความรู้เรื่องเหล่านั้นอยู่บ้างเลย และยิ่งพบคำศัพท์แสลงหรือสำนวนด้วยแล้วยิ่งจะทำให้การอ่านเกิดความยุ่งยากมากขึ้น เพราะเราจะหาความหมายไม่ได้เลยจาก Dictionary ผู้อ่านต้องอาศัยบริบท (Context) เดาความหมายเอาเอง ซึ่งจะต้องใช้ความสามารถหลายด้านประกอบกัน เช่น

By day he was straight - faced and sober ; by night he was giggling and Inebriated.

5. กลุ่มคำที่เอาความสอดคล้องหรือขัดแย้ง (Transitional Words) คือกลุ่มคำในประโยคหรืออนุเจต (Paragraph) ซึ่งจะเป็นตัวบ่งชี้ข้อความที่จะตามมาว่าจะจะเป็นไปในลักษณะสอดคล้องกันไปไปในแนวทางเดียวกันกับข้อความข้างหน้า เช่น

He planned to become an airline pilot, Furthermore, he became one.

นอกจากนี้ยังมี Transitional Words อีกหลายประเภท เช่น บอกใจความแย้งกัน ใจความเป็นเหตุเป็นผลกัน ซึ่งผู้สอนควรจะศึกษาทำความเข้าใจให้ดี

จากที่กล่าวมาแล้ว ทำให้มองเห็นว่า การสอนอ่านนั้นขึ้นอยู่กับองค์ประกอบหลายด้าน ครูผู้สอนศึกษาองค์ประกอบเหล่านั้นให้ดีเสียก่อนแล้วศึกษาคูสภาพผู้เรียน หลังจากนั้นจึงพยายามหาทางส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความสามารถในการประกอบต่าง ๆ จึงจะทำให้การสอนบรรลุจุดประสงค์ที่ตั้งไว้ และทำให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพมากขึ้น

9. ความสำคัญของการสอน

ระวีวรรณ ศรีศรีรัมย์ (2527 : 1) ได้กล่าวถึง ความสำคัญของการอ่านอยู่ในลักษณะที่ว่า ผู้อ่านมีความสามารถในด้านต่าง ๆ ดังต่อไปนี้หรือไม่

1. ความสามารถเข้าใจความหมายของสิ่งที่อ่านไปแล้วหรือได้มากน้อยแค่ไหน
  2. สามารถจับใจความที่สำคัญได้หรือไม่
  3. สามารถที่จะเปรียบเทียบและแยกความแตกต่างได้ว่าในบทความหรือสิ่งที่อ่านไปแล้วนั้น ส่วนใหญ่เป็นความจริง เป็นเนื้อเรื่องสำคัญ เป็นความคิดเห็นส่วนตัว ของผู้เขียนหรือความคิดเห็นโดยทั่ว ๆ ไป
  4. เมื่ออ่านแล้วสามารถที่จะเข้าใจและปฏิบัติตามที่อ่านมาได้อย่างถูกต้องหรือไม่
  5. สามารถที่จะตีความจากรูปภาพ แผนภูมิ แผนที่ หรือตารางแสดงได้อย่างถูกต้องมากน้อยแค่ไหน
  6. สามารถที่จะรวบรวมความคิดเห็นจากการอ่านหลาย ๆ เรื่องให้เข้ามาสู่ประเด็นสำคัญตามที่ต้องการหรือไม่
  7. เมื่ออ่านแล้วสามารถนิยามภาพตามแนวคิดที่ได้อ่านมาได้ตรงและถูกต้องมากน้อยแค่ไหน
  8. สามารถจับใจความสำคัญหรือสาระจากเนื้อเรื่องที่ได้อ่านมากน้อยเพียงใด
- ดังนั้นจะเห็นได้ว่า นักเรียนจะอ่านได้ก็ต่อเมื่อมีความเข้าใจในสิ่งที่อ่าน โดยครูจัดหรือเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ทำกิจกรรมการอ่านด้วยตนเองให้มากที่สุด บทเรียนที่น่าสนใจสนุกสนานเมื่อนักเรียนสามารถอ่านข้อความด้วยความสนุกสนาน จะเกิดความรู้สึกว่าตนประสบความสำเร็จในการอ่าน มีความสามารถที่จะอ่านภาษาอังกฤษได้อย่างเข้าใจ

10. กระบวนการในการสอนอ่าน (Process)

แฮริส และซีเพย์ (Harris and Sipay. 1979 : 19 - 20) กล่าวว่า การสอนอ่านมีกระบวนการสอนดังต่อไปนี้

1. การรับสัมผัส (Sensation) การอ่านจะเริ่มจากตาทั้งสองข้างจะกระทบกับเครื่องหมาย และตัวอักษร โดยอาศัยแสงเป็นไปตามระบบการทำงานของตา อันจะเป็นทางนำไปสู่สมอง สมองจะวินิจฉัยต่อไปว่าเห็นอะไร นั่นคือ ต้องใช้ความรู้และประสบการณ์เดิมของตนว่าเห็นอะไร ด้วยกระบวนการนี้จะต้องอาศัยตัวหนังสือที่พิมพ์ชัดเจน ขนาดพอเพียง แสงสว่างพอ และตาสามารถรวม (Focus) สิ่งนั้น ๆ ที่ผนังม่านตา (Retina) ได้ สายตาต้องรวกเร็ว เคลื่อนไหวกวาดได้อย่างครอบคลุม

2. การรับรู้ (Perception) เป็นขั้นตีความโดยอาศัยประสบการณ์เดิม (Concepts) เป็นกระบวนการหลังจาก Sensation แล้วเมื่อสายตามีการส่งภาพที่เห็นหรือส่งตัวอักษรที่เห็นไปสู่สมอง สมองจะรับแล้วตีความออกมาว่าสิ่งที่เห็นคืออะไร ตัวหนังสือที่เห็นเป็นคำอะไร

3. ทำความเข้าใจ (Comprehension) คือกระบวนการอ่านที่ต้องอาศัยความรู้เกี่ยวกับโครงสร้างของประโยค และความหมายในประโยคจากกลุ่มคำที่พบเห็น และทราบว่าคำคำนั้นหมายถึงอะไร ทำอะไร เป็นอย่างไร มีบทบาทอย่างไร

4. การตอบสนอง (Reaction) เมื่อเข้าใจแล้วก็ตอบสนอง อาจจะเป็นการตอบสนองทางกายและอารมณ์

11. หลักในการสอนอ่านโดยทั่วไป (General Principles in Teaching Reading)

แฮร์ริส และซีเพย์ (Harris and Sipay. 1979 : 141 - 142) กล่าวว่าในการสอนอ่านนั้นครูผู้สอนควรยึดหลักการสอนดังนี้

1. การสอนอ่านต้องพยายามสร้างกิจกรรมที่สนุกสนาน (Reading must be an enjoyable activity)
2. การสอนที่เป็นระบบนั้น ต้องให้ทักษะการอ่านที่เหมาะสมเจาะจงอย่างใดอย่างหนึ่ง เช่น ระบุประณมฝึกอ่านเพื่อพัฒนาด้านคำศัพท์ ทักษะการค้นหาความหมาย เป็นต้น

3. กิจกรรมที่ใช้ในการสอนเปิดโอกาสให้มีกิจกรรมต่าง ๆ อย่างเพียงพอ เช่น ฝึกอ่านออกเสียง อ่านในใจ หรือฝึกผู้เรียนอ่านด้วยตัวครูเป็นผู้ฝึกให้ก็ควรฝึกให้ผู้เรียนหัดอ่านด้วยตัวเองอย่างละเท่า ๆ กัน

4. บทเรียนและกิจกรรมสนองความแตกต่างแต่ละบุคคล เพราะแต่ละคนมีพื้นฐานความสามารถในการอ่านไม่เท่ากัน

5. ให้ความเอาใจใส่ผู้เรียนที่มีปัญหา ต้องใช้เวลาและช่วยพัฒนาการอ่านของเขาเหล่านั้น

6. ควรมีแผนงาน (Plan) เพื่อสนับสนุนการอ่านของผู้เรียนตั้งแต่ระดับอนุบาลจนถึงมัธยม

กู๊ดแมน (Goodman. 1982 : 13) กล่าวว่า กระบวนการสอนอ่าน (Reading Process) มี 5 ขั้นตอน

1. ระลึกหรือจำจำนวนตัวอักษรได้ตามที่ผู้เขียนได้เขียนไว้ (Recognition Initiation) เป็นการมองเห็นคำแล้วจำได้ว่าคำนั้นเขียนแทนคำพูดว่าอะไร และการอ่านก็จะเริ่มขึ้นเป็นการเริ่มจากการอ่านอีกแบบหนึ่งตามความคิดของเขาหรือการอ่านจะเริ่มด้วยการมองเห็นรูปภาพ รูปภavnันก็จะเป็นตัวเริ่มต้นในการอ่านได้อีกลักษณะหนึ่ง

2. เป็นการคาดคะเน - คาดการณ์ล่วงหน้าว่าเรื่องที่อ่านนั้นเป็นอย่างไร จะดำเนินไปในลักษณะใด (Prediction)

3. เป็นการหาข้อมูลยืนยันว่าสิ่งที่ตนคาดการณ์ไว้นั้นถูกต้องไหม เป็นการหาคำยืนยันในความคิดของผู้อ่าน (Confirmation)

4. เป็นการแก้ไขหรือปรับ หรือจัดกระบวนการความคิดอีกครั้งหนึ่ง เมื่อผู้อ่านพบว่าสิ่งที่ตนคาดการณ์ไม่ถูกต้อง เป็นการแก้ความคิดของผู้อ่านให้ถูกต้องนั่นเอง (Correction)

5. เป็นการสิ้นสุดการอ่าน คนเราจะยุติการอ่านเมื่อได้ทำกิจกรรมทั้งหมดเรียบร้อยแล้ว หรืออาจจะไม่ใช่การอ่านจบแล้ว แต่เป็นเพราะผู้อ่านจับความหมายในการอ่านได้น้อยหรือผู้อ่านทราบเรื่องที่จะอ่าน มิฉะนั้นก็เน้นเพราะเรื่องนั้นไม่น่าสนใจก็ได้ (Closure)

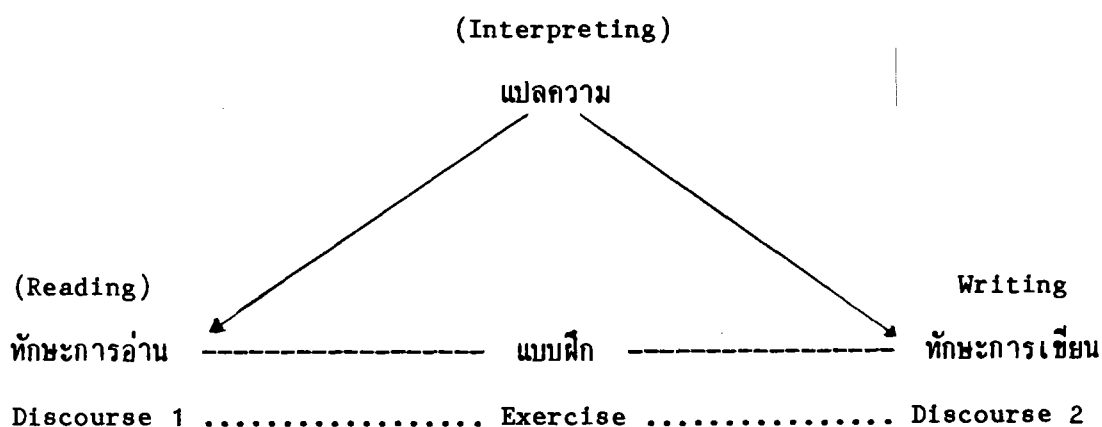
การอ่านตามความคิดของ กูดแมน (Goodman) นั้น ถือเป็นเกมส์การเดาทางจิตวิทยา ภาษาศาสตร์อย่างหนึ่ง (A Psycholinguistic Guessing Games) กล่าวคือ เริ่มจากผู้อ่าน รับสัญญาณ (Signals) ไปสู่ตัวอย่าง (Sample) เดา (Guesswork) หาข้อยืนยัน (Confirm) แก้ไข (Correcting) ดังได้กล่าวแล้ว

ในการสอนอ่านภาษาที่สองนั้น กูดแมน (Goodman. 1982 : 68) กล่าวว่าหลักการ สอนอ่านภาษาที่สองนั้น ครูผู้สอนควรคำนึงในเรื่องต่อไปนี้คือ

1. การอ่านภาษาที่สองนั้น สำหรับบางคนแล้ว จะรู้สึกง่ายขึ้น หากได้มีการ เปรียบเทียบกันระหว่างสิ่งที่เหมือนกันกับสิ่งที่แตกต่างกันหรือกับภาษาของตนเอง
2. การอ่านจะทำให้เด็กรู้สึกยาก หากเนื้อหาที่อ่านไม่มีการค้ำโครงสร้างไวยากรณ์ บ้าง คือ หากโครงสร้างไวยากรณ์ยากเกินไปสำหรับเขา ผู้อ่านจะรู้สึกยากและท้อแท้ใจเบื่อหน่าย ที่จะอ่าน
3. การอ่านสิ่งที่มีความหมาย (Strong Semantic) ถึงแม้จะอ่านในสิ่งที่เขียนด้วย โครงสร้างง่าย ๆ ก็จะเป็นการพัฒนาความสามารถ การอ่านได้ดีด้วย นั่นคือ สิ่งที่น่าจะให้อ่าน ต้องเป็นสิ่งที่น่าสนใจ มีความหมายต่อชีวิตของผู้เรียน สอดคล้องกับภูมิหลังประสบการณ์ของผู้เรียนด้วย
4. สิ่งที่จะให้ผู้เริ่มเรียนภาษาฝึกรู้จัก ควรหลีกเลี่ยงสื่อการเรียนที่ใช้ภาษาเป็นพิเศษ เฉพาะตัว เช่น หลีกเลี่ยงเรื่องเกี่ยวกับวรรณคดี (Literature) สื่อการเรียนที่จะให้เด็กอ่าน ควรเป็นเรื่องทั่ว ๆ ไป เช่น ป้ายต่าง ๆ คำสั่ง คำบรรยาย บทสนทนา เป็นต้น การจะเลือกสื่อ การเรียนในลักษณะใดก็ต้องแล้วแต่ภูมิหลัง (Background) ของผู้เรียน
5. การอ่านจะช่วยให้ง่ายขึ้นถ้าเขาได้พูด (Speak) สิ่งที่จะอ่านเสียก่อน สำหรับ ผู้เรียนในชั้นเริ่มต้นนั้น ควรจะจัดเนื้อหาให้เป็นขั้นตอน สำหรับพูดก่อน หลังจากนั้นจึงให้เขาอ่าน เช่นเดียวกับผู้ที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองในระดับกลาง (Medium) ก็ควรจัดกิจกรรมให้ฝึกพูด เรื่องนั้น ๆ ก่อนจึงค่อยให้อ่านภายหลัง

6. สำหรับการสอนอ่านต่อผู้ที่เริ่มเรียนภาษานั้น ๆ การสอนควรเป็นไปตามธรรมชาติ มุ่งหาความหมายในสิ่งที่อ่าน หลีกเลี่ยงสิ่งที่ไม่จำเป็นอื่น ๆ ก่อนมุ่งเพียงกระบวนการเพื่อให้เกิดความเข้าใจเท่านั้น

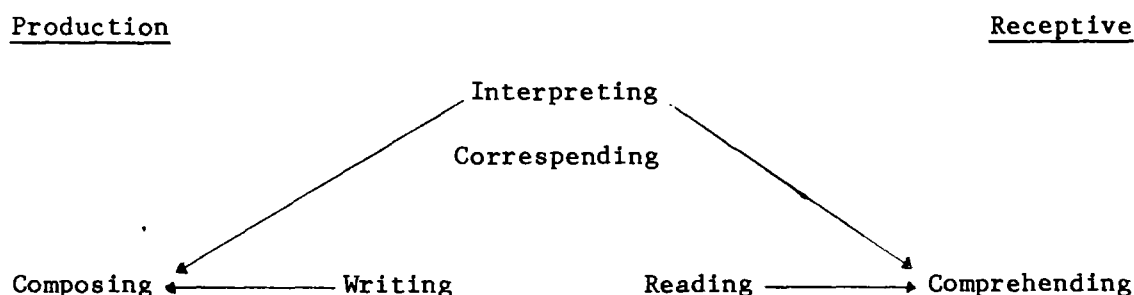
การอ่านเพื่อความเข้าใจนั้น วิกิตอน (Widdowson. 1979 : 145 - 146) กล่าวว่า การสอนอ่านนั้น ควรเป็นทักษะอื่นรวมเข้าด้วยกันกับการอ่าน เช่น รวมทักษะการเขียน เข้ากับการอ่าน เท่ากับว่า นอกจากผู้เรียนจะได้รับการพัฒนาทักษะการอ่านแล้วในเวลาเดียวกัน ผู้เรียนก็จะได้รับการฝึกการเขียน พัฒนาการเขียนไปด้วย เช่น

ภาพประกอบ 1 แสดงการพัฒนาาร่วมกันของทักษะการอ่านและทักษะการเขียน

จากภาพประกอบ 1 จะเห็นว่า ทักษะการอ่าน - เขียน สัมพันธ์กันตลอดเวลา โดยมีแบบฝึก (Exercises) เป็นตัวเชื่อม เช่น การอ่านบทสนทนาที่ 1 (Discourse 1) แบบฝึก... ให้นักเรียนแปล (Interpret) สิ่งที่ย่านได้ไปสู่ทักษะการเขียน (Writing) โดยให้เขียนคักแปลงจากบทสนทนาที่ 1 (Discourse 1) ไปสู่ Discourse 2

สังเกตภาพประกอบอีกครั้ง

ภาพประกอบ 2 แสดงความสัมพันธ์ของทักษะการอ่านและทักษะการเขียน

12. การอ่านที่ยึดนักเรียนเป็นศูนย์กลาง

คำว่า "นักเรียนเป็นศูนย์กลาง" (Student-Centered) และ "มุ่งความสนใจไปสู่ผู้เรียน" (Focus on the Learner) นั้นพอจะรู้จักกันดีแล้วสำหรับครูผู้สอนภาษาอังกฤษในประเทศไทยที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่ 2 ซึ่งแนวความคิดดังกล่าวเป็นแนวความคิดของเคอแลน สเตวิก และกาเต็นโย (Curran, Stevick and Gattegno) ซึ่งก็ได้แก่วิธีสอน CLL (Community Language Learning) และการสอนแบบเงียบ (The Silent Way) ที่ครูผู้สอนรู้จักกันดีแล้วนั่นเอง

ตามแนวที่ยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลางนี้ หน้าที่และบทบาทของครูจะต้องเปลี่ยนไปจากเดิม นั่นคือ ครูผู้สอนจะมีหน้าที่จัดเตรียมกิจกรรมต่าง ๆ ในการเรียนไว้ล่วงหน้า ทำเครื่องมืออุปกรณ์การสอนให้ชัดเจน ให้คำแนะนำเมื่อผู้เรียนมีปัญหาและวางแผนให้ผู้เรียนเรียนด้วยตนเองอาจจะช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ดังคำกล่าวว่า "ครูที่ดีคือผู้ให้คำแนะนำที่ดี" (A Good Director) ไม่ใช่ครูแสดงหรือควรทำกิจกรรมเสียเอง ครูผู้สอนจะต้องหาทางสร้างประสบการณ์และให้คำแนะนำแก่ผู้เรียน ผู้เรียนจึงเป็นผู้ทำกิจกรรม (Actor) และหากจะวัดความสำเร็จของผู้เรียนก็วัดได้จากการกระทำนั่นเอง

กาเต็นโย (Gattegno. 1963 : 78) พบว่า หากครูผู้สอนยิ่งพูดน้อยเท่าไร ก็จะทำให้ผู้เรียนเกิดความรู้สึกชอบต่อตนเองมากยิ่งขึ้นเท่านั้น เขาเชื่อว่าการที่ครูไม่พูดนั้นก็ถือเป็นการหยุดการรบกวนไม่ขัดจังหวะต่อผู้เรียนในขณะที่เรียนสอดคล้องกับความคิดของสเติวิก (Stevick. 1980 : 197) ซึ่งกล่าวว่า การเรียนทุกอย่างควรให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และสัมผัสด้วยตนเอง แล้วจะทำให้ผลการเรียนของผู้เรียนบรรลุเป้าหมายดีขึ้น วิธีการหนึ่งนั้นคือ ผู้สอนต้องพูดน้อย

สเติวิก และกาเต็นโย ยังได้แสดงทรรศนะต่อไปอีกว่า ในการสอนที่ยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลางนั้นที่สำคัญ คือ บรรยากาศในห้องเรียนต้องทำให้ผู้เรียนรู้สึกมั่นคงและปลอดภัย ซึ่งครูจะต้องพยายามสร้างให้เกิดขึ้นโดยคอยเป็นที่ปรึกษาให้กำลังใจให้ความอบอุ่น อันจะก่อให้เกิดความมั่นใจและเข้าใจในบทเรียน อีกอย่างคือ ครูและผู้เรียนต้องเข้าใจจุดมุ่งหมายของบทเรียนเป็นอย่างดี อันจะทำให้เป็นภาพพจน์ของการเรียนชัดเจนขึ้น และย่อมจะส่งผลให้เกิดการพัฒนาทางภาษาไปในทางที่ดีขึ้น

เนลสัน (Nelson. 1984 : 2 - 5, 8) ได้แสดงความคิดเห็นและแนวทางในการสอนอ่านโดยยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลางไว้ว่า ควรจะให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเลือกบทเรียน แล้วใช้เวลาและโอกาสแก่ผู้เรียนที่จะได้อ่านและทำความเข้าใจบทเรียนนั้น ๆ ด้วยตัวเอง จะโดยวิธีใดก็ได้ แล้วนำสิ่งที่ผู้เรียนแต่ละคนได้จากการอ่านมาอภิปรายร่วมกันในชั้นเรียน และกิจกรรมสุดท้ายควรจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้ฝึกการเขียน เพื่อจะทำให้ผู้เรียนคุ้นเคยกับภาษาและเข้าใจมากขึ้น และสิ่งที่ไม่ควรละเลยในกิจกรรมการเขียนของเขาก็คือ ให้ผู้เรียนได้เขียนประโยคใจความสำคัญ (Main Ideas) ของเรื่อง เขาพบว่ากิจกรรมการอ่านนั้นสอดคล้องกันอย่างดีกับกิจกรรมการเรียน

เอกสารเกี่ยวกับการเขียน

1. ความหมายของการเขียน

การเขียนนับเป็นทักษะที่สำคัญยิ่งทักษะหนึ่ง เพราะการเขียนจะช่วยให้สามารถติดต่อสื่อสารกับผู้อื่นได้ ช่วยจัดบันทึกสิ่งต่าง ๆ ที่เรียนหรือทราบมาและยังสามารถถ่ายทอดความรู้ของตน

ให้ผู้อื่นทราบด้วย (ศรีวิชัย สุวรรณกิติ. 2522 : 157) ผู้ใช้ภาษาเขียนจึงต้องมีความสามารถในการใช้ภาษาให้ถูกต้อง ตามระเบียบแบบแผน เพราะถ้าเขียนผิดความหมายก็จะผิดไปหรืออาจจะไม่มี ความหมายเลยก็ได้สำหรับความหมายของการเขียนนั้นได้มีผู้ให้คำนิยามไว้ดังนี้

* ฟินอคเซียโร (Finocchiaro. 1980 : 130) กล่าวว่า การเขียนคือความคิดที่ แสดงออกในลักษณะของตัวอักษร นักเรียนจะแสดงสิ่งที่มีอยู่ในใจ ประสบการณ์ ความคิดและอารมณ์ ออกมาด้วยตัวอักษรเหล่านั้น

อาราพอฟ (Arapoff. 1967 : 118 - 120) กล่าวว่า การเขียนเป็นกระบวนการ ทางความคิดและยังได้ย้ำว่าในขณะที่ทำการเขียน นักเรียนจะต้องตั้งจุดมุ่งหมายเอาไว้ และพยายาม เรียงลำดับความสำคัญให้เป็นไปตามขั้นตอน

โอลิวา (Oliva. 1969 : 152) กล่าวว่า การเขียนเป็นภาษาของผู้พูดในการที่ จะสื่อความคิดของเขาไปสู่คนอื่นซึ่งพูดภาษาเดียวกันในการสื่อความหมายนี้จะขึ้นอยู่กับสัญลักษณ์ที่ใช้ ในการเขียน

แมคกริมอน (McGrimon. 1978 : 3) กล่าวว่า การเขียนที่ดีจะต้องเป็นสื่อ ความคิด ความรู้สึก ตลอดจนเรื่องราวต่าง ๆ ให้ผู้อื่นเข้าใจตรงกับเจตนารมณ์ของผู้เขียน

อรุณี วิริยะจิตรา (Arune Wiriyaachitra. 1983 : 39 - 41) กล่าวว่า การเขียนนั้นไม่ใช่เพียงความสามารถในการแต่งประโยคได้เท่านั้น การเขียนที่ดีอย่างน้อยต้อง ประกอบด้วยส่วนสำคัญ 2 ส่วน คือ ความสามารถในการที่จะสร้างประโยค และความสามารถที่จะ นำเอาประโยคเหล่านั้นมาเรียงกันให้เป็นข้อความที่มีความหมายและต่อเนื่องกันได้อย่างสอดคล้อง เพื่อเป็นสื่อในการส่งข้อมูลข่าวสารประกอบระหว่างผู้เขียนและผู้อ่าน หรือการเขียนก็คือ การใช้ ระบบของภาษารวมกันในรูปของประโยคต่าง ๆ เพื่อใช้ประโยคเหล่านั้นแสดงกิริยาอาการและ ความคิดเห็นแทนผู้เขียน

นอกจากนั้น อรุณี วิริยะจิตรา ยังได้กล่าวแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับทักษะการเขียน กับเด็กนักเรียนไทยไว้ว่า ทักษะการเขียนเป็นทักษะที่นักเรียนไทยให้ความสนใจน้อยที่สุด นักเรียน

จะรู้สึกเป็นกังวลมากในทักษะการเขียน แต่หากได้ฝึกให้นักเรียนมีโอกาเขียนบ่อย ๆ ก็จะพบว่า นักเรียนจะมีความก้าวหน้าในการใช้ภาษา นอกจากการเขียนจะทำให้ผู้เรียนได้รับการพัฒนาทางภาษาแล้ว ยังพบว่าทักษะการเขียนยังจะช่วยเสริมทักษะการอ่านให้ดีขึ้นด้วย รวมทั้งก่อให้เกิดความคงทนในการจำมากขึ้น

จากความหมายของการเขียนที่กล่าวมาแล้วพอสรุปได้ว่า การเขียนคือ การเปลี่ยนภาษาพูดเป็นสัญลักษณ์ คือ ตัวอักษร ซึ่งจะต้องเลือกความคิด คำ ประโยค ที่มีจุดหมายมาจัดประสมการอย่างมีระเบียบ เพื่อให้ถูกต้องตามหลักภาษาและความนิยมและสามารถสื่อสารได้

2. ความสามารถในการเขียน

การเขียนภาษาต่างประเทศ หมายถึง ความสามารถในการใช้ภาษาเขียนได้อย่างคล่องแคล่วในสถานการณ์ทั่ว ๆ ไป รวมทั้งความสามารถในการใช้โครงสร้างของภาษา คำศัพท์ และสัญลักษณ์ที่ใช้แทนภาษาพูด ผู้เรียนจะต้องมีความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์และโครงสร้างของภาษาก่อนที่จะลงมือเขียนจริง ๆ (Oliva. 1969 : 5)

ลาโด (Lado. 1961 : 248) กล่าวว่า ความสามารถทางการเขียน คือ ความสามารถที่จะใช้ตัวอักษรอย่างมีความหมาย สามารถเรียบเรียงข้อความจากลักษณะโครงสร้างภาษาที่ใช้แบบฟอร์มของการเขียนให้ตรงกับจุดมุ่งหมายของการเขียนนั้น ๆ ตลอดจนการใช้ถ้อยคำสำนวนอย่างถูกต้อง

แวลเลตต์ (Valette. 1977 : 217) กล่าวว่า ความสามารถทางการเขียน เป็นความสามารถในการใช้คำศัพท์ การสะกดตัวและไวยากรณ์โดยการเขียนอย่างเชี่ยวชาญในลีลาของภาษา

แพตตี (Patty. 1985 : 182 - 186) กล่าวว่า ความสามารถทางการเขียน คือ ความสามารถในการแสดงออก ซึ่งความคิดที่ต้องการเชื่อมโยง จัดวางและพัฒนารายละเอียดต่าง ๆ ตลอดจนความสามารถในการเรียบเรียงความคิดให้เป็นประโยคเป็นข้อความสั้น ๆ และเป็นเรื่องราว

กล่าวโดยสรุป ความสามารถทางการเขียน คือ ความสามารถในการใช้คำศัพท์ การสะกดคำ โครงสร้างไวยากรณ์ กลไกในการเขียน และส่วนต่าง ๆ ตลอดจนเรียบเรียง ความคิดออกมาเป็นข้อความได้อย่างเหมาะสม

3. องค์ประกอบของการเขียน

สำหรับองค์ประกอบของการเขียนนั้น แฮริส (Harris. 1969 : 68 - 69)

กล่าวว่า การเขียนโดยทั่วไปจะต้องมีองค์ประกอบดังต่อไปนี้

1. เนื้อหา (Content) ได้แก่ เนื้อหาสาระที่จะใช้ในการเขียน
2. การวางรูปแบบ (Form) ได้แก่ การจัดลำดับเนื้อหา
3. ไวยากรณ์ (Grammar) ได้แก่ การใช้โครงสร้างไวยากรณ์ที่ถูกต้องและสื่อความหมายได้
4. ลีลา (Style) ได้แก่ การเลือกโครงสร้างการเลือกคำ และส่วนต่าง ๆ ของภาษาที่ใช้ในการเขียน เช่น การใช้เครื่องหมายเฉพาะหรือเพื่อทำให้เกิดอารมณ์
5. กลไกในการเขียน (Mechanics) ได้แก่ การใช้สัญลักษณ์ต่าง ๆ ของภาษาที่ใช้ในการเขียน เช่น การใช้เครื่องหมายวรรคตอน และการใช้อักษรตัวใหญ่ให้ถูกต้องตามเกณฑ์ของภาษานั้น ๆ

4. ขั้นตอนในการฝึกและการจัดกิจกรรมในการฝึกเขียนภาษาอังกฤษ

ทักษะในการเขียนเป็นทักษะที่มีความสำคัญทักษะหนึ่ง (ศรีวิทย์ สุวรรณกิติ. 2522 : 157) เพราะผู้เรียนต้องใช้ทักษะเขียนเพื่อ

1. ติดต่อสื่อสารกับผู้อื่นโดยทางตัวอักษร
2. จัดบันทึกสิ่งต่าง ๆ ที่เรียนมาหรือทราบมา
3. ถ่ายทอดความรู้สึกของตนให้ผู้อื่นทราบโดยการเขียน เช่น เขียนคำตอบเป็นประโยค เป็นคำ เป็นเครื่องมือที่ใช้ในการทดสอบความรู้ของผู้เรียน

ทักษะการเขียนนั้น เป็นทักษะที่ยากสำหรับนักเรียนเพราะเป็นทักษะในด้านการแสดงออก (Production) นักเรียนต้องใช้ความสามารถหลาย ๆ ด้าน เช่น คำศัพท์ สำนวน โครงสร้าง และกฎเกณฑ์ทางไวยากรณ์ ตลอดจนเครื่องหมายวรรคตอน และลีลาในการเขียน ดังนั้นในการฝึกทักษะในการเขียน ผู้เขียนจะต้องฝึกอย่างเป็นระบบโดยผ่านขั้นตอนการพัฒนาทักษะทั้ง 5 ขั้น (Rivers. 1978 : 245 - 255) คือ

1. การคัดลอก (Copying) เป็นการลอกแบบโดยการเขียนข้อความลงบนกระดาษให้นักเรียนคัด ลอก ลงสมุดหรือให้ลอกจากหนังสือก็ได้เพื่อให้นักเรียนคุ้นเคยกับประโยคตัวหนังสือ โครงสร้างของประโยค การใช้ตัวอักษรใหญ่และเครื่องหมายวรรคตอน หลังจากให้นักเรียนคัดลอกข้อความแล้วจะให้นักเรียนหัดเขียนตามคำบอก (Dictation) ก็ได้ ทั้งนี้เพื่อเป็นการทบทวนความจำจากสิ่งที่นักเรียนได้เรียนมาแล้วและแสดงถึงความสัมพันธ์ของเสียงกับสัญลักษณ์ด้วย

2. ผลิตรายใหม่ (Reproduction) นักเรียนจะหัดเขียนโดยตนเองมากขึ้นจากการเขียนสิ่งที่เขาจำได้ จากเรื่องที่อ่าน เขียน ตามคำบอก เขียนเรื่องราวจากภาพนักเรียนจะนำประโยคที่เคยคัดลอกมาใช้ด้วยก็ได้

3. ผสมผสาน (Recombination) นักเรียนจะนำประโยคที่เคยเรียนมาทั้งจากการฟังและการอ่าน หรือประโยคที่เคยคัดลอก เคยจำมาแล้วนั้น แต่ความซับซ้อนมากขึ้นในด้านรูปแบบของโครงสร้างต่าง ๆ นำมาเปลี่ยนแปลงบางคำ และนำมาใช้ให้เหมาะสมกับเรื่อง ซึ่งนักเรียนรู้จักการใช้ตารางเทียบแทน และการเปลี่ยนแปลงรูปประโยค เป็นต้น

4. การเขียนที่มีการชี้แนะ (Guided Writing) นักเรียนมีอิสระในการเลือกใช้คำและโครงสร้างไวยากรณ์ และต้องการเรียนรู้ถึงความแตกต่างของภาษาพูดและภาษาเขียนด้วย ในขั้นนี้นักเรียนควรจะสามารถย่อความได้ ทำ Dicto-Comp ได้ แต่ครูยังต้องควบคุมให้คำแนะนำนักเรียนที่มีปัญหา ตลอดจนนักเรียนที่ชอบแปลจากภาษาของตนเป็นภาษาต่างประเทศ

5. เรียงความ (Composition) นักเรียนมีอิสระมากขึ้นในการเขียน รู้จักการทำเค้าโครงเรื่องเอง และเขียนเรื่องราวได้เอง ครูทำหน้าที่ตรวจและแก้ไข

เพื่อเป็นการฝึกทักษะในการเขียนภาษาอังกฤษในขั้นตอนต่าง ๆ สุไร พงษ์ทองเจริญ (2520 : 133 - 134) ได้เสนอกิจกรรมในการสอนเขียนไว้ดังนี้ คือ

1. การเขียนเพื่อฝึกหัดสิ่งที่เรียนไปแล้วให้เกิดความแม่นยำ

1.1 คำนวณวาทกรรม ให้เขียนตามแบบฝึกที่นักเรียนได้เรียนมาแล้ว เช่น ฝึกจากตารางเทียบแทน การเปลี่ยนรูปประโยค การใช้สถานการณ์ แบบฝึกหัดในรูปสนทนา และการขยายประโยค

1.2 คำจำกัดความ ทำแบบฝึกหัดเพื่อให้ใช้คำศัพท์ที่เรียนไปแล้วด้วยวิธีหาคำที่มีความหมายตรงกัน ตรงกันข้าม การให้คำจำกัดความ ถอดความ และวิธีใช้คำเหล่านั้นในประโยค

1.3 แบบฝึกหัดตามบทอ่านที่ทำไปแล้วในเรื่อง ให้เขียนตอบอย่างนั้น ๆ หรือเขียนสรุปเรื่องหรือให้เขียนใหม่แต่เปลี่ยนแบบบทอ่าน หรืออาจใช้วิธีเติมคำในช่องว่างเรื่องที่อ่านไปแล้ว

2. เขียนบทสนทนา

2.1 ค่อยบทสนทนา เขียนเดิม ขยายบทสนทนา

2.2 แปลเรื่องเล่าเป็นบทสนทนา หรือเขียนบทสนทนาเป็นเรื่องเล่า

2.3 เขียนบทสนทนาจากคำที่กำหนดให้หรือเขียนบทสนทนาใหม่โดยใช้

การถอดความ

3. การเขียนตามคำบอก

4. การบรรยายภาพหรือสิ่งของ

5. การเขียนเรียงความ

นอกจากนี้ อะโบเคอริน (Abodarin. 1976 : 38 - 40) ได้เสนอแนะกิจกรรมการสอนเขียนไว้ 3 ลักษณะ คือ

1. การเขียนที่มีการควบคุม (Controlled Writing)

2. การเขียนแบบชี้แนะ (Guided Writing)

3. การเขียนแบบอิสระ (Free Writing)

การเขียนที่มีการควบคุม (Controlled Writing) ได้แก่ การเขียนในลักษณะต่อไปนี้

1. การคัดลอก (Copying) เป็นการคัดลอกฝึกการเขียนอย่างง่าย ๆ ให้กับเด็ก มีจุดมุ่งหมายให้คุ้นเคยกับคำศัพท์ รูปแบบประโยค ข้อความ การสะกดคำ การใช้เครื่องหมายวรรคตอน การขึ้นต้นประโยคหรือการเขียนตัวอักษรใหญ่ เป็นต้น
2. การเติมคำให้สมบูรณ์ (Gap Filling) เป็นการฝึกการเขียนที่ผู้เขียนต้องใช้ความสามารถมากกว่าการคัดลอก (Copy) วิธี Gap Filling นี้จะทำให้ลักษณะดังนี้ คือ ครูผู้สอนนำเอาข้อความให้นักเรียนอ่าน 2 - 3 ครั้งก่อน หลังจากนั้นจะตัดคำใดคำหนึ่งในข้อความนั้นทิ้งไป แล้วให้ผู้เรียนใช้ความสามารถในการหาคำมาเติมให้ข้อความนั้นให้สมบูรณ์
3. การเขียนเรียงความให้อยู่ในกรอบที่กำหนดให้ (Controlled Composition Frame) เป็นการฝึกเขียนที่ยากขึ้น โดยให้นักเรียนเลือกเอาส่วนต่าง ๆ ของภาษามารวมกันให้เป็นข้อความนั้นเอง ครูผู้สอนจะให้คำต่าง ๆ ที่จำเป็น โดยให้คำเหล่านั้นอยู่ในรูปตาราง เช่น ให้ประธานหลาย ๆ ตัว กริยาหลาย ๆ ตัว เป็นต้น นักเรียนจะต้องเลือกเอาคำเหล่านั้นมาผูกเป็นประโยค เป็นข้อความเองตามความเหมาะสม
4. การบันทึกเรื่อง (Writing Down) การฝึกเขียนที่ใช้ทักษะการฟังเป็นการเริ่มกิจกรรมวิธีการ คือ ครูจะอ่านข้อความให้นักเรียนฟัง 2 - 3 ครั้ง หลังจากนั้นครูจะให้ นักเรียนเขียนเรื่องหรือข้อความนั้น ๆ ให้มีข้อความใกล้เคียงกับเรื่องที่ครูอ่านให้ฟังมากที่สุดเท่าที่จะทำได้ หรือครูอาจจะให้นักเรียนฟังเรื่องจากเทปแล้วเขียนข้อความนั้นจากเทป
5. การเขียนโดยใช้รูปภาพ (Picture Writing) ครูอาจจะหารูปภาพหรือการ์ตูนหรือต่าง ๆ ที่เป็นเรื่องมาใช้นักเรียน วิธีการคือ ครูจะนำเอาภาพเหล่านั้นเป็นคำกำหนดโครงเรื่องให้นักเรียน นักเรียนต้องพยายามผูกให้เป็นเรื่องตามความคิด จินตนาการและประสบการณ์ของตนเอง ประโยคต่าง ๆ ต้องเริ่มจากความคิดของนักเรียนเอง ครูเป็นเพียงผู้คอยช่วยเหลือเท่านั้น เมื่อนักเรียนได้ความคิดและคำศัพท์ประโยคต่าง ๆ เป็นพื้นฐานแล้วครูให้นักเรียนเขียนเรื่องนั้น ๆ ตามรูปภาพที่กำหนดให้

6. การรวมประโยคเข้าด้วยกัน (Sentence Combining) เป็นกิจกรรมอีกรูปแบบหนึ่ง ที่จะพื้นฐานความสามารถทางการเขียนได้ดี โดยการให้ผู้เขียนพยายามรวมประโยคที่มีใจความใกล้เคียงกันเข้าด้วยกัน เช่น

The boy is in the shop.

He is buying some shirts.

รวมเป็นประโยคเป็น The boy in the shop is buying some shirts.

7. การเขียนที่มีการชี้แนะ (Guided Composition) เป็นการเขียนที่ผู้เขียนต้องแสดงความสามารถและแสดงความคิดเห็นมากขึ้น ครูเป็นเพียงผู้วางโครงร่างและจุดสำคัญ ๆ ให้เท่านั้น ก่อนลงมือเขียนผู้เรียนอาจจะอภิปรายรวมกันในหัวข้อนั้น ๆ ก่อน แล้วจึงเขียนโดยเลือกใช้คำให้เหมาะสมกับสิ่งที่ต้องการแสดงออก

8. การเขียนแบบอิสระ (Free Composition) เป็นทักษะการเขียนขั้นสุดท้าย ผู้เรียนต้องใช้ความสามารถในระดับมัธยมศึกษาขึ้น การจะทำให้นักเรียนเขียนได้ถึงขั้นนี้เป็นเรื่องที่ทำได้ยาก การเขียนแบบอิสระนั้นผู้เรียนจะเลือกหัวข้อเรื่องที่จะเขียนเองและมีอิสระเต็มที่ในการแสดงความคิดเห็น ผู้เรียนต้องใช้ความสามารถหลาย ๆ อย่างเข้ามาผสมผสานกัน

5. เทคนิคการตรวจแก้ไขข้อบกพร่องในการเขียน

เรมส์ (Raimes. 1983 : 150 - 153) กล่าวว่า หน้าที่ของครูในการตรวจแก้ไขข้อบกพร่องในงานเขียนของผู้เรียนนั้น นับเป็นส่วนสำคัญมากเช่นกัน เพราะจุดบกพร่องต่าง ๆ จะช่วยให้ครูวางแผนการสอนได้ถูกต้องและเหมาะสมยิ่งขึ้น เท่าที่ปรากฏอยู่ครูผู้สอนก็มีวิธีการตรวจแก้ไขงานเขียนของผู้เรียนในลักษณะต่าง ๆ กัน เช่น หลังจากอ่านงานเขียนของผู้เขียนแล้วครูผู้สอนก็จะเขียนให้คำวิพากษ์วิจารณ์งานเขียนนั้น หรือใช้วิธีพูดคุยกับผู้เรียนโดยตรงเป็นการส่วนตัว เพื่อชี้ให้เห็นข้อดีข้อเสียหรือข้อบกพร่องหรืออาจให้ผู้เรียนด้วยกันเป็นผู้ให้คำแนะนำ เป็นต้น เมื่อเป็นดังนี้ทำให้เกิดปัญหาตามมา คือ ครูผู้สอนไม่ทราบว่าจะใช้วิธีใดก็จึงจะเหมาะสมที่สุด ครูผู้สอนควรแก้ไขข้อบกพร่องของผู้เรียนทุกจุดไม่เพียงแต่แก้ไขข้อบกพร่องเฉพาะส่วนที่ต้องการเท่านั้น หรือ

ละเลยข้อบกพร่องทางไวยากรณ์เสียเพียงแต่พิจารณาส่วนของเนื้อหาเท่านั้น หรือครูผู้สอนไม่ควรแก้ไขข้อบกพร่องเอง เป็นเพียงผู้ชี้แนะให้ผู้เรียนเท่านั้น แล้วให้โอกาสแก่ผู้เรียนแก้ไขจุดบกพร่องเหล่านั้นเอง เป็นต้น ปัญหาเหล่านี้เป็นปัญหาที่ยังไม่มีข้อยุติที่แน่ชัดเจน แต่เรารู้สึกเสนอแนะเทคนิคในการแก้ไขข้อบกพร่องในการเขียนของผู้เรียนไว้ดังนี้ คือ

1. ในงานเขียนของผู้เรียนนั้น ครูผู้สอนไม่ควรใส่เครื่องหมายที่แสดงถึงความบกพร่องในการเขียนของผู้เรียนทุก ๆ แห่งที่พบ ควรพิจารณาเฉพาะจุดบกพร่องที่เกี่ยวข้องกับสิ่งที่ได้รับจากการฝึกจากบทเรียนเท่านั้น เช่น หากบทเรียนเป็นเรื่องของ Future Tense แล้วผู้เขียนใช้ Present Perfect ผิด การตรวจพบในจุดผิดพลาดนี้ก็ควรจะเลยไปก่อน หรือการตรวจอาจจะพุ่งความสนใจไปสู่จุดบกพร่องของผู้เรียนในส่วนที่จะก่อให้เกิดการเข้าใจความหมายได้ยากในประโยคหรือข้อความนั้น ๆ เท่านั้น

2. ตรวจเช็คข้อบกพร่องอย่างรอบคอบ โดยศึกษาให้รู้ถึงสาเหตุของความผิดพลาดนั้น ๆ การวิเคราะห์อย่างละเอียดว่าผู้เรียนมีความรู้ะไรบ้างแล้ว และอะไรที่ผู้เรียนควรได้รับการสอนเพิ่มเติมนั้นจะช่วยให้ครูผู้สอนวางแผนการสอนได้ถูกต้องและเหมาะสม และจะทำให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพขึ้น และในการจัดกิจกรรมสำหรับผู้เรียนนั้น จะต้องคำนึงถึงเสมอว่ากิจกรรมนั้น ๆ จะต้องอยู่ในกรอบของความรู้และความสามารถที่ผู้เรียนได้รับการฝึกจากทางโรงเรียนเท่านั้น รวมทั้งครูผู้สอนจะต้องชี้จุดบกพร่องของผู้เรียนให้เขาได้รับทราบเอาไว้เพื่อจะเป็นประโยชน์ต่อตัวผู้เรียนเองที่จะได้แก้ไขจุดบกพร่องเหล่านั้นได้ถูกต้องตรงกับความเป็นจริง

3. ครูผู้สอนจะต้องพยายามหาข้อดีของงานเขียนของผู้เรียน และแต่ละคนด้วย เพราะโดยปกติในงานเขียนแต่ละชิ้นนั้นจะมีทั้งส่วนดีและส่วนบกพร่องปะปนกันไป ครูควรยกส่วนดีของงานเขียนแต่ละชิ้นมาพูดเป็นตัวอย่างด้วย เพราะผู้เรียนแต่ละคนก็ต้องการที่จะให้ผู้อื่นได้รับรู้ถึงความสามารถของตนด้วยเช่นกัน

4. ทำการคัดลอกหรือสำเนาข้อความที่มีข้อบกพร่องในการเขียนให้กับผู้เรียนทุก ๆ คน เช่น หลังจากแบ่งกลุ่มผู้เรียนแล้ว ครูผู้สอนจะแจกจ่ายประโยคที่เขียนผิดให้กับผู้เรียนทุก ๆ กลุ่ม

กลุ่มละ 3 ประโยค ผู้เรียนแต่ละกลุ่มจะต้องพยายามใช้ความรู้ความสามารถที่มีอยู่แก้ไขข้อบกพร่องเหล่านั้นเมื่อเสร็จแล้วให้นำผลที่ได้มาเสนอต่อเพื่อนร่วมชั้น พร้อมทั้งให้คำแนะนำที่ถูกต้องต่อเพื่อน ๆ ด้วย ในขณะเดียวกันผู้เขียนข้อความตัวอย่างนั้นก็ต้องยอมรับข้อบกพร่องของตนเอง และจดจำคำแนะนำเหล่านั้นด้วยความตั้งใจ

5. ครูผู้สอนควรใช้เครื่องหมายต่าง ๆ ต่อไปนี้ช่วยในการตรวจ เพื่อชี้ให้เห็นข้อบกพร่องในการเขียน อันจะทำให้การตรวจเป็นไปอย่างรวดเร็ว ก่อนที่ผู้สอนหรือผู้ตรวจจะใช้เครื่องหมายเหล่านี้จะต้องแน่ใจว่าผู้เรียนสามารถเข้าใจและมีความสามารถพอที่จะแก้ไขข้อบกพร่องเหล่านั้นได้ เครื่องหมายดังกล่าวก็เช่น

" = ย่อหน้าข้อความใหม่

S.P. = สะกดผิด

Cap = ต้องใช้พยัญชนะตัวใหญ่

P = ผิดในเรื่องเครื่องหมายวรรคตอน

V = ใช้กริยาผิดกาล

∞ = เปลี่ยนตำแหน่งคำ

Vocab = เลือกใช้คำผิด

form = ใช้รูปของคำผิด เช่น efficient เป็น Efficiency เป็นต้น

^ = พยัญชนะหรือคำใดคำหนึ่งตกไป

gr = ผิดไวยากรณ์

SB = ประโยคไม่สมบูรณ์ ไม่เป็นประโยคที่ถูกต้อง

SS = โครงสร้างประโยคผิด

// = แยกออกจากกันหรือวรรค

U = เขียนติดกัน

เป็นต้น

การชี้ให้เห็นข้อบกพร่องนั้น ครูผู้สอนอาจจะใช้วิธีวงกลมในส่วนที่ผิดหรือขีดเส้นใต้ แล้วใช้เครื่องหมายต่าง ๆ ช่วยผู้เรียนเองต้องพยายามแก้ไขข้อบกพร่องเหล่านั้นด้วยความตั้งใจ

6. พยายามรวบรวมข้อบกพร่องของผู้เรียน แล้วหาทางช่วยเหลือผู้เรียนขจัดความบกพร่องเหล่านั้นทิ้งไปเสีย โดยครูผู้สอนอาจจะทำเป็นวารสาร หรือพิมพ์เป็นจดหมายเปิดผนึกหรือจัดทำบอร์ดคำติชมภายในห้องเรียนอย่างใดอย่างหนึ่ง โดยมีจุดประสงค์เพื่อให้ผู้เรียนแก้ไขข้อบกพร่องเหล่านั้น และได้รับการพัฒนาการเขียนให้มากที่สุด

7. ครูผู้สอนพึงระลึกไว้เสมอว่าควรเอาใจใส่ต่อการแก้ไขข้อบกพร่องของผู้เรียนอย่างจริงจังและต้องทำด้วยความมั่นใจว่าผู้เรียนได้รับการแก้ไขข้อบกพร่องนั้นจริง

6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเขียน

งานวิจัยภายในประเทศ

พรทิพย์ คังไชยวรรณ (2527 : 164) ได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการฝึกการเขียน โดยเขียนตามคำบอก การทำแบบฝึกหัดแบบโคลซ และการทำแบบฝึกหัดทำแบบเรียน จำนวน 114 คน ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2526 โดยใช้เวลาทดลองทั้งสิ้น 12 คาบ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏว่านักเรียนที่ได้รับการสอนเขียนโดยการทำแบบฝึกหัดโคลซมีความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนเขียนตามคำบอกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนนักเรียนที่ได้รับการสอนเขียนตามคำบอกและนักเรียนที่ได้รับการสอนเขียนโดยการทำแบบฝึกหัดทำแบบเรียนและนักเรียนที่ได้รับการฝึกเขียนแบบโคลซ กับนักเรียนที่ได้รับการฝึกเขียนด้วยแบบฝึกหัดทำแบบเรียนมีความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษแตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ประภาศน์ พฤทธิประภา (Prapart Brudhiprabha. 1972 : 35 - 39)

ทำการศึกษาวิเคราะห์ข้อบกพร่องในการเขียนเรียงความจากเรื่องที่ผู้วิจัยกำหนดให้เขียนและให้เลือกเขียน ผลการศึกษาวิจัยพบว่า นักเรียนไทยใช้โครงสร้างประโยคผิดคงต่อไปนี้

ประเภทและตัวอย่างที่ผิด	จำนวนครั้งที่ปรากฏ	จำนวนครั้งที่ผิด	เปอร์เซ็นต์
1. ใช้ "to" ระหว่างคำกริยาช่วยกับคำกริยา เช่น			
"I will to take a bath"	150	35	23.33
2. ไม่ใช้ "to" ในกรณีที่คำกริยาซ้อนคำกริยา เช่น			
"I will play ping-pong"	123	38	30.89
3. ใช้ "to" หลังคำว่า "like" และ "go" ที่ต้องตามด้วยรูปแบบ "...ing" เช่น "The woman like to sewing"			
like to sewing"	12	12	100.00
4. ใช้ "be" ระหว่างคำกริยาช่วยกับคำกริยา เช่น			
"I will be swim"	47	19	40.42
5. ใช้ "to be" ระหว่างคำกริยาช่วยกับคำกริยา			
เช่น "I will be swim"	25	7	28.00
6. ใช้รูปแบบความสัมพันธ์ระหว่างประธานและกริยาผิด			
เช่น "I lives with my fathers."	145	26	17.81
7. ใช้รูปแบบ "...ed" ผิด เช่น "This maked			
me very sad."	18	6	33.33
8. ใช้รูปแบบ "...ing" หลัง "be" ผิด เช่น			
"I am go to Chiangmai."	82	31	37.80
9. ใช้ "Now" " ...ing" ในความหมายที่เป็น			
Present Continuous Tense เช่น "Now			
I studying."	41	5	12.19

ประเภทและตัวอย่างที่ผลิต	จำนวนครั้ง ที่ปรากฏ	จำนวนครั้ง ที่ผลิต	เปอร์เซ็นต์
10. ใช้ "was" และ "were" เป็นตัวแสดงความเป็น Past Simple Tense เช่น "I was finished Pratom 7."	82	35	42.56
11. ใช้ "Had" เป็นตัวแสดงความเป็น Past Simple Tense เช่น "It had happened."	85	29	34.11
12. ใช้รูปแบบ "...ed" ของคำกริยาหลัง "be" เช่น "I shall be rested."	34	17	50.00

งานวิจัยต่างประเทศ

โอแฮร์ (O'hare. 1972 : 32 - 637) ได้ศึกษาเกี่ยวกับผลของการเขียนประโยคที่มีต่อการเขียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยไม่ต้องสอนไวยากรณ์แบบให้กฎเกณฑ์ ผู้วิจัยมีวัตถุประสงค์ที่จะวัดผลของการฝึกเรื่องประโยคด้วยปากเปล่ากับการเชื่อมประโยคด้วยการเขียน โดยใช้เวลาในการทดลอง 8 เดือนเศษ ผลปรากฏว่านักเรียนกลุ่มทดลองมีโครงสร้างของประโยคที่ยาวกว่า ผู้วิจัยสรุปว่าการเชื่อมประโยคด้วยปากเปล่าและด้วยการเขียน ไม่ได้ขึ้นอยู่กับความรู้กฎเกณฑ์ไวยากรณ์

เปอรอน (Peron. 1975 : 4316) แห่งมหาวิทยาลัยอินเดียน่า ได้เปรียบเทียบการทดลองการสอนเขียน โดยวิธีการเชื่อมประโยคของโอแฮร์กับวิธีการสอนแบบเก่า โดยทำการทดลองกับนักเรียนเกรด 4 พบว่า นักเรียนที่เรียนด้วยวิธีการเชื่อมประโยคของโอแฮร์ทำคะแนน

ได้สูงกว่าการเรียนรู้ที่เรียนด้วยวิธีสอนการเขียนแบบเก่า และการสอนเขียนด้วยวิธีเชื่อมประโยค ยังช่วยพัฒนาทักษะทางด้านโครงสร้างให้แก่ นักเรียนในระดับประถมศึกษา นอกจากนี้ การสอนโดยวิธีนี้ยังจูงใจนักเรียนได้ดีกว่าวิธีสอนการเขียนแบบเก่า

เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่านและการเขียน

1. ความสัมพันธ์ระหว่างการอ่านและการเขียน

เป็นที่ยอมรับกันในปัจจุบันว่าการเรียนการสอนภาษาที่เน้นครูผู้สอนจะต้องจัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยเปิดโอกาสให้นักเรียนได้มีโอกาสใช้ทักษะต่าง ๆ ทางภาษาเข้ามามีส่วนร่วมด้วยกันทั้ง 4 ทักษะ คือ ฟัง พูด อ่าน และเขียน ในการเรียนแต่ละครั้ง อันจะเป็นการเสริมให้นักเรียนเป็นผู้มีความรอบรู้ทางภาษามากยิ่งขึ้น ทักษะการอ่านและทักษะการเขียนก็เช่นเดียวกัน นักการศึกษาหลายท่านได้ศึกษาพบว่า ทักษะทั้งสองจะเป็นทักษะทางภาษาที่ส่งเสริมซึ่งกันและกันเป็นอย่างมาก นักเรียนจะสามารถอ่านสิ่งต่าง ๆ ได้ดีขึ้น ถ้านักเรียนมีความสามารถในการเขียนดี และหากนักเรียนมีความสามารถในการอ่านดี ทักษะการเขียนของนักเรียนก็จะดีตามไปด้วย มีนักการศึกษาหลายคนสนใจศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการอ่านกับการเขียน เช่น

งานวิจัยในประเทศ

ในปี 2519 กุสุมา มานะสุนทร (2519 : 1) ได้ศึกษาความสามารถในการอ่านและเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นปีที่หนึ่ง ที่กำลังศึกษาบทปลายปีการศึกษา 2518 จากมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และมหาวิทยาลัยศิลปากร จำนวน 200 คน ผลการวิจัยปรากฏว่า ความสามารถในการอ่านและเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษา มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ .01

ในปี 2522 อูไร แฉล้ม (2522 : 1) ได้ศึกษาถึงความสามารถในการอ่านและเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่หนึ่ง 5 แห่ง พบว่าความสามารถในการอ่านและเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษา มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ในปี 2530 นัคดา ขจรนที (2530 : 104 - 105) ได้ศึกษาถึงความสามารถทางการอ่านและเขียนภาษาอังกฤษของกลุ่มนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนด้วยวิธีมุ่งประสบการณ์ภาษากับกลุ่มนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนตามแนวการสอนคู่มือครูแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยคะแนนเฉลี่ยของความสามารถในการอ่านและเขียนของกลุ่มนักเรียนที่เรียนด้วยวิธีมุ่งประสบการณ์ภาษาสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มนักเรียนที่เรียนตามแนวการสอนคู่มือครู ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ คร.ริชาร์ด วอล์คเกอร์ คร.เบรนต์ บาร์เลท และ คร.เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย (Walker, Bartlett and Rattanavich. 1984 : 12) ที่พบว่า การสอนด้วยวิธีมุ่งประสบการณ์ภาษาทำให้นักเรียนสามารถอ่านเรื่องได้เข้าใจความหมายของเรื่อง และนักเรียนที่มีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ สิ่งซึ่งส่งผลให้ความสามารถทางการอ่านและเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เรียนด้วยวิธีมุ่งประสบการณ์ภาษาสูงกว่านักเรียนที่เรียนตามแนวการสอนของคู่มือครูเพราะการสอนด้วยวิธีมุ่งประสบการณ์ภาษามีการจัดลำดับขั้นตอนเป็นไปตามกระบวนการทางภาษาศาสตร์ คือ ฟัง พูด อ่าน และเขียน (อุทัย ภิรมย์รัตน์ และเพ็ญศรี รังสิยากุล. 2531 : 3 - 5; อ้างอิงมาจาก Dechant. 1970)

และจากการสอนของ อรุณี วิริยะจิตรา (Arunee Wiriyaichitra. 1983 : 39 - 47) พบว่า หากว่าจะสอนทักษะการเขียนให้ได้ผลดี จำเป็นจะต้องสอนให้สัมพันธ์กับทักษะอื่น เช่น จากทักษะการฟังไปสู่ทักษะการเขียน หรือจากทักษะการอ่านไปสู่ทักษะการเขียนอย่างใดอย่างหนึ่ง ส่วนการจัดชั้นเรียนนั้นจะจัดอย่างไรก็ได้ตามความเหมาะสมกับเนื้อหา สถานที่ โอกาส และเวลา และจากประสบการณ์ของ อรุณี วิริยะจิตรา ที่สอนโดยนำเอาทักษะการอ่าน และทักษะการเขียนมาสัมพันธ์กันนี้ จะทำให้ผู้เรียนชอบและให้ความสนใจต่อทักษะการเขียนมากขึ้น กิจกรรมอ่านจะเป็นตัวกระตุ้น (Motivate) ให้ผู้เรียนอยากเรียนมากขึ้น

งานวิจัยต่างประเทศ

ในปี 1962 เฮย์ส์ (Heys. 1962 : 320 - 322) พบว่าในการสอนทักษะการเขียนนั้น กลุ่มผู้เรียนที่ครูใช้วิธีสอนโดยให้ผู้เรียนได้มีโอกาสอ่านมาก ๆ แล้วจึงไปสู่การเขียน

มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีกว่ากลุ่มที่มุ่งสอนโดยให้ฝึกเขียนบ่อย ๆ อย่างเดียว เขาสรุปผลการวิจัยว่า การอ่านมาก ๆ ส่งผลทำให้ความสามารถในการเขียนดีขึ้นด้วย

ในปี 1967 วูดเวิร์ค และฟิลลิปส์ (Krashen. 1986 : 6; citing Woodward and Phillip. 1967) ได้ทำการสำรวจนิสิตชั้นปีที่หนึ่งในมหาวิทยาลัยไมอามี จำนวน 919 คน ผู้ที่มีความสามารถในการเขียนดีได้รับคะแนนระดับ "เอ" และ "บี" ในวิชาเขียน ขณะที่ผู้เขียนไม่ดี ได้เกรด "ดี" และ "อี" ผลจากการสำรวจพบว่า ผู้ที่มีความสามารถในการเขียนดีรายงานว่าอ่านหนังสือประจำวันมากกว่าผู้เขียนไม่ดี

ในปี 1967 โคแนลสัน (Krashen. 1985 : 5; citing Donalson. 1967) ได้ทำการทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเป็นนักเรียนระดับ 10 โดยให้เขียนเรียงความ 8 เรื่อง และให้นักเรียนทั้งหมดทำแบบสอบถาม ผลปรากฏว่าผู้ที่มีความสามารถในการเขียนดี คือ ผู้ที่อ่านหนังสือมาก และอ่านหนังสือบ่อย ๆ และยังอ่านหนังสือหลายประเภทอีกด้วย

ในปี 1971 คาลฮูน (Calhoun. 1971 : 1911A - 1972A) ได้ทำการทดลองการสอนเขียนในระดับอุดมศึกษา โดยใช้การอ่านอย่างวิเคราะห์วิจารณ์เป็นพื้นฐาน โดยดำเนินการทดลองสอนทักษะการเขียนด้วย การให้อ่านและวิเคราะห์แบบฝึกหัดการเขียน และมีการอภิปรายกันถึงเทคนิคการเขียน แล้วจึงนำเทคนิคดังกล่าวมาใช้ในการเขียนของตนเอง โดยทำการทดลองกับนักศึกษาปี 1 แห่ง Eastern Nazavene College พบว่า นักศึกษาที่ได้รับการสอนด้วยวิธีดังกล่าวสามารถเขียนเรียงความได้ดีกว่านักศึกษาที่ไม่ได้รับการสอนให้วิเคราะห์ด้วยวิธีการแบบนั้น

ในปี 1973 อีแวนนิโก (Evanechko. 1973 : 315 - 326) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการอ่านและเขียนของนักเรียนระดับ 6 ที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่ ของโรงเรียนแห่งหนึ่งใน Victoria British Columbia จำนวน 118 คน พบว่าความสามารถในการอ่านและเขียนมีความสัมพันธ์กันในระดับสูง

ในปี 1976 โทมัส (Thomas. 1976 : 6320) ได้ศึกษาถึงขอบเขตของความสัมพันธ์ระหว่างสัมฤทธิ์ผลของการอ่านและสัมฤทธิ์ผลของการเขียน ซึ่งจุดประสงค์ของการศึกษาเพ่งเล็งถึงความสัมพันธ์ระหว่างการอ่านและการเขียน การศึกษานี้ได้กระทำกับนิสิตชั้นปีที่ 1 ในมหาวิทยาลัยเซาท์คาโรไลนา จำนวน 505 คน ความเข้าใจในการอ่านมีความสัมพันธ์กับสัมฤทธิ์ผล

ของการเขียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และพบว่าสัมฤทธิ์ผลในการเขียนมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ในการอ่านอย่างมีนัยสำคัญและผลสัมฤทธิ์ของการเขียนมีความสัมพันธ์กับจำนวนของการอ่านอย่างมีนัยสำคัญ

ในปี 1977 ไรอัน (Krashen. 1984 : 7; citing Ryan. 1977) ได้ทำการเปรียบเทียบกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม ซึ่งเป็นนิสิตชั้นปีที่ 1 กลุ่มที่ 1 จำนวน 55 คน ที่ต้องเปิดสอนพิเศษวิชาการเขียน เพราะมีปัญหาในการเขียนอีกกลุ่มเป็นผู้มีความสามารถทางการเขียนอยู่ในระดับปกติ หลังจากสัมภาษณ์ทั้ง 2 กลุ่มที่บ้าน พบว่าผู้ที่มีความสามารถในการเขียนอยู่ในระดับปกติเป็นผู้ที่อ่านหนังสือมากเมื่ออยู่บ้าน และมีหนังสือมากมายหลายชนิดมากกว่าอีกกลุ่มหนึ่ง ไรอันยังพบว่าผู้ปกครองของนิสิตที่มีความสามารถอยู่ในระดับปกติ ชอบอ่านหนังสือให้พวกเขาฟัง ขณะยังเป็นเด็ก

ในปี 1978 คิมเบอลิง และคนอื่น ๆ (Krashen. 1984 : 4; citing Kimberling and others. 1978) ได้ทำการสำรวจกลุ่มตัวอย่าง 66 คน เป็นนิสิตชั้นปีที่ 1 ในมหาวิทยาลัย โดยให้กลุ่มตัวอย่างทั้ง 66 คน ตอบแบบสอบถามและเขียนเรียงความ 1 เรื่องที่บ้าน สำหรับแบบสอบถามจะถามนิสิตเกี่ยวกับเวลาที่ใช้ในการอ่านหนังสือ ผลการศึกษาพบความแตกต่างระหว่างผู้ที่มีความสามารถในการเขียนดีกับผู้เขียนไม่ดี คือ ผู้ที่มีความสามารถในการเขียนดี รายงานว่าชอบอ่านหนังสือมาตั้งแต่เด็ก และอ่านมากขึ้น เมื่อเรียนอยู่ในระดับสูงขึ้น

ในปี 1978 แอปเปิลบี้ (Krashen. 1984 : 4; citing Applebee. 1978) ได้ทำการสำรวจนักเรียนระดับมัธยมศึกษา 481 คน ที่มีความสามารถในการเขียนดี และได้รับรางวัลการเขียน แอปเปิลบี้ รายงานผลว่า นักเรียนผู้ที่ประสบผลสำเร็จในการเขียนมีนิสัยรักการอ่านสม่ำเสมอ

ในปี 1986 จอห์นสัน (Johnson. 1986 : 13) ได้ทำการศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างการอ่านและการเขียน กับผู้ที่เขียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง โดยศึกษาว่าความรู้เดิมของผู้เรียนจะส่งผลต่อความเข้าใจในการอ่านและเขียนอย่างไร กลุ่มตัวอย่างแบ่งเป็น 2 กลุ่ม

กลุ่มที่หนึ่งที่ไม่มีความรู้เดิมเกี่ยวข้องกับการเขียนมาก่อน จำนวน 15 คน และอีกกลุ่มหนึ่งเป็นนักเรียนที่มีความสามารถในการเขียนมาก่อน จำนวน 20 คน ผลการวิจัยปรากฏว่าความรู้เดิมในการเขียนนั้น จะทำให้เด็กมีความเข้าใจในการอ่านมากขึ้น และมีความคงทนในการจำอีกด้วย ซึ่งจากผลการวิจัยนี้แสดงว่า ความสามารถในการเขียนจะส่งผลต่อความเข้าใจในการอ่านให้ดีขึ้นด้วย

ผลการทดลองดังที่กล่าวมาแล้วสรุปได้ว่า ผู้ที่มีความสามารถในการอ่านดีก็จะมีความสามารถในการเขียนดีด้วย เพราะการอ่านและการเขียนมีความสัมพันธ์กันและส่งเสริมซึ่งกันและกัน โดยเฉพาะการอ่านเป็นพื้นฐานที่ดียิ่งของการเขียน

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้โครงสร้างระบัยยอก (Top-Level Structure)

1. ความหมายของโครงสร้างระบัยยอก

ไมเยอร์ (Meyer. 1975) แบ่งเนื้อหาในเรื่องตามความสำคัญออกเป็นระบัยยอก (Top Level) ระบัยกลาง (Middle Level) และระบัยล่าง (Bottom Level) ระบัยเหล่านี้กำหนดขึ้นโดยการลำดับความสัมพันธ์กันของเนื้อหาในแต่ละตอน ระบัยความสำคัญนี้ถูกกำหนดโดยวิธีการที่ผู้เขียนเลือกมาเพื่อสื่อความหมายของเนื้อหาไปยังผู้อ่าน

ระบัยยอกของข้อความในเนื้อเรื่อง เป็นตัวกำหนดการบรรยายสถานการณ์หรือปัญหา ลำดับเหตุการณ์หรือการกระทำของตัวละครในเนื้อเรื่อง และการสรุปหรือการแก้ไขปัญหาข้อความ ระบัยกลางให้รายละเอียดสนับสนุนข้อความระบัยยอก หรืออธิบายว่าทำไมเหตุการณ์ในเนื้อเรื่องที่บรรยายจึงเกิดขึ้น ส่วนข้อความระบัยล่าง เป็นส่วนที่เพิ่มเติมและอธิบายส่วนที่ไม่จำเป็นหรือสนับสนุนข้อความระบัยกลาง

บาร์ทเลทท์ (Bartlett. 1986) ได้ให้ความหมายของโครงสร้างระบัยยอกว่าเป็นลักษณะของการจัดเนื้อเรื่องเข้าด้วยกัน โดยกล่าวว่า

"ลักษณะเฉพาะของข้อความต่อเนื่องจะทำให้เนื้อความถูกวิเคราะห์ความคิดออกเป็น ส่วน ๆ จัดเรียงเรียงตามระดับความสำคัญและวางโครงร่างของโครงสร้างของสิ่งที่สัมพันธ์กันภายในเนื้อหาส่วนใหญ่หรือเกือบทั้งหมดในเนื้อเรื่อง โดยใช้โครงสร้างระบัยอด"

อัสเซอร์ (Rattanaovich. 1987 : 22; อ้างอิงมาจาก Usher. 1987) ให้ข้อยืนยันว่า โครงสร้างระบัยอด เป็นวิธีการเพื่อการค้นหารายละเอียดที่สำคัญที่สุดในเนื้อเรื่อง เป็นวิธีเรียงเรียงรายละเอียดของเนื้อหาในแต่ละตอน โดยเริ่มจากความคิดหลัก (Main Idea) แล้วจัดให้สัมพันธ์กัน โครงสร้างระบัยกลาง (รายละเอียดสนับสนุน) และโครงสร้างระบัยต่ำ (รายละเอียดพิเศษ)

2. โครงสร้างระบัยอดและกระบวนการโครงสร้างระบัยอด (Top - Level Structure and Top - Level Structuring)

กระบวนการโครงสร้างระบัยอด (Top - Level Structuring) คือการจัดกระทำโดยเจตนาและแน่วแน่เพื่อให้รายละเอียดของเนื้อเรื่องเหมาะกับโครงร่างของเรื่องเพื่อที่จะจัดไว้ให้ผู้อ่าน (Bartlett. 1986) เมื่อผู้อ่านนำเอาความรู้เกี่ยวกับโครงสร้างของเรื่องมาช่วยในกระบวนการอ่าน นั่นคือ กระบวนการโครงสร้างระบัยอด หรือการแสดงออกของความรู้ ผู้อ่านต้องผลิตผลผลิตจากกระบวนการสร้างโครงสร้างระบัยอด เช่น เกิดภาพในสมองถึงสิ่งที่อ่านไปแล้ว ระลึกเรื่องย่อ ๆ ได้ หรือจำเนื้อหาจากเนื้อเรื่องได้ ผลผลิตนี้ทำให้เกิดความทรงจำที่เป็นรากฐานคิดแน่นเพราะกระบวนการโครงสร้างระบัยอด ยิ่งผลผลิตของโครงสร้างระบัยอดและรากฐานใกล้เคียงความเป็นจริง การเรียกคืนมากยิ่งขึ้นเรื่อยได้มาก (เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย. 1987 : 83; อ้างอิงมาจาก Bartlett. 1978 : 1985, 1986; Bartlett, Turner and Mathams. 1981; Meyer. 1975, 1985)

นอกจากนี้ อัสเซอร์ (Usher. 1987) ชี้ให้เห็นถึงประโยชน์ที่ผู้อ่านพบหรือตระหนักถึงโครงสร้างระบัยอดในเนื้อหาแต่ละตอนว่า

กระบวนการโครงสร้างระบัยอดต้องการการกระทำ มันเป็นสิ่งที่ทำให้ผู้อ่านมีส่วนร่วมอย่างกระตือรือร้นในการอ่าน และยังเป็นแนวทางให้เกิดภาพความคิด ทำให้สิ่งที่เราอ่านมีความรู้สึกและจำได้ และเขายังสรุปได้ว่า

เนื้อเรื่องเกี่ยวข้องกับข้อความต่อเนื่อง มีความหมายละเอียดของเนื้อความเหมือนขนมเค้ก เนื้อเรื่องก็เปรียบเสมือนเนื้อเค้ก มีการตรวจสอบความหมายละเอียดของเนื้อความจากผู้เขียนไปยังผู้อ่าน ความหมายละเอียดของเนื้อความคือ โครงสร้าง วิธีการที่จะประทับตราความหมายละเอียดของเนื้อความเป็นพิเศษ คือการตั้งชื่อโครงสร้างระบยอคของเนื้อหาพิเศษนั้น

3. ความสัมพันธ์ระหว่างการเขียนกับโครงสร้างระบยอค

ความสัมพันธ์นี้ใช้เพื่อชี้เฉพาะโครงสร้างระบยอค ไมเยอร์ (Meyer. 1975) ระบุถึงความสัมพันธ์ระหว่างส่วนจนถึง 18 ชนิด แต่ได้จัดเรียบเรียงใหม่เป็น 5 กลุ่ม (Bartlett. 1979, 1981; Bartlett, Turner and Mathama. 1981; Meyer. 1982; Meyer and Bartlett. n.d.) การอธิบายเนื้อเรื่องออกมาในรูปโครงสร้างหรือแผนการเขียน ซึ่งขึ้นอยู่กับโครงสร้างระบยอค ความชัดเจนของแต่ละโครงสร้างจะแสดงโดย คำไข หรือคำสัญญาณ ที่ผู้เขียนกำหนดไว้

บาร์ทเลทท์ (Bartlett. 1985 : 88 - 91) กล่าวถึง โครงสร้างระบยอค 5 กลุ่ม ที่พบได้ทั่วไป ทั่วไปในเนื้อเรื่องชนิดต่าง ๆ กันดังนี้ คือ

1. การรวมกลุ่ม (Collection) เป็นการรวมกลุ่มหรือเรียงลำดับความคิดหลักของเนื้อหาในตอนหนึ่ง ๆ เข้าด้วยกันเป็นกลุ่ม หมู่ พวก หรือลำดับของเหตุการณ์เกิดขึ้นตามเนื้อเรื่อง คำสัญญาณ ได้แก่ First, Second, Last, In the year, At the end of, Early in Late in Finally.

2. การพรรณนา (Description, Attribution or List) เป็นการรวบรวมความคิดหลักของรายการสิ่งที่เกิดขึ้นหรือสิ่งที่สืบเนื่องมาจากหัวเรื่อง เป็นตัวเชื่อมระหว่างหัวเรื่องและรายละเอียดอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับหัวเรื่อง คำสัญญาณ ได้แก่ For example, such as, for instance

3. การเปรียบเทียบ (Comparison, Adversative, Contrast, Bias, Equivalent Arguments, Alternative Arguments or Argument Plan) บ่งชี้ถึงความ

คิดหลักในเนื้อหาแต่ละตอน เป็นลักษณะในรูปแบบการเปรียบเทียบหรือตรงกันข้ามกัน ซึ่งให้เห็นถึงองค์ประกอบหลักที่คล้ายคลึงกันหรือตรงกันข้าม เท่าหรือไม่เท่ากับคำสัญญา ได้แก่ Same, too...

4. ปัญหา-การแก้ไข (Pladicament-Response, Problem-Solution, Question-Answer, Query) ซึ่งให้เห็นความคิดของเนื้อหาถูกรวบรวมขึ้นเป็นรายละเอียด 2 กลุ่ม กลุ่มหนึ่งเป็นคำตอบสนองเหตุการณ์ที่เป็นปัญหา อีกกลุ่มเป็นรายละเอียดที่เกี่ยวข้องกับสิ่งที่มาก่อน-หลัง (Before-After) สถานการณ์ที่เป็นปัญหา สัญญาคำ ได้แก่ Problem, Solution...

5. ความเป็นเหตุ-เป็นผล (Causation, Cause-Effect, Antecedent-Consequent, Before as a result) ซึ่งถึงความคิดหลักของเนื้อหาที่ถูกจัดรวบรวมรายละเอียดเป็น 2 กลุ่ม คือกลุ่มแรกเป็นสถานการณ์ที่เป็นเหตุ กลุ่มหลังเป็นสถานการณ์ที่เป็นผลมาจากกลุ่มแรก ทั้งสองรวมกันด้วยเวลาที่เกิดก่อน-หลัง และเป็นเหตุเป็นผล หรือถึงเหตุผล สัญญาคำ ได้แก่ Because, So, If, Then...

โครงสร้างระบัยยอก เป็นยุทธวิธีการอ่านที่เกี่ยวข้องกับการรู้จักวิธีการจัดแนวทางผู้อ่านจะเรียนรู้วิธีการค้นพบแผนการเขียน หรือโครงสร้างระบัยยอก เพื่อเรียกรายละเอียดของเนื้อหาขึ้นมา และยังสามารถใช้วิธีนี้ช่วยค้นหาความตั้งใจของผู้เขียนเกี่ยวกับเนื้อหาและรวบรวมความคิดที่เกี่ยวข้องกันหลาย ๆ ความคิด โครงสร้างระบัยยอกที่พบโดยทั่ว ๆ ไป ในชีวิตประจำวัน ได้แก่ การพรรณนา การเปรียบเทียบ ปัญหา-การแก้ไข และความเป็นเหตุเป็นผล ถ้านักเรียนมีโครงสร้างระบัยยอกเหล่านี้เป็นพื้นความรู้เดิมหรือประสบการณ์เดิม (Background Knowledge or Schemata) แล้ว นักเรียนจะสามารถเข้าใจเนื้อหาหรือเรื่องราวที่ใช้ในการสื่อสารไม่ว่าจะเป็นการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน และยังมีผลต่อการระลึกเรื่องราวได้อีกด้วย ซึ่งสอดคล้องกับความคิดของแกรซเซอร์ (Graesser, 1981 : 29 - 32) ที่ว่า รูปแบบของการเรียบเรียงใจความสำคัญหรือโครงสร้างระบัยยอก ช่วยให้ผู้อ่านแปลความหมาย วินิจฉัยความคาดการณล่วงหน้าและมีความสนใจในเรื่องที่อ่าน ทำให้ผู้อ่านมีภูมิหลังเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน ซึ่งเป็นเนื้อหาพิเศษที่ยากแก่การเข้าใจ และการจดจำ ดังนั้นการบอกชื่อโครงสร้างระบัยยอกที่ใช้ในการเรียบเรียงใจความสำคัญได้ จึงมีความสำคัญในการอ่านและการสื่อสารภาษาทุก ๆ ทักษะ

4. งานวิจัยที่เกี่ยวกับการใช้โครงสร้างระบียก

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับโครงสร้างระบียก ส่วนใหญ่แล้วจะเกี่ยวข้องกับตัวโครงสร้างระบียกเอง และผลจากยุทธวิธีของโครงสร้างระบียกที่มีต่อผู้อ่านและผู้เขียนได้รับความสนใจมาแล้วเป็นเวลา 12 ปี (Saowalak. 1987; citing Usher. 1987)

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้โครงสร้างระบียกส่วนใหญ่จะเกี่ยวข้องกับโครงสร้างระบียกเองและผลของโครงสร้างระบียกที่มีต่อผู้อ่านและผู้เขียน โดยบาร์ทเลทท์ (Bartlett. 1932) กล่าวถึงลำดับขั้นในการเรียบเรียงข้อความที่เป็นร้อยแก้วว่า "ความรู้เดิมของผู้เขียน Schema" ตั้งแต่ปี 1965 และมีผู้รู้หลาย ๆ คน ให้การสนับสนุนการใช้คำว่า "แบบแผนหรือโครงการเขียนของผู้เขียน" เพื่อนำมาปรับปรุงความเข้าใจในการอ่านการระลึกเรื่องราวได้ การวิเคราะห์วิจารณ์เรื่อง และมีประสิทธิภาพอย่างมากในการเขียน

ปี 1978 บาร์ทเลทท์ (Bartlett. 1978 : 6641 - A) สอนโครงสร้างระบียกของข้อเขียนเชิงสาธกโวหารแก่นักเรียนเกรด 9 จำนวน 325 คน ในโรงเรียนขนาดใหญ่ โดยให้นักเรียนแบ่งสี่และใช้โครงสร้างระบียกของข้อเขียนแบบเหตุผล ข้อเขียนเปรียบเทียบ ความต่างข้อเขียนบรรยายคุณลักษณะ และข้อเขียนปัญหา - การแก้ไข ผลปรากฏว่า นักเรียนใช้ยุทธวิธีการอ่านโดยแบ่งสี่โครงสร้างระบียก สามารถจำเรื่องราวที่อ่านได้มากกว่านักเรียนที่ไม่ได้รับการฝึกให้ใช้ยุทธวิธี

ไมเยอร์ และฟิเคิล (Meyer and Freedle. 1979 : 200) ศึกษาผลของการสอน โครงสร้างระบียกแบบต่าง ๆ ที่มีต่อการจำเนื้อหาการอ่าน โดยให้นักศึกษาระดับมหาวิทยาลัย 4 กลุ่ม อ่านบทความที่มีโครงสร้างระบียก 4 แบบ คือข้อเขียนแบบเปรียบเทียบ ข้อเขียนแบบเหตุ-ผล ข้อเขียนแบบปัญหา-การแก้ไข และข้อเขียนแบบบรรยายคุณลักษณะ โดยที่แต่ละกลุ่มอ่านข้อความที่มีโครงสร้างระบียกต่างกัน หลังจากนั้นทำการทดสอบพบว่า กลุ่มที่อ่านข้อความที่มีข้อความแบบเปรียบเทียบและข้อเขียนแบบเหตุ-ผล จำเนื้อหาที่อ่านได้ดีกว่าเนื้อหาที่มีข้อเขียนแบบบรรยายคุณลักษณะ และข้อเขียนแบบปัญหา-การแก้ไข ผู้วิจัยสรุปว่า ความแตกต่างของโครงสร้างระบียกของข้อเขียนมีผลต่อการเรียนรู้และการจดจำเรื่อง

ไมเยอร์ และคนอื่น ๆ (Meyer and others. 1980 : 72 - 100) ได้ศึกษาผลของการสอนการใช้โครงสร้างระดัวยก ที่มีต่อความเข้าใจในการอ่านและการจำเรื่อง โดยมีสมมติฐานว่า นักเรียนเก่งจะใช้โครงสร้างระดัวยกในการอ่านเพื่อให้ได้ความหมายจากข้อเขียน ขณะที่นักเรียนอ่านไม่เก่งไม่ใช้ยุทธวิธีนี้ การใช้โครงสร้างระดัวยก ช่วยให้จำเรื่องราวที่อ่านได้ดีกว่าผู้ที่ไม่ใช้ยุทธวิธีนี้ ผู้วิจัยแบ่งนักเรียนเกรด 9 ออกเป็น 4 กลุ่ม คือ เก่ง กลาง อ่อน และกลุ่มที่แตกต่างจากกลุ่มอื่น ให้อ่านข้อความที่มีการเรียบเรียงอย่างดี 2 ข้อความ เป็นแบบสาธกโวหาร มีโครงสร้างระดัวยกของการเขียน 2 แบบ คือข้อเขียนแบบปดฺุทา - การแก้ไข และข้อเขียนแบบเปรียบเทียบ ผลการวิจัยปรากฏว่า ผู้ที่อ่านเก่งมีวิธีการเรียบเรียงสิ่งที่อ่านได้สอดคล้องกับโครงสร้างระดัวยกของข้อความที่อ่าน แม้ว่าข้อความที่อ่านไม่มีคำไข (Key Words) เลยก็ตาม

เทย์เลอร์ (Taylor. 1980 : 405 - 408) ได้ศึกษาการระลึกได้ (Recall) ของนักเรียนและความสามารถในการอ่านของนักเรียนระดับ 6 และระดับ 4 โดยแบ่งกลุ่มตามความสามารถในการอ่านเป็น 3 ปานกลาง และอ่อน กับกลุ่มผู้ใหญ่ ผลคือ ผู้ใหญ่ระลึกเรื่องที่อ่านได้ดีกว่าทุกกลุ่ม นักเรียนระดับ 6 กลุ่มเก่ง ใช้โครงสร้างระดัวยกมากกว่านักเรียนกลุ่มอ่านและนักเรียนที่ใช้โครงสร้างระดัวยกระลึกเรื่องที่อ่านได้มากกว่า

ปี 1981 บาร์ทเลตต์ เทอร์เนอร์ และแมชแฮมส์ (Bartlett, Turner and Mathams. 1981) ทำการทดลองสอนนักเรียนระดับ 5 ให้รู้จักแผนการเรียบเรียงเนื้อหา รู้จักวิธีค้นหาโครงสร้างระดัวยก และวิธีการเรียบเรียงเนื้อเรื่องเพื่อเล่าให้ผู้อื่นฟัง โดยโครงสร้างระดัวยกเหล่านี้จะเป็นเครื่องมือช่วยให้นักเรียนจำเรื่องและเข้าใจเรื่องได้ดี จากการศึกษาครั้งนี้พบว่า นักเรียนที่รู้โครงสร้างระดัวยก สามารถเรียบเรียงเรื่องสำหรับนำไปพูด วางแผนการเขียน ได้ดีกว่าพวกที่ไม่ได้รับการสอนโครงสร้างระดัวยก และหลังจากการสอนไปแล้ว 3 สัปดาห์ ทำการทดสอบนักเรียน พบว่านักเรียนได้รับประโยชน์จากการใช้โครงสร้างระดัวยก

ปี 1981 เช่นกัน บาร์ทเลตต์ และอัชเชอร์ (Bartlett and Usher. 1981) จัดทำโปรแกรมการสอนโครงสร้างระดัวยก แก่นักเรียนเกรด 11 ในออสเตรเลียโดยเลือก

โรงเรียนมัธยมศึกษาใหญ่ในเมือง และให้ครูประจำชั้นต่างวิชาการ สอนสัปดาห์ละ 5 คาบ คาบละ 50 นาที ใน 1 สัปดาห์ ตลอดจนเนื้อหาอื่น ๆ ที่ครูสอนเป็นประจำอยู่แล้ว ผลปรากฏว่า มีการเปลี่ยนแปลงจากการไม่ใช้โครงสร้างระดับยอคหรือไม่เข้าใจโครงสร้างระดับยอคมาเป็นใช้โครงสร้างระดับยอคจากเนื้อหา และยังนำการเปลี่ยนแปลงนี้ไปใช้ในการเรียนชั่วโมงอื่น ๆ ด้วย

และในปี 1985 อัชเชอร์ (Usher. 1986) ทำการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการใช้โครงสร้างระดับยอคเป็นยุทธวิธีในการอ่านกับระดับความสามารถของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนระดับ 9 และระดับ 12 โดยแบ่งกลุ่มสูง 15% กลาง 15% และต่ำ 15% ผลปรากฏว่านักเรียนระดับ 12 กลุ่มสูง ใช้ยุทธวิธีโครงสร้างระดับยอคในวิชาภาษาอังกฤษและระดับเล็ก เรื่องราวได้ดีกว่ากลุ่มกลางและกลุ่มต่ำ ในระดับเดียวกัน และสูงกว่านักเรียนระดับ 9 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ นักเรียนระดับ 9 ที่ใช้ยุทธวิธีโครงสร้างระดับยอคในการอ่าน จำเรื่องราวที่อ่านได้ดีกว่านักเรียนที่ไม่ใช้

สำหรับในประเทศไทยนั้น ปี พ.ศ. 2529 สุภาพ บุตรสีห์ (2529 : 73 - 77) ทำการศึกษาเปรียบเทียบการสอนอ่านภาษาอังกฤษแก่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนจังหวัดหนองคาย โดยใช้โครงสร้างระดับยอคกับการสอนอ่านตามคู่มือครู ผลปรากฏว่า นักเรียนในกลุ่มทดลองที่ใช้โครงสร้างระดับยอคมีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนในกลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

วไลพร ฉายา (2530 : 63 - 64) ทำการศึกษาถึงผลของการสอนโครงสร้างระดับยอคที่มีต่อการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ในกรุงเทพมหานคร โดยเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มที่ได้รับการสอนอ่านด้วยวิธีแปล ปรากฏว่า ผลสัมฤทธิ์ในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เรียนรู้โครงสร้างระดับยอคและนักเรียนที่เรียนด้วยการแปลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย (1987 : 95 - 101) ทำการศึกษาผลการใช้บทเรียนโมดูลประกอบโครงสร้างระดับยอคในการสอนอ่านภาษาอังกฤษแก่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ใน

ประเทศไทย เปรียบเทียบกับการสอนอ่านแบบเดิม โดยวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ ความสนใจในการอ่านภาษาอังกฤษ ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ และผลสัมฤทธิ์ของ วิชาภาษาไทย สังคมศึกษา วิทยาศาสตร์ และคณิตศาสตร์ กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนในโรงเรียน มัธยมศึกษาขนาดใหญ่ในประเทศไทยที่ได้มาจากการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multistage) จากภาค ทางภูมิศาสตร์ 4 ภาค คือภาคกลาง โรงเรียนเจ้าพระยาวิทยาคม กรุงเทพมหานคร ภาคใต้ โรงเรียนเคหะปัตตานยานกุล จังหวัดปัตตานี ภาคตะวันออกเจียงเหนือ โรงเรียนสารคามพิทยาคม จังหวัดมหาสารคาม ภาคเหนือ โรงเรียนยุพราชวิทยาลัย จังหวัดเชียงใหม่ แล้วสุ่มนักเรียนมา โรงเรียนละ 100 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 50 คน กลุ่มควบคุม 50 คน ใช้เวลาทดลองสอน 15 คาบเรียน ผลปรากฏว่า

1. นักเรียนในกลุ่มทดลองทั้ง 4 โรงเรียนมีความเข้าใจการอ่านภาษาอังกฤษ สูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
2. นักเรียนในกลุ่มควบคุมทั้ง 4 โรงเรียนมีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ แตกต่างจากกลุ่มควบคุมอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ
3. นักเรียนในกลุ่มทดลองทั้ง 4 โรงเรียนมีทัศนคติต่อการเรียนวิชาการอ่านภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนในกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

สงวนศรี เณรฐานันท์ (2532 : 92) ทำการศึกษาเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่าน ความสามารถทางการเขียน และแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนภูเขียว อ.ภูเขียว จ.ชัยภูมิ โดยใช้โครงสร้างระดัมนอกกับการสอนกับการสอนตามคู่มือครู ผลปรากฏว่า

1. นักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านด้วยวิธีใช้โครงสร้างระดัมนอกกับนักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านตามคู่มือครู มีความเข้าใจในการอ่านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .01
2. นักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านด้วยวิธีใช้โครงสร้างระดัมนอกกับนักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านตามคู่มือครู มีความสามารถทางการเขียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. นักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านด้วยวิธีใช้โครงสร้างระดับยอกกับนักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านตามคู่มือครู มีแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

อัลเวอร์แมน (Alvermann, 1982 : 160 - 170) ทดลองโครงสร้างระดับยอกด้วยการเสริมการใช้กราฟและไม่ใช้กราฟในการอ่านเรื่องที่เรียบเรียงเป็นแบบรายการง่าย ๆ ของการเปรียบเทียบ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนระดับ 10 จำนวน 30 คน ปรากฏว่านักเรียนที่ใช้โครงสร้างระดับยอกที่เสริมด้วยกราฟ ระลึกใจความสำคัญได้มากกว่าใจความที่เป็นรายละเอียดปลีกย่อย และนักเรียนใช้ยุทธวิธีนี้ในการระลึกเรื่องถึง 73% ในขณะที่กลุ่มที่ใช้โครงสร้างระดับยอกที่ไม่มีการเสริมด้วยกราฟใช้ยุทธวิธีนี้เพียง 67%

แครร์เรล (Carrell, 1983 : 23 - 35) ศึกษาผลของการสอนโครงสร้างของเนื้อเรื่อง (Story Structure) ของเรื่องเล่า (Narrative Text) ที่มีต่อความเข้าใจเรื่องที่อ่าน กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง ระดับกลาง (Intermediate Level) ที่ศึกษาอยู่ใน The Centre for English as a Second Language in Southern กลุ่มตัวอย่างเหล่านี้พูดภาษาอาหรับ 5 คน ภาษาสเปน 8 คน ภาษามาเลเซียและอินโดนีเซีย 8 คน ภาษาญี่ปุ่น 5 คน และอื่น ๆ เช่น ภาษาอาฟริกัน กรีก และเกาหลีอย่างละ 5 คน ผู้วิจัยแบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มแรกให้อ่านเอาเรื่องจากเนื้อเรื่องที่สมบูรณ์ 3 เรื่อง อีกกลุ่มหนึ่งให้อ่านเรื่องที่เว้นเหตุการณ์บางตอนของเรื่องไว้ ผลปรากฏว่า การใช้โครงสร้างระดับยอกของข้อเขียนในการอ่านมีผลโดยตรงต่อการจำเหตุการณ์ในเรื่องและความเข้าใจเรื่องที่อ่าน

นาวาเร (Navarre, 1988 : 1355-A) ศึกษาผลการใช้โครงสร้างระดับยอกที่มีต่อความเข้าใจ และการจำเรื่องที่ที่มีการเขียนแบบสาธกโวหาร โดยสอนนักเรียนระดับ 6 และระดับ 10 ซึ่งเป็นกลุ่มทดลองใช้โครงสร้างระดับยอกช่วยในการอ่านเป็นเวลา 3 สัปดาห์ ส่วนกลุ่มควบคุมใช้การสอนแบบเก่า ผลการทดลองปรากฏว่า การสอนให้นักเรียนใช้โครงสร้างระดับยอกช่วยนักเรียนโดยเฉพาะอย่างยิ่งระดับสูงอ่านได้เข้าใจมากขึ้นและจำเนื้อหาที่อ่านได้ดี

สแลทเทอร์ และคนอื่น ๆ (Slater and others, 1985 : 190) ศึกษาผลของการสอนนักเรียนระดับ 9 จำนวน 224 คน ให้รู้จักโครงสร้างของเนื้อเรื่อง (Text Structure)

ของข้อเขียนเชิงสาธกโวหาร ผู้วิจัยแบ่งนักเรียนออกเป็น 3 ระดับ คือ เก่ง กลาง อ่อน ตามคะแนนที่ได้จากการทดสอบความเข้าใจในการอ่าน California Achievement Test (1977) ข้อความที่ให้อ่านเป็นข้อเขียน 4 แบบ คือข้อเขียนแบบเปรียบเทียบความต่างข้อเขียนบรรยายคุณลักษณะ ข้อเขียนเหตุ - ผล และข้อเขียนแบบปัญหา - แก้ไข แล้วแบ่งนักเรียนออกเป็น 4 กลุ่มเพื่อใช้วิธีสอน 4 แบบ ที่แตกต่างกัน คือกลุ่มทดลองกลุ่มแรกสอนโดยใช้แผนผังแสดงโครงสร้างของเนื้อเรื่อง กลุ่มทดลองที่สองสอนโครงสร้างของเนื้อเรื่องแต่ไม่ใช้แผนผังแสดงกลุ่มควบคุมกลุ่มแรกได้รับการสอนโดยให้จดโน้ตย่อ กลุ่มควบคุมกลุ่มที่สองได้รับการสอนโดยไม่ให้จดโน้ต ผลการวิจัยปรากฏว่า กลุ่มทดลองสองกลุ่มมีความสามารถในการอ่านเพิ่มขึ้น และการใช้โครงสร้างข้อเขียนช่วยในการอ่าน จะทำให้ผู้อ่านเข้าใจเรื่องที่อ่านได้เข้าใจขึ้น ซึ่งสรุปได้ว่านักเรียนที่เรียนรู้ลักษณะของโครงสร้างของเนื้อเรื่องก่อน จะสามารถอ่านเรื่องเข้าใจง่ายขึ้น และจำเรื่องได้มากขึ้นด้วย

บาร์ทเล็ท และคนอื่น ๆ (Bartlett and others. 1984 : 176 - 184)

ได้ทดลองการใช้โครงสร้างระดับย่อในการอ่านและระลึกเรื่องแก่นักเรียนระดับ 5 จำนวน 54 คน ปรากฏผลคือ นักเรียนกลุ่มทดลองมีคะแนนสูงกว่ากลุ่มควบคุม และการใช้โครงสร้างระดับย่อ ทำให้ระลึกเรื่องได้สูงสุด ในขณะที่คนไม่ใช้โครงสร้างระดับย่อได้คะแนนต่ำสุด และพบว่าการใช้ยุทธวิธีนี้มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความจำและความเข้าใจได้ดีกว่ากลุ่มควบคุม นอกจากนี้ยังใช้ยุทธวิธีนี้ในการอ่านเรื่องที่ยากหรือเรียบเรียงไว้มืด ทำให้จำได้ง่ายขึ้น เข้าใจง่ายขึ้น และทำให้การเขียนเรียงความได้ดีกว่าเดิม

นอกจากนี้ บาร์ทเล็ท ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับการใช้โครงสร้างระดับย่อเป็นยุทธวิธีในการสอนอ่านอีกมากมาย อีกทั้งยังให้หลักการการใช้โครงสร้างระดับย่อไว้ 6 ขั้นตอน เพื่อเป็นกลยุทธ์ในการอ่าน ดังนี้ คือ

1. ผู้อ่านไม่ใช้รูปแบบที่เป็นระบบของแผนการเขียนในการระลึกเรื่องราว
2. ผู้อ่านใช้แผนการเขียนที่แตกต่างออกไปโดยไม่ทราบว่าตนกระทำอะไรลงไป
3. ผู้อ่านใช้แผนการเขียนเดียวกันกับเนื้อเรื่องโดยไม่ทราบถึงสิ่งที่กระทำ

4. ผู้อ่านใช้แผนการเขียนที่แตกต่างกัน โดยคิดว่าเป็นสิ่งที่เหมือนกับแผนการเขียนในเนื้อหา

5. ผู้อ่านใช้แผนการเขียนที่เหมือนกับเนื้อเรื่องและทราบสิ่งที่กระทำ

6. ผู้อ่านใช้แผนการเขียนที่เหมือนกับเนื้อเรื่องอย่างไม่เปลี่ยนแปลงและทราบว่าพวกเขากระทำไปแล้ว หรือตัดสินใจที่จะไม่ใช้ยุทธวิธีอย่างเคร่งครัด

การศึกษาของบาร์ทเลตต์ (Bartlett. 1978, 1981, 1985) ชี้ให้เห็นว่าก่อนที่จะฝึกใช้ยุทธวิธีนี้ ผู้อ่านจะต้องใช้โครงสร้างระบับยอคอย่างมีประสิทธิภาพได้ในสถานการณ์หนึ่งแล้วไม่สนใจรูปแบบอื่น ๆ ที่มีอยู่ เป็นที่เชื่อถือได้ว่า ผู้อ่านที่ใช้ยุทธวิธีนี้นาน ๆ ครั้ง แต่ไม่คิดที่จะใช้เวลาที่ควรใช้ ส่วนพวกอื่นที่ใช้รูปแบบของเนื้อหาแตกต่างไปจากรูปแบบที่ผู้แต่งใช้ในเนื้อหาซึ่งทั้งสองกลุ่มนี้เป็นผลให้เกิดผลสัมฤทธิ์ต่ำ

ในปี 1986 บาร์ทเลตต์ (Bartlett. 1986) ได้ทำการศึกษาเรื่องราวการใช้โครงสร้างระบับยอค และให้ขั้นตอนในการสอนโครงสร้างระบับยอคไว้ ดังนี้

1. ครูต้องตระหนักว่า ความคิดรวบยอดเรื่องโครงสร้างระบับยอคของเนื้อเรื่องเป็นสิ่งจำเป็น ถ้านักเรียนไม่มีความรู้เรื่องนี้ ครูต้องเริ่มต้นสอนให้พวกเขารู้จักก่อน

2. ความรู้เรื่องโครงสร้างระบับยอค 4 รูปแบบ คือข้อเขียนแบบรายการ ข้อเขียนแบบเปรียบเทียบ ข้อเขียนแบบเหตุ-ผล และข้อเขียนแบบปัญหา-การแก้ไข เป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นต้องสอนให้นักเรียนรู้

3. ในขณะที่อ่านควรสอนให้นักเรียนรู้จักค้นหาโครงสร้างระบับยอคในเนื้อเรื่องแรก ๆ พวกเขาต้องการความช่วยเหลือจากครู และต่อไปเขาก็จะค่อย ๆ ช่วยเหลือตนเองได้

4. ระหว่างที่อ่าน นักเรียนควรรู้ว่ามีการสร้างที่นักเรียนคุ้นเคยอยู่หรือไม่ ครูจำเป็นต้องสอนให้เขาใช้ยุทธวิธีนี้ และมีโอกาสได้อธิบายถึงเครื่องหมายที่นักเรียนไม่แน่ใจหรืออาจใช้การเดาความด้วยก็ได้

5. หลังจากการอ่าน นักเรียนควรได้รับการตรวจสอบความรู้เกี่ยวกับโครงสร้าง ระบายออกที่ใช้อยู่เสมอและเป็นประโยชน์มาก เป็นการพิสูจน์ว่านักเรียนมีกระบวนการในการอ่าน เป็นของพวกเขาเอง ควรให้พวกเขาได้พูดคุยถึงกระบวนการที่เขาใช้

บาร์ทเลห์ ยังได้ให้เกณฑ์ในการตรวจสอบประสิทธิภาพของการสอนโครงสร้าง ระบายออกไว้ดังนี้

1. ครูออกแบบกระบวนการความรู้ความเข้าใจภายใต้ยุทธวิธีโครงสร้างระบายออก และใช้คำศัพท์เพื่อการสื่อสารในการอภิปรายถึงกระบวนการ

2. ครูพูดคุยถึงองค์ประกอบความรู้ที่เกี่ยวข้องกับยุทธวิธีมากกว่าสิ่งรอบจรรวาลอื่นที่ไม่ใช่ตัวอย่างอ้างอิงเฉพาะในยุทธวิธี รวมทั้ง

2.1 ในการสื่อสารต้องการรู้อะไรบ้างเกี่ยวกับเนื้อหา

2.2 จากข้อ 2.1 จำอะไรบ้าง

2.3 จะรู้ได้อย่างไรว่าโครงสร้างชนิดไหนเป็นชนิดไหน

2.4 รูปแบบของโครงสร้างระบายออกคืออะไร

2.5 จากข้อ 2.1 – 2.4 ต้องคำนึงถึงอะไรบ้าง

2.6 จะเจออะไรที่เกี่ยวข้องกับโครงสร้างระบายออกได้บ้าง

2.7 จะตรวจสอบหรือเปลี่ยนแปลงงานที่เคาไว้ได้อย่างไร

3. ครูพูดคุยถึงประโยชน์ของโครงสร้างระบายออก

4. ลักษณะเด่นของงานที่ถูกรวบรวมเข้าเป็นเนื้อหาเดียวกันกับกระบวนการทางความรู้ โดยมีการวางแผนการกระทำและการตรวจสอบงาน

5. ครูพูดคุยถึงประโยชน์ของคำไข (Key Words) เพื่อกระบวนการทางความรู้ ซึ่งจะชี้ให้เห็นประสิทธิภาพของนักเรียนทุกคน

6. จัดให้นักเรียนมีการฝึกฝนที่เหมาะสมเป็นรายบุคคลเกี่ยวกับการใช้ยุทธวิธี โครงสร้างระบายออก

7. มีการทบทวนเกี่ยวกับกระบวนการและประโยชน์ที่เกี่ยวกับเนื้อหาของโครงสร้างระดับยอด และให้นักเรียนพยายามที่จะใช้

8. มีการให้ข้อมูลย้อนกลับแก่นักเรียนและครู ในเรื่องความสำเร็จของปฏิสัมพันธ์ และคุณลักษณะของการสอน

ปี 1985 ไมเยอร์ และฟรีเคิล (Meyer and Freedle. 1984 : 121 - 143) ทำการศึกษาถึงผลของรูปแบบของข้อความต่อเนื่องต่อการระลึกได้ โดยทำการศึกษากับนักเรียนระดับผู้ใหญ่ โดยให้นักศึกษาฟังข้อความที่มีโครงสร้างระดับยอด 4 รูปแบบ คือข้อความแบบเปรียบเทียบ (Comparison) ข้อความแบบปัญหา-การแก้ไข (Problem-Solution) ข้อความแบบเหตุ-ผล (Causation) และข้อความแบบบรรยายคุณลักษณะ (Collection-Description) หลังจากฟังแล้วให้นักศึกษาทำแบบทดสอบเขียนเพื่อวัดการระลึกสิ่งที่ได้ฟัง ทั้งหลังจ ฟังทันทีและทั้งไว้อีก 1 อาทิตย์ ผลปรากฏว่า โครงสร้างระดับยอดแบบต่าง ๆ ในข้อความต่อเนื่อง มีผลต่อการเรียนรู้และการจำ ช่วยให้นักศึกษาระลึกสิ่งที่ฟังได้

เอกสารและงานวิจัยเกี่ยวกับ Schema

ผู้ที่ใช้คำว่า "Schema" เป็นคนแรกคือ Bartlett (วไลพร ฉายา. 2530 : 17 - 20; อ้างอิงมาจาก Head. 1976) เพื่ออธิบายตามหลักของเคน (Kane. 1987) ว่าธรรมชาติของความรู้ที่เน้นความสำคัญของ "a priori" ซึ่งหมายถึงสิ่งที่สืบเนื่องกันความรู้เดิม แนวความคิดพื้นฐาน ขอบข่าย หรือแผนงาน พื้นฐานความรู้ความจำ เคนท์ เชื่อว่ามนุษย์จะเข้าใจเหตุการณ์รอบข้างของตนก็ต่อเมื่อเหตุการณ์เหล่านั้นสอดคล้องกับสิ่งที่สืบเนื่องกันหรือความรู้เดิม ซึ่งมนุษย์มีรองรับอยู่ในสมองก่อนแล้ว

รูเมลฮาร์ท (Rumelhart. 1981 : 4 - 12) ให้ความหมายของ Schema ว่าหมายถึง โครงสร้างข้อมูลที่ใช้แทนความหมายของสิ่งที่กว้าง ๆ ที่สะสมไว้ในความทรงจำ (Memory) ข้อมูลต่าง ๆ ที่สะสมไว้ (Schemata) อาจเป็นสิ่งที่เกี่ยวกับสิ่งของสถานการณ์

ทั่ว ๆ ไป เหตุการณ์ ลำดับ เหตุการณ์ การกระทำ ลำดับการกระทำ ซึ่งเป็นกระบวนการที่ต้องมีขั้นตอนย่อย ๆ คือ Sub-Schema ของ Schema ดังนั้นความรู้หรือสิ่งที่ปกรวมเรียกว่า Schema นี้จะต้องประกอบด้วยสิ่งก่ย่อย ๆ และการอธิบายความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งก่ย่อย ๆ เหล่านั้นเพื่อความเข้าใจระบบของการรวมสิ่งก่ย่อย ๆ เป็นสิ่งก่ปกรวมหรือความรู้

สรุปว่า ทฤษฎี Schema เป็นทฤษฎีอธิบายถึงกลุ่มความรู้ซึ่งประกอบด้วยโครงสร้างของความรู้ของมนุษย์ที่มีอยู่เดิมแล้ว (Schemata หรือ Framework หรือ Script หรือ Knowledge Structure) และมนุษย์มีกระบวนการรับย่อยข่าวสารเพื่อประสิทธิภาพของการสื่อความหมายอย่างไร ซึ่งโครงสร้างนี้ความรู้จะเรียงรายกันอยู่แล้วเป็นลำดับขั้นและจัดกลุ่มตามคุณสมบัติที่คล้ายคลึงกัน

ทฤษฎี Schema จึงเป็นทฤษฎีที่เกี่ยวกับความรู้เดิม (Background Knowledge) ในขอบข่ายของจิตวิทยาภาษาศาสตร์ ซึ่งกูดแมน (Goodman, 1971 : 130 - 135) เรียกว่า เกมการทายทางวิทยาศาสตร์ (Psycholinguistic Guessing Game) ที่เขาอธิบายว่า เป็นกระบวนการซึ่งเป็นวงจรที่เริ่มตั้งแต่การรับข่าวสารจากสิ่งที่อ่าน (Input Text) การแปลความหมายหรือการทายสิ่งที่อ่านนั้น การทบทวนหรือย้ำการทายที่ได้ทายไปแล้ว ผู้อ่านไม่จำเป็นจะต้องใช้ตัวแนะ (Clues) ทั้งหมดในการเดาความหมายข้อความที่อ่าน ผู้อ่านจะเลือกเอาข่าวสารบางอย่างในข้อความนั้นมาผนวกกับความรู้เดิมของผู้อ่านเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านจึงจะสามารถเข้าใจเรื่องนั้นได้

โคดี้ (Coady, 1979 : 7) ได้กล่าวว่า ความรู้เดิมนั้นเป็นตัวแปรสำคัญ ที่ผู้สอนอ่านและผู้เรียนการอ่านพึงระมัดระวังที่จะไม่มองข้ามไป เพราะนักเรียนที่มีความรู้เดิมเกี่ยวกับประเทศตะวันตกและประเทศเจ้าของภาษามักจะเรียนภาษาอังกฤษได้เร็วกว่านักเรียนที่ไม่มีความรู้ดังกล่าว ซึ่งความรู้เดิมเกี่ยวกับประเทศตะวันตกและประเทศเจ้าของภาษานั้น จะชดเชยในเรื่องของความยากของรูปประโยคที่นักเรียนอ่านได้เพราะความรู้เดิมจะทำให้นักเรียนมีความสามารถที่จะเข้าใจสิ่งที่อ่านได้อย่างมีเหตุผล และเข้าใจข้อความที่มีโครงสร้างซับซ้อนได้ดีกว่า

การสอนอ่านในลักษณะที่เป็นการสอนภาษาต่างประเทศและภาษาที่สองนั้น ครูได้ละเลยความสำคัญของความรู้เดิมนี้ไปเสีย ถึงแม้จะมีนักภาษาศาสตร์หลายท่าน เช่น คลาร์ก และฮิลเบอร์-

สไตร์ (Clarke and Silberstien. 1979 : 136 - 137) ได้ยืนยันว่าทักษะในการอ่านนี้ มีความสัมพันธ์กันอย่างมากทางภาษาศาสตร์กับความรู้เกี่ยวกับโลก (Knowledge of the World)

ดังนั้น ผู้ปรารถนาจะเป็นนักอ่านที่ดีจะต้องเริ่มสร้างพื้นฐานของการอ่านซึ่งมีอยู่ 3 ประการ สำคัญดังนี้ (ศรีวิไล คอกจันทร์. 2528 : 142 - 143; อ้างอิงมาจาก สิทธา พินิจกุล และ หิพย์สุเนตร นาคชน. 2520)

1. ภูมิหลัง ผู้อ่านที่ดีควรมีความรู้รอบตัวโดยกว้างขวาง เพื่อเป็นพื้นฐานของการอ่านซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นมากที่สุด การที่อ่านเรื่องอะไรแล้วไม่เข้าใจนั้น บางที่เป็นเพราะผู้อ่านขาดภูมิหลังในเรื่องนั้น ๆ เช่น ภูมิหลังทางวัฒนธรรม เรื่องที่เกิดในสังคม ที่มีวัฒนธรรมของสังคมต่างจากวัฒนธรรมในสังคมของผู้อ่านอาจเป็นสิ่งที่ยากจะเข้าใจเหตุผลได้ เช่น การฆ่าตัวตายตามสามีในวรรณกรรม บางเรื่อง ผู้อ่านจะอ่านแล้วเข้าใจก็ต่อเมื่อมีความรู้และภูมิหลัง ในบริบทของเหตุการณ์นั้น ๆ พอสมควร

2. ประสบการณ์ คือการได้พบเห็น ได้คุ้นเคยกับเหตุการณ์หรือเรื่องราวนั้น ๆ เช่น เรื่อง ความเหงา ความผิดหวัง ความคิดที่จะฆ่าตัวตาย ความสูญเสียหรือผิดหวัง การตกงาน การสอบตก เหตุการณ์ที่เป็นการผจญภัย ฯลฯ นักอ่านที่ดีควรมีประสบการณ์กว้างขวางหรือขยายประสบการณ์โดยการสังเกต แลกเปลี่ยนความคิดเห็น แม้แต่เชื่อมโยงประสบการณ์ของตนที่คล้ายคลึงกับเรื่องราวที่อ่านหรืออย่างน้อย ถ้าเป็นไปได้ ก็จะต้องรู้จักเลือกอ่านหนังสือที่เหมาะสมกับวัยและประสบการณ์ของตน

3. ความรู้เชิงภาษา บางครั้งภาษาซึ่งเป็นสื่อในการถ่ายทอดสารก็เป็นอุปสรรคในการอ่านไม่น้อย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้อ่านอาจมีพื้นฐานความรู้เชิงภาษาไม่เพียงพอ เมื่ออ่านหนังสือที่มีศิลปะสูง ๆ ในการใช้ถ้อยคำ สำนวน คำพังเพย โวหาร และการเปรียบเทียบที่แหลมคม ก็ตีความไม่ได้ ทำให้อ่านหมดรสชชาติไปอย่างน่าเสียดาย ผู้อ่านจึงต้องเรียนรู้จักภาษาในฐานะที่มันทำหน้าที่พาความหมายจากผู้เขียนถึงผู้อ่าน

ฉะนั้นจึงจำเป็นอย่างยิ่งที่ผู้สอนการอ่านภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศและภาษาที่สอง จะต้องให้ได้ความสนใจเกี่ยวกับความรู้เดิม ซึ่งจะกล่าวถึงในรูปของทฤษฎีโลกทัศน์ (Schema)

ในกระบวนการตีความหมายสิ่งที่อ่านที่เรียกว่า สิ่งทีอ่านทุกอย่างจะต้องมีความสัมพันธ์กับความรู้เดิมที่ผู้อ่านมีอยู่ จากกฎดังกล่าวนี้ สามารถเขียนเป็นแบบแผนของกระบวนการตีความหมายจากข้อความทฤษฎีโลกทัศน์ได้ 2 แบบ คือ

1. กระบวนการจากล่างขึ้นบน (Bottom-Up)
2. กระบวนการจากบนลงล่าง (Top-Down)

1. กระบวนการจากล่างขึ้นบน จะต้องพิจารณาจากข้อมูลที่ได้รับตามขั้นตอนดังนี้
  - 1.1 ข้อมูลจะได้รับการตีความในลักษณะที่เหมาะสมที่สุดที่ผู้อ่านสามารถจะตีความได้
  - 1.2 โครงสร้างของความรู้เดิมจะถูกจัดระเบียบอย่างเป็นขั้นตอนโดยที่ความรู้

ทั่ว ๆ ไป (General Knowledge of the World) จะอยู่ด้านบน และความรู้เฉพาะเจาะจงเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านหรือความรู้เกี่ยวกับโครงสร้างไวยากรณ์และคำศัพท์จะอยู่ล่างสุด เมื่อนำความรู้ที่ถูกจัดระเบียบแล้วนี้มาใช้ ผู้อ่านจะค่อย ๆ คึงเอาความรู้จากระดับล่างสุดขึ้นมาก่อน แล้วจะเลื่อนขึ้นมาในระดับสูงขึ้นมาเรื่อย ๆ ในขณะที่ผู้อ่านพบข้อความที่จำเป็นต้องอาศัยความรู้เดิม ดังนั้นกระบวนการจากล่างขึ้นบนจึงเรียกว่ากระบวนการนำพาโดยข้อมูล (Data-Driven)

2. กระบวนการจากบนลงล่าง จะเป็นไปในลักษณะกลับกันกระบวนการจากล่างขึ้นบนคือกระบวนการจากบนลงล่างเกิดขึ้นในระบบที่ผู้อ่านตีความหมายของสิ่งที่อ่านโดยอาศัยข้อมูลในระดับสูงกว่ากระบวนการจากล่างขึ้นบน คือจะอาศัยความรู้ทั่ว ๆ ไปที่อยู่ในระดับบน และจากนั้นผู้อ่านก็จะค้นหาข้อมูลในระดับล่างให้เหมาะสมกับการตีความที่ผู้อ่านคิดไว้ ดังนั้นกระบวนการจากบนลงล่างจึงเรียกว่า กระบวนการนำพาข้อมูลโดยสังกัป (Conceptually-Driven)

ปัญหาของการอ่านอยู่ตรงที่ว่า ความหมายของโลกทัศน์ของผู้อ่านนั้นไม่ตรงกับความหมายที่ผู้เขียนต้องการจะสื่อ (Carrell. 1983 : 85) ปัญหาดังกล่าวนี้นำให้ผู้อ่านประสบปัญหาในการหาโลกทัศน์ที่เหมาะสมในการตีความ ซึ่งปัญหาเหล่านี้ส่วนหนึ่งเกิดจากการที่ผู้เขียนไม่ได้ให้ตัวแนะ (Clues) ไว้อย่างเพียงพอที่ผู้อ่านได้เกิดกระบวนการล่างขึ้นบนเพื่อค้นหาโลกทัศน์ที่เหมาะสมและ

นอกจากนี้ ยังเกิดจากการที่ผู้อ่านไม่สามารถสร้างกระบวนการที่เหมาะสมเพื่อให้ได้โลกทัศน์ที่ถูกต้องตามจุดประสงค์ของผู้เขียน ซึ่งปัญหานี้ กูดแมน (Goodman. 1971 : 658 - 662) ได้เสนอแนะวิธีแก้ไขในเรื่องนี้ ดังนี้

1. ในด้านเกี่ยวกับบทเรียน อาจแก้ไขได้โดยการลดข้อความที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรม และเพิ่มข้อความที่เป็นที่เข้าใจ ซึ่งสำหรับผู้อ่านที่เพิ่งเริ่มเรียนภาษานั้น กูดแมน ได้เสนอแนะไว้หลายวิธี คือ

1.1 วิธีสอนยึดประสบการณ์ทางภาษา (Language Experience Approach) (Rigg. 1981) ซึ่งเป็นวิธีที่ดีที่สุด จะควบคุม คำศัพท์ ส่วนวน โครงสร้าง และเนื้อหา วิธีการขั้นต้นนี้จะให้นักเรียนออกความคิดเห็น และสร้างเรื่องจากความคิดเห็นของนักเรียนเอง ต่อจากนั้นจึงนำเรื่องมาสร้างเป็นบทเรียน ผู้เรียนจะเป็นผู้ตัดสินใจว่าจะใช้คำและวางโครงเรื่องอย่างไรด้วยการเล่าเรื่องให้ครูฟัง แล้วครูจึงถ่ายทอดออกมาเป็นตัวอักษร เพื่อทำเป็นบทเรียนต่อไป วิธีการนี้ผู้อ่านเป็นผู้เขียนบทเรียนเอง ซึ่งจะเป็นการหลีกเลี่ยงข้อความที่ผู้อ่านไม่คุ้นเคยได้

1.2 การอ่านแบบแคบ (Narrow-Reading) เป็นวิธีการที่พัฒนาขึ้นโดย แกรเซน (Krashen. 1981) การอ่านแบบแคบนี้ จะจำกัดความคิดรวบยอดและใจความหลัก (Main Idea and Topic) ของข้อความไว้เพียงความคิดเดียวและจะต้องมีผู้เขียนเพียงคนเดียว แกรเซน ให้ความเห็นว่า โดยทั่วไปแล้ว ครูมักใช้ข้อความที่เลือกมาจากที่ต่าง ๆ ซึ่งเป็นการไม่เปิดโอกาสให้นักเรียนปรับตัวให้เข้ากับลีลาของผู้เขียนแต่ละคน ซึ่งการที่ผู้อ่านได้อ่านข้อความที่มีใจความหลักเพียงใจความเดียว และมีผู้เขียนเพียงคนเดียว จะทำให้ผู้อ่านสามารถอ่านข้อความนั้นได้ง่ายขึ้นในข้อความแรก ๆ รวมทั้งลีลาของผู้เขียนด้วยวิธีการนี้ ก็หมายความว่า ผู้อ่านจะได้พบทวนโลกทัศน์ของข้อความแรก และเมื่อพบข้อความต่อไปที่เกี่ยวข้องกับผู้อ่านก็จะสามารถขยายโลกทัศน์นั้นต่อไปได้ ซึ่งผลก็คือจะเป็นการเพิ่มความสามารถในการอ่านของผู้อ่าน

1.3 การพัฒนาข้อความหรือบทเรียนตามวิธีการของ พอลสตัน และบรูเดอร์ (Paulston and Bruder. 1976) คือการเลือกใช้บทเรียนหรือข้อความที่เป็นเรื่อง ของท้องถิ่น

นั้น ๆ มีความถี่ของคำยากคำ ซึ่งบทเรียนหรือข้อความที่ใช้เรียน ควรจะได้แก่หนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษ ที่ออกในท้องถิ่นนั้น ประกาศ โฆษณา คู่มือการทัศนอาจรในท้องถิ่น บทความเกี่ยวกับการท่องเที่ยว จากประเทศของผู้อ่าน

2. ในด้านเกี่ยวกับผู้อ่าน รูเมลฮาร์ท (Rumelhart. 1981 : 22 - 23) ได้สรุป การนำทฤษฎี Schema มาใช้กับการอ่านดังนี้คือ ความเข้าใจในการอ่านจะเกิดขึ้นได้หากผู้อ่านมีความรู้ทางภาษา (Linguistic Knowledge) และความรู้ทั่วไป (General Knowledge of the world)

ตามหลักของทฤษฎี Schema นั้น ถือว่าทั้งผู้อ่านและผู้เขียนต่างก็มีโครงสร้างของความรู้เป็นส่วนสำคัญในการเรียนรู้ ทฤษฎี Schema ตั้งสมมติฐานว่าความรู้และความจำของมนุษย์ ก่อรูปร่างขึ้นในลักษณะเป็นโครงร่างมีใช้รูปแบบ ดังนั้นผู้เขียนถ่ายทอดความคิดเห็นซึ่งก็คือ Schema ออกมาเป็นงานเขียน งานเขียนนั้นจึงเป็นตัวแทนของโครงสร้างของความรู้ของผู้เขียนเอง ถ้าหาก Schema ของผู้อ่านและผู้เขียนแตกต่างกันมากผู้อ่านก็มีแนวโน้มที่จะไม่เข้าใจเรื่องที่ตนอ่าน

ในด้านที่เกี่ยวกับผู้อ่าน ครูจึงปฏิบัติดังนี้

2.1 ครูควรระบุพื้นฐานเกี่ยวกับเรื่องที่จะอ่านก่อนการอ่านทุกครั้ง คือควรอธิบาย โครงเรื่องคร่าว ๆ ให้ผู้อ่านฟังที่ผู้อ่านทุกคนจะได้เริ่มต้นอ่านที่จุดเดียวกัน

2.2 ก่อนการสอนทุกครั้ง ครูควรจะได้อธิบาย คำศัพท์และสำนวนยาก ๆ ที่คาดว่า ผู้อ่านจะเข้าใจรวมทั้งจะต้องพิจารณาด้วยว่า หนังสือและข้อความนั้น ๆ ต้องอาศัยความรู้เดิมว่า ผู้อ่านจะไม่ทราบหรือไม่ แล้วทำการอธิบายก่อนสอนทุกครั้ง

2.3 ครูควรพยายามหาให้พบว่า ผู้อ่านมีปัญหาคือใดในการอ่านหรือไม่ เมื่อครูบอก ให้อ่าน ครูไม่ควรคว่นตำหนิเมื่อผู้อ่านอ่านผิด แต่ควรจะต้องว่า นั่นคือปัญหาที่ควรจะได้รับแก้ไข

ทฤษฎี Schema และการอ่านเพื่อความเข้าใจ

ตามหลักการของทฤษฎี Schema นั้น ถือว่าทั้งผู้อ่านและผู้เขียนต่างก็มีโครงสร้างของ ความรู้เป็นส่วนใหญ่ในการเรียนรู้ทฤษฎี Schema ตั้งสมมติฐานว่าความรู้และความจำของมนุษย์

ก่อรูปร่างขึ้นในลักษณะเป็นโครงสร้างมิใช่ไม่มีรูปแบบ ดังนั้นเมื่อผู้เขียนถ่ายทอดความรู้ความคิดเห็น ซึ่งก็คือ

ออกมาเป็นงานเขียน งานเขียนนั้นจึงเป็นตัวแทนของโครงสร้างของความรู้ของผู้เรียนเอง ถ้าหาก Schema ของผู้อ่านและผู้เขียนแตกต่างกันมาก ผู้อ่านก็มีแนวโน้มที่จะไม่เข้าใจเรื่องที่ตนอ่าน

คาร์เรลล์ และอีสเตอร์โฮลด์ (Carrell and Eisterhold. 1983 : 560) แบ่ง โครงสร้างของความรู้ออกเป็น 2 ชนิดคือ

1. โครงสร้างความรู้เกี่ยวกับรูปแบบ (Formal Schema) หมายถึง การที่ผู้อ่านมี โครงสร้างความรู้เกี่ยวกับโครงสร้างของงานเขียนในลักษณะต่าง ๆ เช่น การเขียนเชิงสาธก โวหาร นิทาน นิยาย วิทยาศาสตร์ หนังสือพิมพ์ ถ้าผู้อ่านมีความรู้สึกไวต่อลักษณะโครงสร้างการ เขียนและรู้จักใช้ความรู้เดิมเหล่านี้ให้เป็นประโยชน์ในขณะที่อ่านจะช่วยอย่างมากในด้านความเข้าใจ และความทรงจำ ลักษณะโครงสร้างของข้อเขียนเรื่องราวต่าง ๆ จะแตกต่างกันไป และมักจะมี ลักษณะโครงสร้างของข้อเขียนเฉพาะแต่ละชนิด เช่น นิทานหรือเรื่องสั้นก็จะมีโครงสร้างเป็นฉาก (Setting) เริ่มเรื่อง (Beginning) ลำดับเหตุการณ์ในเรื่อง (Development) และตอนจบ (Ending) ในบรรดาโครงสร้างข้อเขียนทั้งหมด โครงสร้างของข้อเขียนแบบเล่าเรื่องค่อนข้างง่าย และเป็นที่คุ้นเคยกันมากจนอาจนับว่าเป็นโครงสร้างแบบสากล เพราะลักษณะโครงสร้างข้อเขียน ประเภทนี้มักจะไม่ต้องมีวัฒนธรรมของแต่ละชาติไปแทรกซ้อนได้มากเหมือนกับลักษณะการเขียน ประเภทอื่น ๆ ผู้อ่านส่วนมากมักจะมีโครงสร้างความรู้เกี่ยวกับโครงสร้างข้อเขียนที่เป็นการเล่าเรื่อง (narrative Schemata) มาแล้ว

2. โครงสร้างความรู้เกี่ยวกับเนื้อหา (Content Schemata) คือ การที่ผู้อ่านมีความรู้ เดิมเกี่ยวกับเนื้อหาของเรื่องในสาขาวิชาใดวิชาหนึ่งมาก่อน เช่น เศรษฐศาสตร์ การแพทย์ ธุรกิจ ประวัติศาสตร์ เป็นต้น จะช่วยทำให้เกิดความเข้าใจดีขึ้น ผู้อ่านที่มีโครงสร้างความคิดแขนงนี้จะรับ เรื่องได้เร็วกว่าผู้ที่ไม่เคยมีประสบการณ์ความรู้ทางเนื้อหาเหล่านั้นมาก่อน

ทราบาสโซ (เตื่อนใจ. ม.ป.ป.; อ้างอิงมาจาก Trabasso. 2529 : 3) กล่าวว่า กระบวนการของความเข้าใจการอ่านตามหลักทฤษฎี Schema ก็คือกระบวนการแปลกลุ่มประโยค

ไปสู่ลำดับของความรู้หรือสิ่งที่มีความต่อเนื่องกันอย่างมีเหตุผล กระบวนการดังกล่าวนี้ต้องอาศัยองค์ประกอบทั้งด้านภาษาและความรู้ทั่วไปของความหมายของคำและความสัมพันธ์ระหว่างคำต่าง ๆ ซึ่งรวมกันเป็นประโยค กระบวนการสร้างความต่อเนื่องของเหตุผลนี้ต้องอาศัยข้อวินิจฉัยหรือการสรุปความ ผู้อ่านเรื่องต้องสร้างความต่อเนื่องของเหตุผลและนำความรู้หรือสิ่งที่อยู่ในความจำของตนมาใช้เพื่อให้ความหมายของเหตุการณ์อันปรากฏอยู่เป็นลายลักษณ์อักษร ด้วยเหตุนี้ความรู้หรือสิ่งที่ผู้อ่านจะทำหน้าที่ต่าง ๆ ในกระบวนการอ่าน เช่น การสร้างเรื่อง การทบทวนเรื่อง การตอบคำถาม หาเหตุ-ผล ที่เกิดขึ้น และข้อเท็จจริง การสรุปย่อเหตุการณ์ การให้ความคิดเห็นต่อการเล่าเรื่อง เป็นต้น นั่นคือ Schemata ของผู้อ่านเป็นองค์ประกอบสำคัญของกระบวนการสร้างความเข้าใจในการอ่าน

จากแนวคิด Schema พอจะสรุปได้ว่าในการอ่าน ความเข้าใจจะเกิดขึ้นก็ต้องมีองค์ประกอบเหล่านี้คือ

1. ความรู้ทางภาษา
2. ประสบการณ์ความรู้ทั่วไป ซึ่งรวมถึงความรู้และความพร้อมในเนื้อหาของผู้่านที่มีต่อสิ่งที่อ่าน
3. ความสมบูรณ์ของเนื้อเรื่องหรือข้อเขียนนั้น ๆ
4. โครงสร้างของข้อเขียน

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทฤษฎีโลกทัศน์หรือความรู้เดิม

ปี 1975 คาร์ลิน (Karlín. 126) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับวิธีที่ดีสำหรับการอ่านระดับต้น ๆ (Perspectives on Elementary Reading) ได้อธิบายว่า ความรู้เดิมเป็นสิ่งจำเป็นมากสำหรับการอ่าน ถ้าเป็นการอ่านเพื่อให้เข้าใจความรู้เดิมซึ่งประกอบไปด้วยความคิดที่จัดระบบไว้อย่างดีเป็นพื้นฐานต่อการอ่านทุกอย่าง ผู้อ่านจะรู้ความหมายหรือได้แนวคิดก็เพราะ

ประสบการณ์เดิมที่ตนมีอยู่ เมื่อผู้อ่านไม่มีความรู้เดิมต่อสัญลักษณ์ชนิดใดชนิดหนึ่งโดยเฉพาะ สัญลักษณ์นั้นก็ไร้ความหมาย ถ้าหากพยายามที่จะอ่านทั้ง ๆ ที่เข้าใจเล็กน้อยหรือไม่เข้าใจเลยก็จะได้เพียงอ่านตายตัวอักษรเท่านั้น

ปี 1980 วอสซ์, ซอนเดอร์ และสปิลิช (Voss, Sonder and Spilich) ได้ทำการวิจัยถึงความสัมพันธ์กันระหว่างความรู้เดิม (Prior knowledge) กับคุณภาพการเขียนภายในขอบเขตที่แน่นอน โดยสร้างข้อทดสอบแบบตอบแบบสั้น ๆ (Short answer) เกี่ยวกับความรู้ด้านกีฬา Baseball โดยแบ่งนักเรียนออกเป็น 2 กลุ่มคือ กลุ่มที่มีความรู้เดิมสูงกับกลุ่มที่มีความรู้เดิมต่ำ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่มีความรู้เดิมสูงและนักเรียนที่มีความรู้เดิมต่ำเขียนข้อความออกมา มีคุณภาพต่างกันคือกลุ่มที่มีความรู้เดิมสูงเขียนข้อความตรงตามจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้ ขณะที่กลุ่มที่มีความรู้เดิมต่ำเขียนข้อความไม่ตรงตามจุดมุ่งหมายคือไม่เกี่ยวข้องกับกีฬา Baseball เลย

ปี 1982 ซิงเกอร์ และดอนแลนด์ (Singer and Donland, 1982) ได้ทำการวิจัยพบว่าผู้อ่านพัฒนาความเข้าใจเกี่ยวกับข้อความที่ตนอ่านได้ หากมีการสอนประสบการณ์เดิมสำหรับเรื่องพื้นฐาน (Simple story) และสอนยุทธวิธีในการใช้คำถามโดยอาศัยประสบการณ์เดิมให้ปฏิสัมพันธ์กับข้อความที่อ่าน (Text) โดยให้เหตุผลว่า ไม่เพียงแต่จะสอนผู้อ่านด้านประสบการณ์เดิมในเนื้อเรื่องเท่านั้น แต่ต้องสอนยุทธวิธีในการประยุกต์ความรู้เดิมให้เหมาะสมกับเรื่องได้ด้วย โดยทำการวิจัยเกี่ยวกับเด็กนักเรียนอเมริกันกลุ่มหน้าเกรด 11 โดยสอนให้ทำประสบการณ์เดิมมาใช้ในการแก้ปัญหาทั่ว ๆ ไป โดยสอนวิธีสร้างคำถามทั่ว ๆ ไปให้สัมพันธ์กับประสบการณ์เดิม (เช่น ใครเป็นตัวเอก ตัวเอกพยายามที่จะบรรลุเป้าหมายอะไร) ครั้นแล้วให้นักเรียนฝึกสร้างคำถามเฉพาะด้วยตนเองจากประสบการณ์เดิมทั่ว ๆ ไป (เช่น เรื่องนี้จะเกี่ยวกับเจ้าหน้าที่หรือช่างตัดผม? ช่างตัดผมจะฆ่าเจ้าหน้าที่ด้วยมีดโกนหรือไม่) ผลการวิจัยปรากฏว่ากลุ่มทดลองมีการแสดงออกที่สูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ในปี 1983 วิลเลียม (Williams, 1983) ได้ทำการวิจัยเพื่อที่จะทดสอบความรู้เดิมของผู้อ่านกับนักศึกษามหาวิทยาลัย จำนวน 64 คน โดยแบ่งนักศึกษาออกเป็น 2 กลุ่ม คือกลุ่มที่มี

ความสามารถสูง 36 คน และกลุ่มที่มีความสามารถต่ำ 28 คน จากนั้นจึงสุ่มนักศึกษาทั้ง 2 พวกนี้ เข้ากลุ่มการทดลองทั้ง 2 กลุ่ม กลุ่มที่ 1 เป็นกลุ่มที่ให้ผู้อ่านที่จะอ่านเอาข้อมูลจากเรื่องที่ให้โดยไม่คำนึงถึงสิ่งอื่น และกลุ่มที่ 2 คือกลุ่มที่ให้ผู้อ่านถึงเอาความรู้เดิมที่ผู้อ่านมีอยู่ก่อนออกมาใช้พิจารณาข้อความที่อ่านด้วย ผลการทดลองปรากฏว่าผู้ที่อยู่ในกลุ่มที่อนุญาตให้ใช้ความรู้เดิมในการอ่านนั้น สามารถอ่านได้ถูกต้องกว่าผู้อ่านในกลุ่มที่ให้อ่านข้อความโดยมุ่งเอาข้อความจากเรื่องที่ให้ 23%-55% นอกจากนี้ยังพบว่าผู้อ่านที่มีความสามารถต่ำสามารถอ่านโดยใช้ความรู้เดิม ได้ถูกต้องน้อยกว่าพวกที่มีความสามารถสูง

ปี 1984 คอนเนอร์ (Connor) ได้เปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านของผู้อ่านชาวญี่ปุ่นและสเปนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองกลุ่มผู้อ่านที่เป็นชาวอังกฤษเจ้าของภาษา โดยใช้เนื้อหาโครงสร้างระบียบคอบแบบ Problem-Solution ของเมเยอร์ (Meyer) ก็พบว่า โดยทั่วไป แม้ผู้อ่านที่เป็นชาวอังกฤษเจ้าของภาษาสามารถล่าับความจากเนื้อเรื่องดั้งเดิมได้มากกว่าผู้อ่านที่เป็นชาวญี่ปุ่นและสเปนก็ตาม แต่ก็ยังมีความแตกต่างกันไปอีกคือ ผู้อ่านที่มีเจ้าของภาษาจำข้อความเกี่ยวกับระบียบคอบได้เช่นเดียวกับผู้อ่านที่เป็นเจ้าของภาษา แต่เป็นความคิระคอบต่ำสุดคือมีแนวโน้มที่จะไม่สามารถจับใจความสำคัญและรายละเอียดที่มาสับสนุนข้อความได้เลย

ในปีต่อมา ควิโโค (Quiocho. 1984) ได้ทำการทดลองใช้วิธีการต่าง ๆ ตามทฤษฎีโลกทัศน์กับนักเรียนเกรด 5 และ 6 ซึ่งมีวิธีการต่าง ๆ ดังนี้

1. เกมสถานการณ์จำลอง (Simulation Activities)
2. ใช้ข้อมูลจากสิ่งที่อ่านให้เป็นประโยชน์ (Information Text)
3. แนะนำให้ผู้อ่านเกิดจินตนาการ (Guided Imaginery)
4. การแสดงละครจากเรื่องที่อ่าน (Story Theatre)
5. การแสดงบทบาทสมมุติ (Role-Playing)
6. การเขียนเรื่องที่ผู้อ่านคิดขึ้นเอง (Journal Writing)

โดยที่กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนที่มีคะแนนผลสัมฤทธิ์ในการเรียนสูง จำนวน 24 คน ใช้เวลาในการทดลองครั้งละ 60 นาที จำนวน 5 วัน ใน 2 สัปดาห์ เป็นเวลา 6 เดือน และหนังสือ

ที่ใช้คือ นิยามประวัติศาสตร์ ที่มีความหลากหลายในเรื่องเวลา สภาพภูมิศาสตร์ และวัฒนธรรม เพื่อที่จะวัดความสามารถของผู้อ่านในด้านต่าง ๆ ต่อไปนี้ คือ

1. ความเข้าใจในการอ่านตามตัวอักษร (Literal Comprehension)
2. ความเข้าใจในการอ่านอย่างวิเคราะห์ (Inferential Comprehension) และ ความเข้าใจในการอ่านทุกประเภท (Total Reading Comprehension)
3. การเขียน (Writing Responses)
4. คะแนนความสนใจ (Interest Scores)

ผลการวิจัยพบว่า กิจกรรมที่ผู้วิจัยใช้ มีผลต่อความเข้าใจในการอ่านตามตัวอักษร ความเข้าใจในการอ่านอย่างวิเคราะห์ ความเข้าใจในการอ่านทุกประเภท และการเขียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนคะแนนความสนใจ หลังจากที่ผู้อ่านเรียน การอ่านโดยใช้กิจกรรมดังกล่าวแล้ว และเมื่อทดลองให้ผู้เรียนอ่านเรื่องราวประเภทอื่นที่ใช้หนังสือที่ใช้ในการทดลองครั้งนี้ ปรากฏว่า มีการถ่ายโอนความสนใจในการอ่านภาษาอังกฤษไปสู่หนังสือชนิดอื่นเช่นกัน

ต่อมาในปีเดียวกันนั้นเอง สตรัคเบิน (Strackbein. 1984) ก็ได้ทำการทดลองเกี่ยวกับทฤษฎีโลกทัศน์เช่นเดียวกัน เพื่อหาผลของวิธีการ 2 วิธี คือ เพื่อต้องการดูผลของการสอนหาความหมายของคำตามทฤษฎีโลกทัศน์ที่มีต่อความถูกต้องของคำนั้น ๆ และต่อความเข้าใจในการอ่านทั้งตามตัวอักษร และความเข้าใจในการอ่านแบบวิเคราะห์ โดยที่กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนเกรด 5 จำนวน 71 คน แบ่งเป็นกลุ่มที่มีความสามารถสูง และกลุ่มด้อยความสามารถ โดยสุ่มเข้ากลุ่มการทดลอง 3 กลุ่ม คือ

1. กลุ่มทดลองที่ครูผู้สอนมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อ่าน
2. กลุ่มทดลองที่ให้ผู้เรียนใช้หจนาุกรมหาความหมายของคำและข้อความ
3. กลุ่มควบคุมที่ให้อ่านตามปกติ

ผลปรากฏว่า มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ระหว่างกลุ่มการทดลองกลุ่มที่ 1 กับกลุ่มที่ 2 มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติอย่างสูง ในเรื่องความเข้าใจความหมายของคำและความเข้าใจในการอ่านของผู้อ่านที่มีความสามารถสูงในกลุ่มต่าง ๆ ทั้ง 3 กลุ่มการ

ทดลองและในทางกลับกันพบว่า มีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติระหว่างผู้อ่านที่น้อยความสามารถในกลุ่มต่าง ๆ ทั้ง 3 กลุ่มการทดลอง

ปี 1987 คีกรอฟฟ์ (Degroff) ได้ทำการวิจัยถึงอิทธิพลของความรู้เดิม (Prior knowledge) ต่อการเขียน การให้คำปรึกษา และการปรับปรุงใหม่ โดยใช้กลุ่มทดลองเป็นนักเรียนเกรด 4 จำนวน 40 คน โดยแบ่งเป็น 2 กลุ่มคือ กลุ่มที่มีความรู้เดิมสูง จำนวน 20 คน และกลุ่มที่มีความรู้เดิมต่ำจำนวน 20 คน โดยทำการทดสอบเกี่ยวกับ Baseball ผลการวิจัยปรากฏว่า นักเรียนที่มีความรู้เดิมสูงจะแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อมูลที่สัมพันธ์กับจุดมุ่งหมาย ขณะที่นักเรียนที่มีความรู้เดิมต่ำจะแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อมูลที่ไม่เกี่ยวข้องจุดมุ่งหมายเลย เพราะฉะนั้นการวิจัยในครั้งนี้สนับสนุนข้อคิดเห็นของคาลคินส์และเกรฟส์ (Calkins and Graves) ที่ว่าการเลือกเนื้อหาบทเรียนควรจะต้องเลือกให้ตรงกับความรู้เดิมของนักเรียน

ปี 1988 เจเน็ต มาเรีย (Janet Maria) ได้ทำการวิจัยผลของประสบการณ์เดิม (Schema) เกี่ยวกับความสามารถในการเขียนเรื่องราวและความเข้าใจในการอ่าน โดยใช้กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนเกรด 6 จำนวน 113 คน ที่เป็นนักอ่านที่ดีและเลว กลุ่มที่เขียนเรื่องเรียนรู้ที่จะใช้ประสบการณ์เดิมเกี่ยวกับเรื่องที่จะเขียน ฝึกเขียนเรื่องโดยใช้ประสบการณ์เดิม กลุ่มที่อ่านเรื่องเรียนรู้โครงสร้างของเรื่องจากเรื่องที่เลือกไว้ ให้กลุ่มที่อ่านในใจซึ่งไม่สอนโครงสร้าง (Nonstructured Silent Reading Group) เป็นกลุ่มควบคุม

ความเข้าใจในการอ่าน ผลการวิจัยปรากฏว่า

1. การสอนนักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านต่ำเกี่ยวกับประสบการณ์เดิมในเรื่องด้วยวิธีการเขียนเรื่องนั้น มีค่าเฉลี่ยไม่ต่างจากกลุ่มที่อ่านเรื่องโดยไม่สอนโครงสร้าง
2. สำหรับนักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านสูง มีความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

สำหรับผลสัมฤทธิ์ทางการเขียน ผลการวิจัยปรากฏว่า

1. การสอนนักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านต่ำเกี่ยวกับประสบการณ์เดิมในเรื่องทั้งวิธีการเขียนเรื่องและวิธีการอ่านเรื่อง มีค่าเฉลี่ยแตกต่างจากกลุ่มที่อ่านในใจโดยไม่สอนโครงสร้างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

2. การสอนนักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านสูงเกี่ยวกับประสบการณ์เดิมในเรื่องที่มีความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ปี 1989 อลิซาเบท (Nancy Elizabeth : 133) ได้ทำการวิจัยถึงบทบาทของความรู้เดิมต่อความเข้าใจ และการจำข้อความจากเนื้อหา โดยแบ่งนักเรียนออกเป็น 2 กลุ่ม คือกลุ่มที่มีความรู้เดิมสูงและกลุ่มที่มีความรู้เดิมต่ำ ผลการวิจัยไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระหว่างกลุ่มที่กระตุ้นความรู้เดิมก่อนการอ่านกับกลุ่มที่ไม่กระตุ้นความรู้เดิมก่อนการอ่าน ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะวิธีการของนักเรียน วิธีการที่ใช้ในการกระตุ้นความรู้เดิม และลักษณะของเนื้อเรื่องที่อ่าน ไม่เหมาะสมก็อาจเป็นไปได้ซึ่งจะต้องทำการวิจัยต่อไป

ปี 1989 มิทเชลล์ (Mitchell : 132) ได้ทำการวิจัยเพื่อทดสอบความรู้เดิมด้านวัฒนธรรมที่มีผลต่อการอ่านของนักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่ 2 (ESL) ตามทฤษฎีแล้วการศึกษาในครั้งนี้ก็ได้แนวคิดจากทฤษฎี Schema นั่นเอง คือเชื่อว่าความเข้าใจของคนอ่านย่อมมาจากความรู้เดิมนั่นเอง โดยแบ่งนักเรียนจำนวน 48 คน ออกเป็นกลุ่ม 3 กลุ่ม คือกลุ่มเริ่มต้น กลุ่มกลาง และกลุ่มสูง ด้วยข้อทดสอบที่นักเรียนคุ้นเคย/ไม่คุ้นเคย ความยากง่ายสูง/ความยากง่ายต่ำ ผลงานวิจัยปรากฏว่าระดับการอ่านมีผลกระทบต่อความเข้าใจของนักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่ 2 (ESL) เมื่อได้อ่านข้อความที่มีความแตกต่างทางวัฒนธรรม แต่แบบของข้อทดสอบ (เคยชิน-ไม่เคยชิน) และความยากง่ายข้อทดสอบ (ยากง่ายสูง-ยากง่ายต่ำ) ไม่มีผลต่อความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนเลย

ปี 1989 โกลเด้น (Golden : 259) ได้ทำการวิจัยถึงบทบาทของความรู้เดิมด้านโครงสร้างของข้อความ (Text structure) และบทบาทของความรู้เดิมต่อเนื้อหา (Content) ที่มีผลต่อความเข้าใจ และการระลึกข้อความที่เรียนแล้ว (Expository recall) โดยศึกษานักเรียนเกรด 8 และสูงกว่าเกรด 8 จากโรงเรียนระดับกลาง 5 โรงเรียนในนิวเจอร์ซีย์และแคลิฟอร์เนีย โดยทดสอบทั้ง pretest และ posttest ผลวิจัยปรากฏว่า ความรู้เดิมต่อโครงสร้างของข้อสอบทำให้ระลึกเรื่องราวได้เร็วขึ้นเมื่อเนื้อเรื่องที่อ่านเป็นนิยาย คือสรุปได้ว่าความรู้เดิมด้านโครงสร้างของข้อความ สามารถบอกได้ว่าข้อความที่อ่านเป็นข้อความชนิดใดได้เที่ยงตรงมากขึ้น (ปัญหาการแก้ไข เปรียบเทียบ หรือเหตุ-ผล เป็นต้น)

ปี 1989 โจนนี่ (Joanne : 147) ได้ทำการวิจัย ความสนใจว่ามีปฏิสัมพันธ์ต่อความรู้
เดิมของนักเรียนหรือไม่ โดยแบ่งนักเรียนออกเป็น 4 กลุ่มคือ

1. กลุ่มที่มีความสนใจต่อหัวข้อสูง (high topic interest) และมีความรู้เดิมสูง
2. กลุ่มที่มีความสนใจต่อหัวข้อสูง และมีความรู้เดิมต่ำ
3. กลุ่มที่มีความสนใจต่อหัวข้อต่ำ และมีความรู้เดิมต่ำ
4. กลุ่มที่มีความสนใจต่อหัวข้อต่ำและมีความรู้เดิมสูง

โดยทำการทดสอบ pretest-posttest

ผลการวิจัยปรากฏว่าจะแนบ posttest ของนักเรียนที่มีความสนใจต่อหัวข้อสูงแตกต่าง
จากนักเรียนที่มีความสนใจต่อหัวข้อต่ำ มีความแตกต่างด้านความเข้าใจอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
ของนักเรียนที่อ่านข้อความที่มีความรู้เดิมแตกต่างกัน นักเรียนที่อ่านข้อความที่ตนมีความรู้เดิมสูง
จะอ่านได้รวดเร็วกว่าข้อความที่ตนมีความรู้เดิมต่ำอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ไม่มีความแตกต่างด้าน
เวลาสำหรับนักเรียนที่อ่านข้อความที่มีระดับความสนใจต่างกัน

พิทย์มาศ คันฉิงศ์ (1988 : 166 - 120) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับทฤษฎี Schema เพื่อ
ศึกษาความรู้เดิมด้านวัฒนธรรมของนักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ โดยใช้กลุ่ม
ทดลองที่เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนมัธยมสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร โดยใช้เครื่องมือทดสอบด้านความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษเกี่ยวกับเรื่องศาสนา
2 ศาสนา คือศาสนาพุทธ และศาสนาคริสต์ ซึ่งผลปรากฏว่านักเรียนมีความเข้าใจในเรื่องของ
ศาสนาพุทธสูงกว่าศาสนาคริสต์ เพราะนักเรียนส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธและมีพื้นความรู้เดิมมาก่อน
ที่จะทำการทดลอง

✓ วิไล อังสันหัตถ์สุข (1989 : 73) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับทฤษฎี Schema เพื่อศึกษาความรู้
เดิมของนักเรียนที่แบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม คือ สูง กลาง ต่ำ ตามประสบการณ์เดิม โดยใช้กลุ่มทดลอง
ที่เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนมัธยมวัดकुสิคาราม เขตบางกอกน้อย กรุงเทพฯ ผลการ
วิจัยพบว่า นักเรียนที่มีระดับความสามารถในการดึงความรู้เดิม (schema) ออกมาใช้ต่างกัน มี

คะแนนเฉลี่ยความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งแสดงว่า นักเรียนที่มีความสามารถในการดึงความรู้เดิมออกมาใช้ต่างกัน มีความเข้าใจในการอ่านแตกต่างกันด้วย

สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า

1. ความสามารถในการอ่านของนักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยการใช้โครงสร้างระดับ
ย่อยกับการสอนตามคู่มือครูแตกต่างกัน
2. ความสามารถในการอ่านของนักเรียนที่มีประสบการณ์เดิมต่างกัน 3 กลุ่ม คือ สูง
กลาง ต่ำ แตกต่างกัน
3. ประสบการณ์ เดิมกับวิธีสอนมีปฏิสัมพันธ์กันต่อความสามารถในการอ่าน
4. ความสามารถในการเขียนของนักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยการใช้โครงสร้างระดับ
ย่อยกับการสอนตามคู่มือครูแตกต่างกัน
5. ความสามารถในการเขียนของนักเรียนที่มีประสบการณ์เดิมต่างกัน 3 กลุ่ม คือ สูง
กลาง ต่ำ แตกต่างกัน
6. ประสบการณ์ เดิมกับวิธีสอนมีปฏิสัมพันธ์กันต่อความสามารถในการเขียน
7. ความสามารถในการดึงประสบการณ์เดิมมาใช้ของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้
โครงสร้างระดับย่อยกับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครูแตกต่างกัน

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาค้นคว้าตามหัวข้อต่อไปนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง
3. การสร้างและการตรวจคุณภาพของเครื่องมือ
4. การดำเนินการทดลอง
5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเจ้าพระยาวิทยาคม เขตยานนาวา กรุงเทพมหานคร ที่กำลังเรียนวิชาภาษาอังกฤษเสริมทักษะ อ 021 (Read and Write) ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2534 จำนวน 3 ห้องเรียน รวม 150 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเจ้าพระยาวิทยาคม เขตยานนาวา กรุงเทพมหานคร ที่กำลังเรียนวิชาภาษาอังกฤษเสริมทักษะ อ 021 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2534 ได้มาโดยการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) มีจำนวน 60 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 30 คน ในแต่ละกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม แบ่งเป็นกลุ่มย่อยตามระดับของประสบการณ์เดิมสูง กลาง ต่ำ กลุ่มละ 10 คน โดยใช้เทคนิค 33% ของการแบ่งตำแหน่งเปอร์เซ็นต์ไทล์ของเคอร์ตัน (Mary and Yen. 1979 : 121; citing Curton. 1957)

รายละเอียดของกลุ่มตัวอย่างปรากฏในตาราง 1

ตาราง 1 แสดงกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามตัวแปรประสบการณ์เดิม

กลุ่มตัวอย่าง			
ระดับความสามารถ ของประสบการณ์เดิม	กลุ่มทดลอง	กลุ่มควบคุม	รวม
สูง	10	10	20
ปานกลาง	10	10	20
ต่ำ	10	10	20
รวม	30	30	60

กลุ่มทดลองดำเนินการสอนโดยใช้โครงสร้างระดับย่อย

กลุ่มควบคุมดำเนินการสอนโดยใช้คู่มือครู

2. เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง

2.1 แผนการสอนโดยใช้โครงสร้างระดับย่อย จำนวน 8 แผน

2.2 แผนการสอนตามคู่มือครู จำนวน 8 แผน ✓

2.3 แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นและหาคุณภาพแล้ว จำนวน 40 ข้อ

2.4 แบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ เป็นแบบทดสอบการเขียนเรียงความ 1 เรื่อง ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น และผ่านการตรวจสอบหาคุณภาพแล้ว จากผู้เชี่ยวชาญสาขาการสอนภาษาอังกฤษ จำนวน 3 ท่าน

2.5 แบบทดสอบวัดความรู้เดิมหรือประสบการณ์เดิมที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นและหาคุณภาพแล้ว จำนวน 1 ชุด 100 คะแนน

3. การสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือ

3.1 การเขียนแผนการสอนของกลุ่มทดลอง ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังต่อไปนี้

3.1.1 ศึกษาจุดมุ่งหมายของหลักสูตร ขอบข่ายเนื้อหาวิชา และจุดประสงค์การเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษเสริมทักษะ อ 021 (Read and Write) ของชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

3.1.2 ศึกษารายละเอียดของเนื้อหาที่จะใช้ในการสอนวิชาภาษาอังกฤษเสริมทักษะ อ 021 (Read and Write) ที่มีระดับความยากง่ายเหมาะสมกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 8 เรื่อง จากหนังสือวารสารหรือสิ่งตีพิมพ์ต่าง ๆ ที่นักเรียนสามารถจะพบเห็นได้ในชีวิตประจำวัน (Authentic Text) ใช้เวลาสอน 20 คาบ ๆ ละ 50 นาที มีเนื้อหาดังนี้

3.1.2.1 Listing Authentic Material 2 เรื่อง

3.1.2.2 Comparison Authentic Material 2 เรื่อง

3.1.2.3 Problem-Solution Authentic Material 2 เรื่อง

3.1.2.4 Before-After or Cause-Effect Authentic Material 2 เรื่อง

3.1.3 ศึกษาการสร้างแผนการสอนจากหนังสือ วิธีสอนภาษาอังกฤษ ของศรีวิยสุวรรณกิติ (2522 : 157 - 172)

3.1.4 ศึกษาทฤษฎีและหลักการสอนภาษาอังกฤษ โดยใช้โครงสร้างระดับยอดตามหลักการและขั้นตอนของบาร์ทเลตต์ (Bartlett. 1978) ซึ่งเสาวลักษณ์ รัตนวิชัย (1987 : 135 - 223) นำมาปรับปรุงและแก้ไข

3.2 การเขียนแผนการสอนของกลุ่มควบคุม ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังต่อไปนี้

3.2.1 ศึกษาจุดมุ่งหมายของหลักสูตรขอบข่ายเนื้อหาวิชาและจุดประสงค์การเรียนรู้ของวิชาภาษาอังกฤษเสริมทักษะ อ 021 (Read and Write) ของชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

3.2.2 ศึกษารายละเอียดของเนื้อหาที่จะใช้สอนซึ่งเป็นเนื้อหาเดียวกับเนื้อหาที่ใช้กับกลุ่มทดลอง

3.2.3 ศึกษาการสร้างแผนการสอนจากหนังสือวิธีสอนภาษาอังกฤษของศรีวิ
สุวรรณกิติ (2522 : 157 - 172)

3.2.4 ยึดแนวการสอนและการจัดกิจกรรมของหน่วยศึกษานิเทศกรรมสามัญศึกษา
เป็นหลัก

3.3 การสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ

แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ เป็นแบบทดสอบปรนัยชนิด 4 ตัวเลือก
จำนวน 40 ข้อ โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างดังต่อไปนี้

3.3.1 ศึกษาวิธีสร้างแบบทดสอบจากหนังสือ Writing English Language
Tests ของฮีตัน (Heaton. 1975 : 103 - 124) หนังสือ A Language Test Handbook
ของแฮร์ริส (Harris. 1983 : 64 - 95) หนังสือ Modern Language Test ของแวลเลเท
(Vallete. 1977 : 349 - 365) หนังสือ Construction Test ของแฮร์ริส (Harris.
1972 : 325 - 340) หนังสือ Taxonomy ของบลูม (Bloom. 1979 : 207) หนังสือ
Techniques in Testing ของแมดเซน (Madsen. 1983 : 212) และเทคนิคการเขียน
ข้อสอบของชวาล แพร์ตกุล (2520 : 407)

3.3.2 ศึกษารายละเอียดเนื้อหาจากชุดการอ่านที่ได้คัดเลือกไว้แล้ว ซึ่งมีความ
ยากง่ายระดับเดียวกันกับเนื้อหาที่ใช้ในการสอนทั้ง 20 คาบ ผู้วิจัยได้สร้างแบบทดสอบชนิด 4
ตัวเลือก จำนวน 80 ข้อ โดยออกข้อสอบวัดพฤติกรรมต่าง ๆ 4 พฤติกรรมดังต่อไปนี้

1. การจับใจความสำคัญ
2. บอกรายละเอียดของเรื่อง
3. ตีความ
4. การเรียงลำดับข้อความ

3.3.3 นำแบบทดสอบที่สร้างขึ้นเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญทางการสอนภาษาอังกฤษ
จำนวน 3 ท่านคือ รองศาสตราจารย์ ดร.เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย ดร.ชุติมา เจียมศิริ และอาจารย์
ขจร สุขรังสรรค์ เพื่อตรวจสอบคุณภาพด้านความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา โดยพิจารณาว่าข้อทดสอบที่

เขียนขึ้นมานั้น สอดคล้องกับเนื้อหาและจุดประสงค์การเรียนรู้หรือไม่ โดยใช้เกณฑ์การกำหนดคะแนนความคิดเห็นไว้ดังนี้ (บุญเชิด ภิญโญนันตพงษ์. 2526 : 88 - 89)

- 1 ข้อคำถามมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้
- 0 ไม่แน่ใจว่าข้อคำถามนั้นสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้
- 1 ข้อคำถามไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้
- R = อ่านง่าย .20
- P = ยากง่าย .20 - .80

บันทึกผลการพิจารณาลงความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญแต่ละคนในแต่ละข้อ แล้วนำไปหาค่าดัชนีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา และดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อทดสอบกับจุดประสงค์ โดยผู้วิจัยจะคัดเลือกข้อสอบที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องมากกว่าหรือเท่ากับ 0.5 ซึ่งแสดงว่า ข้อทดสอบนั้นมีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ส่วนข้อทดสอบที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องน้อยกว่า 0.5 ผู้วิจัยจะคัดออกหรือไม่ก็นำไปแก้ไขปรับปรุงข้อสอบใหม่

3.3.4 นำแบบทดสอบที่ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษทั้ง 3 ท่านได้เสนอแนะไว้มาปรับปรุงแก้ไข

3.3.5 นำแบบทดสอบที่ได้ปรับปรุงแก้ไขแล้ว ไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2534 ที่มีใช้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 100 คน

3.3.6 นำกระดาษคำตอบที่ได้จากการทดลองมาตรวจให้คะแนนข้อที่ตอบถูกให้ 1 คะแนน ข้อที่ตอบผิดหรือไม่ตอบ หรือตอบมากกว่า 1 แห่งในข้อเดียวกันให้ 0 คะแนน เมื่อตรวจให้คะแนนแล้ว นำผลที่ได้ไปวิเคราะห์เพื่อหาค่าความยากง่าย (Difficulty) และหาค่าอำนาจจำแนก (Discrimination) โดยใช้เทคนิค 27% ของจุง เทห์ ฟาน (Fan. 1952 : 1 - 32) และคัดเลือกข้อสอบที่มีความยากง่าย (p) ระหว่างช่วง .20 - .80 และหาค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 20 ขึ้นไป ไว้จำนวน 40 ข้อ

3.3.7 นำแบบทดสอบที่วิเคราะห์หาค่าความยากง่าย และค่าอำนาจจำแนกจำนวน 40 ข้อ ไปทดสอบหาค่าความเชื่อมั่นกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2534

ที่มีใช้กลุ่มตัวอย่าง โดยใช้สูตร KR - 20 (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2531 : 168) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.92

3.4 การสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียน ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

3.4.1 ศึกษาวิธีสร้างแบบทดสอบจากหนังสือ Writing English Language Test ของฮีตัน (Heaton. 1975 : 236) หนังสือ A Language Handbook ของแฮริส (Harris. 1987 : 144) หนังสือ Modern Language Testing ของแวลเลท (Vallete. 1977 : 200) หนังสือ Construction Test ของแฮริส (Harris. 1972 : 340) หนังสือ Taxonomy ของบลูม (Bloom. 1979 : 207) หนังสือ Techniques in Testing ของแมคเคน (Madsen. 1983 : 213) และแนวทางการสร้างข้อสอบของออลเลอร์ (Oller. 1979 : 472)

3.4.2 ศึกษารายละเอียดของหลักสูตรภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาต้น พุทธศักราช 2521 ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับทักษะการเขียน

3.4.3 สร้างแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษซึ่งเป็นแบบทดสอบการเขียนเรียงความ โดยจะวัดความสามารถในการใช้ภาษาสำหรับการเขียน การลำดับความ แสดงความคิดเห็นได้ชัดเจนและสื่อความหมายได้ การใช้ภาษา ไวยากรณ์ ตัวสะกดถูกต้อง อีกทั้ง ความสมบูรณ์ของการเขียน ใช้แบบทดสอบ 1 ฉบับ จำนวน 60 - 80 คำ

ฉบับที่ 1 กำหนดให้นักเรียนเขียนเรียงความจากภาพ

3.4.4 นำแบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญสาขา การสอนภาษาอังกฤษ จำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบคุณภาพด้านความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา โดยพิจารณาให้สอดคล้องกับเนื้อหาที่ใช้สอนในการวิจัย รวมทั้งเพื่อตรวจสอบความชัดเจน และความถูกต้องเหมาะสมของภาษาที่ใช้ในคำสั่งด้วย

3.4.5 นำแบบทดสอบที่ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษได้เสนอแนะไว้มาปรับปรุงแก้ไขอีกครั้ง

3.4.6 เกณฑ์การตรวจให้คะแนน แบบทดสอบการเขียนเรียงความจะยึดหลักการตรวจให้คะแนนของ เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย (1987 : 54) ซึ่งมีวิธีการให้คะแนน ดังแสดงรายละเอียดในตาราง 2

ตาราง 2 แสดงเกณฑ์การตรวจให้คะแนนแบบทดสอบการเขียนเรียงความ

เกณฑ์การตรวจให้คะแนน	คะแนน
1. การลำดับความ (Writing Organization)	25
2. ความคิด ใจความชัดเจน และสื่อความหมายได้ (Idea : Clear and Comprehensible)	25
3. การใช้ภาษา ไวยากรณ์ ตัวสะกดถูกต้อง	25
4. ความสมบูรณ์ของการเขียน สามารถสื่อความหมายให้ผู้อื่นเข้าใจได้ (Comprehensible Writing)	25

3.4.7 กำหนดคุณสมบัติของผู้ตรวจข้อทดสอบการเขียน เรียงความ ของนักเรียน ดังนี้

3.4.7.1 มีวุฒิอย่างต่ำปริญญาตรี สาขาการสอนภาษาอังกฤษ

3.4.7.2 มีประสบการณ์ด้านการสอนภาษาอังกฤษอย่างน้อย 2 ปี

3.4.8 หาค่าความเชื่อมั่นของการตรวจให้คะแนนของผู้ตรวจ 2 คน โดยคำนวณจากค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2531 : 70) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.90

3.5 การสร้างแบบทดสอบวัดความรู้เดิมหรือประสบการณ์เดิม ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

3.5.1 ผู้วิจัยนำเนื้อเรื่องที่สร้างขึ้นมาและผ่านการตรวจหาคุณภาพของผู้เชี่ยวชาญ แล้ว จำนวน 8 เรื่อง โดยนำไปให้นักเรียนที่มีใช้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 100 คน อ่านแล้วตอบคำถามว่า เมื่ออ่านเรื่องนี้แล้วนักเรียนนึกถึงประสบการณ์เดิมอะไรบ้าง ตอบมาให้มากที่สุด

3.5.2 ผู้วิจัยนำเนื้อเรื่องที่สร้างขึ้นมาและผ่านการตรวจหาคุณภาพของผู้เชี่ยวชาญ แล้ว จำนวน 8 เรื่อง โดยนำไปให้นักเรียนที่มีใช้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 100 คน อ่านแล้วตอบคำถามว่า ถ้านักเรียนจะเขียนเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน นักเรียนจะใช้ประสบการณ์เดิมอะไรบ้าง เขียนออกมาให้มากที่สุด

3.5.3 ผู้วิจัยนำคำตอบที่นักเรียนตอบมาหาความสอดคล้องกับเนื้อเรื่องที่ให้อ่าน โดยคัดเลือกเฉพาะคำตอบที่สอดคล้องกับเนื้อเรื่องที่ให้อ่านไว้

3.5.4 นำคำตอบที่สัมพันธ์กับเรื่องมาเรียงลำดับน้ำหนักความสอดคล้องกับเนื้อเรื่องที่ให้อ่านโดยพิจารณาจากคำตอบที่นักเรียนตอบซ้ำกันมากที่สุด ซ้ำกันปานกลาง ซ้ำกันเล็กน้อย และไม่ซ้ำกันเลย

3.5.5 นำข้อทดสอบฉบับนี้ไปทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง เพื่อแบ่งเป็น 3 กลุ่ม ตามประสบการณ์เดิมคือ

กลุ่มสูง คือกลุ่มที่ได้คะแนนตั้งแต่ค่าแห่งเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 56 ขึ้นไป

กลุ่มกลาง คือกลุ่มที่ได้คะแนนตั้งแต่ 34 - 55

กลุ่มต่ำ คือกลุ่มที่ได้คะแนนตั้งแต่ 33 ลงมา

4. การดำเนินการทดลอง

4.1 แบบแผนการทดลอง

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่าน และความสามารถในการเขียน ของนักเรียนที่มีประสบการณ์เดิมต่างกัน

ที่ได้รับการสอนด้วยการใช้โครงสร้างระดัทยอด (TLS) กับการสอนตามคู่มือครู โดยจำแนกระดับความสามารถของผู้เรียนและใช้วิธีสอน 2 แบบ ดังนั้นผู้วิจัยจึงใช้การทดลองแบบ 2 x 3 factorial Design (ชูศรี วงศ์รัตนะ. 2530 : 169)

ตาราง 3 แบบแผนการทดลอง

ระดับความสามารถของ ประสบการณ์เดิม (X_1)	วิธีการสอน (X_2)		ทดสอบหลังเรียน (P)
	โครงสร้างระดัทยอด	คู่มือครู	
สูง	(N = 10)	(N = 10)	P
กลาง	(N = 10)	(N = 10)	P
ต่ำ	(N = 10)	(N = 10)	P

4.2 ขั้นตอนในการทดลอง

4.2.1 ให้กลุ่มประชากร จำนวน 150 คน ทำแบบทดสอบวัดประสบการณ์เดิม ทั้งการอ่านและการเขียน แล้วแบ่งเป็นกลุ่มที่มีประสบการณ์เดิม สูง กลาง และต่ำ ด้วยคะแนนจากข้อทดสอบ สุ่มจำนวนนักเรียนที่มีประสบการณ์เดิมแต่ละกลุ่มออกมาเท่ากัน โดยการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) คือกลุ่มละ 20 คน แล้วสุ่มเป็นกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง กลุ่มละ 30 คน

4.2.2 จัดปฐมนิเทศ เพื่อทำความเข้าใจกับนักเรียนถึงวิธีการเรียนบทบาทของผู้เรียน เป้าหมายของการเรียน จุดประสงค์ของการเรียน และวิธีประเมินผลการเรียนรู้

4.2.3 คำเนิการสอนโดยผู้วิจัยเป็นผู้สอนนักเรียนทั้ง 2 กลุ่ม โดยใช้เนื้อหา
 เกี่ยวกับแผนการสอนที่ได้จัดทำขึ้นดังนี้

4.2.3.1 กลุ่มทดลอง ได้รับการสอนด้วยการใช้โครงสร้างระคับยอก
 ใช้เวลาในการทดลอง 18 คาบ คาบละ 50 นาที เป็นเวลา 8 สัปดาห์ ะ ละ 2 คาบ ซึ่งมีกิจกรรม
 การเรียนการสอนตามลำดับขั้นดังนี้

4.2.3.1.1 ผู้สอนอธิบายชนิดของโครงสร้างระคับยอก
 ทั้ง 4 ชนิด พร้อมทั้งยกตัวอย่างประกอบ โดยใช้สื่อการสอน เช่น สไลด์ เทปหรือแผ่นใส ฯลฯ

4.2.3.1.2 ผู้สอนให้ตัวอย่างคำไขสำคัญเพื่อแสดงชนิด
 ของโครงสร้างระคับยอกเพื่อวิเคราะห์ชนิดของโครงสร้างระคับยอกจากข้อความต่าง ๆ ที่สำคัญ
 เหล่านี้คือ

4.2.3.1.2.1 คำที่แสดงโครงสร้างระคับ
 ยอกชนิดบอกรายละเอียด ได้แก่ such as, these, those, as following and etc.

4.2.3.1.2.2 คำที่แสดงโครงสร้างระคับ
 ยอกชนิดปัญหาและข้อแก้ไข ได้แก่ Problem Question...solution, this had to be done.
 This is how we did it etc.

4.2.3.1.2.3 คำที่แสดงโครงสร้างระคับ
 ยอกชนิดเหตุและผล ได้แก่ befor..., as a result, as, then, if, although etc.

4.2.3.1.2.4 คำที่แสดงโครงสร้างระคับ
 ยอกชนิดการเปรียบเทียบ บอกความแตกต่างหรือความคล้ายคลึง ได้แก่ contrast, different,
 same, on the other hand, just as...so, whereas, too, inspite of etc.

4.2.3.1.3 ให้ผู้เรียนฝึกทำไคอะแกรม หาชนิดของ
 โครงสร้างระคับยอกจากข้อความต่าง ๆ แต่ละชนิด ผู้สอนต้องเตรียมหาข้อความที่มีโครงสร้างระคับ
 ยอกแตกต่างกันในแต่ละชนิด

4.2.3.2.4 เสนอบทเรียนใหม่ โดยใช้วัสดุอุปกรณ์เพื่อ
 จูงใจ เป็นการเริ่มกิจกรรมใหม่ของบทเรียน โดยการใช้วัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ ประกอบการพูด อธิบาย
 ชักถาม และให้ตัวอย่างโดยยึดจุดประสงค์นำทางเป็นหลัก

4.2.3.2.5 ให้แนวการเรียนรู้ เป็นการบอกแนวทางให้
 ผู้เรียนสามารถกระทำกิจกรรมด้วยตนเอง โดยครูแนะนำวิธีทำกิจกรรม แนะนำแหล่งค้นคว้า และ
 ถามคำถามเป็นการนำทางให้กับผู้เรียน

4.2.3.2.6 ขั้นการปฏิบัติ คือการให้นักเรียนอ่านในใจ
 และทำแบบฝึกหัดด้วยตนเอง

4.2.3.2.7 การแจ้งผลการปฏิบัติ คือการให้ข้อมูลย้อน
 กลับแก่ผู้เรียนด้วยการตรวจสอบ แกะไข สิ่งที่คุณเรียนทำผิดให้คำชมเชย และแสดงความยินดีในผลงาน
 ของผู้เรียน

4.2.3.2.8 การประเมินผลการปฏิบัติ เป็นการวัดหรือ
 ประเมินว่า ผู้เรียนสามารถปฏิบัติตามจุดประสงค์ของบทเรียนนั้นได้หรือไม่เพียงใด โดยวัดและ
 ประเมินจากการทำแบบฝึกหัด กระทำแบบทดสอบ และการแสดงออก เช่น การพูด ตอบคำถามของ
 ผู้เรียน ทั้งนี้เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงการเรียนการสอนในบทเรียนต่อไป

4.2.3.2.9 ส่งเสริมความแม่นยำและการถ่ายโอน โดย
 การสรุปย้ำทบทวนบทเรียนที่ผ่านมา เพื่อให้ผู้เรียนมีพฤติกรรมการเรียนรู้ที่คงทน โดยให้แบบฝึกหัด
 เสริมหรือมอบหมายงานเพิ่มเติม เช่น การให้การบ้าน เป็นต้น

4.2.3.3 ขั้นหลังการทดลอง หลังจากการดำเนินการสอนจนครบ 18
 คาบแล้ว จึงทดสอบหลังการเรียน (Post-test) โดยใช้แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่าน
 และแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นและหาคุณภาพแล้ว

5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

5.1 หาคะแนนเฉลี่ย (ล้วน สายยศ และอังกฤษ สายยศ. 2531 : 59) จากสูตร

$$\bar{X} = \frac{\sum fX}{\sum f}$$

5.1.1 หาค่าความแปรปรวน (ล้วน สายยศ และอังกฤษ สายยศ. 2531 :

62) จากสูตร

$$s^2 = \frac{N\sum fX^2 - (\sum fX)^2}{N(N-1)}$$

5.1.2 เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ และความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนสองทิศทางแบบ Several Observation per cell (ล้วน สายยศ และอังกฤษ สายยศ. 2531 : 101 - 104) ซึ่งมีสูตรดังนี้

Source of Variation	SS	df	MS	F
Row	SSR	r-1	$\frac{SSR}{df}$	$F_R = \frac{MSR}{MSE}$
Column	SSC	c-1	$\frac{SSC}{dc}$	$F_C = \frac{MSC}{MSE}$
Interaction	SS(RC)	(r-1)(c-1)	$\frac{SS(RC)}{df}$	$F_{(RC)} = \frac{MS(RC)}{MSE}$
Error	SSE	rc(n-1)	$\frac{SSE}{df}$	
Total	SST	rc(n-1)		

4.2.3.1.4 ให้ผู้เรียนฝึกหาโครงสร้างระบียกและอภิปรายร่วมกันโดยแบ่งผู้เรียนออกเป็นกลุ่ม

4.2.3.1.5 ให้ผู้เรียนเขียนย่อข้อความสั้น ๆ เป็นภาษาอังกฤษ เกี่ยวกับใจความสำคัญของเรื่องเพื่อเตรียมออกมารายงานหน้าชั้น

4.2.3.1.6 ให้ผู้เรียนฝึกวิเคราะห์ข้อความต่าง ๆ ที่ตนสนใจด้วยการหาโครงสร้างระบียก

4.2.3.1.7 ให้ผู้เรียนทำกิจกรรมเสริมทักษะทางภาษาต่าง ๆ เช่น การพูดโดยการอภิปรายเป็นภาษาอังกฤษเกี่ยวกับข้อความหรือบทความบางเรื่องที่ผู้สอนจัดมาให้ร่วมกัน โดยให้เวลาผู้เรียนอ่านจับใจความสำคัญของรายละเอียดของเรื่องพร้อมทั้งนำมาวิเคราะห์บทความนั้น ๆ ในด้านความคิดเห็นส่วนตัว เช่น เห็นด้วย ไม่เห็นด้วย กับผู้เขียนหรือประโยชน์ที่ได้จากบทความ เป็นต้น

4.2.3.2 กลุ่มควบคุม ได้รับการสอนตามคู่มือครู โดยใช้เวลาในการทดลอง 18 คาบ คาบละ 50 นาที เป็นเวลา 9 สัปดาห์ ๆ ละ 2 คาบ ซึ่งมีกิจกรรมการเรียนการสอนตามลำดับขั้น ดังต่อไปนี้

4.2.3.2.1 การสร้างความสนใจ คือทำให้ผู้เรียนอยากเรียนมีใจจดจ่อต่อบทเรียน โดยครูอาจใช้วิธีการสนทนาซักถาม หรือใช้วัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ กระตุ้นความสนใจของผู้สอน

4.2.3.2.2 แจ้งจุดประสงค์ คือการบอกให้นักเรียนทราบจุดมุ่งหมายของบทเรียนเพื่อนักเรียนจะได้ทราบจุดหมายปลายทางของการเรียนการสอน

4.2.3.2.3 ทบทวนประสบการณ์เดิมหรือส่งเสริมการเรียนรู้ที่จำเป็น ได้แก่ การปูพื้นฐานความรู้สำหรับที่จะใช้ในบทเรียนใหม่ให้กับผู้เรียน และการกระตุ้นให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้เดิมมาใช้ให้เป็นประโยชน์ต่อบทเรียนใหม่ เช่น ทบทวนคำศัพท์และโครงสร้างที่ได้เรียนไปแล้วใช้วิธีซักถามสนทนา เพื่อทบทวนความรู้ของผู้เรียน เป็นต้น

5.2 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์เครื่องมือ

5.2.1 หาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อทดสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้ในแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่าน (บุญเชิด ภิญโญนันตพงษ์. 2526 : 88 - 91) คือ

$$IOC = \frac{\Sigma R}{N}$$

เมื่อ IOC แทน ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อทดสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้
 ΣR แทน ผลรวมของคะแนนความถูกต้องของผู้เชี่ยวชาญแต่ละคน
 N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

5.2.2 หาค่าความยากง่ายของแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้เทคนิค 27% ของจุง เทห์ ฟาน (Fan. 1952 : 1 - 32)

5.2.3 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้สูตร KR - 20 ของคูเคอร์ ริชาร์ดสัน (Kuder Richardson) (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2531 : 168) คือ

$$r_{tt} = \frac{n}{n-1} \left\{ 1 - \frac{\Sigma pq}{S_t^2} \right\}$$

เมื่อ r_{tt} แทน ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ
 n แทน จำนวนข้อทดสอบในแบบทดสอบ
 p แทน สัดส่วนของผู้ทำได้ในข้อหนึ่ง คือ $\frac{\text{จำนวนคนที่ทำได้}}{\text{จำนวนคนทั้งหมด}}$
 q แทน สัดส่วนของผู้ที่ตอบผิด $(1 - p)$ ในข้อหนึ่ง ๆ
 S_t^2 แทน คะแนนความแปรปรวนของเครื่องมือฉบับนั้น

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกันในการอ่านผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ดังนี้

$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ย
SD	แทน	ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
SS	แทน	ผลบวกกำลังสองของคะแนน
df	แทน	ขั้นของความเป็นอิสระ
MS	แทน	ค่าเฉลี่ยผลบวกกำลังสองของคะแนน
N	แทน	จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง
F	แทน	ค่าสถิติของการแจกแจงแบบเอฟ
S	แทน	ค่าสถิติของการแจกแจงแบบเซฟเฟ
t	แทน	ค่าสถิติของการแจกแจงแบบที
*	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
**	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ลำดับขั้นตอนในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ

1.1 การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับ

การสอนด้วยวิธีใช้โครงสร้างระดับย่อย กับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู

1.2 การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่มี
ประสบการณ์เดิมต่างกัน 3 กลุ่ม คือ สูง กลาง ต่ำ

1.3 การศึกษาปฏิสัมพันธ์ระหว่างประสบการณ์เดิม กับวิธีสอนที่มีต่อความสามารถ
ในการอ่าน

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ

2.1 การเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการ
การสอนด้วยวิธีใช้โครงสร้างระคับยอค กับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู

2.2 การเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่มี
ประสบการณ์เดิมต่างกัน 3 กลุ่ม คือ สูง กลาง ต่ำ

2.3 การศึกษาปฏิสัมพันธ์ระหว่างประสบการณ์เดิม กับวิธีสอนที่มีต่อความสามารถ
ในการเขียน

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความสามารถในการคิดประสบการณ์เดิมมาใช้
ของนักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีใช้โครงสร้างระคับยอค กับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ

1.1 การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการ
การสอนด้วยวิธีใช้โครงสร้างระคับยอค กับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู

1.2 การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่มี
ประสบการณ์เดิมต่างกัน 3 กลุ่ม คือ สูง กลาง ต่ำ

1.3 การศึกษาปฏิสัมพันธ์ระหว่างประสบการณ์เดิม กับวิธีสอนที่มีต่อความสามารถ
ในการอ่าน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏในตาราง 3

ตาราง 4 ผลการเปรียบเทียบคะแนนความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษตามตัวแปรวิธีสอน และประสบการณ์เดิม และปฏิสัมพันธ์ระหว่างคะแนนวิธีสอนและประสบการณ์เดิมที่ส่งผลต่อความสามารถในการอ่าน

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F
วิธีสอน	510.417	1	510.417	66.948**
ประสบการณ์เดิม	1,640.033	2	820.017	107.556**
ปฏิสัมพันธ์	64.433	54	32.217	4.226*
ความคลาดเคลื่อน	411.700	54	7.624	
รวมทั้งหมด	2,626.583	59	44.518	

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 4 แสดงว่า

ความสามารถในการอ่านของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้โครงสร้างระดับย่อยกับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นั่นคือ ความสามารถในการอ่านของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้โครงสร้างระดับย่อยสูงกว่าความสามารถในการอ่านของนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ (ข้อ 1)

ความสามารถในการอ่านของนักเรียนที่มีประสบการณ์เดิมต่างกัน 3 กลุ่ม คือ สูง กลาง ต่ำ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ (ข้อ 2)

ประสบการณ์เดิมกับวิธีสอนมีปฏิสัมพันธ์กันในการส่งผลต่อความสามารถในการอ่านอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ (ข้อ 3)

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ

2.1 การเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีใช้โครงสร้างระคับยอก กับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู

2.2 การเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่มีประสบการณ์เดิมต่างกัน 3 กลุ่ม คือ สูง กลาง ต่ำ

2.3 การศึกษาปฏิสัมพันธ์ระหว่างประสบการณ์เดิม กับวิธีสอนที่มีต่อความสามารถในการเขียน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏในตาราง 5

ตาราง 5 ผลการเปรียบเทียบคะแนนความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษตามตัวแปรวิธีสอน และประสบการณ์เดิม และปฏิสัมพันธ์ระหว่างคะแนนวิธีสอนและประสบการณ์เดิมที่ส่งผลต่อความสามารถในการเขียน

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F
วิธีสอน	1,749.600	1	1,749.600	18.970**
ประสบการณ์เดิม	1,514.200	2	770.600	8.355**
ปฏิสัมพันธ์	725.200	54	362.600	3.931*
ความคลาดเคลื่อน	4,980.400	54	92.230	
รวมทั้งหมด	8,996.400	59	152.481	

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 5 แสดงว่า

ความสามารถในการเขียนของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้โครงสร้างระดับยอคกับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นั่นคือความสามารถในการเขียนของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้โครงสร้างระดับยอคสูงกว่าความสามารถในการเขียนของนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ (ข้อ 4)

ความสามารถในการเขียนของนักเรียนที่มีประสบการณ์เดิมต่างกัน 3 กลุ่ม คือ สูง กลาง ต่ำ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ (ข้อ 5)

ประสบการณ์เดิมกับวิธีสอนมีปฏิสัมพันธ์กันในการส่งผลต่อความสามารถในการเขียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ (ข้อ 6)

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความสามารถในการตั้งประสบการณ์เดิมมาใช้ของนักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีใช้โครงสร้างระดับยอค กับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู

1.1 เปรียบเทียบความสามารถในการตั้งประสบการณ์เดิมมาใช้ในการอ่านของนักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีใช้โครงสร้างระดับยอค กับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏในตาราง 6

ตาราง 6 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการตั้งประสบการณ์เดิมมาใช้ในการอ่าน

กลุ่มตัวอย่าง	N	$\bar{X}$	SD	t
กลุ่มทดลอง	30	16.97	5.62	10.05**
กลุ่มควบคุม	30	4.40	3.92	

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 6 แสดงว่า ความสามารถในการคิดประสบการณ์เดิมมาใช้ในการอ่านของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้โครงสร้างระดับยอค กับความสามารถในการคิดประสบการณ์เดิมมาใช้ในการอ่านของนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นั่นคือ ความสามารถในการคิดประสบการณ์เดิมมาใช้ในการอ่านของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้โครงสร้างระดับยอค สูงกว่าความสามารถในการคิดประสบการณ์เดิมมาใช้ในการอ่านของนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ (ข้อ 7)

3.2 เปรียบเทียบความสามารถในการคิดประสบการณ์เดิมมาใช้ในการเขียนของนักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีใช้โครงสร้างระดับยอค กับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏในตาราง 7

ตาราง 7 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการคิดประสบการณ์เดิมมาใช้ในการเขียน

กลุ่มตัวอย่าง	N	$\bar{X}$	SD	t
กลุ่มทดลอง	30	14.87	6.90	7.51**
กลุ่มควบคุม	30	.50	7.80	

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 7 แสดงว่า ความสามารถในการคิดประสบการณ์เดิมมาใช้ในการเขียนของนักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีใช้โครงสร้างระดับยอค แตกต่างจากความสามารถในการคิดประสบการณ์เดิมมาใช้ในการเขียนของนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นั่นคือ ความสามารถในการคิดประสบการณ์เดิมมาใช้ในการเขียนของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้โครงสร้างระดับยอค สูงกว่าความสามารถในการคิดประสบการณ์เดิมมาใช้ในการเขียนของนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือ ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ (ข้อ 7)

สรุป อภิปราย และข้อเสนอแนะ

งานวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง ซึ่งมีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาความสามารถในการอ่าน การเขียน และความสามารถในการคิดประสบการณ์เดิมมาใช้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ได้รับการสอนด้วยวิธีโครงสร้างระดับยอค กับวิธีสอนตามคู่มือครู โดยมีรายละเอียดจุดมุ่งหมายและสาระสำคัญดังต่อไปนี้

ความมุ่งหมายในการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้โครงสร้างระดับยอค กับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านของนักเรียนที่มีประสบการณ์เดิมต่างกัน
- 3 กลุ่ม คือ สูง กลาง ต่ำ
3. เพื่อศึกษาปฏิสัมพันธ์ระหว่างวิธีสอนกับประสบการณ์เดิมที่มีต่อความสามารถในการอ่าน
4. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้โครงสร้างระดับยอค กับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู
5. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนของนักเรียนที่มีประสบการณ์เดิมต่างกัน
- 3 กลุ่ม คือ สูง กลาง ต่ำ
6. เพื่อศึกษาปฏิสัมพันธ์ระหว่างวิธีสอนกับประสบการณ์เดิมที่มีต่อความสามารถในการเขียน
7. เพื่อศึกษาความสามารถในการคิดประสบการณ์เดิมมาใช้ ของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้โครงสร้างระดับยอค กับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู

สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า

1. ความสามารถในการอ่านของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้โครงสร้างระดับย่อยกับการสอนตามคู่มือครูแตกต่างกัน
2. ความสามารถในการอ่านของนักเรียนที่มีประสบการณ์เดิมต่างกัน 3 กลุ่ม แตกต่างกัน
3. ประสบการณ์เดิมกับวิธีสอนมีปฏิสัมพันธ์กันต่อความสามารถในการอ่าน
4. ความสามารถในการเขียนของนักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยการใช้โครงสร้างระดับย่อยกับการสอนตามคู่มือครู แตกต่างกัน
5. ความสามารถในการเขียนของนักเรียนที่มีประสบการณ์เดิมแตกต่างกัน 3 กลุ่ม แตกต่างกัน
6. ความสามารถในการเขียนของนักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยการใช้โครงสร้างระดับย่อยกับการสอนตามคู่มือครู แตกต่างกัน
7. ประสบการณ์เดิมกับวิธีสอนมีปฏิสัมพันธ์กันต่อความสามารถในการเขียน
8. ความสามารถในการคิดประสบการณ์เดิมมาใช้ ของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้โครงสร้างระดับย่อย กับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู แตกต่างกัน

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเจ้าพระยาวิทยาคมน เขตยานนาวา กรุงเทพฯ ที่กำลังเรียนวิชาภาษาอังกฤษเสริมทักษะ อ 021 (Read and Write) ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2534 จำนวน 3 ห้องเรียน เป็นนักเรียนรวมทั้งหมด 150 คน

กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่สุ่มมาจากประชากรดังกล่าวข้างต้น โดยการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 60 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุมโดยการจับฉลาก กลุ่มละ 30 คน ทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมประกอบด้วยนักเรียนที่มีประสบการณ์เดิม สูง กลาง และต่ำ กลุ่มละ 10 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย

1. แผนการสอนโดยใช้โครงสร้างระดับยอด จำนวน 8 แผน
2. แผนการสอนตามคู่มือครู จำนวน 8 แผน
3. แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ซึ่งได้ผ่านการตรวจสอบคุณภาพแล้ว มีจำนวน 40 ข้อ
4. แบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ เป็นแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนเรียงความ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ซึ่งได้ผ่านการตรวจสอบคุณภาพแล้ว
5. แบบทดสอบวัดความสามารถในการตีประเด็นประเด็นเดิมมาใช้ในการอ่าน การเขียน ซึ่งได้ผ่านการตรวจสอบคุณภาพแล้ว จำนวน 1 ชุด คะแนน 100 คะแนน

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองในเวลาสอนปกติของโรงเรียน โดยนักเรียนจะได้รับการสอน สัปดาห์ละ 1 ครั้ง ๆ ละ 2 คาบ เป็นเวลา 10 สัปดาห์ โดยดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. จัดปฐมนิเทศ เป็นการทำความเข้าใจกับนักเรียนถึงวิธีการเรียน บทบาทของผู้เรียน จุดประสงค์การเรียนรู้ และวิธีประเมินผลของการเรียน
2. ทำการทดสอบประสิทธิภาพเดิมของนักเรียนในการอ่านและการเขียนด้วยแบบทดสอบ วัดประสิทธิภาพเดิม ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เพื่อแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มที่มีประสิทธิภาพเดิม สูง กลาง และต่ำ โดยการสุ่มแบบแบ่งชั้น แล้วทำการสุ่มอย่างง่าย เพื่อแบ่งเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยในแต่ละกลุ่มประกอบด้วยจำนวนนักเรียนที่มีประสิทธิภาพเดิม สูง กลาง และต่ำ อย่างละ 10 คน ใช้เวลาสอนกลุ่มละ 20 คาบ คาบละ 50 นาที โดยกลุ่มทดลอง สอนโดยใช้วิธีสอนโครงสร้างระดับยอด และกลุ่มควบคุมสอนโดยใช้วิธีสอนตามคู่มือครู

3. หลังการทดลอง ให้นักเรียนทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมทำแบบทดสอบดังนี้
  - 3.1 ทำแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ
  - 3.2 ทำแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ
  - 3.3 ทำแบบทดสอบวัดการคิดประสมการณืเดิมมาใช้ในการอ่าน และการเขียน
4. นำคะแนนความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษ พร้อมทั้งคะแนนการคิดประสมการณืเดิมมาใช้ มาวิเคราะห์ตามวิธีการทางสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูล

เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านและการเขียนพร้อมทั้งความสามารถในการคิดประสมการณืเดิมมาใช้ ระหว่างกลุ่มทดลอง กับกลุ่มควบคุมที่มีประสมการณืเดิมต่างกัน โดยใช้วิธีการทางสถิติวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสองทิศทาง (Two – Way Analysis of Variance)

สรุปผลการศึกษาค้นคว้า

1. ความสามารถในการอ่านของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้โครงสร้างระดับยอคกับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่าความสามารถในการอ่านของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้โครงสร้างระดับยอคสูงกว่าความสามารถในการอ่านของนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ (ข้อ 1)
2. ความสามารถในการอ่านของนักเรียนที่มีประสมการณืเดิมต่างกัน 3 กลุ่ม คือ สูง กลาง และต่ำ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ (ข้อ 2)
3. ประสมการณืเดิมกับวิธีสอนมีปฏิสัมพันธ์กันในการส่งผลต่อความสามารถในการอ่านอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ (ข้อ 3)

4. ความสามารถในการเขียนของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้โครงสร้างระดับยอค กับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า ความสามารถในการเขียนของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้โครงสร้างระดับยอคสูงกว่าความสามารถในการเขียนของนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ (ข้อ 4)

5. ความสามารถในการเขียนของนักเรียนที่มีประสบการณ์เดิมต่างกัน 3 กลุ่ม คือ สูง กลาง และต่ำ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ (ข้อ 5)

6. ประสบการณ์เดิมกับวิธีสอนมีปฏิสัมพันธ์กันในการส่งผลต่อความสามารถในการเขียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ (ข้อ 6)

7. ความสามารถในการคิดประสบการณ์เดิมมาใช้ในการอ่านและการเขียนของนักเรียน ที่ได้รับการสอนโดยใช้โครงสร้างระดับยอค กับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู แตกต่างกันอย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า ความสามารถในการคิดประสบการณ์เดิมมาใช้ในการอ่าน และการเขียนของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้โครงสร้างระดับยอค สูงกว่าความสามารถในการ คิดประสบการณ์เดิมมาใช้ในการอ่านและการเขียนของนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู ซึ่งเป็นไป ตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ (ข้อ 7)

อภิปรายผล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการอภิปรายดังนี้

1. การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้ โครงสร้างระดับยอคกับการสอนตามคู่มือครู ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถในการอ่านของ นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้โครงสร้างระดับยอคกับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครูแตกต่าง กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ข้อ 1 โดยคะแนนเฉลี่ย ความสามารถทางการอ่านของนักเรียนที่เรียนโดยใช้โครงสร้างระดับยอค สูงกว่าคะแนนเฉลี่ย

ของนักเรียนที่เรียนตามคู่มือครู ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสุภาพ บุตรลีศักดิ์ (2529 : 73 - 77) ที่พบว่านักเรียนในกลุ่มทดลองมีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนในกลุ่มควบคุม และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของวไลพร ฉายา (2530 : 63 - 64) เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย (1987 : 95 - 101) และสงวนศรี เณรฐานันท์ (2532 : 92) ที่พบว่า นักเรียนในกลุ่มทดลองที่เรียนโดยใช้โครงสร้างระดับยอมีคะแนนเฉลี่ยความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนที่เรียนตามคู่มือครู สิ่งที่ส่งผลให้ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เรียนโดยใช้โครงสร้างระดับยอ สูงกว่าความสามารถของนักเรียนที่เรียนตามคู่มือครุนั้น อาจพิจารณาได้ว่า การสอนโดยใช้โครงสร้างระดับยอเป็นการสอนที่ทำให้นักเรียนเข้าใจแผนการเขียนของผู้เขียนจากคำชี้ต่าง ๆ ทำให้นักเรียนสามารถจับใจความสำคัญและหารายละเอียดของเรื่องได้เร็วและง่ายขึ้น เมื่อนักเรียนเข้าใจแผนการเขียนของผู้เขียนก็จะทำให้มีสมาธิในการอ่าน คืออ่านอย่างมีจุดหมาย นอกจากนี้แล้ว แผนการเขียนของผู้เขียนจะช่วยให้นักเรียนสามารถนึกถึงเรื่องราวจากประสบการณ์เดิม หรือความรู้เดิมของตนเกี่ยวกับเรื่องนั้น ๆ ได้ง่ายขึ้น และนำมาใช้ทำให้สามารถเดาความ ตีความ ขยายความ จับใจความสำคัญ และลำดับเรื่องราวที่อ่านได้ดี ซึ่งส่งผลให้กระบวนการอ่านพัฒนาขึ้น ทั้งนี้เพราะการอ่านคือกระบวนการพัฒนาความคิด (เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย. 1987 : 987; อ้างอิงมาจาก Cambourne. 1979) จากประสบการณ์เดิมของผู้เรียนในการอ่านทำให้กระบวนการทางความคิดดีขึ้น ทำให้ผู้เรียนสามารถเข้าใจเรื่องราวต่าง ๆ สรุปความคิดรวบยอดของเรื่อง และสามารถจำเรื่องราวต่าง ๆ ได้ดี (เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย. 1987 : 83; อ้างอิงมาจาก Bartlett. 1978 : 1985, 1986; Bartlett, Turnor and Mathams. 1981; Meyer. 1975, 1985)

2. ความสามารถในการเขียนของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้โครงสร้างระดับยอกับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ข้อ 4 โดยคะแนนเฉลี่ยความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เรียนโดยใช้โครงสร้างระดับยอ สูงกว่าคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนที่เรียนตามคู่มือครู ซึ่งสอดคล้องกับงาน

วิจัยของ เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย (1987 : 33; อ้างอิงมาจาก Durkin. 1966, Dionisio. 1983) ที่พบว่า ความสามารถในการอ่านของผู้เรียน ช่วยให้เกิดความสามารถในการเขียนสูงขึ้น ด้วย อาจพิจารณาได้ว่า โครงสร้างระดับยอหรือแผนการเขียนของผู้เขียน 4 ชนิด จะช่วยให้ ผู้เรียนเข้าใจจุดมุ่งหมายในการเขียนของผู้เขียนได้ดี และได้รูปแบบการจัดแผนการเขียนชนิดต่าง ๆ ตามจุดมุ่งหมายของการเขียนที่แตกต่างกันได้ เช่น การพรรณนา การเปรียบเทียบ เหตุและผล ปัญหา และข้อแก้ไข ผู้เรียนสามารถได้รูปแบบการลำดับข้อความของเรื่องจากการอ่าน และนำมาใช้เป็น แบบอย่างในการเขียน รวมทั้งการใช้คำศัพท์และโครงสร้างของภาษาอีกด้วย ทำให้การเขียนพัฒนา ขึ้น แตกต่างจากกลุ่มผู้เรียนที่ไม่รู้จักใช้โครงสร้างระดับยอในการอ่าน เช่น ในกลุ่มควบคุม

3. การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านและการเขียนของนักเรียนที่มีประสบการณ์ เดิมต่างกัน 3 กลุ่ม คือ สูง กลาง ต่ำ ที่ได้รับการสอนโดยใช้โครงสร้างระดับยอแตกต่างจาก นักเรียนที่เรียนตามคู่มือครู อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ข้อ 2, 5 สิ่งส่งผลให้ความสามารถในการอ่านและเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่มีประสบการณ์ เดิมต่างกัน 3 กลุ่ม ที่เรียนโดยใช้โครงสร้างระดับยอ สูงกว่านักเรียนที่เรียนตามคู่มือนั้น อาจ พิจารณาได้ว่า โครงสร้างระดับยอเป็นวิธีสอนที่เน้นการนำความรู้เดิมเข้ามาช่วย ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญ ต่อการอ่านทุกอย่าง ทำให้ผู้อ่านสามารถรู้ความคิดหลักของเรื่อง (Robert. 1975 : 126) ทำให้การอ่านมีจุดมุ่งหมาย รู้จุดประสงค์ รู้แผนการเขียนของผู้เขียน ซึ่งทำให้สามารถหารายละเอียด ของเรื่องได้ดี รวดเร็วและถูกต้องกว่าผู้ที่ไม่ม่ประสบการณ์เดิม (Coady. 1970 : 7) นอกจาก ความรู้เดิมจะมีประโยชน์ต่อการอ่านแล้ว ยังมีประโยชน์ต่อการเขียนอีกด้วย (Degroff. 1987) เพราะนักเรียนสามารถนำความรู้ โครงสร้างและหลักการต่าง ๆ ในการอ่านมาช่วยในการเขียน จึงทำให้ความสามารถในการเขียนของนักเรียนที่ใช้โครงสร้างระดับยอดีขึ้นด้วย สอดคล้องกับงาน วิจัยของ วอชชี ซอนเดอร์ และสปิลิช (Voss, Sonder and Spilich. 1986) ไมเยอร์ และ ฟรีเคิล (Meyer and Freedle. 1984. 121 - 143) และมิลล์ (Mill. 1990) ที่พบว่า ประสบการณ์เดิมในการอ่านส่งผลให้คะแนนในการเขียนเรียงความสูงขึ้น ขณะเดียวกัน ความรู้เดิม ในการเขียนจะทำให้ให้นักเรียนเข้าใจข้อความที่อ่านได้ดียิ่งขึ้นด้วย

4. การศึกษาปฏิสัมพันธ์ระหว่างวิธีสอนกับประสบการณ์เดิมที่มีต่อความสามารถในการอ่านและการเขียน ของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้โครงสร้างระดับยอคกับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครูแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ข้อ 3, 6 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้โครงสร้างระดับยอคมีคะแนนสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครุนั้น อาจพิจารณาได้ว่า โครงสร้างระดับยอค ช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจจุดมุ่งหมายของผู้เขียนที่จะสื่อความหมายของเรื่องให้เป็นที่น่าสนใจ โดยอาศัยคำไข และรูปแบบของโครงสร้างระดับยอค 4 ชนิด เช่น แบบพรรณนา ปัญหาและข้อแก้ไข เหตุและผล และเปรียบเทียบ ซึ่งเป็นแผนการเขียนของผู้เขียน เมื่อผู้อ่านเข้าใจจุดมุ่งหมาย และแผนการเขียนจากโครงสร้างระดับยอคที่ผู้เขียนเสนอไว้ ช่วยให้ผู้อ่านสามารถเดาความ ตีความ ชขยายความ จับใจความสำคัญ และเรียงลำดับข้อความ โดยใช้ความรู้เดิมหรือประสบการณ์เดิมเข้ามาช่วย ทำให้ผู้อ่านสามารถนำความรู้เดิมมาใช้ได้มากขึ้น โดยเฉพาะการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ นักเรียนไม่มีความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์ทุกตัว นักเรียนอาจจะเกิดปัญหาในการเดาความ ตีความ ชขยายความ จับใจความและเรียงลำดับข้อความ แต่เมื่อนักเรียนนำเอาความรู้เดิมหรือประสบการณ์เดิมมาใช้ จะทำให้ปัญหาดังที่กล่าวมาข้างต้นหมดไป ดังเช่น โคดี้ (Coady, 1979 : 7) กล่าวว่า ความรู้เดิมหรือประสบการณ์เดิมเป็นตัวแปรสำคัญที่ผู้สอนอ่านและผู้อ่านพึงตระหนัก เพราะนักเรียนที่มีความรู้เดิมเกี่ยวกับประเทศตะวันตกและประเทศเจ้าของภาษาจะเรียนภาษาอังกฤษได้เร็วกว่าผู้ที่ไม่มีความรู้เดิมเกี่ยวกับประเทศนั้น ๆ เลย และ คร.บาร์ทเล็ทท์ (1985 : 88 - 99) ก็กล่าวยืนยันว่า ประสบการณ์เดิมหรือความรู้เดิมช่วยให้นักเรียน เดาความ ตีความ ชขยายความ จับใจความสำคัญและเรียงลำดับข้อความ หรือเนื้อหาที่ใช้ในการสื่อสารได้ดีขึ้น ไม่ว่าจะเป็นการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของจอห์นสัน (1986 : 13) ที่ปรากฏว่า ความรู้เดิมในการเขียน จะช่วยให้เข้าใจเรื่องราวที่อ่านได้เร็วขึ้น และมีความคงทนในการจำ สอดคล้องกับงานวิจัยของ คร.บาร์ทเล็ทท์ และคนอื่น ๆ (Bartlett and Others, 1984 : 176 - 186) ที่พบว่า เมื่อนักเรียนสามารถนำประสบการณ์เดิมเข้ามาช่วยในการอ่านมีผลทำให้จำเรื่อง เข้าใจเรื่อง และรู้รายละเอียดของเรื่องได้ดียิ่งขึ้น และขณะเดียวกัน จะส่งผลให้นักเรียนสามารถเขียนเรียงความได้ดียิ่งขึ้นกว่าเดิมอีกด้วย

5. ความสามารถในการดึงประสบการณ์เดิมมาใช้ของนักเรียนที่ได้รับการสอน โดยใช้โครงสร้างระดับยอด กับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู จากการวิจัยพบว่า

5.1 ความสามารถในการดึงประสบการณ์เดิมมาใช้ในการอ่านของนักเรียน ที่เรียน โดยใช้โครงสร้างระดับยอด กับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครูแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ (ข้อ 7) นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้โครงสร้างระดับยอดสามารถดึงประสบการณ์เดิมมาใช้ในการอ่านได้ดีกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู ที่เป็นเช่นนี้เพราะว่า วิธีสอนโดยใช้โครงสร้างระดับยอดจะช่วยให้ผู้เรียน เข้าใจจุดมุ่งหมายของผู้เขียนจากแผนการเขียน ทำให้ทราบว่าเรื่องที่กำลังอ่านเกี่ยวกับอะไร และโยงความรู้เดิมของตนเกี่ยวกับเรื่องนั้น ๆ มาใช้ได้รวดเร็วขึ้น ซึ่งเป็นประโยชน์ในการเดาคำ ความ ตีความ ชยายความ และสรุปความเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านได้ดีขึ้นด้วย โดยเฉพาะภาษาอังกฤษซึ่งเป็นภาษาต่างประเทศ ความรู้เดิมในการอ่านของผู้เรียน จะช่วยให้เข้าใจเรื่องจากการเดาคำศัพท์ และความแวลล้อม ได้ดีขึ้น การเข้าใจจุดมุ่งหมาย หรือแผนการเขียนของผู้เขียนทำให้ผู้อ่านเข้าใจใจความสำคัญของเรื่องได้เร็ว และกวาดสายตาในการอ่านได้ดีขึ้น เพื่อทราบรายละเอียดของเนื้อเรื่องที่อ่านต่อไปอย่างมีจุดมุ่งหมาย ทำให้การนึกถึงประสบการณ์เดิมที่เกี่ยวข้องดีขึ้น และนำมาใช้ประโยชน์ ประกอบในการทำความเข้าใจเรื่องที่อ่านได้ดีขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของโคดี้ (1979 : 7) ที่กล่าวว่า วิธีสอนโดยใช้โครงสร้างระดับยอด ช่วยให้ผู้เรียนได้ใช้ประสบการณ์เดิมได้ดี ทำให้สามารถเข้าใจเนื้อเรื่องได้อย่างรวดเร็ว และเข้าใจสิ่งที่อ่านได้อย่างมีเหตุผล และยังสอดคล้องงานวิจัยของเสาวลักษณ์ รัตนวิชัย (1987 : 83) ที่กล่าวว่า ขณะที่นักเรียนอ่านข้อความ นักเรียนจะนำความรู้เดิมเกี่ยวกับโครงสร้างระดับยอดมาช่วยในการอ่านและจะทำให้เกิดมโนภาพในสมอง ระลึกถึงสิ่งที่อ่านได้และสามารถจำเนื้อหาจากเรื่องราวได้ดียิ่งขึ้น (เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย. 1987 : 83)

5.2 ความสามารถในการดึงประสบการณ์เดิมมาใช้ในการเขียนของนักเรียน ที่เรียน โดยใช้โครงสร้างระดับยอดกับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ (ข้อ 7) แสดงว่านักเรียนที่เรียน โดยใช้โครงสร้างระดับยอด สามารถดึงประสบการณ์เดิมมาใช้ในการเขียนได้ดีกว่านักเรียนที่ได้

รับการสอนตามคู่มือครู ที่เป็นเช่นนี้เพราะว่า วิธีสอนโดยใช้โครงสร้างระดับยอด ช่วยให้ผู้เรียน เข้าใจแผนการเขียนของผู้เขียนอย่างมีระบบ แผนการเขียนต่าง ๆ เหล่านี้ จะบ่งชี้ความแตกต่าง ของจุดมุ่งหมายในการสื่อความที่แตกต่างกัน ลักษณะของการเขียนในแต่ละแบบ จึงย่อมแตกต่างกัน ไปด้วยตามจุดมุ่งหมายหรือแผนการเขียนนั้น ๆ มาใช้ภาษาในแต่ละชนิดของแผนการเขียนก็มีลักษณะ ที่แตกต่างกัน เช่น การใช้คำสันธาน คำบุพบท คำวิเศษณ์ ฯลฯ การนึกถึงประสบการณ์เดิมของ ผู้เขียนเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ ตามจุดมุ่งหมายของการเขียนเพื่อสื่อความจึงเกิดได้มาก การสื่อภาษา จากความคิดเป็นภาษาเขียน โดยอาศัยรูปแบบการเขียนที่เคยพบ เคยอ่านมา จะทำให้การพัฒนา การเขียนดีขึ้นด้วย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ กุสุมา มานะสุนทร (2519 : 1) อุไร แฉล้ม (2522 : 1) เฮยส์ (Heys. 1962 : 320 - 322) โคนลสัน (Krashen. 1985 : 5; citing Donalson. 1971) อีแวนนิโก (Evanechko. 1973 : 315 - 326) โทมัส (Thomus. 1976 : 632) ที่พบว่าผู้ที่มีความสามารถในการอ่านที่ดี จะมีความสามารถในการ เขียนที่ดีด้วย เพราะการอ่านและการเขียนมีความสัมพันธ์กันและส่งเสริมซึ่งกันและกัน

ข้อสังเกตเกี่ยวกับการวิจัย

1. การแบ่งกลุ่มตัวอย่างอาจมีความคลาดเคลื่อนในการแบ่งแต่ละระดับ ประสบการณ์เดิม อยู่บ้าง เพราะเป็นการแบ่งกลุ่มโดยใช้ข้อทดสอบวัดประสบการณ์เดิมเป็นหลัก ซึ่งตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ กลุ่มที่มีประสบการณ์เดิมสูง คือกลุ่มนักเรียนที่ได้คะแนนทั้งจากการอ่านและการเขียน 67 คะแนน ขึ้นไป จากคะแนน 100 คะแนน กลุ่มกลางได้คะแนน 34 - 66 แต่เมื่อนำเครื่องมือไปทดสอบกับ นักเรียนแล้ว ปรากฏว่ากลุ่มนักเรียนที่ได้คะแนนประสบการณ์เดิมสูงทั้งการอ่านและการเขียนโดย เฉลี่ยที่ 56 ขึ้นไป ซึ่งมีผลทำให้ต้องลดเกณฑ์คะแนนจากที่ตั้งไว้ 67 ที่เป็นเช่นนี้เพราะว่า นักเรียน แต่ละคนมีสภาวะแวดล้อมทางสังคมและครอบครัวแตกต่างกัน ย่อมทำให้มีประสบการณ์เดิมต่างกัน นักเรียนที่เติบโตในสังคมหนึ่งก็จะมีประสบการณ์เดิมแตกต่างไปจากนักเรียนที่เติบโตในสังคมอีก แห่งหนึ่ง

2. เนื้อหาที่นำมาทดลองเป็นเนื้อหาที่ไม่มีในตำราเรียน และอีกอย่างไม่มีผลต่อการสอบได้ สอบตก จึงอาจทำให้นักเรียนไม่เกิดความสนใจที่จะเรียนเท่าที่ควร

3. ก่อนที่จะทำการวิจัยควรมีการติดต่อกับผู้บริหารโรงเรียนให้เรียบร้อย พร้อมทั้งกำหนดวันเวลาที่จะวิจัยให้แน่นอน และหากเป็นไปได้ควรที่จะแสดงเอกสารและเครื่องมือที่จะทำการวิจัยต่อผู้บริหาร เพื่อที่จะได้รับคำแนะนำและการสนับสนุนต่อการทำวิจัย และจะดำเนินการทดลองด้วยความสบายใจ

4. ขณะทำการวิจัย มักประสบปัญหากับการที่นักเรียนเข้าชั้นเรียนช้าเพราะนักเรียนต้องเปลี่ยนห้องเรียนในแต่ละชั่วโมง ทำให้ต้องเข้าห้องเรียนช้าประมาณ 15 - 20 นาที ของแต่ละคาบเรียน และขณะที่ทำการวิจัยนักเรียนในกลุ่มตัวอย่างมักจะได้รับการเรียกตัวไปทำงานอย่างอื่นจากอาจารย์ท่านอื่น ทำให้เรียนไม่ทันเพื่อน ซึ่งอาจจะมีผลทำให้งานวิจัยในครั้งนี้ลดคุณค่าลงก็ได้

5. การสอนแบบโครงสร้างระยะยืดหยุ่นเป็นวิธีสอนที่นักเรียนไม่เคยชินในระยะแรก ๆ ทำให้นักเรียนปรับตัวไม่ได้ เพราะไม่มีเนื้อหาในบทเรียน แต่นักเรียนทุกคนได้รับแจกเนื้อหาและแบบฝึกหัด ซึ่งอาจทำให้นักเรียนไม่ทราบคุณค่า เพราะในช่วงสุดท้ายของการทำวิจัย ปรากฏว่าบทเรียนที่แจกให้นักเรียนแต่ละคนส่วนมากสูญหายไป (กลุ่มควบคุม) ซึ่งอาจเป็นส่วนหนึ่งทำให้คะแนนความสามารถในการอ่านและการเขียนลดลงก็เป็นได้

6. จากการสังเกตพบว่า นักเรียนในกลุ่มควบคุมไม่ให้ความร่วมมือในการวิจัยเท่าที่ควร คือไม่กล้าแสดงออก การทำงานกลุ่มมีปัญหา ไม่ค่อยจะร่วมมือกันเท่าที่ควร เพราะแต่ละคนมาจากห้องเรียนที่แตกต่างกัน ส่วนใหญ่จะมีนักเรียนเพียง 2 - 3 คนในแต่ละกลุ่มทำงาน ซึ่งอาจทำให้แต่ละคนไม่ได้แสดงความสามารถที่แท้จริงออกมาก็เป็นได้

7. จากการสังเกตพบว่า นักเรียนในกลุ่มทดลอง มีความกระตือรือร้นและสนใจที่จะเรียนเทคนิคใหม่ ๆ และให้ความร่วมมือในการเรียนการสอนเป็นอย่างดี นักเรียนส่วนใหญ่กล้าแสดงออก เพราะกิจกรรมของวิธีโครงสร้างระยะยืดหยุ่น สนุกและทำให้นักเรียนไม่เบื่อ คือมีส่วนร่วม

ในการเรียนการสอนตลอดเวลา ซึ่งอาจจะเป็นตัวแปรหนึ่งที่ทำให้คะแนนความสามารถเปลี่ยนแปลงไปก็อาจเป็นได้

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการเรียนการสอน

1.1 จากการวิจัยพบว่า การสอนโดยใช้โครงสร้างระดับยอก ทำให้นักเรียนมีความสามารถในการอ่านและการเขียน ภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู ดังนั้น ครูผู้สอนควรจะนำวิธีสอนนี้ไปใช้ในการสอนภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลาย เพราะจะทำให้การเรียนการสอนเกิดความสุขสนาน

1.2 วิธีโครงสร้างระดับยอก เป็นวิธีสอนที่ดึงประสบการณ์เดิมของนักเรียนมาใช้ในการเรียน เพราะฉะนั้นในการนำวิธีนี้ไปสอนในห้องเรียน ควรจะมีแบบทดสอบประสบการณ์เดิมของนักเรียนก่อน จะทำให้การเรียนการสอนประสบผลสำเร็จยิ่งขึ้น

1.3 วิธีโครงสร้างระดับยอก เป็นวิธีสอนที่เหมาะสมกับนักเรียนที่มีประสบการณ์เดิมสูงและปานกลาง เพราะจะทำให้นักเรียนเรียนด้วยความสนุกสนาน และเกิดความอยากเรียน ส่วนนักเรียนที่มีประสบการณ์เดิมต่ำ ครูควรจะต้องเอาใจใส่ใกล้ชิดยิ่งขึ้น และใช้เวลานานขึ้น จะทำให้กลุ่มต่ำมีความสามารถในการอ่านและเขียนสูงขึ้น เพราะในการทำการวิจัยครั้งนี้ เนื่องจากเวลาเป็นตัวแปร ทำให้ไม่สามารถที่จะเอาใจใส่กลุ่มต่ำได้มากนัก

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัย

2.1 ควรศึกษาเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านและความสามารถในการเขียนของนักเรียนระดับประถมศึกษา ที่มีประสบการณ์เดิมต่างกัน

2.2 ควรศึกษาเปรียบเทียบความสามารถในการอ่าน และความสามารถในการเขียนของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้โครงสร้างระดับยอกกับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู

ระหว่างกลุ่มที่มีประสิทธิภาพเดิมสูง - สูง ปานกลาง - กลาง และต่ำกับต่ำ เพื่อศึกษาว่าเมื่อนักเรียนทั้ง 2 กลุ่ม ได้รับการสอนด้วยวิธีสอนที่ต่างกัน ความสามารถในการอ่านและการเขียนระหว่างกลุ่มที่มีประสิทธิภาพเดิมสูง - สูง ปานกลาง - กลาง และต่ำ - ต่ำ จะแตกต่างกันหรือไม่

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กัลยา ไกวัลดิช. การวิเคราะห์คำศัพท์จากแบบเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1 : ความถี่ ประโยชน์ในการใช้ทั่วไปและความคิดเห็นของครูที่เกี่ยวข้องกับคำศัพท์ในบทเรียน.
วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2527.
อัครสำเนา.
- กองกาญจน์ นิธิพงษ์. การศึกษาข้อบกพร่องในการเขียนภาษาอังกฤษของนิสิตวิทยาลัยวิชาการศึกษา.
ปริญญาโท กศ.ม. กรุงเทพฯ : วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร, 2526.
อัครสำเนา.
- กุสุมา มานะสุนทร. ความสามารถในการอ่านและเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นปีที่ 1 ใน ระดับมหาวิทยาลัย. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2519. อัครสำเนา.
- กุสุมา สุขเกษม. ความสามารถทักษะการฟัง-การอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษา ชั้นปีที่ 4 วิชาเอกภาษาอังกฤษในวิทยาลัยครุภาคเหนือของประเทศไทย. วิทยานิพนธ์
ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2523. อัครสำเนา.
- ชวาล แพรัตกุล. เทคนิคการวัดผล. กรุงเทพฯ : วัฒนาพานิช, 2516.
_____. เทคนิคการเขียนข้อสอบ. กรุงเทพฯ : ศูรสภา, 2520.
_____. เทคนิคการเขียนข้อสอบ. ม.ป.ท., 2520.
- ชูศรี วงศ์รัตน์. สถิติเพื่อการวิจัย. กรุงเทพฯ : ศูนย์หนังสือจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2530.
- เตือนใจ ตันงามตรง. ทฤษฎีการอ่านและแนวความคิดในการอ่านภาษาอังกฤษ. สมาคมการ
อ่านแห่งประเทศไทย, 2529. อัครสำเนา.
- ทิพย์มาศ ตันติวงศ์. ความรู้เดิมด้านวัฒนธรรมของนักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษา
ต่างประเทศ. 1988 : 116 - 120.

- เทพินทร์ สุนทรธส. การศึกษาโครงสร้างไวยากรณ์อังกฤษที่สอนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น.
 กรุงเทพฯ : คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2528. อักส์นา.
- ธวัชชัย ปานนิมิตร. ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษแนวใหม่. กรุงเทพฯ : ภูมิบัณฑิต, ม.ป.ป.
- เนาวพร ทรัพย์ทวีบุญ. การศึกษาข้อบกพร่องในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนไทยในสถาบัน
 ฝึกหัดครู. ปรินญานพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร,
 2516. อักส์นา.
- นัตตา ขจรนที. การเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่านและเขียนภาษาอังกฤษ แรงจูงใจและ
 ความคงทนในการจำของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนด้วยวิธีมุ่งประสบการณ์
 กับการสอนตามคู่มือครู. ปรินญานพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย
 ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. อักส์นา.
- บุญเชิด ภิญโญนันต์. การทดสอบแบบอิงเกณฑ์ : แนวคิดและวิธีการ. กรุงเทพฯ : บริษัท
 ไอเอสพรินติ้ง เฮาส์ จำกัด, 2526.
- ประมวล ดิ金森สัน. อ่านอังกฤษอย่างไรให้แตกฉาน. กรุงเทพฯ : แพร่พิทยา, 2530.
- พรทิพย์ ตั้งไชยรวงศ์. การเปรียบเทียบความสามารถทางการเขียนของนักเรียนชั้นมัธยม
 ศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการฝึกเขียนตามคำบอก การทำแบบฝึกหัดแบบโคลซ และการทำ
 แบบฝึกหัดท้ายบทเรียน. ปรินญานพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย
 ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2527. อักส์นา.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. กรุงเทพฯ.
- ระวีวรรณ ศรีศรีรามกรัน. วิธีสอนภาษาอังกฤษ. สงขลา : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย
 ศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา, 2522. อักส์นา.
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. หลักการวิจัยทางการศึกษา. กรุงเทพฯ : ศึกษาพร
 การพิมพ์, 2528.

- วิไล อังสันทศุช. การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนด้วยวิธี SSR และวิธีสอนตามคู่มือครู. ปรินิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- วิไลพร ฉายา. ผลของการสอน (Top Level Structure) ที่มีต่อการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบางกะปิ. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2530. อักสำเนา.
- ศรีวัย สุวรรณกิติ. วิธีสอนภาษาอังกฤษ. พิมพ์ครั้งที่ 2. พิษณุโลก : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พิษณุโลก, 2522.
- ศรีวิไล คอกจันทร์. ภาษากับการสอน. เชียงใหม่ : ภาควิชามัธยมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2528.
- ศิริพร ลิ้มตระกูล. เทคนิคการอ่านแบบไคนามิก. กรุงเทพฯ : เทคโนโลยีพระจอมเกล้าลาดกระบัง, 2531.
- ศึกษาธิการ, กระทรวง. กรมวิชาการ. รายงานการวิจัยเรื่องการวิจัยสังเคราะห์กระบวนการหลักสูตร. กรุงเทพฯ : กรมวิชาการ, 2532.
- สงวนศรี เณรฐานันท์. เปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่าน ความสามารถทางการเขียน และแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนด้วยวิธีโครงสร้างระบับย่อยกับคู่มือครู. ปรินิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2533. อักสำเนา.
- สมบูรณ์ วิภาวินกุล. การวิเคราะห์ข้อบกพร่องในการเขียนเรียงความภาษาอังกฤษของนักศึกษาครุศาสตร์บัณฑิตภายหลังบทเรียนการเขียนเป็นสื่อความหมายและการเขียนเรียงความแบบเคิม. ปรินิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2526. อักสำเนา.
- สมุทร เช็นเชาวนิช. เทคนิคการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2524.

- สินีนาก สัตยมาศ. ความสามารถทางทักษะการเขียนภาษาอังกฤษโดยการเขียนเป็นกลุ่มของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. กรุงเทพฯ : โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (ฝ่ายมัธยม) 2528.
- สุภาพ บุตรลัด. การศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการอ่านภาษาอังกฤษและทัศนคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนการอ่านด้วยการใช้ TLS, SQ, 3R และวิธีสอนตามคู่มือครู. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2529. อักสำเนา.
- สุไร พงษ์ทองเจริญ. วิธีการสอนภาษาอังกฤษสำหรับผู้เริ่มเรียน. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ประมวลศิลป์, 2526.
- เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย. เอกสารคำสอนหลักสูตรและการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนมัธยมศึกษา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ประยูรวงศ์, 2531.
- _____. เอกสารคำสอนหลักสูตรและการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนมัธยมศึกษา. ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร กรุงเทพฯ : บริษัทประยูรวงศ์จำกัด, 2531.
- อนงค์ ไสยะโร. การเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยสอนให้นักเรียนฝึกเขียนตามคำบอก และเขียนโดยใช้แบบฝึกหัดท้ายบท. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2530. 282 หน้า. อักสำเนา.
- อัจฉรา วงศ์โสธร. "ความสัมพันธ์ระหว่างภูมิหลังและแรงจูงใจของนักศึกษาต่อผลสัมฤทธิ์ในวิชาภาษาอังกฤษ," วารสารภาษา.
- อุทัย ภิรมย์รัตน์ และเพ็ญศรี รังสิยากุล. ปัญหาการสอนภาษาอังกฤษแก่ผู้เริ่มเรียน. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2521.
- อุไร แจลัม. ความสามารถในการอ่านและเขียนของนิสิตและนักศึกษาวิชาเอกภาษาอังกฤษในวิทยาลัยและวิทยาลัยครู. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2522. อักสำเนา.

- Adams and Collins. "Evidence of Formal Schema in Second Language Comprehension," Dissertation Abstracts International. Volume 50 number 11. 1990.
- Adoderin, Yemi. "Integrating Reading and Writing," English Teaching Forum. 1 : 38 - 70; January, 1986.
- Albert J. Harris and Edward R. Sipay. How to Teach Reading. Longman Inc., New York : 1979.
- Alverman. "Restructing Test Facilitates Written Recall of Main Idea," Journal of Reading. 25 (May, 1982), pp. 160 - 171.
- Applebee, A. "Achievement Awards in Writing," Research in the teaching of English. 1 : 41 - 53; 1978.
- Arapoff, Nancy. "Writing A Thinking Precess," TESOL Quarterly. p. 33 - 39. 1967.
- Arthur I. Gates. The Improvement of Reading. U.S.A., 1953.
- _____. The Improvement of Reading. U.S.A., 1957.
- Arunee Wiriyachitra. "Teaching Writing in ESP : A Communicative Syllabus," English Teaching Forum. Vol.21 (4) : 39 - 41, October, 1983.
- Bartlett, Brendan J., Ann Turner and Peter Mathans. Tob Level : A Significant Relation in the Family of Memory - Strategy for Fifth Grades. Brisbane College of Advanced Education. Semester 1 : 168 - 210, 1980.
- Bartlett, Brendan J., Barton, Bridget and Turner Ann. Knowing what and Knowing How Book 1 - 2 - 3. Australia Impact Printing, 1988.
- _____. "Reading for Memory : Where Top - Level Structure Helps," Paper Presented at the Annual Conference of the Australia Reading Association. Perth, July, 1968.
- Bartlett, Brendan J. Reading for Memory : Where Top - Level Structure Helps. Puper Presented at the Annual Conference of the Australian Reading Association. Perth. July. 1986.
- _____. So This Is the Main Idea : Where Use of an Author's Top - Level Structure Helps a Reader. Paper presented at the Eight World Congress in Reading, Manila, Philippines, August, 1980.

- Bartlett, Brendan J. "Top Level Structure as an Organizational Strategy for Recall of Classroom Test," Doctoral Dissertation Arizona State University, Dissertation Abstracts International. 39 : 6641. A : 1978.
- Burmeister Louis E. Reading Strategies for Secondary School Teachers : Addison Wesley Publishing Company. Citing Rudoff Flesh 1951. How to Test Read Ability. New York. Happer and Row, 314 : 1974.
- Bush, Clifford L. and Mildved H. Huebner. Strategy for Reading in the Elementary School. New York, The Macmillan Company, 1970.
- Calhoun, Janes L. "The Effect of Analysis of Essays in College Compositing Classes on Reading and Writing Skills," Dissertation Abstracts International. 32 (October, 1971), 1971 A - 1972 A.
- Calkins, L. M. Lessons from a Child. Exeter. NH : Heinemann; 1983.
- _____. The Art of Teaching Writing. Fortsmouth. NH; Heinemann.
- Cardourne, B. How Important is Theory to the Reading Teacher. Australian Journal of Reading 2, 2 p. 78 - 90, 1979.
- Carrell, Patricia. "Evidence of Formal Schema in School Language Comprehension," English Language Learning. 34 (2); 87 - 112 : June, 1984.
- _____. "The Effect of Rhetorical Organization of ESL Reader," TESOL Quarterly. 18(3) : 441 - 469; September, 1984.
- Carrell, P. L. and J. C. Eistekhold. "Schema Theory and ESL Reading Pedagogy," TESOL Quarterly. 17 : 289 - 268. December. 1983.
- Clark, Mark A. and Sandra Silberstein. Toward a Realization of Psycholinguistic Principles in the ESL. Reading Class.
- Coady, James. "Psycholinguistic Model of ESL Reader in Reading a Second Language. p. 5 - 8 : Rowley massachusetts : Newberly House, 1979.
- Conner, Ulla. "Recall of Text : Difference between First and Second Language Readers," Tesol Quarterly. 18 (2) : 239 - 256; June, 1984.
- Dallman, Martha and Others. The Teacher of Reading. New York : Holf, Richart and Winston, Inc., 1974.

- Dechant, Emerald V. Improve the Teaching of Reading. New Jersey : Prentice-Hall, Inc., Englewood Cliffs, 1970.
- Degroff, Lindo-Jo Capable Degroff. "The Influence of Prior Knowledge on Writing, Conferencing, and Revising," Elementary School Journal. Column 88, No. 2 University of Georgia. 1988.
- Dionisio, M. Write? Isn't This Reading Class? Reading Reader. 36 : 746 - 750.
- Dormer, S. L. A Study of Children's Error Behaviour in Reading and Spelling. Independent Study for Postgraduate Diploma in Educational Studies Alexander Mackie College of Advance Education, Oatlay, 1981.
- Durkin, F. "What Every EFL Teacher Should Know About Reading," English Teaching Forum. (3) 20 : 14 - 16; July, 1982.
- Eric Gould and Others. The Art of Reading : Contexts for Writing. R. R. Donnelley, USA. 1990.
- Evanecho, P., Ollila, L., & Armstrong, R. "An Investigation of the Relationship between Children's Performance in Written Language and Their Reading Ability," Research in the Teaching of English. 8 : 315 - 325, 1974.
- Fan, Chung-Teh. Item Analysis Table. New Jersey : Educational Testing Service, Princeton. 1952.
- Finocchiaro, Mary. Teaching English as a Second Language. New York : Harper and Row, 1958.
- Ferguson, Nicholas. "Some Aspects of Reading Process," English Language Teaching. Vol.28, November, 1973.
- Gattegno, Caleb. Teaching Foreign Language in Schools; The Silent Way. New York : Educational Solution, 1963.
- Gibson, E. T. and Levin, H. The Psychology of Reading. Cambridge, Mass, Mit Press, 1975.
- Golden. "The Influence of Prior Knowledge on Text Structure, Content and Expository Recall," Dissertation Abstracts International. Vol. 50. 8 : February, 1990.

- Goodman. "Reading : A Psycholinguistic Guessing Games," in Theoretical Model's and Process of Reading. 1970.
- Goodman. "A Linguistic Study of Cues and Miscues in Reading," Elementary English. 42 : 639 - 643, 1965.
- _____. "Reading a Psycholinguistic Guessing Game," Journal of the Reading Specialist. 4 : 126 - 135; May, 1967.
- Graesser. "A Schema - Based Framework for Representing Knowledge," Brisbane College of Advanced Education Semester 1. 29 - 32 : 1984.
- Graves, D. H. Writing : Techers and Children at Work. Exeter, NH. Heinemann, 1983.
- Harris, Albert J. How to Increase Reading Ability. 3rd ed. New York : Longmans, Queen and Co., 1956.
- Harris, Albert J. and Edward R. Sipay. How to Teach Reading. New York : Longman Inc., 1979.
- Heaton, J. B. Writing English Language Tests. London : Longman Groups Limited, 1975.
- Hel Louise. "The Role of Prior Knowledge of Test Structure and Prior Knowledge of Content in the Comprehension and Recall of Expository Test," Dissertation Abstracts International. Vol. 50, No. 11, May, 1990.
- Janet Maria. "The Effect of Simplified Story Schema on Story Writing Ability and Reading Comprehension University of Pittsburgh," Dissertation Abstracts International. Vol. 50, No. 3, September, 1989.
- Joanne. "The Effects of Topic Interest and Prior Knowledge on Reader's Cognitive Processing of Test." Dissertation Abstracts International. Vol. 50, No. 8, February, 1990.
- John Downing and Che Kan Leong. Psychology of Reading. Macmillan Publishing co., Inc., 1982.
- Johnson and Mandler. "Facilitating ESL Reading by Teaching Text Structure." Citing Carrell. The Effect of Rhetorical Organization of ESL Readers. 1984. p. 441 - 469.

- Johnson D. "Test Analysis and Reading Comprehension," Eric Journal. 14, June, 1983. 46 - 69.
- Johnson, Patricia. "Acquisition of Schema of Comprehension and Communication : A Study of Reading - Writing Relationship," in ESL < ELC Journal. 17 (1) 1 - 13, July, 1986.
- Karlin Robert. Perspectives on Elementary Reading. United States of America, 1975.
- Khalil, Adnan M. "The Effect of Cultural Background on Reading Comprehension of ESL Learners." Dissertation Abstracts International. Vol. 50, no. 11, 1990.
- Kintch, W. The Representation of Meaning in Memory. Erlbaum, Hillsdale; New Jersey. 1977.
- Kintch, Water and I Graig Yarbrough. "Role of Rhetorical Structure in Text Comprehension," Journal of Education. Psychology. 74 (6) : 822 - 823; 1982.
- Kintsch, Mandel and Kozminsky. "Facilitating ESL Reading by Teaching Text Structure." Dissertation Abstracts International. Volume 50, Number 11. May, 1977.
- Krashen, Stephen D. Writing : Research, Theory and Applications. 1 st ed. California : Pergamon Press, 1984.
- Lado, Robert. Language Teaching : A Scientific Approach. 1 st. ed., California : Pergamon Press. 1984.
- Lawrence E. Hufner, Hayden B. Jolly. Teaching Reading to Children. Macmillan Publishing Co., Inc., 1982.
- Lyon, G. R. Educational Validation Studies of Learning disabilities Reader : Essentials of Subtype Analysis. New York, 1985.
- Madsen, Harold S. Techniques in Testing. New York, Oxford University Press, 1983. 212 p.
- Mandler and Johnson. "The Effect of Rhetorical Organization of ESL Readers," TESOL Quarterly. September. 1977.
- Margaret Ann Richek, Lynne K. List and Janet W. Lerner. Reading Problems. Prentice - Hall, Inc., New Jersey, 1989.

- Mccrimon, D. M. James M. Writing with a Purpose Shooeted. Boston : Hongton Mifflin company, 1978.
- Meyer Bonnie J. F. and Ray O. Freedle. "Effect of Discourse Type on Recall," American International Research Journal. 21 (1) : 121 - 143; Spring, 1984.
- Meyer Bonnie J. F., Darid M. Brandt and George J. Bluth. "Use of Top - level Structure in Text; Day for Reading Comprehension of Ninth - Grade Students," Reading Research Quarterly. 17 (1) : 72 - 103, 1980.
- Miller, Bonnie L. "Reading and Writing. Is There a Connection?" Education Resources Information Centre. 44 CS 207262 : June, 1982.
- Miller, Lyle L. Increase Reading Efficiency. Henry Holt and Company, Inc., 1970.
- Mills, Sandra S. "A Study of the Relationship Between the Extensiveness of Reading and the Improvement of Written Composition of High School Students," Dissertation Abstracts International. Vol. 50, No. 9, 1990.
- Mitchel. The roles of Prior Knowledge of Text Structure and Prior Knowledge of Content in the Comprehension and Recall of Expository Text. 132 : 1989.
- Morris A. and N. Stewart Dore. Learning to Learn From Text; Effect Reading in the Content Area. North Rgde : Addison - Wesley, 1984.
- Nancy Elizabeth, Thornton. "The Role of Prior Knowledge in College Students' Comprehension and Memory for Expository Test," Dissertation Abstracts International. Vol. 50, No. 6, December, 1989.
- Navarre, M. M. "Effect of Teaching Top - Level Structure on Comprehension and Recall of Expository Text," Dissertation Abstract International. 45 : 1345 - A; November, 1984.
- Nelson, Gaylel. "Reading : A Student Centred Approach," English Teaching Forum. 22 (4) : 2 - 5, 8, October, 1984.

O'harre, Frank. "The Effect of Sentence Combining Practice not Dependent on the Formal Knowledge or Grammar of The Writing of Seventh Grades," Dissertation Abstracts International. 32 : 6387-A; October, 1972.

_____. So this the main idea : when use of an Author's Top-Level Structure Helps a Reader.

Oller, John W. English Tests at School : A Pragmatic Approach. London, Longman Group Ltd., 1979. 459 p.

Oliva, Peter F. "Evaluating Student Achievement," In the Teaching of Foreign Language. p. 203 - 204. New Jersey Englewood Cliff, Prentice - Hall, Inc., 1969.

Patty, Walter T., Dorothy C. Petty, and Morjoric F. Booking. Experiences in Language : Tools and Techniques for Language Arts Methods. 4 th. ed., and Bacon Inc., 1985.

Perron, John David. "An Exploratory Approach to Extending the Syntactic Development of Fourth Grade Students Through the Use of Sentence Combining Method." Dissertation Abstracts International. 35 : 4316; January, 1975.

Potosky, Janet Marie. "The Effect of Simplified Story Schema on Story Writing Ability and Reading Comprehension." Dissertation Abstracts International. Vol. 50, No. 3, September, 1989.

Quiocho, Alice M. "The Effects of Schema Development Strategies on Fifth - Sixth Graders, Comprehension of an Interest in Historical Fiction : A Classroom Study," Dissertation Abstracts International.

V.45 : May, 1984; อ้างอิงมาจาก วิลโล อังสันทัตสุข. การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนด้วยวิธี SSR และวิธีสอนตามคู่มือครู. 2533.

Raimes, Ann. Technique in Teaching Writing. New York : Oxford University Press, 1983.

Rivers, Wilga M. and Temperly, Marry S. A Practical Guide to the Teaching of English as a Second or Foreign Language. New York. Oxford University Press, 1978.

Rumelhart, D. E. "Schema : The Building Block of Cognition." Comprehension and Teaching Research Review. New York, International, 1981.

- Russell, David H. Children Learn to Read. Boston, Ginn & Company, 1963. 612 p.
- Saowalak, Rattanaovich. The Effects of Using Top Level Structure Instructional Modules and Traditional Teaching Method in Teaching English to Thai Students. Project Report Seameo : Erick Fellowship Grant. November, 1987.
- Sasks, Joanne. "The Effects of Topic Interest and Prior Knowledge on Reader's Cognitive Processing of Text." Dissertation Abstracts International. Vol. 50, No. 8, 1990.
- Singer and Donland. "Facilitating ESL Reading by Teaching Text Structure," TESOL Quarterly. Vol. 19. 2 : June, 1982.
- Slater, W. H. "Teaching Expository Text Structure with Structural Organizers on Ninth - Grade Students' Comprehension and Recall of Four Patterns of Expository Text." Reading Research Quarterly. 20 (2) : 189 - 200; Winter, 1985.
- Smith, Frank. Understanding Reading a Psycholinguistic Analysis of Reading and Learning to Read. New York : Halt, Rienhart & Winston, 1971.
- Spilich, G. J., Vesonder, G. T., Chiesi, H. L. & Voss, J. F. "Text Processing of Domain Related Information for Individuals With High and Low Domain Knowledge." Journal of Verbal Learning and Verbal Behaviour. 18, 275 - 290.
- Stevick, Earl W. Memory, Meaning and Method. Rowley, Massachusettes; Newbury House, 1976.
- Strackbein, Deanna L. "Effects of Schema Building Vocabulary Instruction on Word Meaning Knowledge and Reading Comprehension." Dissertation Abstracts International. V.45, February, 1985.
- Tayler, Barbara and Richard W. Reach. "The Effects of Text Structure Instruction on Middle - Grade Students Comprehension and Production of Expository Text." Reading Research Quarterly. 14 (2) : 134 - 146. Winter. 1984.
- Tayler, Barbara M. "Children's Memory for Expository Text after Reading," Reading Research Quarterly. 15 : 399 - 411.
- Thomas S. Kane. The Oxford Guide to Writing. Oxford University Press, 1983.

- Thornton, Nancy Elizabeth. "The Role of Prior Knowledge in College Students' Comprehension and Memory for Expository Text." Arizona State University. Dissertation Abstracts International. Vol. 50, No. 6, 1989.
- Tinker, Miles A. Teaching Elementary Reading. Appleton Century Crafts, New York. 1952.
- Usher, M. J. "Top - Level Structure Theory." Graduate Report. Brisbane GAE, April, 1987.
- Valette, Rebecca M. "The Evaluation of Second Language Learning." The Second Language Classroom. Oxford University Press. 1981.
- Venezky, R. L., Kaestle, C. F. and Sum, A. M. The Subtle Danger : Reflections on One Literacy Abilities of America's Young Adults. Princeton. 1987.
- Venezky, R. L. Theoretical and Experimental Bases for Teaching Reading. The Hague, Netherland : Mouton, 1976.
- Voss, J. F. Vesonder, G. T. & Spilich, G. L. "Text Generation and Recall by High Knowledge and Low Knowledge Individuals." Journal of Verbal Learning and Verbal Behaviour. 651 - 667, 1980.
- Widdowson, H. G. Explorations in Applied Linguistics. London : Oxford University Press, 1979.
- Williams David L. "Rewritten Science Material and Reading Comprehension." The Journal of Education Research. 61 : 204, 1968.
- Will, M. Educationing Children with Learning Problem : A Shared Responsibility. Exceptional Children. 52 : 411 - 416, 1986.
- Wixon, K. and Others. New Directions in State Wide Reading Assessment. The Reading Teacher. 749 - 755, 1987.
- Young, Kan - Hua and Janison, Dean T. The Economic Benefits of Schooling and Reading Competence. May, 1975.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก.

- คู่มือของแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ
- คะแนนวัดความสามารถในการตีประเด็นสำคัญเดิมมาใช้ในการอ่านและการเขียน ก่อนทดลองและหลังทดลอง
- แผนการสอนอ่านภาษาอังกฤษของกลุ่มทดลอง
- แผนการสอนอ่านภาษาอังกฤษของกลุ่มควบคุม
- แบบทดสอบวัดความสามารถในการตีประเด็นสำคัญเดิมมาใช้ในการอ่านและเขียน
- แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ
- แบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ
- เนื้อหาที่ใช้ในการทดลอง

คุณภาพของแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ

ตาราง 8 แสดงค่าความยากง่าย (p) ค่าอำนาจจำแนก (r) และค่าความยากมาตรฐาน (Δ) ของแบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่านรายวิชา อ 021 จำนวน 40 ข้อ

ข้อ	p	r	Δ	ข้อ	p	r	Δ
1	.63	.40	11.60	21	.41	.41	13.90
2	.27	.23	15.40	22	.64	.22	16.00
3	.38	.28	14.30	23	.26	.23	16.00
4	.64	.28	11.50	24	.28	.26	15.30
5	.53	.33	14.80	25	.60	.20	16.40
6	.31	.21	15.00	26	.53	.33	14.80
7	.22	.22	16.10	27	.31	.21	16.20
8	.36	.31	14.40	28	.41	.41	13.90
9	.30	.30	15.10	29	.41	.41	13.90
10	.30	.25	15.70	30	.28	.20	16.40
11	.41	.26	15.60	31	.22	.22	16.10
12	.42	.35	13.80	32	.31	.21	15.00
13	.68	.32	11.20	33	.43	.38	13.70
14	.31	.21	16.20	34	.41	.26	15.10
15	.28	.20	16.40	35	.37	.29	14.30
16	.38	.24	15.80	36	.39	.30	15.10
17	.31	.21	16.20	37	.49	.36	13.10
18	.30	.90	15.10	38	.33	.30	15.10
19	.30	.90	15.10	39	.38	.24	15.80
20	.40	.36	14.50	40	.35	.29	14.60

ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษทั้งฉบับเท่ากับ 0.92

ตาราง 9 คะแนนวัดความสามารถในการตีงประสการณ้เดิมมาใช้ในการอ่านและการเขียน (ก่อนทดลอง) และคะแนนความสามารถในการอ่านและเขียนภาษาอังกฤษ และคะแนนวัดความสามารถในการตีงประสการณ้เดิมมาใช้ในการอ่านและเขียนของนักเรียนกลุ่มทดลอง (หลังการทดลอง)

รายชื่อ	กลุ่มทดลอง		หลังทดลอง(post test)						ประสพการณ้เดิม	
			อ่าน (40)	เขียน (100)				รวม (post test)	อ่าน (100)	เขียน (100)
	(pretest)			ล้าดับความ (25)	ความคึกคักเจเน (25)	ภาษาถูกต้ง (25)	ความสมบูรณ์ (25)			
	อ่าน (100)	เขียน (100)								
สูง										
1. คช.สุรศักดิ์ เขื่องาม	76	68	37	15	15	10	20	56	95	70
2. คช.สุพจน์ สวัสดิพันธ์	63	63	38	15	15	15	20	65	74	70
3.คช.อิทธิพล อ่อนทองหลาง	64	60	36	20	20	15	15	50	75	70
4. คญ.อัญชลี แสงทอง	71	58	36	25	25	25	25	100	85	75
5. คญ.ชนิดดา จันทะกุก	61	56	37	20	20	15	20	75	77	69
6.คช.มิตรชัยบัญชา จันทรอ้อน	64	56	40	15	20	15	15	65	75	74
7. คช.ศักดิ์ดา อัสฒาสถิตย	58	56	40	20	20	15	15	70	74	70
8. คช.นิทัศน์ แซ่เล่า	57	56	40	20	20	20	15	75	79	66
9. คช.อมร ชุมทรัพย์	65	56	37	10	10	15	15	50	77	67
10. คญ.จรรณศรี นาชัยสินธุ์	59	56	38	20	20	15	15	70	75	69

ตาราง 9 (ต่อ)

รายชื่อ	กลุ่มทดลอง		หลังทดลอง(post test)						ประสบการณ์เดิม	
			อ่าน (40)	เขียน (100)				รวม	(post test)	
	(pretest)			ลำดับความ (25)	ความคิดชัดเจน (25)	ภาษาถูกต้อง (25)	ความสมบูรณ์ (25)		อ่าน (100)	เขียน (100)
	อ่าน (100)	เขียน (100)								
กลาง										
1. คณ.กิ่งดาว แซ่จ้ง	54	45	34	20	20	15	10	65	75	50
2. คณ.สมพร อุดมสุข	49	48	31	15	15	10	10	50	74	54
3. คช.ชัยฤทธิ์ ตูลยะธำรงค์	53	43	30	10	10	10	10	40	65	61
4. คณ.อุบลพร รัตนเกื้อกุล	54	35	32	15	15	10	10	50	64	60
5. คช.เอกชัย แซ่ลิ้ม	41	37	30	15	15	10	10	50	68	57
6. คณ.วรารณ อรุณีพล	50	41	37	17	17	15	10	59	65	60
7. คณ.ศจี ศรีสุภาพ	54	50	30	10	15	10	10	45	77	66
8. คช.พูลศักดิ์ เทววงษ์	54	34	31	20	20	15	10	65	78	61
9. คณ.กมลทิพย์ พิศุทธิ์	55	34	29	20	15	10	15	70	75	59
10. คช.ธวัชณ์ มีอำพันธ์	55	34	34	10	10	10	10	40	76	60

ตาราง 9 (ต่อ)

รายชื่อ	กลุ่มทดลอง		หลังทดลอง(post test)						ประสบการณ์เดิม	
			อ่าน (40)	เขียน (100)				รวม	(post test)	
	ประสบการณ์เดิม (pretest)			ลำดับความ (25)	ความคิดชัดเจน (25)	ภาษาถูกต้อง (25)	ความสมบูรณ์ (25)		อ่าน (100)	เขียน (100)
	อ่าน (100)	เขียน (100)								
คำ										
1. คณ.กนกพร ปิยนาค	19	9	22	20	15	10	10	55	40	26
2. คณ.นริศรา เชื้อสาย	23	22	20	10	10	10	5	35	38	25
3. คณ.นก หังเพชร	27	14	25	15	15	10	10	50	40	32
4. คช.วิเชษฐ์ หวังเลิศ	22	14	20	15	10	10	10	45	35	25
5. คช.จักรฤกษ์ โนน	18	7	24	10	10	10	10	40	35	30
6. คช.ชัยยศ แสงชัยวิ	16	10	26	15	10	10	10	45	39	29
7. คณ.ยุรภาณี คิลก	30	15	20	20	15	10	5	50	42	35
8. คช.วิเชียร ธงชัย	27	20	30	20	15	10	5	20	34	29
9. คช.หาญ วิบูลย์ศรี	24	12	26	20	15	10	10	55	37	28
10. คณ.อุไรพร แซ่เจีย	10	16	20	15	10	10	10	45	39	24

ตาราง 10 คะแนนวัดความสามารถในการดั่งประสบการณ์เดิมมาใช้ในการอ่านและการเขียน (ก่อนทดลอง) และคะแนนความสามารถในการอ่านและเขียนภาษาอังกฤษ และคะแนนวัดความสามารถในการดั่งประสบการณ์เดิมมาใช้ในการอ่านและเขียนของนักเรียนกลุ่มควบคุม (หลังการทดลอง)

รายชื่อ	กลุ่มควบคุม		หลังทดลอง(post test)						ประสบการณ์เดิม	
			อ่าน (40)	เขียน (100)				รวม	(post test)	
	ประสบการณ์เดิม (pretest)			ลำดับความ (25)	ความคิดชัดเจน (25)	ภาษาถูกต้อง (25)	ความสมบูรณ์ (25)		อ่าน (100)	เขียน (100)
	อ่าน (100)	เขียน (100)								
สูง										
1. คณ.จันทรเพ็ญ พิพัช	65	59	30	20	15	10	10	55	70	50
2. คณ.ชวลิต ภิญโญวงศ์	57	56	31	15	10	10	10	45	65	50
3. คช.ยุทธภูมิ นุ่นประ	58	56	28	10	10	10	10	40	65	45
4. คณ.จันทนา เหมือนท่า	57	56	31	18	15	10	12	55	64	45
5. คณ.ดวงกมล อุไรรัตน์	65	56	34	20	15	15	10	60	70	50
6. คช.เมธี เหลือทรัพย์	61	57	30	10	10	10	10	40	69	44
7. คณ.สุกัญญา หาระภูมิ	58	56	32	10	10	5	5	30	64	35
8. คช.สมเกียรติสารสอน	57	57	32	10	10	10	10	40	65	60
9. คณ.มลธิรา รูปแพ	59	57	32	20	15	10	10	55	70	52
10. คณ.มลหา ชมสม	74	65	33	20	15	15	10	60	76	65

ตาราง 10 (ต่อ)

รายชื่อ	กลุ่มควบคุม		หลังทดลอง(post test)						ประสบการณ์เดิม	
			อ่าน (40)	เขียน (100)				รวม	(post test)	
	(pretest)			ลำดับความ (25)	ความคิดชัดเจน (25)	ภาษาถูกต้อง (25)	ความสมบูรณ์ (25)		อ่าน (100)	เขียน (100)
	อ่าน (100)	เขียน (100)								
<u>กลาง</u>										
1. คช.ศักดิ์ชาย สาลิก	55	40	24	15	10	10	10	45	60	50
2. คญ.พรณี มหทนา	45	34	21	15	15	10	10	50	50	44
3. คญ.จุมพฎา ชัยพัตร	38	37	27	15	15	10	10	50	40	35
4. คญ.ช่อผกา รัตน	54	41	20	10	10	10	10	40	56	50
5. คญ.สมหญิง บุญประ	48	42	31	10	10	10	10	40	53	44
6. คช.ทัศน์ัย แซ่ฟาง	39	37	24	10	10	10	5	35	42	30
7. คช.บุญส่ง กฤษสอน	40	38	20	10	10	10	5	35	45	40
8. คญ.สุกัญญา แนนอุคม	38	35	20	15	10	10	10	45	45	40
9. คญ.เคนทวง ทองจุลละ	42	34	25	10	10	10	10	40	46	39
10. คญ.สุภาพร คุ้มสุวรรณ	37	35	27	15	10	10	5	40	49	42

ตาราง 10 (ต่อ)

รายชื่อ	กลุ่มควบคุม		หลังทดลอง(post test)						ประสบการณ์เดิม	
			อ่าน (40)	เขียน (100)				รวม	(post test)	
	ประสบการณ์เดิม (pretest)			ลำดับความ	ความคิดชัดเจน	ภาษาถูกต้อง	ความสมบูรณ์		อ่าน (100)	เขียน (100)
	อ่าน (100)	เขียน (100)								
คำ										
1. คณ.วัชร ฤกษ์คณะ	33	14	25	15	10	5	10	40	30	20
2. คณ.วิภาวี ไรจน์บุญ	32	14	22	10	10	10	10	40	30	20
3. คช.คมกริช ไชยคำ	30	10	17	15	10	10	10	45	32	20
4. คณ.วันวิสาห์ จิตสุภา	28	18	21	15	15	10	10	50	30	22
5. คณ.มธุสร บัวบาน	23	15	17	15	15	10	10	50	27	20
6. คณ.นิวรรณ ทิลาพร	15	13	21	10	10	10	10	40	25	20
7. คณ.ยุวันดา ทฤษฎ	25	15	17	15	10	10	10	45	20	20
8. คณ.สุภาเพ็ญ เอื้อยวทันะ	28	20	24	15	10	10	5	40	28	22
9. คณ.นิภาพร กุ่มทรัพย์	20	14	20	15	15	15	10	55	22	20
10. คณ.ลักขณา รอดจันทน์	19	18	19	15	10	10	10	45	22	20

แบบทดสอบ วัดประสบการณ์เดิม

นักเรียนจำนวน 100 คน ได้ตอบคำถามโดยยึดประสบการณ์เดิมของตนเป็นหลัก

1. Good Health

เมื่อนักเรียนจำนวน 100 คน อ่านเนื้อหาข้างต้นนี้แล้วได้ตอบคำถามโดยยึดประสบการณ์เดิม

ดังต่อไปนี้

1. วิ่ง	18. ทำจิตใจให้ร่าเริง
2. ว่ายน้ำ	19. อาบน้ำ
3. กระโดดเชือก	20. แปร่งฟัน
4. เล่นฟุตบอล	21. ทาหม้อเพื่อตรวจสอบสุขภาพปกติ
5. เล่นวอลเลย์	22. แข็งแรง
6. เล่นตระกร้อ	23. กินอาหารสะอาด
7. ห่มผ้าหนัก	24. เคี้ยวอาหารให้สะอาด
8. ชกมวย	25. กินอาหารให้เป็นเวลา
9. ยกน้ำหนัก	26. พักผ่อนให้เพียงพอ
10. กินอาหารที่ลิ้นครบ 5 หมู่	27. ทำใจให้สบาย
11. นอนเป็นเวลา	28. พูดยุสยา
12. ขับถ่ายเป็นเวลา	29. รักษาความสะอาดที่อยู่อาศัย
13. ออกกำลังกาย	30. กินผักผลไม้
14. พักผ่อนเป็นเวลา	31. พักผ่อน
15. ยารักษาโรค	32. ไม่กินฟุ้งซ่าน
16. เสื้อผ้า	33. ออกกำลังกายทุกวัน
17. ที่อยู่อาศัย	34. ทำงานอดิเรกเมื่อมีเวลา

35. วาครูปเล่น	43. อ่านหนังสือ
36. ความแข็งแรง	44. แปร่งฟัน
37. ไม่เสพยาติค	45. อาบน้ำ
38. รักษาสิ่งแวดล้อมได้สะอาด	46. ช่วยพ่อแม่ทำงานบ้าน
39. หมั่นตรวจสุขภาพปกติ	47. คิมนมทุกวัน
40. รับประทานอาหารตรงเวลา	48. อยู่ยู่กับคนมีโรคติดต่อ
41. สนใจเกี่ยวกับร่างกาย	49. คิมน้ำ
42. ปลุกต้นไม้	

เมื่อนักเรียนจำนวน 100 คน จะเขียนเกี่ยวกับเรื่อง Good Health นักเรียนจะคำนึงถึงประสบการณ์เดิม ดังต่อไปนี้

1. ยกน้ำหนัก	14. อาบน้ำ
2. กระโดดเชือก	15. ทำจิตใจให้ร่าเริง
3. บาสเกตบอล	16. ฟันคิ
4. วิดพื้น	17. ไม่มีโรคภัย
5. ชกมวย	18. ทำจิตใจให้บริสุทธิ์
6. อาหารที่ครบหลักโภชนา	19. คิมน้ำก่อนนอน
7. การพักผ่อน	20. การพบหมอ
8. ออกกำลังกาย	21. ยิมแยมแจ่มใส
9. การขับถ่าย	22. คิมนม
10. ไปเที่ยว	23. ฉีดวัคซีนป้องกันโรค
11. รักษาสุขภาพ	24. ไม่คิดฟุ้งซ่าน
12. ที่อยู่อาศัย	25. ไม่นอนคิก
13. คิมน้ำสะอาด	26. ออกกำลังกายสม่ำเสมอ

27. ความแข็งแรง	32. แปร่งฟัน
28. รักษาสิ่งแวดล้อมให้สะอาด	33. อาบน้ำ
29. อย่าหักโหมงานจนเกินไป	34. ช่วยพ่อแม่ทำงานบ้าน
30. อ่านหนังสือ	35. กินอาหารครบ 5 หมู่
31. รดน้ำต้นไม้	

2. Whale

เมื่อนักเรียนจำนวน 100 คน อ่านเนื้อหาข้างต้นแล้วได้ตอบคำถามโดยยืมประสบการณ์เดิม ดังต่อไปนี้

1. น้ำ	13. มีไข่
2. พ่นน้ำ	14. ฉมวก
3. ออกลูกเป็นตัว	15. เรือ
4. หางยาว	16. ชายหาด
5. เลี้ยงลูกด้วยนม	17. สำนักราย
6. สิ่งมีชีวิตในทะเล	18. ปะการัง
7. ทะเล	19. ลูกปลาวาฬ
8. คน	20. ปืน
9. น้ำพุ	21. เลือด
10. อาหาร	22. น้ำตา
11. เห็นไขหวาจากปลาวาฬ	23. ปลาอื่น ๆ เช่น โลมา
12. ปลา กุ้ง หอย ปู	24. เชื้อโรค

เมื่อนักเรียนจำนวน 100 คน จะเขียนเกี่ยวกับเรื่อง Whale นักเรียนจะคำนึงถึง ประสบการณ์เดิม ดังต่อไปนี้

1. เรือประมง	6. อาหาร
2. ทะเล	7. เลี้ยงลูกด้วยนม
3. ชีวิตสัตว์โลก	8. น้ำ
4. ภาพยนตร์	9. ปะการัง
5. กฎหมายห้ามล่าปลาวาฬ	10. หิน

11. กรวด
12. ปลาตัวเล็ก ๆ
13. สำนักราย
14. ชาวประมง
15. นางเงือก
16. สายลม
17. สัตว์ทะเล

3. Toys

เมื่อนักเรียนจำนวน 100 คน อ่านเนื้อหาข้างต้นแล้วได้ตอบคำถามโดยยึดประสบการณ์เดิม
ดังต่อไปนี้

1. เด็ก	21. จานบิน
2. รถ	22. ปืนฉีดน้ำ
3. เรือ	23. มีดไม้
4. ตุ๊กตา	24. ปืนอัดลม
5. ปืน	25. ลูกข้าง
6. เครื่องบิน	26. เรือดำน้ำ
7. เครื่องมือทำกับข้าวเด็กเล่น	27. รูปภาพ
8. หุ่นยนต์	28. ดอกไม้
9. ลูกบอล	29. พลาสติก
10. วีดีโอเกม	30. คอมพิวเตอร์
11. เกมกด	31. รถบังคับวิทยุ
12. เรือบังคับ	32. เรือบังคับวิทยุ
13. โคมินโน่	33. เครื่องร่อน
14. ลูกโบว์ลิ่ง	34. หมากเก็บ
15. ม้ากลัวย	35. ยาง
16. ต่อกภาพ	36. มอญซ่อนผ้า
17. เล่นขายของ	37. รถเข็น
18. รถเข็น	
19. นินจาเต่า	
20. หน้ากาก	

เมื่อนักเรียนจำนวน 100 คน จะเขียนเกี่ยวกับเรื่อง Toys นักเรียนจะคำนึงถึง
ประสบการณ์เดิม ดังต่อไปนี้

1. เด็ก	12. การ์ตูน
2. รถ	13. นวม
3. เรือ	14. รถเข็น
4. รถบรรทุก	15. นินจาเต่า
5. ตุ๊กตา	16. หน้ากาก
6. ปืน	17. จานบิน
7. เครื่องบิน	18. ปืนไม้
8. เครื่องมือทำกับข้าวเด็กเล่น	19. รถไฟ
9. หุ่นยนต์	20. รถถัง
10. ปิงปอง	21. ว้าว
11. เกมกด	22. เล่นขายของ

4. Car

เมื่อนักเรียนจำนวน 100 คน อ่านเนื้อหาข้างต้นนี้แล้วได้ตอบคำถามโดยยึดประสบการณ์เดิม
ดังต่อไปนี้

1. ป้ายจอดรถ	21. ล้อรถ
2. การจอดรถถูกวิธี	22. หลังคา
3. ขับขี่อย่างถูกต้อง	23. ไฟหน้า - หลัง, เลี้ยว
4. เกียร์	24. ประกัน
5. พวงมาลัย	25. สีรถ
6. เบาะ	26. ยี่ห้อ
7. รถชน	27. ประตู
8. รถคว่ำ	28. ใบขับขี่
9. ล้อ	29. ที่เปิดประตูเอง
10. แบตเตอรี่	30. ท่อไอเสีย
11. เบรก	31. การวิ่ง
12. คันเร่ง	32. คน
13. ใบสั่งจราจร	33. ที่ปัดน้ำฝน
14. น้ำมัน	34. วิหุ
15. ลม	35. หนังสือการตูน
16. อะไหล่	36. เครื่องยนต์
17. น้ำ	37. กันชน
18. กระจกเงา	38. เฟลา
19. เสาววิทย์	39. คิสเบรส
20. ทะเบียน	40. หมอน้ำ

41. ล้อแม็ก	53. หน้าต่าง
42. ตุ๊กตา	54. แอร์
43. เครื่องบิน	55. หัวเทียน
44. รถเด็กเล่น	56. น้ำมันเครื่อง
45. กนัซ	57. น้ำมันเบรก
46. การจราจร	58. หลังการรถ
47. ไฟแดง	59. เบาะนั่ง
48. ถนน	60. ทางม้าลาย
49. ไฟเขียว	61. สะพานลอย
50. สะดวกสบาย	62. พวงกุญแจ
51. สะพาน	63. เช็มซันนิรภัย
52. กวนคำ	

เมื่อนักเรียนจำนวน 100 คน จะเขียนเกี่ยวกับเรื่อง Car นักเรียนจะคำนึงถึง
ประสบการณ์เดิม ดังต่อไปนี้

1. ถนน	9. เช็มออกปริมาณ, ระยะทาง
2. เครื่องยนต์	10. พวงมาลัย
3. หลับ	11. ล้อ
4. คิคคูก	12. แบตเตอรี่
5. เสียเงิน	13. เบรก
6. กลับบ้านได้	14. คันเร่ง
7. ใบสัญญา	15. การวิ่งของคน - รถ
8. น้ำมัน	16. สภาพรถ

17. กันชน
18. เพลา
19. หมอน้ำ
20. ล้อแม็ก
21. ลม
22. คนขับ
23. ยากะตุ้น (ยาม้า)
24. ขั้วระมัดระวัง
25. กวันขาว
26. สะควกสบาย
27. เบาะนั่ง
28. ความสะควก
29. อุบัติเหตุ
30. ฐูรณ
31. ป้ายจราจร
32. ใบขับขี่
33. ประกัน
34. พวงกุญแจ
35. เข็มชั่งนิรภัย

5. Accident

เมื่อนักเรียนจำนวน 100 คน อ่านเนื้อหาข้างต้นนี้แล้วได้ตอบคำถามโดยยึดประสบการณ์เดิม
ดังต่อไปนี้

1. ความตาย	21. ซาหัก
2. ไฟฟ้าช็อต	22. หมากัด
3. ไฟไหม้	23. แมวข่วน
4. รถชนกัน	24. น้ำร้อนลวก
5. มีคพก	25. ปอแตกตั้ง
6. ทกล้ม	26. สมองไหล
7. ขว้างระเบิด	27. รถยนต์
8. รถในตาราง	28. รถไฟ
9. รถชน	29. ถนน
10. จมน้ำ	30. ม้าลาย
11. ตกตึก	31. ตกรถเมล์
12. ตกต้นไม้	
13. ตกโต๊ะ - เก้าอี้	
14. ตกเตียง	
15. จักรยานล้ม	
16. รถคว่ำ	
17. น้ำท่วม	
18. เครื่องบินตก	
19. มีคบาดมือ	
20. หัวแตก	

เมื่อนักเรียนจำนวน 100 คน จะเขียนเกี่ยวกับเรื่อง Accident นักเรียนจะคำนึงถึง
ประสบการณ์เดิม ดังต่อไปนี้

1. เลือด	19. รถล้ม
2. มีด	20. สะดุดก้อนหิน
3. กนตาย	21. ตาบอด
4. สุนัขกัด	22. แขน - ขา หัก
5. แมวข่วน	23. ไฟลลอก
6. ตกบันได	24. ตำรวจ
7. ตกรถเมล์	25. ตาบอด
8. ตกโต๊ะ - เก้าอี้	26. หูขาด
9. ยิงกัน	27. ซาซากิ
10. ระเบิด	28. หัวแตก
11. ฉีดยา	29. รถดับกลางทาง
12. ชุกชน	30. รถบดถนน
13. รถไฟชนกัน	31. ตีกล่ม
14. วิ่งชนกัน	32. หกล้ม
15. เตะบอลขาแพลง	33. ตกน้ำ
16. ตกน้ำ	34. ไฟไหม้
17. มีคบาดมือ	
18. วิ่งชนประตูหัวแตก	

6. Carelessness

เมื่อนักเรียนจำนวน 100 คน อ่านเนื้อหาข้างต้นนี้แล้วได้ตอบคำถามโดยยึดประสบการณ์เดิม
ดังต่อไปนี้

1. อุบัติเหตุรถชน	21. น้ำร้อนลวก
2. ชิงช้าหนีบขา	22. แก๊สรั่ว
3. ลูกตุ้มหล่นทับมือ	23. จมน้ำ
4. รถชนกัน	24. หัวแตก
5. ยิงกัน	25. รถคว่ำ
6. กินยาฆ่า	
7. ช้ามถนนไม่ระวัง	
8. ไม่เคารพกฎจราจร	
9. ทกล้ม	
10. ลื่น	
11. ตกรถ	
12. เป่ลือกกล้วย	
13. เล่นบนระเบียง	
14. ปีนต้นไม้	
15. กระโดดเชือก	
16. ตกบันได, น้ำ	
17. วิ่งชนกัน	
18. มีคพก	
19. เมารถ	
20. ขับรถฝ่าไฟแดง	

เมื่อนักเรียนจำนวน 100 คน จะเขียนเกี่ยวกับเรื่อง Carelessness นักเรียนจะคำนึงถึงประสบการณ์เดิม ดังต่อไปนี้

1. เอาแต่ใจตนเอง	15. กระโดดเชือก
2. รู้เท่าไม่ถึงการณ์	16. ปีนต้นไม้
3. โทณรถ	17. ตกน้ำ
4. นั่งท้ายรถ	18. ตกบันได
5. มีคั่นมือขาด	19. มีคบบาด
6. ยาม้า	20. รถคว่ำ
7. เหล้า	21. ขับรถเร็ว
8. ไฟช๊อค	22. เล่นไฟใกล้น้ำมัน
9. รถชน	23. ผ่ากฎจราจร
10. เข็ม	24. วิ่งเล่นแถวถนน
11. น้ำขึ้นลวก	25. ลืมดับเทียน
12. จักรยานล้ม	26. ลืมปิดแก๊ส
13. เล่นบนระเบียง	27. ตกคึก
14. เลือก	28.

7. Sport

เมื่อนักเรียนจำนวน 100 คน อ่านเนื้อหาข้างต้นนี้แล้วได้ตอบคำถามโดยยึดประสบการณ์เดิม
ดังต่อไปนี้

1. บาสเกตบอล	18. กรรมกร
2. ฟุตบอล	19. คนเล่น
3. ว่ายน้ำ	20. คนดู
4. วอลเลย์บอล	21. ยิงธนู
5. กอล์ฟ	22. พุ่งหลาว
6. ปิงปอง	23. วิ่ง
7. แบดมินตัน	24. เขย่งกระโดด
8. เปตอง	25. ยิมนาสติก
9. ยูโด	26. ซอกกี
10. มวยไทย	27. จักรยาน
11. มวยสากล	28. หมากรูก
12. ตะกร้อ	29. กระโดดไกล
13. แข่งเรือ	30. แข่งรถ
14. ยิงปืนสั้น - ยาว	31. โคครัม
15. แข่งจักรยาน	32. สเก็ต
16. เทนนิส	33. มอเตอร์ไซด์
17. ฟุตบอล	

35. คาราเต้
36. ยกน้ำหนัก
37. ฟันดาบ

เมื่อนักเรียนจำนวน 100 คน จะเขียนเกี่ยวกับเรื่อง Sport นักเรียนจะคำนึงถึง
ประสบการณ์เดิม ดังต่อไปนี้

1. ว่ายน้ำ	16. ยกน้ำหนัก
2. ปิงปอง	17. หมากรอส
3. วิ่งแข่ง	18. กระโดดไกล
4. วิ่งผลัด	19. ยิมนาสติก
5. ฟุตบอล	20. มาราธอน
6. แฮร์บอล	21. วินเซิร์ฟ
7. ตะกร้อ	22. ไม้เทนนิส
8. แบดมินตัน	23. ไม้แบดมินตัน
9. ยิงปืน	24. ร้องเท้า
10. หุ่มน้ำหนัก	25. มวยไทย
11. สุนัขเฮอร์	26. มวยสากล
12. เทนนิส	27. ฟันดาบ
13. สนาม	28. คาราเต้
14. เวลาเล่น	29. สอกกี
15. รักบี้	

8. Carpark

เมื่อนักเรียนจำนวน 100 คน อ่านเนื้อหาข้างต้นนี้แล้วได้ตอบคำถามโดยยึดประสบการณ์เดิม
ดังต่อไปนี้

1. โรงรถ	18. โรงพยาบาล
2. หลังกันฝน	19. ที่ทำงาน
3. ลานจอดรถ	20. คำนจรถ
4. หน้าบ้าน	21. สถานที่
5. ใต้อาคาร	22. บ้าย
6. ในบ้าน	23. อุ้
7. บนคึก	24. บ้าน
8. ข้างวัด	25. ทางม้าลาย
9. ในโรงเรียน	26. ที่กันแดด ฝน
10. ห้องอาหาร	27. ใบสั่ง
11. หน้าร้าน	28. ตำรวจจราจร
12.ริมถนน	29. ไฟแดง
13. บ้ายจอดรถ	30. โรงแรม
14. สถานที่ซ่อมรถ	31. บ้อม
15. ที่จอดรถประจำทาง	32. บ้ายห้ามจอด
16. บนเรือ	33. ตำรวจ
17. ใต้ห้างสรรพสินค้า	34. พุ่มบาท

เมื่อนักเรียนจำนวน 100 คน จะเขียนเกี่ยวกับเรื่อง Carpark นักเรียนจะคำนึงถึง
ประสบการณ์เดิม ดังต่อไปนี้

1. โรงจอดรถ	14. ไบลัง
2. ที่ซ่อมรถ	15. ตำรวจจราจร
3. โรงเรียน	16. จักรจร
4. ตลาด	17. เด็กเฝ้ารถ
5. ห้างสรรพสินค้า	18. โรงแรม
6. ห้องอาหาร	19. พุศบาท
7. รถมถนน	20. ปัม
8. พุศบาท	21. โรงหนัง
9. สถานที่	22. ช้างวัด
10. ่อ	23. บนตึก
11. ป้าย	24. หน้าบ้าน
12. บ้าน	25. ในโรงเรียน
13. สัญญาณไฟ	

3. Students practice how to draw diagrams to find out which type of TLS it is.

4. The teacher separate students in groups for discussing.

5. Students conclude the stories from diagrams and report in front of the class.

6. Students practice to analyze other given passages according to their own interests.

7. Students do other activities such as discussing the given articles.

Teaching Aids

1. Diagrams
2. Overhead Transparencies
3. Work sheets/probes
4. Pictures

Evaluation

1. Observation
2. Students' answers
3. Students' work

Lesson Plan No.2 For Experimental Group

Period 3 - 4

Time : 100

General Objective

1. Students are able to read and write about the family affairs and interesting things in daily life.
2. Students are able to comprehend what they have read and are able to write out the main idea and details correctly.
3. Students are able to understand the contrast - comparison TLS.

Terminal Objectives

Students are able to demonstrate their reading and writing abilities correctly by

1. Telling and writing the meaning of vocabulary items.
2. Writing out the main idea and details of the text they have read.
3. Sequencing the story.
4. Interpreting the passage in their own words or sentences.
5. Summarizing the passage in their own words or sentences.
6. Using the contrast - comparison TLS in reading and writing.

Teaching Activities

1. The teacher explains four types of TLS and gives examples by using instructional media such as overhead transparencies.
2. The teacher gives each type of signal words.

3. Students practice how to draw diagrams to find out which type of TLS it is.

4. The teacher separate students in groups for discussing.

5. Students conclude the stories from diagrams and report in front of the class.

6. Students practice to analyze other given passages according to their own interests.

7. Students do other activities such as discussing the given articles.

Teaching Aids

1. Diagrams
2. Overhead Transparencies
3. Work sheets/probes
4. Pictures

Evaluation

1. Observation
2. Students' answers
3. Students' work

Lesson Plan No.3 For Experimental Group

Period 5 - 6

Time : 100

General Objective

1. Students are able to read and write about the family affairs and interesting things in daily life.
2. Students are able to comprehend what they have read and are able to write out the main idea and details correctly.
3. Students are able to understand the Problem - Solution TLS.

Terminal Objectives

Students are able to demonstrate their reading and writing abilities correctly by

1. Telling and writing the meaning of vocabulary items.
2. Writing out the main idea and details of the text they have read.
3. Sequencing the story.
4. Interpreting the passage in their own words or sentences.
5. Summarizing the passage in their own words or sentences.
6. Using the problem - solution TLS in reading and writing.

Teaching Activities

1. The teacher explains four types of TLS and gives examples by using instructional media such as overhead transparencies.
2. The teacher gives each type of signal words.

3. Students practice how to draw diagrams to find out which type of TLS it is.

4. The teacher separate students in groups for discussing.

5. Students conclude the stories from diagrams and report in front of the class.

6. Students practice to analyze other given passages according to their own interests.

7. Students do other activities such as discussing the given articles.

Teaching Aids

1. Diagrams
2. Overhead Transparencies
3. Work sheets/probes
4. Pictures

Evaluation

1. Observation
2. Students' answers
3. Students' work

Lesson Plan No.4 For Experimental Group

Period 7 - 8

Time : 100

General Objective

1. Students are able to read and write about the family affairs and interesting things in daily life.
2. Students are able to comprehend what they have read and are able to write out the main idea and details correctly.
3. Students are able to understand the cause - effect TLS.

Terminal Objectives

Students are able to demonstrate their reading and writing abilities correctly by

1. Telling and writing the meaning of vocabulary items.
2. Writing out the main idea and details of the text they have read.
3. Sequencing the story.
4. Interpreting the passage in their own words or sentences.
5. Summarizing the passage in their own words or sentences.
6. Using the cause - effect TLS in reading and writing.

Teaching Activities

1. The teacher explains four types of TLS and gives examples by using instructional media such as overhead transparencies.
2. The teacher gives each type of signal words.

3. Students practice how to draw diagrams to find out which type of TLS it is.

4. The teacher separate students in groups for discussing.

5. Students conclude the stories from diagrams and report in front of the class.

6. Students practice to analyze other given passages according to their own interests.

7. Students do other activities such as discussing the given articles.

Teaching Aids

1. Diagrams
2. Overhead Transparencies
3. Work sheets/probes
4. Pictures

Evaluation

1. Observation
2. Students' answers
3. Students' work

Lesson Plan No.5 For Experimental Group

Period 9 - 10

Time : 100

General Objective

1. Students are able to read and write about the family affairs and interesting things in daily life.
2. Students are able to comprehend what they have read and are able to write out the main idea and details correctly.
3. Students are able to understand the listing TLS.

Terminal Objectives

Students are able to demonstrate their reading and writing abilities correctly by

1. Telling and writing the meaning of vocabulary items.
2. Writing out the main idea and details of the text they have read.
3. Sequencing the story.
4. Interpreting the passage in their own words or sentences.
5. Summarizing the passage in their own words or sentences.
6. Using the listing TLS in reading and writing.

Teaching Activities

1. The teacher explains four types of TLS and gives examples by using instructional media such as overhead transparencies.
2. The teacher gives each type of signal words.

3. Students practice how to draw diagrams to find out which type of TLS it is.

4. The teacher separate students in groups for discussing.

5. Students conclude the stories from diagrams and report in front of the class.

6. Students practice to analyze other given passages according to their own interests.

7. Students do other activities such as discussing the given articles.

Teaching Aids

1. Diagrams
2. Overhead Transparencies
3. Work sheets/probes
4. Pictures

Evaluation

1. Observation
2. Students' answers
3. Students' work

Lesson Plan No.6 For Experimental Group

Period 11 - 12

Time : 100

General Objective

1. Students are able to read and write about the family affairs and interesting things in daily life.
2. Students are able to comprehend what they have read and are able to write out the main idea and details correctly.
3. Students are able to understand the contrast - comparison TLS.

Terminal Objectives

Students are able to demonstrate their reading and writing abilities correctly by

1. Telling and writing the meaning of vocabulary items.
2. Writing out the main idea and details of the text they have read.
3. Sequencing the story.
4. Interpreting the passage in their own words or sentences.
5. Summarizing the passage in their own words or sentences.
6. Using the contrast - comparison TLS in reading and writing.

Teaching Activities

1. The teacher explains four types of TLS and gives examples by using instructional media such as overhead transparencies.
2. The teacher gives each type of signal words.

3. Students practice how to draw diagrams to find out which type of TLS it is.

4. The teacher separate students in groups for discussing.

5. Students conclude the stories from diagrams and report in front of the class.

6. Students practice to analyze other given passages according to their own interests.

7. Students do other activities such as discussing the given articles.

Teaching Aids

1. Diagrams
2. Overhead Transparencies
3. Work sheets/probes
4. Pictures

Evaluation

1. Observation
2. Students' answers
3. Students' work

Lesson Plan No.7 For Experimental Group

Period 13 - 14

Time : 100

General Objective

1. Students are able to read and write about the family affairs and interesting things in daily life.
2. Students are able to comprehend what they have read and are able to write out the main idea and details correctly.
3. Students are able to understand the Problem - Solution TLS.

Terminal Objectives

Students are able to demonstrate their reading and writing abilities correctly by

1. Telling and writing the meaning of vocabulary items.
2. Writing out the main idea and details of the text they have read.
3. Sequencing the story.
4. Interpreting the passage in their own words or sentences.
5. Summarizing the passage in their own words or sentences.
6. Using the problem - solution TLS in reading and writing.

Teaching Activities

1. The teacher explains four types of TLS and gives examples by using instructional media such as overhead transparencies.
2. The teacher gives each type of signal words.

3. Students practice how to draw diagrams to find out which type of TLS it is.

4. The teacher separate students in groups for discussing.

5. Students conclude the stories from diagrams and report in front of the class.

6. Students practice to analyze other given passages according to their own interests.

7. Students do other activities such as discussing the given articles

Teaching Aids

1. Diagrams
2. Overhead Transparencies
3. Work sheets/probes
4. Pictures

Evaluation

1. Observation
2. Students' answers
3. Students' work

Lesson Plan No.8 For Experimental Group

Period 15 - 16

Time : 100

General Objective

1. Students are able to read and write about the family affairs and interesting things in daily life.
2. Students are able to comprehend what they have read and are able to write out the main idea and details correctly.
3. Students are able to understand the cause - effect TLS.

Terminal Objectives

Students are able to demonstrate their reading and writing abilities correctly by

1. Telling and writing the meaning of vocabulary items.
2. Writing out the main idea and details of the text they have read.
3. Sequencing the story.
4. Interpreting the passage in their own words or sentences.
5. Summarizing the passage in their own words or sentences.
6. Using the cause - effect TLS in reading and writing.

Teaching Activities

1. The teacher explains four types of TLS and gives examples by using instructional media such as overhead transparencies.
2. The teacher gives each type of signal words.

3. Students practice how to draw diagrams to find out which type of TLS it is.

4. The teacher separate students in groups for discussing.

5. Students conclude the stories from diagrams and report in front of the class.

6. Students practice to analyze other given passages according to their own interests.

7. Students do other activities such as discussing the given articles.

Teaching Aids

1. Diagrams
2. Overhead Transparencies
3. Work sheets/probes
4. Pictures

Evaluation

1. Observation
2. Students' answers
3. Students' work

Lesson plan No.1 for control group

Period 1 - 2

Time : 100

General Objective

1. Students are able to read and write about the family affairs and interesting things in daily life.
2. Students are able to comprehend what they have read and are able to write out the main ideal and details correctly.

Terminal Objectives

Students are able to demonstrate their reading and writing abilities correctly by

1. Telling and writing the meaning of vocabulary items.
2. Writing out the main idea and details of the text they have read.
3. Sequencing the story.
4. Interpreting the passage in their own words or sentences.
5. Summarizing the passage in their own words or sentences.
6. Discussing and stating their own points of view about the passage they have read.

Teaching Activities

1. The teacher and students talk about letters in general in order to build up students' interests and lead them to the lesson.
2. The teacher states the above objectives.

3. The teacher reviews the words and the grammatical structures that students have learned.

4. The teacher gives the lesson to the students and explains new vocabulary items by using word-cards.

5. The teacher lets students read aloud and silently, then corrects their mistakes, and after that asks them with the Yes/No or Wh questions.

6. Let students read the story and do the exercises by themselves.

7. The teacher checks and corrects the exercises.

8. Evaluate students' reading comprehension from the exercises or the oral tests.

9. Let students take notes of new vocabulary items and grammatical structures in their notebooks and let them ask and answer about the letter.

Teaching Aids

1. Letter
2. Word Cards
3. Work sheets/probes

Evaluation

1. Observation
2. Students' answers
3. Students' work

Lesson Plan No.3 - 4 for Control Group

period 3 - 4

Time : 100

General Objectives

1. Students are able to read and write about the family affairs and interesting things in daily life.
2. Students are able to comprehend what they have read and are able to write out the main idea and details correctly.

Terminal Objectives

Students are able to demonstrate their reading and writing abilities correctly by

1. Telling and writing the meaning of vocabulary items.
2. Writing out the main idea and details of the text they have read.
3. Sequencing the story.
4. Interpreting the passage in their own words or sentences.
5. Summarizing the passage in their own words or sentences.
6. Discussing and stating their own points of view about the passage they have read.

Teaching Activities

1. The teacher and students talk about girls in general in order to build up students' interests and lead them to the lesson.
2. The teacher states the above objectives.

4. The teacher gives the lesson to the students and explains new vocabulary items by using word - cards.

5. The teacher lets students read aloud and silently then corrects their mistakes, and after that asks them with the Yes/No or Wh - questions.

6. Let students read the story and do the exercises by themselves.

7. The teacher checks and corrects the exercises.

8. Evaluate students' reading comprehension from the exercises or the oral tests.

9. Let students take notes of new vocabulary items and grammatical structures in their notebooks and let them ask and answer about the two girls.

Teaching Aids

1. The picture of two girls
2. Word cards
3. Worksheets/Probes

Evaluation

1. Observation
2. Students' answers
3. Students' work

Lesson Plan No. 3 for Control Group

period 5 - 6

Time : 100

General Objectives

1. Students are able to read and write about the family affairs and interesting things in daily life.
2. Students are able to comprehend what they have read and are able to write out the main idea and details correctly.

Terminal Objectives

Students are able to demonstrate their reading and writing abilities correctly by

1. Telling and writing the meaning of vocabulary items.
2. Writing out the main idea and details of the text they have read.
3. Sequeneing the story.
4. Interpreting the passage in their own words or sentences.
5. Summarizing the passage in their own words or Sentences.
6. Discussing and stating their own points of view about the passage they have read.

Teaching Activities

1. The teacher and students talk about pollution in general in order to build up students' interest and lead them to the lesson.

2. The teacher states the above objectives.
3. The teacher reviews the words and the grammatical structures that students have learned.
4. The teacher gives the lesson to the students and explains new vocabulary items by using word cards.
5. The teacher lets students read aloud and silently then corrects their mistakes and after that asks them with the Yes/No or Wh - questions.
6. Let students read the story and do the exercises by themselves.
7. The teacher checks and corrects the exercises.
8. Evaluate students' reading comprehension from the exercises or the oral tests.
9. Let students take notes of new vocabulary items and grammatical structures in their notebooks and let them ask and answer about the air pollution.

Teaching Aids

1. Pictures of pollution
2. Word cards
3. Worksheets/Probe

Evaluation

1. Observation
2. Students' answers
3. Students' work

Lesson Plan No. 4 for control group

period 7- 8

Time : 100

General Objectives

1. Students are able to read and write about the family affairs and interesting things in daily life.
2. Students are able to comprehend what they have read and are able to write out the main idea and details correctly.

Terminal Objectives

Students are able to demonstrate their reading and writing abilities by

1. Telling and writing the meaning of vocabulary items.
2. Writing out the main idea and details of the text they have read.
3. Sequencing the story.
4. Interpreting the passage in their own words or sentences.
5. Summarizing the passage in their own words or sentences.
6. Discussing and stating their own points of view about the passage they have read.

Teaching Activities

1. The teacher and students talk about the flood in general in order to build up students' interests and lead them to the lesson.
2. The teacher states the above objectives.

3. The teacher reviews the words and the grammatical structures that students have read.

4. The teacher gives the lesson to the students and explains new vocabulary items by using word cards.

5. The teacher lets students read aloud and silently, then corrects their mistakes, and after that asks them with the Yes/No or Wh - questions.

6. Let students read the story and do the exercises by themselves.

7. The teacher checks and corrects the exercises.

8. Evaluate students' reading comprehension from the exercises or the oral tests.

9. Let students take notes of new vocabulary items and grammatical structures in their notebooks and let them ask and answer about the flood.

Teaching Aids

1. A picture of flood
2. Word cards
3. Worksheets/Probes

Evaluation

1. Observation
2. Students' answers
3. Students' work

Lesson Plan No. 5 for Control Group

period 9 - 10

Time : 100

General Objectives

1. Students are able to read and write about the family affairs and interesting things in daily life.
2. Students are able to comprehend what they have read and are able to write out the main idea and details correctly.

Terminal Objectives

Students are able to demonstrate their reading and writing abilities correctly by

1. Telling and writing the meaning of vocabulary items.
2. Writing out the main idea and details of the text they have read.
3. Sequencing the story.
4. Interpreting the passage in their own words or sentences.
5. Summarizing the passage in their own words or sentences.
6. Discussing and stating their own points of view about the passage they have read.

Teaching Activities

1. The teacher and students talk about kites in general in order to build up students' interests and lead them to the lesson.
2. The teacher states the above objectives.

3. The teacher reviews the words and the grammatical structures that students have read.

4. The teacher gives the lesson to the students and explains new vocabulary items by using word cards.

5. The teacher lets students read aloud and silently, then corrects their mistakes, and after that asks them with the Yes/No or Wh - questions.

6. Let students read the story and do the exercises by themselves.

7. The teacher checks and corrects the exercises.

8. Evaluate students' reading comprehension from the exercises or the oral tests.

9. Let students take notes of new vocabulary items and grammatical structures in their notebooks and let them ask and answer about the kite.

Teaching Aids

1. Picture of the kites

2. Word cards

3. Worksheets/Probes

Evaluation

1. Observation

2. Students' answers

3. Students' work

Lesson Plan No. 6 For Control Group

period 11 - 12

Time : 100

General Objectives

1. Students are able to read and write about the family affairs and interesting things in daily life.
2. Students are able to comprehend what they have read and are able to write out the main idea and details correctly.

Terminal Objectives

Students are able to demonstrate their reading and writing abilities correctly by

1. Telling and writing the meaning of vocabulary items.
2. Writing out the main idea and details of the text they have read.
3. Sequencing the story.
4. Interpreting the passage in their own words or sentences.
5. Summarizing the passage in their own words or sentences.
6. Discussing and stating their own points of view about the passage they have read.

Teaching Activities

1. The teacher and students talk about the fish in general in order to build up students' interests and lead them to the lesson.
2. The teacher states the above objectives.

3. The teacher reviews the words and the grammatical structures that students have read.

4. The teacher gives the lesson to the students and explains new vocabulary items by using word cards.

5. The teacher lets students read aloud and silently, then corrects their mistakes, and after that asks them with the Yes/No or Wh - questions.

6. Let students read the story and do the exercises by themselves.

7. The teacher checks and corrects the exercises.

8. Evaluate students' reading comprehension from the exercises or the oral tests.

9. Let students take notes of new vocabulary items and grammatical structures in their notebooks and let them ask and answer about the fish.

Teaching Aids

1. Pictures of Whales and fish
2. Word cards
3. Worksheets/Probes

Evaluation

1. Observation
2. Students' answers
3. Students' work

Lesson Plan No. 7 For Control Group

period 13 - 14

Time : 100

General Objectives

1. Students are able to read and write about the family affairs and interesting things in daily life.
2. Students are able to comprehend what they have read and are able to write out the main idea and details correctly.

Terminal Objectives

Students are able to demonstrate their reading and writing abilities correctly by

1. Telling and writing the meaning of vocabulary items.
2. Writing out the main idea and details of the text they have read.
3. Sequencing the story.
4. Interpreting the passage in their own words or sentences.
5. Summarizing the passage in their own words or sentences.
6. Discussing and stating their own points of view about the passage they have read.

Teaching Activities

1. The teacher and students talk about the heart attack in general in order to build up students' interests and lead them to the lesson.
2. The teacher states the above objectives.

3. The teacher reviews the words and the grammatical structures that students have read.

4. The teacher gives the lesson to the students and explains new vocabulary items by using word cards.

5. The teacher lets students read aloud and silently, then corrects their mistakes, and after that asks them with the Yes/No or Wh - questions.

6. Let students read the story and do the exercises by themselves.

7. The teacher checks and corrects the exercises.

8. Evaluate students' reading comprehension from the exercises or the oral tests.

9. Let students take notes of new vocabulary items and grammatical structures in their notebooks and let them ask and answer about heart attack.

Teaching Aids

1. A picture of sick man
2. Word cards
3. Worksheets/Probes

Evaluation

1. Observation
2. Students' answers
3. Students' work

Lesson Plan No. 8 For Control Group

period 15 - 16

Time : 100

General Objectives

1. Students are able to read and write about the family affairs and interesting things in daily life.
2. Students are able to comprehend what they have read and are able to write out the main idea and details correctly.

Terminal Objectives

Students are able to demonstrate their reading and writing abilities correctly by

1. Telling and writing the meaning of vocabulary items.
2. Writing out the main idea and details of the text they have read.
3. Sequencing the story.
4. Interpreting the passage in their own words or sentences.
5. Summarizing the passage in their own words or sentences.
6. Discussing and stating their own points of view about the passage they have read.

Teaching Activities

1. The teacher and students talk about diseases in general in order to build up students' interests and lead them to the lesson.
2. The teacher states the above objectives.

3. The teacher reviews the words and the grammatical structures that students have read.

4. The teacher gives the lesson to the students and explains new vocabulary items by using word cards.

5. The teacher lets students read aloud and silently, then corrects their mistakes, and after that asks them with the Yes/No or Wh - questions.

6. Let students read the story and do the exercises by themselves.

7. The teacher checks and corrects the exercises.

8. Evaluate students' reading comprehension from the exercises or the oral tests.

9. Let students take notes of new vocabulary items and grammatical structures in their notebooks and let them ask and answer about disease.

Teaching Aids

1. Sick men's pictures
2. Word cards
3. Worksheets/Probes

Evaluation

1. Observation
2. Students' answers
3. Students' work

แบบทดสอบวัดประสพการณ์เดิมในการอ่าน-เขียน

ตัวอย่าง เช่น

1. Good Health

เมื่อนักเรียนอ่านเนื้อหาข้างต้นแล้ว นักเรียนนึกถึงประสพการณ์เดิมอะไรบ้าง (ตอบ
มาให้มากที่สุด)

1. นึกถึงนักเพาะกาย

2. นึกถึงนักมวย

3. นึกถึงนักวิ่ง

.....

.....

.....

10. นึกถึงคนรูปร่างดี

เนื้อเรื่องที่อ่านเป็นโครงสร้างระยอคชนิดใด

ตอบ ชนิด 2 (เหตุ-ผล)

หากนักเรียนจะเขียนเกี่ยวกับเรื่อง Good Health จะนึกถึงประสพการณ์เดิม
เกี่ยวกับอะไร (ตอบมาให้มากที่สุด)

1. นึกถึงการออกกำลังกาย

2. นึกถึงการรับประทานอาหารที่มีประโยชน์

3. นึกถึงการนอนหลับพักผ่อนอย่างเพียงพอ

.....

.....

.....

10. นึกถึงการว่ายน้ำ

แบบทดสอบวัดประสพการณ์เดิมในการอ่านและเขียน

1. GOOD HEALTH

If someone wants to be mentally and physically health. He should follow these rules :

1. Eat good food
2. De exercise regularly
3. Bathe at least once a day
4. Keep his house and environment clean

เมื่อนักเรียนอ่านเนื้อหาข้างต้นแล้ว นักเรียนถึงประสพการณ์เดิมอะไรบ้าง (ตอบมาให้มากที่สุด) (10 คะแนน)

1. ....
2. ....
3. ....

เนื้อเรื่องที่อ่านเป็นโครงสร้างระคับยอดชนิดใด (2 1/2 คะแนน)

1. ชนิดพรรณนา (LISTING)
2. ชนิดเหตุผล (CAUSE-EFFECT)
3. ชนิดปัญหา-ข้อแก้ไข (PROBLEM-SOLUTION)
4. ชนิดเปรียบเทียบ (CONTRAST-COMPARISON)

หากนักเรียนจะเขียนเกี่ยวกับเรื่อง GOOD HEALTH นักเรียนจะคำนึงถึงประสบการณ์เดิมเกี่ยวกับอะไร (ตอบมาให้มากที่สุด) (12 คะแนน)

1. ....
2. ....
3. ....
4. ....
5. ....

2. WHALE

My teacher tells me about whales. Firstly, whales have huge mouth but don't eat people. Secondly, there are many different kinds of whales together with funny names, and finally they swim and steer by using their big strong tails moving then up and down to drive themselves forward.

เมื่อนักเรียนอ่านเนื้อหาข้างต้นแล้ว นักเรียนก็ถึงประสบการณ์เดิมอะไรบ้าง (ตอบมาให้มากที่สุด) (10 คะแนน)

1. ....
2. ....
3. ....
4. ....

เนื้อเรื่องที่อ่านเป็นโครงสร้างระบียบยอชนิดใด (2 1/2 คะแนน)

1. ชนิดพรรณนา (LISTING)
2. ชนิดเหตุผล (CAUSE-EFFECT)
3. ชนิดปัญหา-ข้อแก้ไข (PROBLEM-SOLUTION)
4. ชนิดเปรียบเทียบ (CONTRAST-COMPARISON)

หากนักเรียนจะเขียนเกี่ยวกับเรื่อง WHALE นักเรียนจะคำนึงถึงประสบการณ์เดิมเกี่ยวกับอะไร (ตอบมาให้มากที่สุด) (12 1/2 คะแนน)

1. ....
2. ....
3. ....
4. ....

3. TOYS

Many years ago, little girls played with dolls and little boys played with toy swords. But today, little girls played with toy cars and little boys played with toy guns.

เมื่อนักเรียนอ่านเนื้อหาข้างต้นแล้ว นักเรียนนึกถึงประสบการณ์เดิมอะไรบ้าง (ตอบมาให้มากที่สุด) (10 คะแนน)

1. ....
2. ....
3. ....
4. ....

เนื้อเรื่องที่อ่านเป็นโครงสร้างระดับยอชนคดีใด (2 คะแนน)

1. ชนคพรรณนา (LISTING)
2. ชนคเหตุผล (CAUSE-EFFECT)
3. ชนคปัญหา-ข้อแก้ไข (PROBLEM-SOLUTION)
4. ชนคเปรียบเทียบ (CONTRAST-COMPARISON)

หากนักเรียนจะเขียนเกี่ยวกับเรื่อง TOYS นักเรียนจะคำนึงถึงประสบการณ์เดิมเกี่ยวกับอะไร (ตอบมาให้มากที่สุด) (12 1/2 คะแนน)

1. ....
2. ....
3. ....
4. ....

4. CARSPORTS CAR

- Look great
- Small car
- 2 doors
- No roof
- Fast

FAMILY STATIONWAGON

- Look boring
- Large stationwagon
- 4 doors plus hatchback
- Roof rack
- good for families
- Room for the dog

Now I compare the cars to decide which one would be best for the family. The sports car looks great but it's too small. It's fast but there's no room for the dog. The stationwagon's boring but it's good for families. And there is plenty of room for everyone.

เมื่อนักเรียนอ่านเนื้อหาข้างต้นแล้ว นักเรียนก็ถึงประสบการณ์เดิมอะไรบ้าง (ตอบมาให้มากที่สุด) (10 คะแนน)

1. ....
2. ....
3. ....

เนื้อเรื่องที่อ่านเป็นโครงสร้างระดับยอชนิคใด (2 1/2 คะแนน)

1. ชนิคพรรณนา (LISTING)
2. ชนิคเหตุผล (CAUSE-EFFECT)
3. ชนิคปัญหา-ข้อแก้ไข (PROBLEM-SOLUTION)
4. ชนิคเปรียบเทียบ (CONTRAST-COMPARISON)

หากนักเรียนจะเขียนเกี่ยวกับเรื่อง CAR นักเรียนจะคำนึงถึงประสบการณ์เดิมเกี่ยวกับอะไร (ตอบมาให้มากที่สุด) (12 1/2 คะแนน)

1. ....
2. ....
3. ....
4. ....

5. ACCIDENT

A boy, seven years old, played his father's gun with his friend by thinking that it was only a playing toy, so he pointed at his friend. As a result, his friend died.

เมื่อนักเรียนอ่านเนื้อหาข้างต้นแล้ว นักเรียนนึกถึงประสบการณ์เดิมอะไรบ้าง (ตอบมาให้มากที่สุด) (10 คะแนน)

- 1. ....
- 2. ....
- 3. ....
- 4. ....

เนื้อเรื่องที่อ่านเป็นโครงสร้างระดับยอชนิดใด (2 1/2 คะแนน)

- 1. ชนิดพรรณนา (LISTING)
- 2. ชนิดเหตุผล (CAUSE-EFFECT)
- 3. ชนิดปัญหา-ข้อแก้ไข (PROBLEM-SOLUTION)
- 4. ชนิดเปรียบเทียบ (CONTRAST-COMPARISON)

หากนักเรียนจะเขียนเกี่ยวกับเรื่อง ACCIDENT นักเรียนจะคำนึงถึงประสบการณ์เดิมเกี่ยวกับอะไร (ตอบมาให้มากที่สุด) (12 1/2 คะแนน)

- 1. ....
- 2. ....
- 3. ....
- 4. ....

6. CARELESSNESS

A man drove his car both quickly and carelessly. As soon as the red traffic appeared, he couldn't stop his car, so he ran over a poor girl. After a few days at the hospital, she died.

เมื่อนักเรียนอ่านเนื้อหาข้างต้นแล้ว นักเรียนนึกถึงประสบการณ์เดิมอะไรบ้าง (ตอบมาให้มากที่สุด) (10 คะแนน)

1. ....
2. ....
3. ....

เนื้อเรื่องที่อ่านเป็นโครงสร้างระคับยอชนคค (2 1/2 คะแนน)

1. ชนคพรรณน (LISTING)
2. ชนคเหตุผล (CAUSE-EFFECT)
3. ชนคปญหา-ชอแกไข (PROBLEM-SOLUTION)
4. ชนคเปรยบเทยบ (CONTRAST-COMPARISON)

หากนักเรียนจะเขียนเกี่ยวกับเรื่อง CARELESSNESS นักเรียนจะคานงถึงประสบการณเดมเกี่ยวกับอะไร (ตอบมาให้มากที่สุด) (12 1/2 คะแนน)

1. ....
2. ....
3. ....
4. ....
5. ....

7. SPORTS

Are you lonely, unfit and not getting any fun? Join a valleyball team and make yourself a friendlier, happier healthier, and funfilled life.

เมื่อนักเรียนอ่านเนื้อหาข้างต้นแล้ว นักเรียนถึงประสบการณ์เดิมอะไรบ้าง (ตอบมาให้มากที่สุด) (10 คะแนน)

1. ....
2. ....
3. ....
4. ....

เนื้อเรื่องที่อ่านเป็นโครงสร้างระดัทยอดชนิดใด (2 1/2 คะแนน)

1. ชนิดพรรณนา (LISTING)
2. ชนิดเหตุผล (CAUSE-EFFECT)
3. ชนิดปัญหา-ข้อแก้ไข (PROBLEM-SOLUTION)
4. ชนิดเปรียบเทียบ (CONTRAST-COMPARISON)

หากนักเรียนจะเขียนเกี่ยวกับเรื่อง SPORTS นักเรียนจะคำนึงถึงประสบการณ์เดิมเกี่ยวกับอะไร (ตอบมาให้มากที่สุด) (12 1/2 คะแนน)

1. ....
2. ....
3. ....
4. ....
5. ....

8. CARPARK

My friend has difficulty for parking his car in the city. He finds solution to his problem by parking in a nearby suburb and catching a free bus to town.

เมื่อนักเรียนอ่านเนื้อหาข้างต้นแล้ว นักเรียนนึกถึงประสบการณ์เดิมอะไรบ้าง (ตอบมาให้มากที่สุด) (10 คะแนน)

1. ....
2. ....
3. ....

เนื้อเรื่องที่อ่านเป็นโครงสร้างระบยออกชนิดใด (2 1/2 คะแนน)

1. ชนิดพรรณนา (LISTING)
2. ชนิดเหตุผล (CAUSE-EFFECT)
3. ชนิดปัญหา-ข้อแก้ไข (PROBLEM-SOLUTION)
4. ชนิดเปรียบเทียบ (CONTRAST-COMPARISON)

หากนักเรียนจะเขียนเกี่ยวกับเรื่อง CARPARK นักเรียนจะคำนึงถึงประสบการณ์เดิมเกี่ยวกับอะไร (ตอบมาให้มากที่สุด) (12 1/2 คะแนน)

1. ....
2. ....
3. ....
4. ....
5. ....

แบบทดสอบ

ความสามารถในการอ่าน และความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

140 คะแนน

เวลา 2 ชั่วโมง

คำชี้แจง แบบทดสอบนี้แบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านและความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ จำนวน 40 ข้อ (40 คะแนน)

จุดประสงค์ เมื่อกำหนดสถานการณ์ ข้อความหรือบทความให้นักเรียนสามารถจับใจความสำคัญ บอกรายละเอียดของเรื่อง ขยายความ ตีความ และเรียงลำดับข้อความ หรือเนื้อเรื่องที่อ่านได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

คำสั่ง จงเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดในกระดาษคำตอบ (ห้ามขีดหรือทำเครื่องหมายใด ๆ ในกระดาษคำตอบ)

ตอนที่ 2 แบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ (100 คะแนน)

จุดประสงค์ เมื่อกำหนดสถานการณ์ หรือรูปภาพให้นักเรียนสามารถเขียนเรียงความได้ โดยใช้ภาษาสำหรับการเขียน การลำดับความ แสดงความคิดเห็นได้ชัดเจน การใช้คำศัพท์ สำนวน โครงสร้างไวยากรณ์ เครื่องหมายวรรคตอน และตัวสะกดถูกต้อง และมีความสมบูรณ์ในการเขียน

คำสั่ง จงเขียนเรียงความ 1 เรื่อง จากภาพที่กำหนดให้ เขียนบรรยายภาพตามความรู้สึกของนักเรียนเอง ให้ความยาวไม่ต่ำกว่า 60 - 80 คำ

Part I Choose the best answer by marking X under a, b, c or d on your answer Sheet. (40 marks)

Hello, I hope you are well. I'd like you to send me 3,000 bath to buy these educational equipments such as two new books, ten pens, two pairs of shoe, one handbag, three white shirts, and ten pieces of red paper. I'm waiting for your kindness.

1. What is the writer?

a. a student	b. a teacher
c. a friend	d. parents

2. What is he doing now?

a. working	b. studying
c. travelling	d. singing

3. The writer says that he is waiting for the reader's kindness, that means he wants .....

a. money	b. kindness
c. charity	d. cheque

4. Why did the writer want money?

a. to buy books	b. to buy two pairs of shoe
c. to buy three shirts	d. to buy educational equipments

5. What is the signal word of the passage?

a. such as	b. these
c. such	d. as

6. What will happen if the reader isn't O.K.?

a. starve	b. get hungry
c. complain	d. get some problem

7. How is the writer's habit?

a. economical	b. luxurious
c. lazy	d. both a and b

If someone wants to make a kite. He should follow these rules.

For example, at first tie the two bamboo sticks together. Put the longer one at the middle of the shorter one. After that wind the thread at all ends of the bamboo sticks and glue the thread to the sticks. Put the flat paper to the sticks. Decorate it with the magic colours or colour paper, and tie the string with two holes in the kite.

8. What does "decorate" refer to?

a. make beautiful	b. make cleaner
c. make sad	d. make dirty

9. What does "it" refer to?

a. stick	b. bamboo
c. kite	d. thread

10. What is the passage organized?

a. listing	b. problem-solution
c. cause-effect	d. contrast-comparison

11. What is the signal word?

a. for example	b. for
c. example	d. first

12. What is the main idea?

a. how to make a kite	b. how to leave a kite
c. how to break a kite	d. how to play a kite

Whenever ..13.. 'm travelling on the bus, ..14.. see and smell the smoke emitted by the bus, trucks and private cars. And ..I.. feel sick with nausea ..15.. the dirty air I breathe in and out.

13.	a. he	b. I
	c. she	d. it
14.	a. he	b. I
	c. she	d. it
15.	a. of	b. for
	c. because	d. since

16. What pollute the air?

a. cars	b. bicycles
c. drinks	d. man

17. Where does the smoke come from?

a. trucks	b. bicycles
c. airplanes	d. carts

18. What is the main idea?

a. air pollution	b. bad food
c. clothes pollution	d. a and b

Whenever we have heart diseases or heart attacks. Our bodies will be weaker and can't do exercises we can solve this problem by taking a lot of relaxation to lessen the ache and pain in our chests.

19. What is the main idea?
a. heart attack	b. sickness
c. happiness	d. peace
20. If the heart attack is worse and worse. What will Happen? We will .....
a. sleep happily	b. die soon
b. feel happy	c. feel hungry
21. We will feel weaker. When we .....
a. get heart attack	b. get sick
b. feel happy	c. feel sad
22. What does "pass" refer to?
a. proceed	b. drink
b. walk	d. sleep
23. We are't happy. When we .....
a. get rich	b. are sick at cancer
b. stay at home	d. sleep alone
- Flood occurred in songkhla province and other neighbour provinces in the South. It brok many houses, rice fields, and almost everything it passed. Many schools were closed.
24. What is the main idea?
a. flood	b. water
c. animals	d. happiness

25. Arrange these words in the correct order?
- a. occurred, broke, closed
  - b. occurred, broke, made
  - c. closed, broke, occurred
  - d. broke, occurred, closed
26. What is the passage organized?
- a. listing
  - b. cause-effect
  - c. problem-solution
  - d. contrast-comparison
27. What does "flood" refer to?
- a. much water
  - b. less water
  - c. many animals
  - d. much soil
- I had a friend who was sick at cancer. He lost many kilos of his weight which made him unable to eat. Besides, he had suffered from aching all the time. Finally one year passed very slowly.
28. What is the main idea?
- a. A man was sick.
  - b. A man wasn't sick.
  - c. A man couldn't eat.
  - d. A man wasn't suffered.
29. What are the signal words?
- a. beside
  - b. besides
  - c. finally
  - d. b and c
30. What made him lose his weight?
- a. cancer
  - b. happiness
  - c. food
  - d. time
31. What does "suffer" refer to?
- a. trouble
  - b. happiness
  - c. unhappiness
  - d. food

32. After one year passed. He would .....

a. not die	b. die
c. recover	d. get well

33. What is the cause of sickness?

a. cancer	b. health
c. food	d. body

There are two little ..34.. named Nid and Noi. The first girl is clever, gentle, kind and old fashioned. Moreover ..35.. likes most kinds ..36.. flowers. On the contrary ..37.. second one is rather foolish rough, cruel and mordern.

34. a. girl	b. a girl
c. girls	d. three girls
35. a. she	b. he
c. they	d. we
36. a. between	b. of
c. since	d. after
37. a. the	b. a
c. since	d. on

38. Does Noi love flower?

a. Yes, she does.	b. No, she doesn't.
c. Yes, she doesn't.	d. No, she does.

39. What is the signal word of the passage?

a. on the contrary	b. first
c. little	d. contrary

Whales are mammals, warm-blooded, and moreover breathe air from above the water. While swimming their big tails move up and down.

Fish are not mammals.

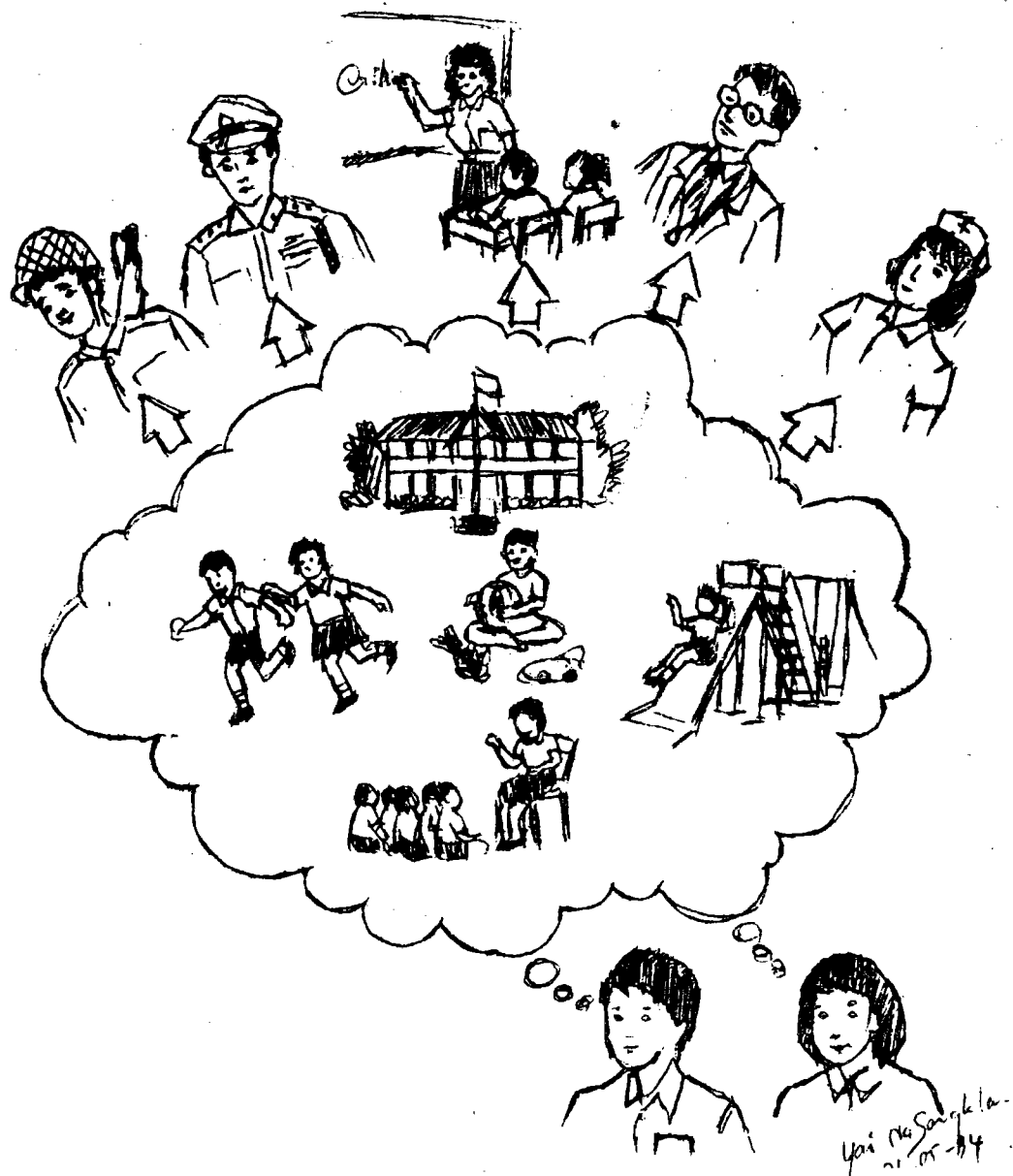
40. What is the passage organized?

a. listing	b. contrast-comparison
c. problem-solution	d. cause-effect

.....

Part II Write a composition about 60 - 80 words from a picture.

มาโรงเรียนกันเถอะ

EDUCATIONAL EQUIPMENTS

DEAR FATHER,

Hello, I hope you are very well. I'd like you to send me 3,000 baht to buy these educational equipments such as;

- two new books
- ten pens
- two pairs of shoe

- one handbag
- three white shirts
- an english dictionary

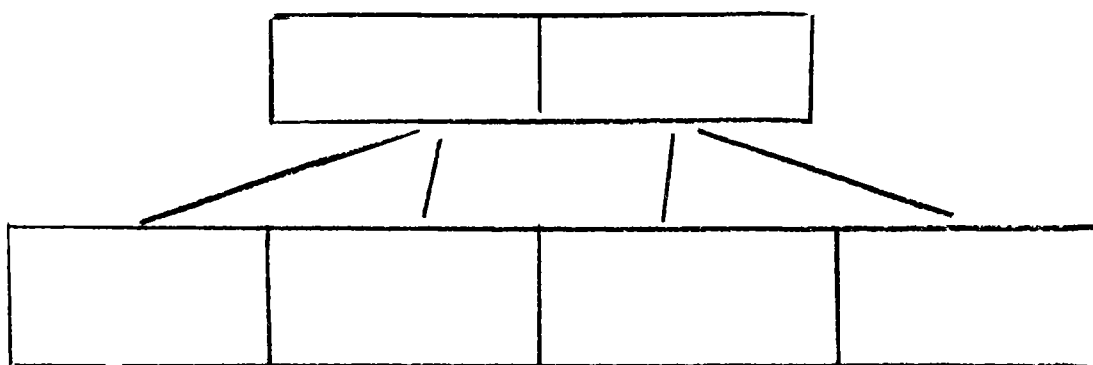
I'm waiting for your kindness.

Love,

WORAMOL DECHSUBHA

PROBE

Read the passage and then fill up the diagram given together with answering these questions.

MAIN IDEA

1. How is this passage organized?

.....

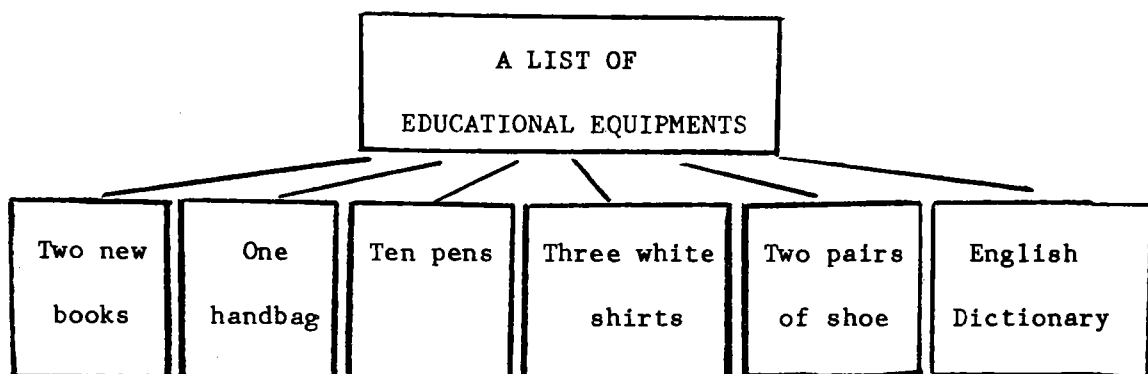
2. What is the main idea?

.....

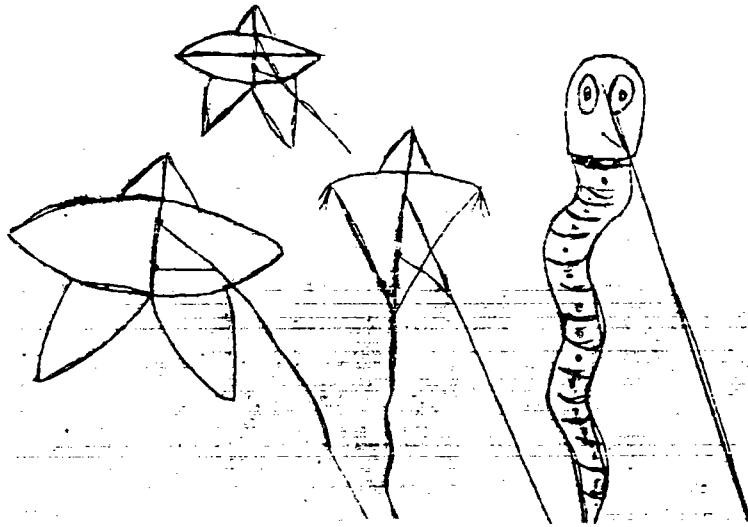
3. The details are .....

4. Key words are .....

.....

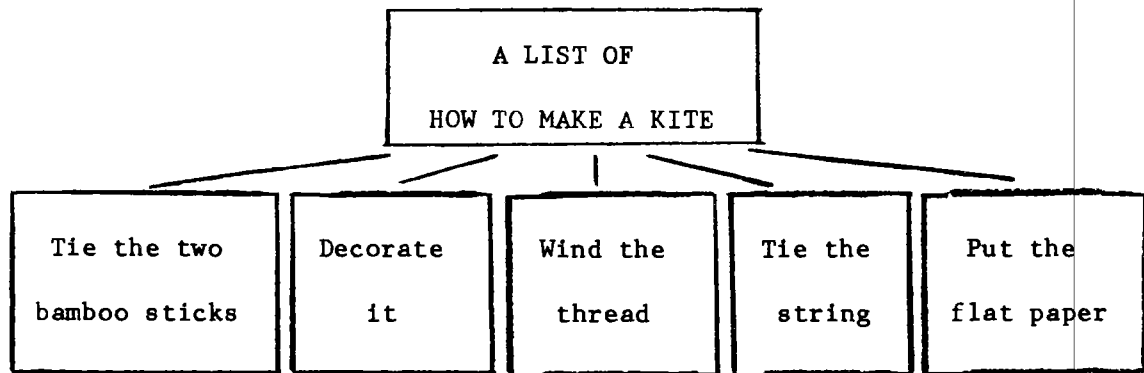
ANSWERMAIN IDEA

1. Top-level organization is Listing
2. The main idea is the list of educational equipment
3. The details are : two new books, ten pens, two pairs of shoe, one handbag, three white shirts, and an english dictionary.
4. Key words is such as

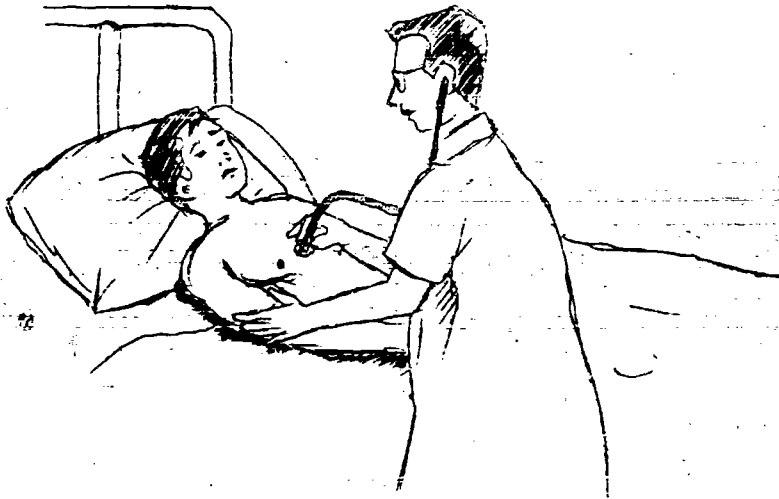

HOW TO MAKE A KITE

1. Tie the two bamboo sticks together. Put the logner one at the middle of the shorter one.
2. Wind the thread at all ends of the bamboo sticks and glue the thread to the sticks.
3. Put the flat paper to the sticks.
4. Decorate it with the magic colours or colour paper.
5. Tie the string with two holes in the kite.

ANSWER

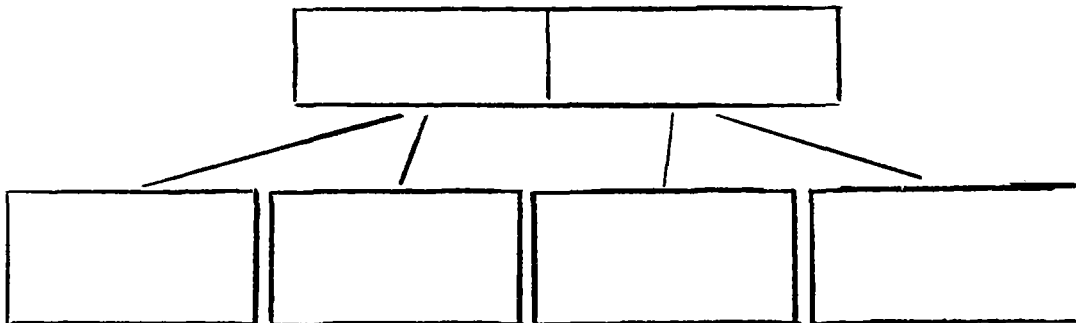
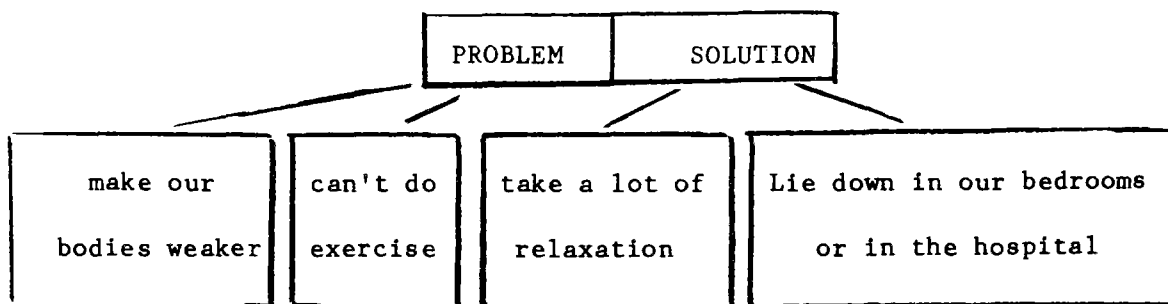
1. Top-level organization is Listing
2. The main idea is the list of how to make a kite
3. The details are :tie the two bamboo sticks, wind the thread,
put the flat paper, decorate it and tie the string
4. Key words are : .....

HEART ATTACK

Whenever we have heart diseases or heart attacks. Our bodies will be weaker and can't do exercise. We can solve this problem by taking a lot of relaxation to lessen the ache and pain in our chests. In case, the heart disease is getting worse, we should go and lie down in our bedrooms or in the hospital which has more chances to survive longer.

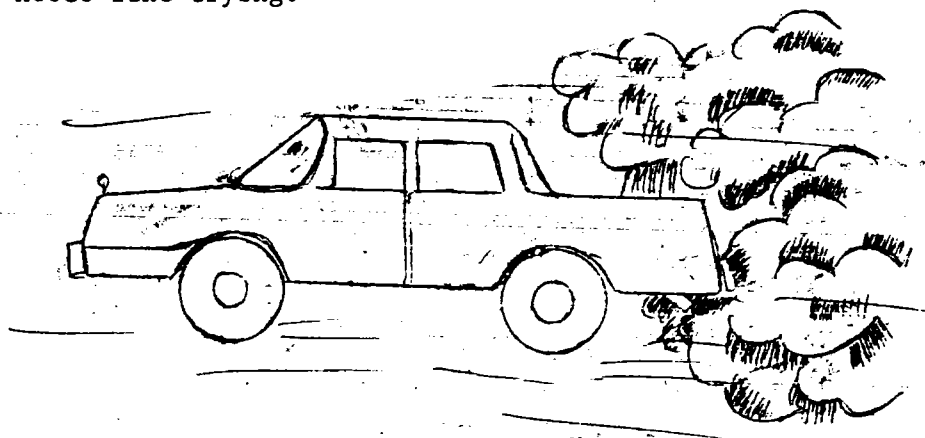
PROBE

Read the passage above and answer the following questions.

MAIN IDEAANSWERMAIN IDEA

AIR POLLUTION

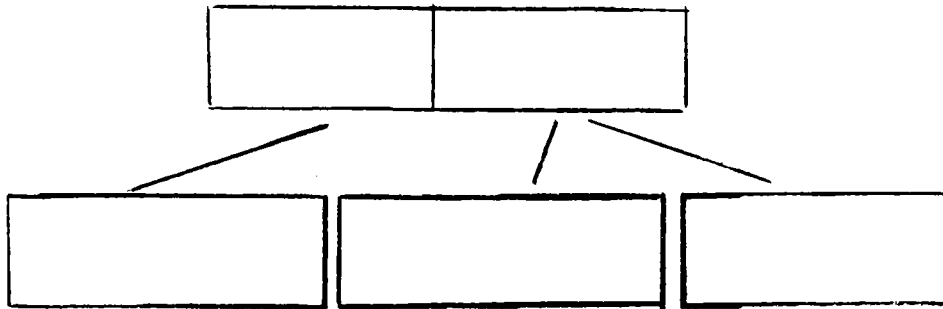
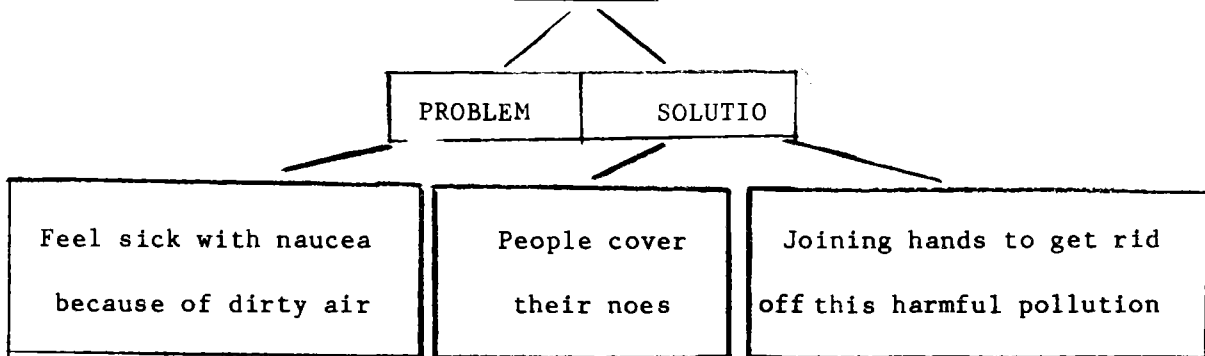
Whenever I'm travelling on the bus, I see and smell the smoke emitted by the bus, trucks and even private cars. And I feel sick with nausea because of the dirty air I breathe in and out. Many people cover their noses like trying.

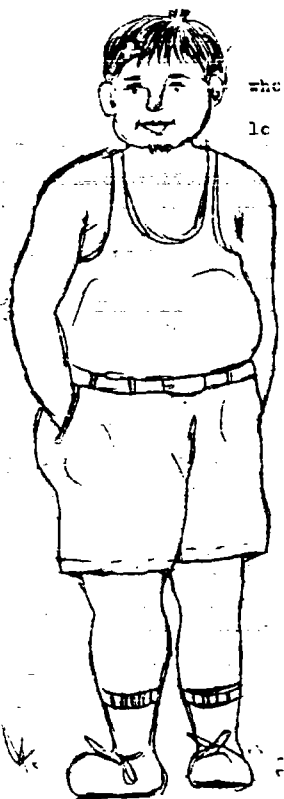
to prevent the smoke from getting into their lungs. However, we as Thai people can solve such a very hard problem by joining hands to get rid off this harmful pollution.

PROBE

Read the passage above and then answer the following questions.

MAIN IDEAANSWERMAIN IDEA

1. The organization of this passage is ..... Problem-Solution.
2. The main idea is : problem of air pollution.
3. Key words : problem.

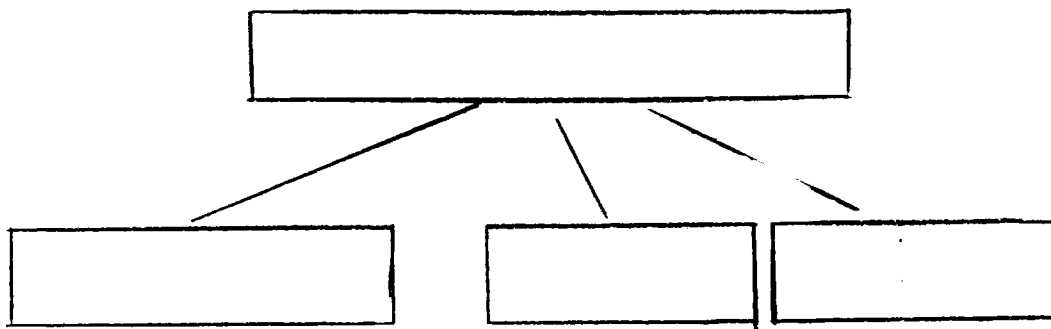
CANCER

I had a friend who was
sick at cancer. He lost
many kilos of his weight which
made him unable to eat.
Besides, he had suffered
from aching all the time.
Finally, one year passed
very slowly. Sufferingly,
he passed away alone on
his bedroom.

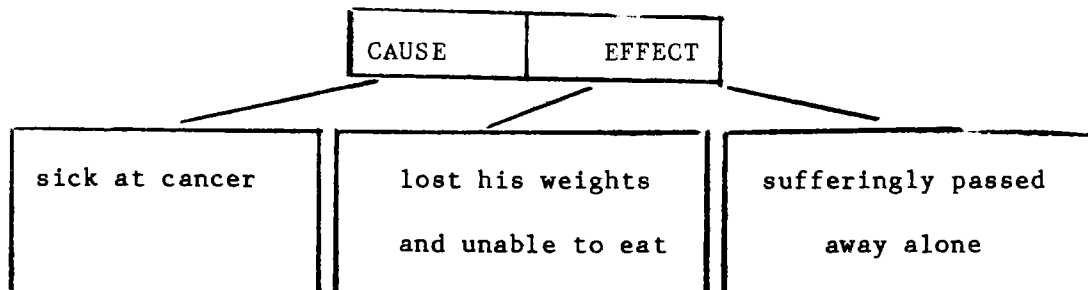

PROBE

Read this passage. Then fill up the diagram given with correct words.

MAIN IDEA

1. The organization of this passage is .....
2. The main idea is .....
3. The Key words are .....
.....

ANSWER

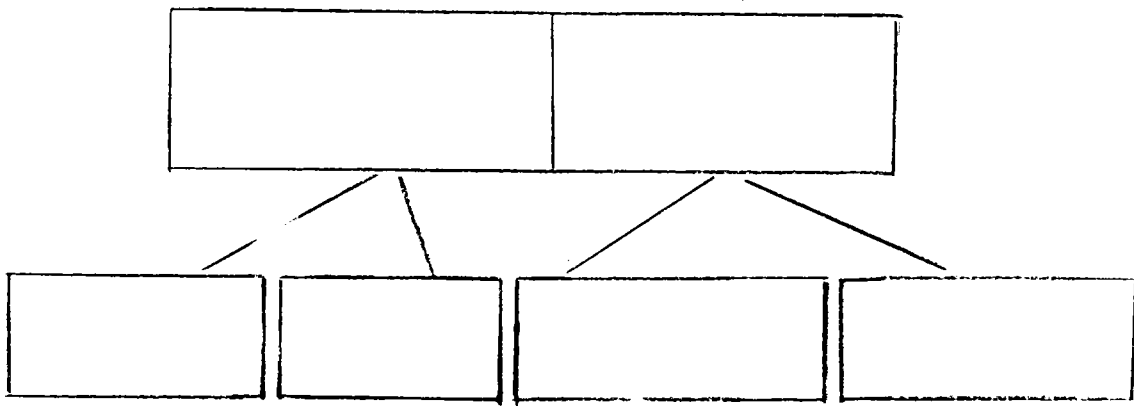
1. The organization of the passage is : Cause - Effect.
2. The main idea is : Sick at cancer.
3. The key words : are : besides, Finally and Sufferingly.

FLOOD

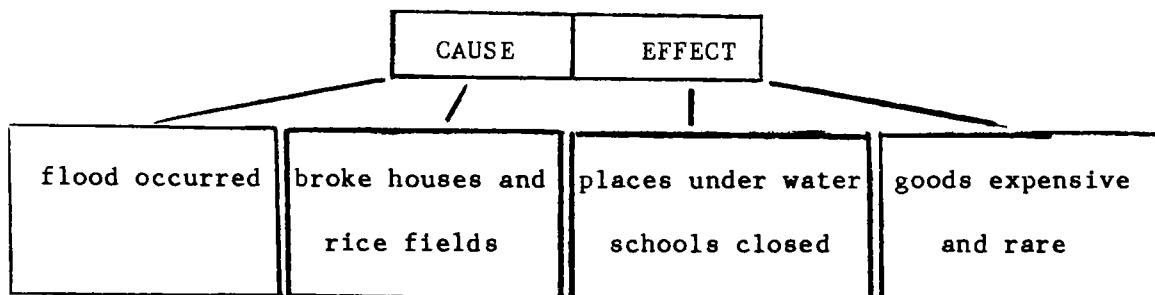
Flood occurred in Songkha Province and other neighbour provinces in the South. It broke many houses rice fields and almost everything it passed. Many places were under water. More schools were closed. And moreover, goods were both very expensive and very difficult to find out.

PROBE

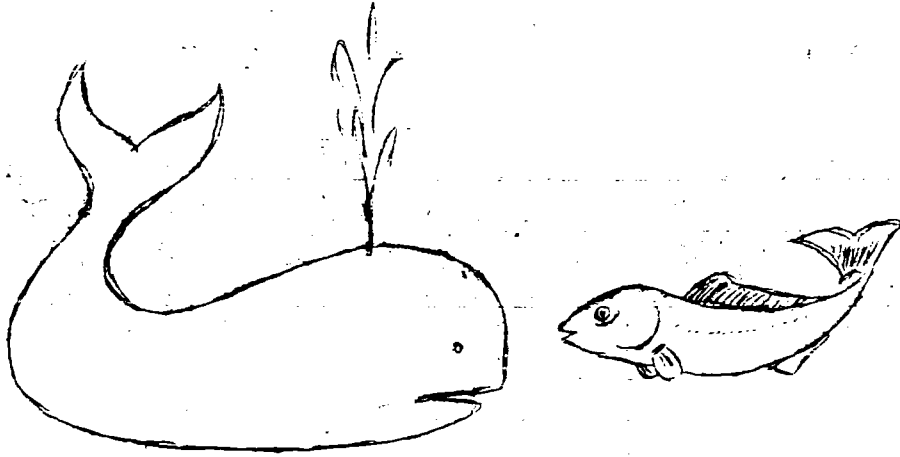
Read the passage above and the answer the following questions.

MAIN IDEA

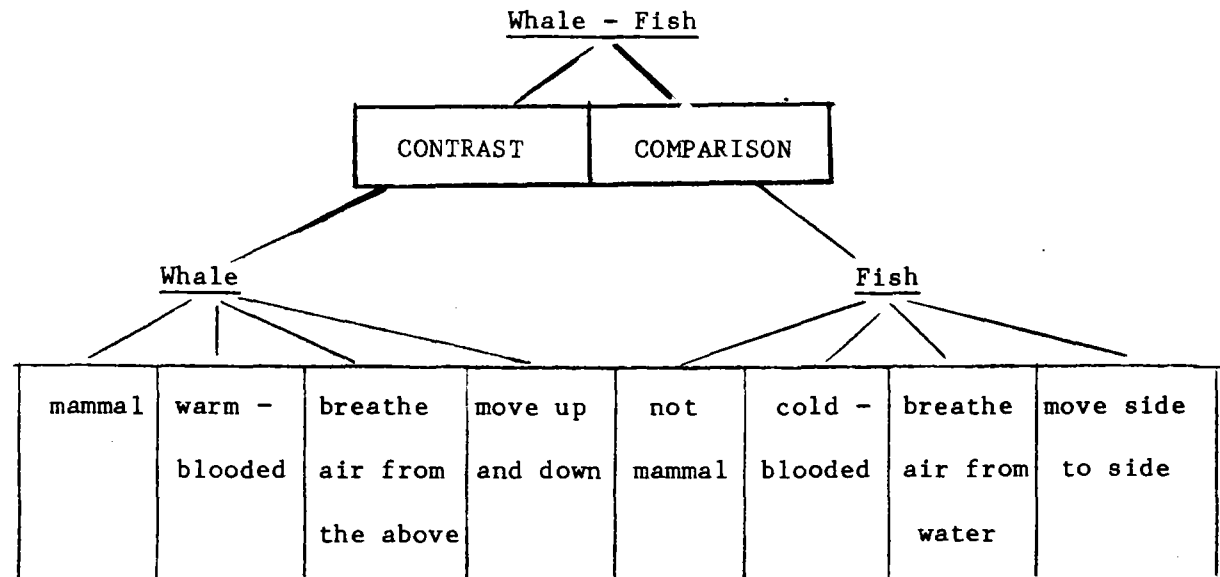
1. The key words are .....
2. The main idea is .....
.....

ANSWERFLOOD

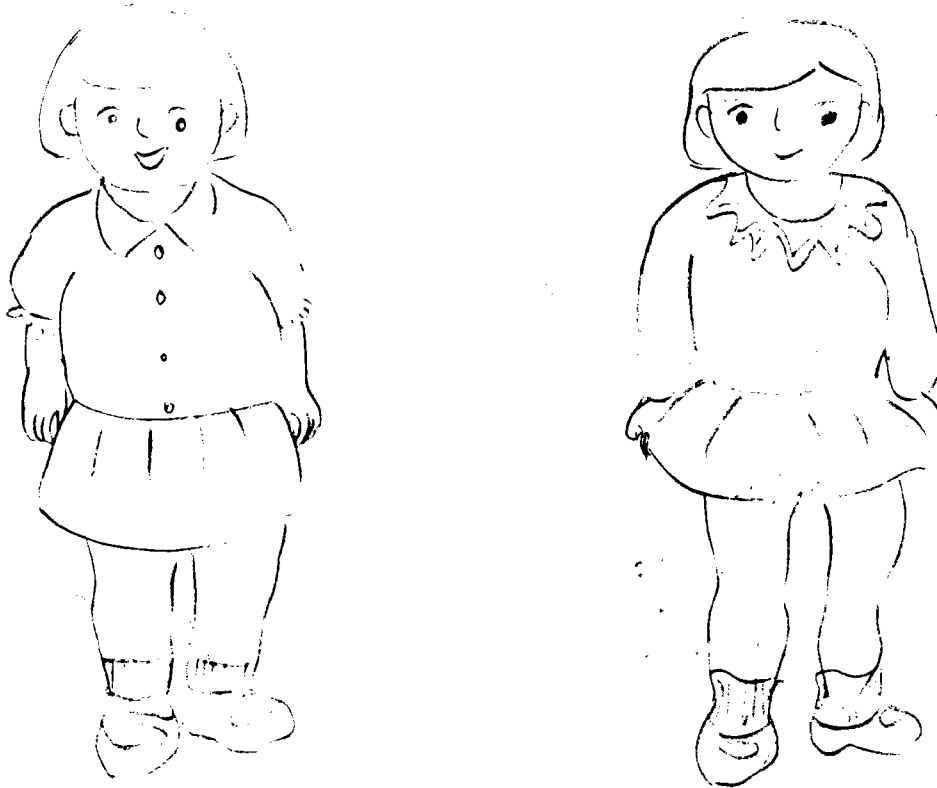
1. The key words is : Moreover.
2. The main idea is : Flood.

WHALE = FISH

Whales are mammals, warm - blooded and moreover, breathe air from above the water. While swimming, their big tails move up and down. Fish are not mammals, cold - blooded and get air from the water. While swimming their tails move side to side.

ANSWER

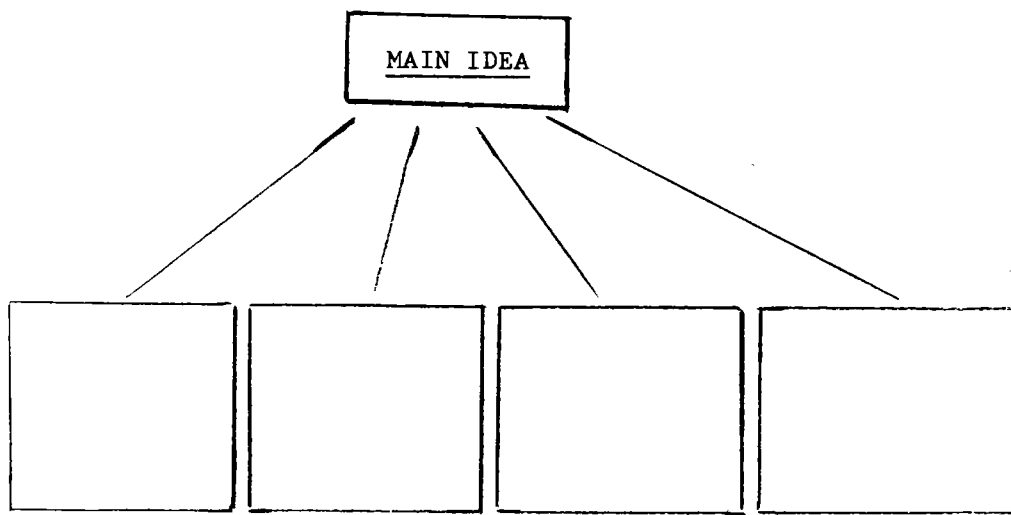
Two girls

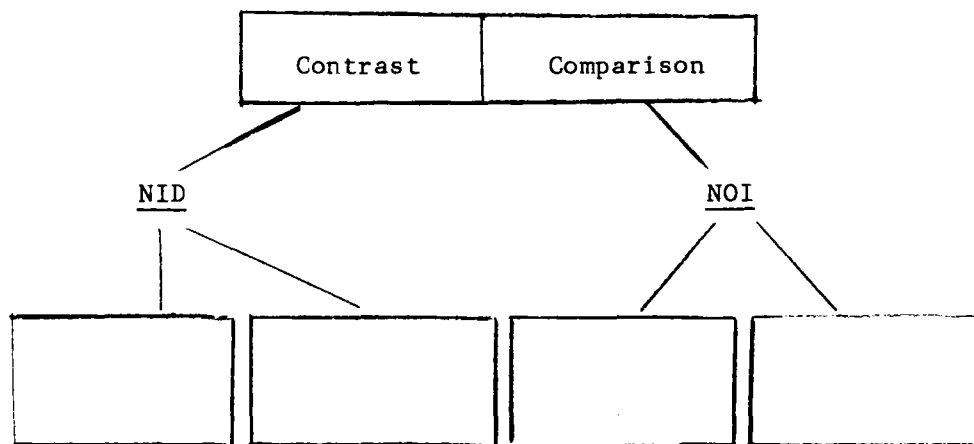
There are two little girls named Nid and Noi. The first girl is clever, gentle, kind and old fashioned. Moreover she likes most kinds of flowers. On the contrary The second one is rather foolish rough, cruel and mordern.

PROBE

Read the passage above and then answer these following questions.

1. The organization of this passage is .....
2. The main idea is .....
3. The key word is .....

ANSWER

1. The organization of the passage is : Cause - Effect.
2. The main idea is : The differences of two girls.
3. The key word is : On the contrary.

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ชื่อ นายธวัชชา ชื่อสกุล เศษสุภา

เกิดวันที่ 23 เดือนสิงหาคม

พุทธศักราช 2501

สถานที่เกิด

อำเภอนาคี จังหวัดปราจีนบุรี

สถานที่อยู่ปัจจุบัน

บ้านเลขที่ 45/47 ซ.แมริ่ง 107 ถ.สุขุมวิท บางนา

เขตพระโขนง กรุงเทพฯ 10260

ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน

อาจารย์ 1 ระดับ 4

สถานที่ทำงานปัจจุบัน

โรงเรียนโสตศึกษาทุ่งมหาเมฆ ทุ่งมหาเมฆ เขตสาทร

กรุงเทพฯ 10120

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2518 ม.ศ.3 โรงเรียนศึกษาผู้ใหญ่วัดหลวงปรีชากุล อ.เมือง จ.ปราจีนบุรี

พ.ศ. 2519 พ.กศ. จากการสอบเทียบชุดครู กระทรวงศึกษาธิการ

พ.ศ. 2522 ม.ศ. 5 มหาวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์ (มหาวิทยาลัยสงฆ์)

พ.ศ. 2522 พ.ม. จากการสอบเทียบชุดครู กระทรวงศึกษาธิการ

พ.ศ. 2526 กศ.บ.(ศึกษาศาสตร์) วิชาเอก ภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
บางแสนพ.ศ. 2534 กศ.ม.(การมัธยมศึกษา การสอนภาษาอังกฤษ) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร

ผลของวิธีสอนแบบโครงสร้างระดับยอด และประสบการณ์เดิมที่มีต่อความสามารถใน
การอ่าน การเขียนภาษาอังกฤษ และการดึงประสบการณ์เดิมมาใช้ ของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีประสบการณ์เดิม และได้รับการสอนต่างกัน ด้วยวิธี
การสอนแบบโครงสร้างระดับยอด (TLS) กับวิธีสอนตามคู่มือครู

บทคัดย่อ

ของ

ธวัชชา เกษสุภา

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการมัธยมศึกษา

มกราคม 2535

การวิจัยครั้งนี้ มีความมุ่งหมายเพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านและการเขียน และความสามารถในการคิดประสมการณืเดิมมาใช้ ของนักเรียนที่มีประสมการณืเดิมต่างกัน 3 กลุ่ม คือ สูง กลาง และต่ำ ซึ่งได้รับการสอนด้วยวิธีโครงสร้างระดับยอค กับการสอนตามคู่มือครู

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2534 โรงเรียน เจ้าพระยาวิทยาคม กรุงเทพมหานคร จำนวน 60 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 30 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified Sampling Random) โดยทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมประกอบด้วยนักเรียนที่มีประสมการณืเดิม สูง กลาง และต่ำ จำนวนเท่ากัน อย่างละ 10 คน เครื่องมือที่ใช้ประกอบด้วย แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่าน แบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียน และแบบทดสอบวัดความสามารถในการคิดประสมการณืเดิมมาใช้ การวิเคราะห์ข้อมูลใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวน 2 ทาง (Two Way Anova) และวิธีการทางสถิติแบบที (T-test)

ผลการวิจัยปรากฏว่า

1. ความสามารถในการอ่านของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้โครงสร้างระดับยอคสูงกว่าความสามารถในการอ่านของนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครูอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
2. ความสามารถในการอ่านของนักเรียนที่มีประสมการณืเดิมต่างกัน 3 กลุ่ม คือ สูง กลาง ต่ำ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
3. ประสมการณืเดิมกับวิธีสอนมีปฏิสัมพันธ์กันในการส่งผลต่อความสามารถในการอ่านอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
4. ความสามารถในการเขียนของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้โครงสร้างระดับยอคสูงกว่าความสามารถในการเขียนของนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครูอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
5. ความสามารถในการเขียนของนักเรียนที่มีประสมการณืเดิมต่างกัน 3 กลุ่ม คือ สูง กลาง ต่ำ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

6. ประสิทธิภาพเดิมกับวิธีสอนมีปฏิสัมพันธ์กันในการส่งผลต่อความสามารถในการเขียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

7. ความสามารถในการดึงประสิทธิภาพเดิมมาใช้ในการอ่านการเขียนของนักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีใช้โครงสร้างระบัยยอต สูงกว่าความสามารถในการดึงประสิทธิภาพเดิมมาใช้ในการอ่านการเขียนของนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

THE EFFECTS OF TOP - LEVEL STRUCTURE INSTRUCTIONAL METHOD AND
SCHEMA TOWARDS READING, WRITING PERFORMANCE AND SCHEMA USAGE
OF MATHAYOMSUKSU I STUDENTS WHO RECEIVED DIFFERENT SCHEMA
AND INSTRUCTION THROUGH INSTRUCTIONAL METHODS BASED ON
TOP - LEVEL STRUCTURE AND THE TEACHER'S MANUAL

AN SBSTRACT

BY

THAWASCHA DECHSUBHA

Presented in partial fulfillment of the requirements for the
Master of education degree in Secondary Education
at Srinakharinwirot university

February 1991

The purpose of this study was to compare the English reading - writing performance and schema usage of students who received different levels of schema : low average and high by using two different instructional methods based on Top-Level Structure and the teacher's manual.

The subjects were 60 MuthayomSuksa I students of the 1991 academic year from ChaophrayaKhom School in Bangkok. They were stratified and randomly selected according to their reading and writing Schema and equally assigned into two groups : the experimental and control groups with 30 students in each. Both groups had 10 students in each schema level : low, average and high. The instruments used in the study, were reading, writing tests and schema usage test. The data were statistically analyzed by using Two Way Annova and T-test.

The findings indicated that :

1. The reading performance of students taught by Top-Level Structure Instructional Method was significantly higher than those taught by the methods in the teacher's manual at the .05 level.
2. The reading performance of students with low, average and high schema levels was significantly different at the .01 level.
3. There was an interaction effect on the students' English reading performance at the .05 level.
4. The writing performance of students taught by Top - level structure instructional Method was significantly higher than those taught by the methods in teacher's manual at the .01 level.

5. The writing performance of students with low average and high schema levels was significantly different at the .01 level.

6. There was an interaction effect on the students' English reading performance at the .05 level.

7. Schema usage in reading and writing performance of students taught by Top - level structure instrumental Method was significantly higher than that of the students taught by the methods in the teacher's manual at the .01 level.